மதர்ம விளக்கம்

ஆங்கில முதனூலாசிரியர்

சுரேஷ் வைத்யா

தமிழாக்கம்

கா. அப்பாத்துரை, எம். ஏ., எல். டி.

(விசாரத்)

ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம

வழக்காரத் தெரு :: சென்னை 1.

[ிமை] 1950 [விலை ரூ.

The Progressive Printers, Madras 1

தமிழாக்க முன்னுரை

இந்தியாவின் மற்றெப் பகுதிகளையும் விடத் தமிழகத்தில் சீர்திருத்த இயக்கமும் அறிவியக்கமும் ஓரளவு நன்கு பரவியுள்ளன. ஆயினும் இவ்வியக்கங்கள் பெரும்பாலும் காங்கிரசுக்கும் மற்ற எல்லா இந்தியப் பரப்புடைய கட்சிகளுக்கும் புறம்பேயுள்ள தமிழகத் தனிக்கட்சியினராலேயே நடத்தப்பட்டு வருவதால், பல தேசிய வாதிகள் இவற்றை மாகாண மனப்பான்மை, வகுப்பு மனப்பான்மை என்று கூறிப் பொதுமக்களை அவ்வகையில் தப்பெண்ணம் கொள்ளுவிக்கின்றனர். உண்மையான சமதர்மம் எந்தத் தேசியத்துக்கும் மாறுபட்டதல்ல. அதன் அடிப்படைக் குறிக்கோள் தேச, மாகாண, மொழி, வகுப்பு எல்லைகளைக் கடந்தது. தமிழகத்துக்கும் தென்னாட்டுக்கும் மட்டுமின்றி, பிற இந்தியப்பகுதிகளுக்கும் உலகப்பகுதிகளுக்குமே பெரிதும் பொதுவான இவ்வறிவியக்கக் கருத்துக்களைத் தமிழகத்தில் பல கோட்பாட்டினரும் பல கட்சியினரும் அறிந்து தெளிவுபெற வடநாட்டின் தேசிய சமதர்ம அறிஞருள் ஒருவரான ஆசிரியர் சுரேச வைத்யாவினால் இயற்றப்பெற்ற இச்சிறு நூலின் தமிழாக்கம் உதவுமென்று நம்புகிறோம்.

சென்னை
16-2-50

கா. அப்பாதுரை
தமிழாக்க ஆசிரியர்

ஆங்கில ஆசிரியர்: சுரேச வைத்யா

தமிழாக்கம்: அறிஞர் கா. அப்பாதுரை.

ஆங்கில ஆசிரியர் முன்னுரை

இந்நூல் எழுதப்படுவதேன்? அதுவும் இந்தச் சமயத்தில்? முன்னுரையால் விளக்கப்படவேண்டியவற்றுள் இது ஒன்று. இத்தகையதொரு நூலை எழுத முன்வந்தது ஒரு வகையில் ஒரு துணிச்சல்மிக்க செயலே. இதனைச் செய்ய என்னிலும் ஆற்றல் மிக்கவர் பலர் உள்ளனர். ஆனால், எழுதும் ஆற்றலுள்ள அவர்கள் இதுகாறும் எழுதவில்லை. அவர்கள் விட்ட குறையே நான் இப்போது தொட்ட நிறைவாகிறது.

சமதர்மம் பற்றி வெளிநாட்டார் எழுதிய நூல்கள் இந்தியாவில் கிடைக்கவே செய்கின்றன. எந்தப் புத்தகக் கடையில் சென்றாலும் 'தாஸ் கப்பித்தால்,' 'அண்டி துஃஃரிங்' ஆகியவற்றையும், லெனின் ஸ்டாலின் எழுதிய நூல்களையும், வேறு பலவற்றையும் காணலாம். ஆனால், இவ்வகை நூல் தொகுதிகள் முற்றிலும் ஆராய்ச்சித் துறைச் சார்பானவை. சமதர்மத்தின் முடிந்த பயனை யடைவதற்குரியவர் பாமரப் பொதுமக்கள்; ஆனால் இந்நூல்களில் அவர்கள் புகுந்தால் வழிகாண முடியாமல் திகைப்பர். மேலும் இந்நூல்கள் யாவையும் மேலை நாடுகளின் நிலைமைகளையே பின்னணியாகக்கொண்டு எழுதப் பெற்றுள்ளன. இதனால் அவற்றை வாசிப்பவர் மனத்தில் தம்மையுமறியாமல் "சமதர்மம் சிறப்பாக ஐரோப்பிய நாகரிக சமூக வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைக்கே பயன்படுவது, பிற இடங்களுக்குப் பொருத்தமானதன்று" என்ற எண்ணம் உண்டாக ஏதுவாகிறது. இது மட்டுமன்று. மார்க்ஸ்;

லெனின் ஆகியவர்கள் நூல்கள் ஓரளவு 'காலச்சுவடுபட்டவை' ஆகிவிட்டன. இப்போது வரலாற்று முறையில் தான் அவை முக்கியத்துவமுடையன. இன்னும் முக்கியமான வேறொரு குறைபாடு இவற்றில் உண்டு. சமதர்மச் சிந்தனையாளர் கருத்துக்கள் எல்லாவற்றுக்கும் அவை முதன்மூலமாயினும், அவை வாசித்துணரும் வகையில் மிகவும் கடினமானவை. பொதுமக்கள் ஆர்வத்துடன் படித்துணரக் கூடியவையுமல்ல.

உண்மையில், கீழ்நாட்டில் மட்டுமின்றி மேல்நாட்டில்கூட, சமதர்மம் பற்றிய எளிய நூல்கள் மிக அருமை என்றுதான் கூறவேண்டும். தனித்தனி பிரச்சினைகள் வகையில் சமதர்ம நோக்கத்தை ஆராயும் சமதர்ம வெளியீடுகள், கட்டுரைகள், சொற்பொழிவுகள், அறிக்கைகள், நூல்கள், விளக்கங்கள் ஆகியவையே மிகுதி. பாமர மக்களுக்கு அடிப்படைச் சமதர்மக் கோட்பாட்டை விளக்க எவரும் கவலை எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. சமதர்மத்தைப்பற்றி யாவரும் அறிவர் என்ற நிலையே எல்லாராலும் மேற்கொள்ளப்பட்டுவிடுகின்றது. இவ் வகையில் பொதுவிதிக்கு விலக்கான ஒரே நூல் ரால்ஃப் ஃபாக்ஸ் எழுதிய "பொதுவுடைமையின் அரிச்சுவடி" (ABC of Communism) மட்டுமே.

இந்நிலைக்குக் காரணம் என்ன என்று விளங்கவில்லை. பாறையகழ்வோன், உழவன், சுரங்கத் தொழிலாளி, நிலக்கரித் தொழிலாளி, கப்பலோட்டி ஆகியவர்கள் சமதர்மக் கோட்பாட்டை அறிந்து ஏற்பதுதான் எவ்வாறு? சமதர்மத்தால் தாம் பெறக்கூடிய பேரின்ப வாழ்வைப்பற்றி அவர்கள் எங்ஙனம் அறிவுபெற முடியும்!

இந்தியாவைப்பற்றிய மட்டில் நாம் குறிப்பிட்ட வகை இலக்கியமாகத் தோழர் ஜயப்பிரகாச நாராயண்

எழுதிய 'ஏன் சமதர்மம்' என்ற நூல் ஒன்று உண்டு. ஆனால் போதாக்காலத்துக்கு அதுவும் இப்போது கிடைப்பதில்லை. மேலும் கிடைத்த நிலையிலும் அது சமதர்மத்திற்கான வாதமேயன்றி, அதன் கோட்பாட்டுக்கு விளக்கமல்ல. 1934-ல் காங்கிரஸ் சமதர்மக்கட்சி தோற்றுவிக்கப்பட்டபோது, அது தன் கட்சியை எடுத்துரைக்கவேண்டியிருந்தது. அதன் பயனாக எழுதப்பட்டதே மேற்குறிப்பிட்ட நூல். இத்தகைய நூல் எழுதப்பட்டது மிகவும் பயனுடையதேயாயினும், மக்களுக்குச் சமதர்மத்தைப் பற்றிய அறிவு விளக்கம் தரவேண்டும் என்ற முறையில் அது அத்தேவையை நிறைவேற்றியதென்று கூறமுடியாது.

இந்நூலை நான் எழுதும்படி என்னைத் தூண்டிய காரணங்களில் இவை சில. நூலின் கருத்துக்கள் எனது என்று நான் வற்புறுத்தல் தவறல்ல. ஆயினும் இங்கே நான் வற்புறுத்துவது எழுதும் ஆளையன்று; எழுத வேண்டிய தேவையை மட்டுமே. இப்புத்தகத்தை இந்தச் சமயத்தில் எழுதுவானேன் என்ற கேள்வி இன்னும் நேர்மையானது; பொருத்தமானதும் கூட. 1944 வரை நான் இங்கிலாந்திலிருந்தேன். உலகப்போர் அதன் உச்ச நிலைக்கு அப்போது வந்துகொண்டிருந்தது. ஜெர்மனியின் வீழ்ச்சி உறுதி என்று அப்போதே வெட்டவெளிச்சமாயிற்று. ஆயினும் இந்த நிலையில்கூட வெற்றியின்பின் முன்னிலும் செழிப்பு மிகுந்த நல்வாழ்வு ஏற்பட்டுவிடும் என்ற நம்பிக்கைக்குச் சிறிதும் இடமிருந்ததாகக் கூற முடியவில்லை. மக்கள் நம்பிக்கைகள் மட்டுமன்றிக் கனவியல் கற்பனைகள்கூட அவ்வளவு கவர்ச்சி தருவனவாயில்லை. தத்தம் இன்னல்கள் ஒழிந்தால் போதும் என்ற நிலையேயிருந்தது. பொதுமனிதன் உள்ளூரத் தன்மதிப்

புணர்ச்சியும் தன்வலிமை யுணர்ச்சியும் உடையவனுயிருந்தான் என்பது உண்மையே. ஆனல் வருங்காலத்தில் இன்னும் நேர்மையுடைய, நிறைவுடைய நல்வாழ்வு வாழ முடியுமென்று அவனல் எண்ணிப் பார்க்கமுடியவில்லை. தன் தொல்லைகளைக் குறைக்கவும் ஆவல்களை நிறைவுபடுத்தவும் சமதர்மத்தால் முடியலாம் என்று அவன் அவ்வப்போது தான் எண்ணமிட்டான். இந்நிலைக்குக் காரணம் சமதர்மத் தலைவர்களே. இவையெல்லாம் முடியுமென்று அவர்களே அவனிடம் கூற மறுத்தனர். ஆகவே அவன் அவர்க்களின் வான விளிம்பெல்லை மிகக் குறுகிய பரப்புடையதாகவே இருந்தது. தலைவர்கள் மக்களிடம் பேசியதெல்லாம் அச்சு நாடுகளை முறியடிக்க அவர்கள் உதவி வேண்டும் என்பதுபற்றி மட்டுமே. இத்தகைய பாலை நிலப்பரப்பில் ஆங்காங்கே தனிப்பட்ட சிறு குரல்கள் எழினும், மக்களிடையே இவ்வறிவு பரவவில்லை.

இந்தியாவிலோ நிலைமைகள் சற்று மாறுபட்டவையாயிருந்தன. காங்கிரஸ் சமதர்மக்கட்சி மக்கள் மனத்தைக் கவர்ந்தது. காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சிறைப்பட்ட சமயம் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்தும் தேசிய விடுதலை கோரியும் சமதர்மவாதிகள் போராட்டத்தைத் திறம்பட நடத்தினர். காலப்போக்கு சமதர்மக்கட்சித் தலைவர்களுக்குச் சாதகமாக அடித்துக்கொண்டிருந்தது. ஆனல் இந்நிலையிலும் ஒரு பெரிய இடையூறு, ஒரு பெரும் குறைபாடு உள்ளூர இருந்துவந்தது. மக்கள் இத்தலைவர்களின் வீரத்துக்காக அவர்களைப் பாராட்டினரேயன்றி, அவர்கள் சமதர்மத்துக்காக அன்று. அரசியல் வீர வணக்கங் காரணமாக வழிதவறிச்சென்ற இயக்கங்கள் எத்தனையோ பல. உலகமும் நாமும் சமூக முறைகளையே முற்றிலும் மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்ற முடிவுகொண்டிருக்கும் நிலையில்,

தனி மனிதர் எவர்மீதும் மட்டுமீறிய நம்பிக்கை வைக்கும் பழக்கம் தவறுனதும் பேரிடர் தருவதுமாகும். இதற்கு மாருக இச் சமயத்தின் தேவை புதிய வாழ்க்கைக் கோட்பாட்டில் நம்பிக்கை யூட்டுவதே. தனி மனிதரிடம் காணப்படும் உண்மையான இன்றியமையாப்பெருமை அவர்கள் திறமையையும் உயர்வையும் பொறுத்ததல்ல; பொது சமூக முற்போக்கிற்கு அவர்கள் முனைந்து உழைக்கும் உழைப்பையே பொறுத்தது என்பதை நினைவில் வைக்க வேண்டும்.

இவ்வுண்மையை. அடுத்த ஆண்டு நிகழ்ச்சி தெளிவு படுத்திற்று. அவ்வாண்டு போர் முடிவுபெற்றது. வலது சாரித் தலைவர்களும், இடதுசாரித் தலைவர்களும் விடுதலை பெற்று மீண்டனர். அப்போது போராட்டமில்லை. ஆனல் போராட்டத்தின் விளைவான கேடுகள் தாண்டவமாடின. இனிச் செய்யவேண்டுவது யாது என்ற கேள்வி எழுந்தது. இரு சாரியாரும் தத்தம் குறிக்கோளைத் தெளிவுபடுத்தினர். ஆனல், இருவர் குறிக்கோளும் காரியத்தில் ஒன்றுகவே இருந்தது. அக்குறிக்கோள் வேறு எதுவுமன்று: தேச விடுதலை முயற்சியே. இரு சாராரிடையிலும் எவரும் சமூக அமைப்பை மாற்றவேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடவேயில்லை. உலகின் பழையமுறை பற்றிய ஆதாய நட்டக் கணக்குப்பற்றி எவரும் கவலையெடுத்துக்கொள்ளவும் இல்லை. சமதர்மத்தின் அடிப்படைத் தத்துவம் சர்வ தேசிய மனப்பான்மையே. இதில் முன் இருந்த நம்பிக்கைகூட இச்சமயம் அற்றுப்போய்விட்டதென்னலாம். இதன்பின் ஏற்பட்ட வலதுசாரி, இடதுசாரிப் பிளவில், இரு சாராரும் மண்டையுடைத்துக் கொண்டதெல்லாம் காங்கிரஸில் எக் கட்சியினர் ஆதிக்கம் செலுத்துவது என்பதில்மட்டுமே:

சமதர்மக் கட்சியென்றபெயர் ஒரு கட்சியின் பெயராகப் பயன்பட்டதேயன்றி ஒரு குறிக்கோளை வற்புறுத்தும் பெயராய் இயங்கவில்லை.

இது வருங்காலம்பற்றி எச்சரிப்புத்தரும் ஒரு 'செங் கொடி' என்னல்வேண்டும். சமதர்மக் கட்சியொன்றை ஆத ரிப்பதால்மட்டும் சமதர்மம் வந்துவிடமாட்டாது. கட்சி செய்வதெல்லாம் மக்களைத் தூண்டுவதுமட்டுமே. அத் தூண்டுதல் அடிப்படை உணர்ச்சிகளை யெழுப்புவதாகவும் மனமாரச் செயலுக்கு முனைவதாகவும் இருத்தல்வேண்டும். மக்களிடை அடிப்படை உணர்ச்சிகள் இருந்தன; ஆனால் அவை தெளிந்த உருவுடையவையல்ல. அவ்வுணர்ச்சி மிகத் தீவிரமானதே; ஆயினும் இத்தீவிரத்தன்மை வலது சாரி யின் ஆதிக்கத்தைக் கண்டிப்பதிலும் அதனை மீறுவதிலுமே தன் வலுவை ஈடுபடுத்திற்று. இதனால் நாளடைவில் இடது சாரியினருக்குப் பேராதரவு கிடைத்ததாயினும் அவ்வாதரவு சமதர்மத்திற்கான ஆதரவு என்றோ, சம தர்மத் தலைவர்களுக்கான ஆதரவு என்றோகூடக் கூற முடியாது. மகாத்மாகாந்தி, பண்டிதநேரு, வல்லபாய் பட்டேல் ஆகியவர்கள் மனப்பான்மையின் கண்டனமாக மட்டுமே அது அமைந்தது.

ஆனால் சமதர்மம் என்பது ஓர் எதிர்மறைக் குறிக் கோள் அல்ல; வாழ்க்கைக்கான ஒரு ஆக்கமுறைக் குறிக் கோள் ஆகும். அது முதலாளித்துவத்தின் கண்டனமட்டு மன்று; வாழ்க்கையில் எழும் ஒவ்வொரு வினாவிற்கும் ஒருவிடை யளிக்கவல்ல ஒரு முழுநிறை வாழ்க்கைமுறை. முதலாளித்துவத்தின் பழைய, பஞ்சடைந்த முறையை நீக்கி, எளிதில் சாதனைக்குக் கொண்டுவரத் தக்க புதிய சமூக அமைப்பை அது மக்கள் மனக்கண்முன் நிறுத்துகி றது. இத்தகைய ஆக்க மனப்பான்மையைப் பொதுமக்க

ளிடையே பரப்பாது வெறும் போராட்டம் பற்றியே மட்டுமீறிய வற்புறுத்தலுடன் பிரசாரம் செய்ததன் மூலம் சமதர்மிகள் தம் காலடி நிலத்தைத் தாமே வெட்டி வீழ்த்தியவராயினர். போராட்டம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துடனாயினும் சரி, முதலாளித்துவச் சார்பான காங்கிரஸ் வலதுசாரித் தலைமையுடனாயினும் சரி, போராட்டம் என்பது இயக்கத்தின் எதிர்மறைக் குறிக்கோள் மட்டுமே. இந்தியா விடுதலை பெறவேண்டியதே! இந்தியா மட்டுமென்ன, உலகமுழுதும் விடுதலை பெறவேண்டியதே. ஆனால் இந்தியா ஏன் விடுதலை பெறவேண்டும்? அதனால் நம் வாழ்வில் என்ன மேம்பாடு ஏற்படும்? இவ்வினாக்கள் சமதர்மத்தின் குறிக்கோள்களை மீண்டும் வற்புறுத்தப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

மேலும் போராட்டம் என்ற சொல்லும் மிகக் குறுகிய பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டது. நமது போராட்டம் பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்தைமட்டும் எதிர்த்த போராட்டமன்று. ஆதிக்கத்லிருக்கும் ஆட்சியை ஒழிப்பதால்மட்டும் ஆதிக்கத்தின் கீழுள்ள தீமைகள் ஒழிந்து விடுமா? உலகின் மற்றப்பகுதிகளிலும் எத்தனையோ ஆட்சிகள் ஒழிந்துள்ளனவே. இவற்றால் எந்தப் பிரச்னைகள் தீர்ந்துவிட்டன? வரலாற்றின் இந்தப் படிப்பினையை எவரும் தீர்க்கமாகக் கவனித்தல்வேண்டும். பழய முறைகளில் மாறிமாறி இயங்கிச் சலித்துப்போன ஒரு மக்கள் சமூகம் இங்கே உள்ளது. உலகின் மற்றப் பகுதிகளிலும் அதேமாதிரி மக்கள் உள்ளனர். மற்றொரு வழியாகக் கூறினால் இந்திய மக்கள் உள்ளார்ந்த எழுச்சியும் பிற இடங்களிலுள்ள மக்களின் உள்ள எழுச்சிகளும் ஒரே பண்ணின் இருகுரல்களே. 1942-லிருந்து இந்திய விடுதலை இயக்கம் உலக விடுதலையியக்கத்தின் ஒரு பாகமாக, ஒரு

முக்கிய பகுதியாக இடம் பெற்றுவருகிறது. சர்வதேசிய மனப்பான்மை இப்போது வெறுங் கனவுருவில் விதைவடிவாய் இல்லை; மெய்யுருவான நனவாகி வருகிறது. இம் மெய்ம்மைக்குப் புறம்பாக எந்த விடுதலையும் இருக்க முடியாது. உலக அமைப்புமுறையே மாறியமைந்தாக வேண்டும். ஆனால் இந்திய சமதர்மிகளோ, சர்வதேசிய மனப்பான்மையை ஏளனம் செய்து வருகின்றனர்!

பொதுமக்கள் உள்ளத்தடத்தில்மட்டும் இத்தகைய ஏதோ ஒரு உட்கருத்து இல்லாமலில்லை. குடியானவர்—தொழிலாளர்—குடிமக்கள் அரசு (கிஸான்-மஜ்தூர்-ப்ரஜா-ராஜ்) என்ற கூக்குரல் எங்கும் எழுந்துவருகிறது. மக்கள் மன மாறுபாட்டினைத்திற்கும் திறவுகோல் இதில்தான் உள்ளது. உழைப்பாளிகளும், உழவருமே அதிகாரபீடத்தில் இருக்கவேண்டியவர்களென்று மக்கள் எப்படியோ எண்ணிவிட்டனர். அவர்கள் இதனைத் தர்க்க முறையில் ஆராய்ந்துணரவில்லை. இயற்கை யுணர்ச்சியால் மட்டுமே உணர்ந்துள்ளனர். அரசியலிலோ, முடிவான வெற்றி உணர்ச்சிக்கன்று, பகுத்தறிவாராய்ச்சியின் முடிவுக்குத்தான். பெரும்பாலும் அரசியல் ஒரு இயலே (Science) யன்றி ஒரு கலையாகாது. மக்கள் உள்ளுணர்ச்சி இதுவாயின், அது கைகூட எவ்வகையில் முயற்சிகள் செலுத்தப்படவேண்டும்? தம் போராட்டக் கூக்குரல்களுக்குச் செயலுருத் தரும் முறைகளில் மக்களுக்குப் பயிற்சி தருவது எவ்வாறு? நாட்டின்முன் இன்றுள்ள மிக முக்கியமான வினா இதுவே. இதற்கான விளக்கம் தர வல்லது சமதர்மவாதம் ஒன்றே. இவ்வகையில் இந்தியாவுக்கு உள்ள வழிமுறை, இந்தியாவுக்குக் கிட்டக்கூடிய ஒரே தனி வழிவகை சமதர்மமே; வேறு எதுவுமில்லை என்பது மக்களுக்குத் தெரிந்து தீரவேண்டிய காலம் அணுகி வந்துவிட்டது!

இத்தறுவாயில் ஒரு நூல் வெளியிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டதன் காரணம் இதுவே. இந்நூல் சமதர்மப் பணியாளனுக்காகவன்று (ஏனெனில் ஆராய்ச்சி நுணுக்கங்களிலும் மயிர் பிளக்கும் வாத எதிர் வாதங்களிலும் அவன் பழகியவனே). இதன் உரைகள் பாமர மக்களுக்காக மட்டுமே; அதுவும் எளிதாக, சுருக்கமாக, தெளிவாக விளக்குவதற்குமட்டுமே. இது மிகத் தொடக்க நிலையான அடிப்படைக் கோரிக்கையை மட்டுமே நிறைவேற்றவல்லது—ஆனால் அத்தகைய தேவை ஏற்பட்டுவிட்டது, தேவை வற்புறுத்தப்பட்டும் உள்ளது. இதனை நிறைவேற்ற ஒரு சிறு நூல் போதாது தான். ஆனாலும், முதலில் ஒரு சிறு நூலில்லாமல் வேறு எதுவும் செய்ய வகை ஏற்படாது. பம்பாய்த் துணியாலைத்தொழிலாளர்களிடையே உரையாடிக்கொண்டிருக்கையில் அவர்கள் சமதர்மம் பற்றிய பல கேள்விகளை அடுக்கடுக்காகக் கேட்டனர். அப்போது இவ்வெண்ணம் எனக்குத் தோற்றிற்று. இக்கேள்விகள் உள்ளநேர்மையுடையவையும் அறிவுத் திறமுடையவையுமாயிருந்தன (வெறும் மயிர் பிளப்பு வாதமாயில்லை). வேறு பல இடங்களிலும் கிட்டத்தட்ட இதேபோன்ற கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. "இதுபோன்ற கேள்வி கேட்க விரும்பினும் கேட்க முடியாத நிலையில் எத்தனை ஆயிரம் நூறாயிரம் பேர் இருக்கக்கூடும்? அவர்கள் ஆர்வ முழுவதும் நிறைவு பெறாமலே இருக்கக்கூடுமன்றோ" என்று நான் எனக்குள்ளாகவே எண்ணிக்கொண்டேன். அத்தனை பேரையும் தனித்தனி கண்டு பேச ஒருவனால் முடியாது. சமதர்ம அறிவுரை வட்டாரங்கள் அமைத்து நூற்றுக் கணக்கான சொற்பொழிவுகளைச் செய்து சமதர்மவாதிகள் இந்தியாவெங்கும் சந்தடியின்றி அரிய பெரிய வேலை

செய்தே வருகின்றனராயினும், அதனாலும் அத்தனை பேரும் விளக்கம் பெறமுடியாது. ஆனால் உடலுடன் சென்றெட்டமுடியாத இடங்களையும் புத்தகமூலம் சென்றெட்டலாமல்லவா?

நான் மேலே குறிப்பிட்டபடி, சமதர்மச் சிந்தனைக்கு வேண்டிய யாவுமே இச் சிறு நூலில் காணமுடியும் என்று கூறவியலாது. அதற்கு இன்னும் மிகுதியான, எவ்வளவோ மிகுதியான முயற்சி செய்யப்படவேண்டும். அது ஒரு தனி மனிதன் செய்யத்தக்கதும் அன்று; ஒரு குழு, ஒரு கட்சி அல்லது ஒரு முழுஅமைப்பே ஏற்பட்டுச் செய்ய வேண்டிய செயல் அது. அப்படியும் பரந்த தேசிய அளவிலுள்ள ஒத்துழைப்பின் மூலமே அதில் வெற்றி காணமுடியும். சமதர்மக் கோட்பாட்டை ஏற்கும் வகையில் இந்தியா தயாராகவும் பக்குவநிலையிலும் உள்ளது. பழையபாதை இனி புறக்கணிக்கப் படவேண்டியதே. அப்படியானால் வேறு எந்தப் பாதையில் செல்வது? கிட்டும் ஒரே பாதையாகிய சமதர்ம வழிபற்றி மக்கள் அறிந்துதீர வேண்டும்.

இங்ஙனம் சமதர்ம ஆட்சியின் வெற்றி சமதர்மப் பணியின் வெற்றியாய் விடாது என்று காண்கிறோம். மக்கட் சமுதாயத்தின் முன் ஒரு புதிய சிந்தனைத் திட்டம் நிலைநிறுத்தப்படவேண்டும். புதிய கருத்துக்கள் பரப்பப்படவேண்டும். ஒரு புதிய முழுநிறை பரப்புடைய வாழ்க்கைக் கோட்பாடு அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டும். இது ஒரு பெரிய வேலைத் திட்டம் ஆகும். இதன் வெற்றியும் தோல்வியும் பெரும்பாலும் சமதர்மிகள் முயற்சிகளையே பொறுத்தது.

மார்ச் 1948. (ஒ) சுரேச வைத்யா.

சமதர்ம விளக்கம்

———: o :———

பகுதி 1

சமதர்மக் கோட்பாடு

வினு (க): சமதர்மம் என்பது என்ன?

விடை: பொதுவாகக் கூறுவதானல், சமதர்மம் என்பது மக்களனைவரையும் சரிசமமான நிலையில் வைத்து நடத்தும் ஒரு புதிய சமூகமுறை அமைப்பு. அது சமூகத்தில் வகுப்புக்களையும் சாதிகளையும் ஒழிக்க முனைகிறது. தன் வாழ்நாளில செய்யவேண்டிய அளவு வேலையைச் செய்தானபிறகு, வேலையிலிருந்து ஒதுங்கி ஓய்வுபெறும் தகுதியுடையவருக்கும் அது அத்தகைய பாதுகாப்பை நாடுகிறது.

சமதர்மக் குறிக்கோளின் ஆக்கச் சார்பான கூறு இது. அதன் எதிர்மறைக் குறிக்கோளையும் அறிந்து கொள்ளல் நலம். அதாவது இப்புதிய வாழ்க்கை நிலையை உண்டுபண்ணுவதற்காக, அதற்குமுன்பு அது எதெதனை ஒழிக்க எண்ணுகிறது என்பதை அறியவேண்டும். எவனெருவன் உழைத்து, உழைப்பால் பொருளுற்பத்தி செய்கிருனே, அவன் ஒருவனுக்கே சமூக நலன்கள் உரியவை என்பது சமதர்மிகள் கருத்து. எவனுவது பொருளுற்பத்திக்கு உதவாமல் பிறர் உழைப்பால் வாழ முனைவானுனல், அவன் உடலமைப்பின்படி தகுதியற்றவனுய் இருந்தாலன்றி, அவனுக்குச் சமூகத்தில் எத்தகைய உரிமையும் இருக்கக்கூடாது.

விளக்கத் தெளிவு: தற்காலச் சமூகத்தில் இரு வகுப்புக்கள் இருக்கின்றன.

(1) முதல் வகுப்பு உற்பத்தி செய்யும் வகுப்பு. இதில் தொழிலாளிகள், உழவர், அறிவுழைப்பாளிகள், தொழில்துறை ஊழியர்கள் ஆகியவர்கள் உட்படுவர். அதாவது தன் வாழ்க்கைப் பிழைப்புக்கான ஊதியத்திற்காகவேண்டி உழைக்க வேண்டிய நிலையிலுள்ள எவனும், அவன் தானே உழைப்பவனுயினும் சரி, அல்லனுயினும் சரி, இவ்வுற்பத்தி செய்யும் வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் ஆவான்.

(2) இரண்டாவது வகுப்பு முதலாளி வகுப்பு. உற்பத்திச் சாதனங்கள், அதாவது இயற்கையான உற்பத்திச் சாதனங்கள், மனிதனுல் செய்யப்பட்ட செயற்கை உற்பத்திச் சாதனங்கள் ஆகியவற்றைச் சொந்தமாக உடையவர்கள் இவ்வகுப்பினர். செயற்கை உற்பத்திப் பொருள்களாவன: இயந்திரங்கள், நிலங்கள், காடுகள், சுரங்கங்கள் முதலியவை. இவ்வகுப்பினர் பிறரை இச்சாதனங்களை வைத்து உழைக்கும்படிசெய்து, தாம் எதுவும் உழைக்காமலே பிழைப்புக்கு வழிசெய்துகொள்பவர்கள் ஆவர்.

இந்நூலில் முதல் வகுப்பை உழைப்பு வகுப்பினம் என்றும் இரண்டாவது வகுப்பை முதலாளி வகுப்பினம் என்றும் கூறுவோம்.

வினு (உ): இவ் வகுப்புக்களைப்பற்றி இன்னும் திட்டவட்டமாக விளக்குவீர்களா?

விடை: முதலில் தொழிற்சாலைகளில் உழைக்கும் உழைப்பாளி வகுப்புக் குறிக்கப்படவேண்டும். இவ்வகுப்பினர் இயந்திரங்களின் உதவியாலேயே உற்பத்திசெய்வதால், இவ் வகுப்பை இயந்திர உழைப்பாளி வகுப்பு

(Proletariat) என்று கூறுவதே பொருத்தமாகும். இவ் வியந்திர உழைப்பாளி வகுப்பு மிகப் புதியதோர் வகுப்பு ஆகும். ஒரு நூற்றுண்டுக்குச் சற்று முற்பட்டு நடை பெற்ற தொழில்முறைப் புரட்சியின் பயனுகவே இவ்வகுப் புத் தோன்றிற்று.

தற்கால (இயந்திர) முதலாளித்துவ வகுப்பும் இதனை யொத்த புது வகுப்பே ஆகும். இவவகுப்பினர் இயந்தி ரங்களை உடையவர்களாய், பிறரை அவற்றில் ஈடுபடுத்தி உழைக்கும்படி செய்கின்றூர். இயந்திரங்கள் ஏற்படு முன்பே தற்கால மாதிரியிலன்றி வேறுவகைப்பட்ட ஒரு முதலாளி வகுப்பு இருந்தது. உற்பத்திக்காக உழைப்பில் ஈடுபடாமல் அதற்கான விடுமுதல், அல்லது செல்வத்தை உடையவர்களே அவ்வகுப்பினர்.

செல்வம் என்பது: முன் உற்பத்தியான பொருள் களின் தொகுதி; அல்லது அதன் மதிப்புக்குச் சரியான பணம், தங்கம், வெள்ளி, தங்கமாற்றுக்கட்டி, பிணையப் பத்திரம், உரிமைப் பத்திரம் ஆகியவை.

எனவே நிதியாளர், வணிகர், நிலச் சொந்தக்காரர் ஆகியவரும் முதலாளி வகுப்பில் அடங்குவர் என்பது தெளிவு.

உழவர் வகுப்பு நிலத்தை உழுது பண்படுத்தி, உணவு, பணித்துறைக்கான மரங்கள், மலர்கள் உற்பத்திசெய் பவர்களும், முட்டை உற்பத்தி செய்பவர்களும், ஆவர். சில உழவர் வகுப்பினருக்கு அவர்கள் பிழைப்புக்கே பற்றுமளவு கொஞ்சநஞ்ச நிலமும் இருப்பதுண்டு. இத் தகைய நிலமில்லாத உழவர் வகுப்பினர் தங்கள் உழைப் பால் பிறருக்குக் கூலிவேலை செய்கின்றனர். இவர்கள் நிலத்துறை உழைப்பாளிகள் ஆவர்.

நில முதலாளிகள் அல்லது பெருநிலக்கிழவர் (ஜமீன் தாரர்கள்) என்பவர்கள் தம்மாலும் பயிர்செய்ய முடியாது, நில உழைப்பாளிகள் உதவியாலும் நேரடியாகப் பயிர் செய்யமுடியாத அளவு பெரும்பரப்பான நிலங்களை உடையவர்கள். இவர்கள் தம் நிலப்பரப்பைக் கூறுபடுத்தி அக்கூறுகளைப் பணம் பெற்றுக்கொண்டோ, விளைச்சலின் ஒரு பகுதி பெற்றுக்கொண்டோ உழவர்கள் உழும்படி விட்டுவிடுகின்றனர்.

திறலுழைப்பாளிகள் என்பவர்கள் திறமை வேண்டிய உழைப்பிலீடுபட்டவர்கள். இவர்கள் இயந்திரங்களின் உதவியில்லாமல், ஆனால் கைக்கருவிகளின் உதவியால், தனித்தோ கும்பலாகச் சேர்ந்தோ உழைப்பவர் ஆவார்கள்.

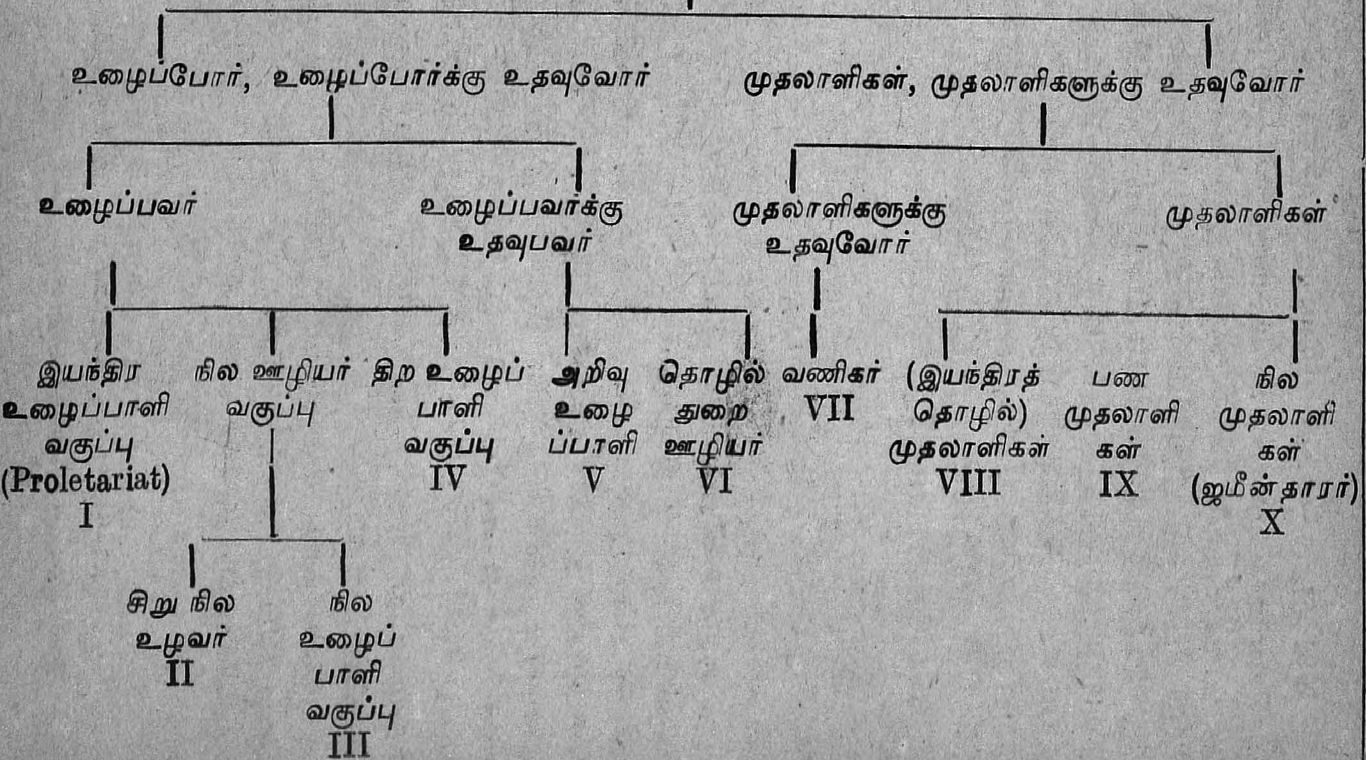
அறிவுழைப்பாளி வகுப்பினரும் தொழில்முறை ஊழியர் வகுப்பினரும் இலக்கிய, விஞ்ஞான முயற்சிகளோ நூல்களோ அல்லது இயந்திர அமைப்பில் புதிய முறைகளோ புதிய அறிவியல் ஆராய்ச்சியோ ஆகியவை நீங்கலாக வேறு எத்தகைய பொருளும் உற்பத்தி செய்வதில்லை. ஆயினும் பொருள்களின் உற்பத்திக்கு இவ் வகுப்பினர் செய்கிற உதவி மதிப்பேறியது. மேலும் சமூக வாழ்வையும் தொழில் வாழ்வையும் கட்டியாள்வதற்கு இவ்வகுப்பே பேருதவி புரிகிறது.

உற்பத்தியான பொருள்களைப் பரப்பி வழங்குவது சமூகத்திற்கு அவசியமான மற்றொரு பணி. இதிலீடுபட்டவர்கள் வணிகர் அல்லது வர்த்தகர் ஆவர்.

தற்கால சமூகத்திலுள்ள வகுப்புக்கள் இவைகளே*.

---

*மொழி பெயர்ப்பாளர் குறிப்பு: இவ்வகுப்புகளின் வகை தொகையைக் கீழே தொகுத்துள்ள சட்டம் காட்டும். (அடுத்தபக்க அடிகுறிப்புத் தொடர்ச்சி காண்க.)

மனித இனம்
உழைப்போர், உழைப்போர்க்கு உதவுவோர்
முதலாளிகள், முதலாளிகளுக்கு உதவுவோர்
உழைப்பவர்
உழைப்பவர்க்கு உதவுபவர்
முதலாளிகளுக்கு உதவுவோர்
முதலாளிகள்
இயந்திர உழைப்பாளி வகுப்பு (Proletariat) I
நில ஊழியர் வகுப்பு
திற உழைப் பாளி வகுப்பு IV
அறிவு உழை ப்பாளி V
தொழில் துறை ஊழியர் VI
வணிகர் VII
(இயந்திரத் தொழில்) முதலாளிகள் VIII
பண முதலாளி கள் IX
நில முதலாளி கள் (ஜமீன்தாரர்) X
சிறு நில உழவர் II
நில உழைப் பாளி வகுப்பு III

வினு (௩.): வகுப்புக்கள் ஏன் ஒழிக்கப்படவேண்டும்? அவைகள் சமூக முறையில் பயனுடையவையாகத் தானே தோன்றுகின்றன! அவை ஒரு புறம் செல்வமும் மறுபுறம் வறுமையும் உண்டுபண்ணுகின்றன என்று கருதுகிறீர்களானல், எப்போதும் ஒரு சிலர் பிறரைவிடத் திறமையும் அறிவுத்திறனும் படைத்தவர்களாயிருக்கத்தானே செய்வர்? இத்தகையோர் தங்களைவிடக் குறைபட்ட தோழர்களைக் காட்டிலும் எப்போதும் செல்வமிக்கவர்களாக ஆய்க்கொண்டுதானே இருப்பார்கள்? இதனை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டாமா?

விடை: சிலர் பிறரைவிடத் திறமுடையவர்களாயிருக்க நேருகிறது என்பது உண்மையே. முதலாளித்துவத்தின் கீழும் சரி, சமதர்மத்தின் கீழும் சரி, அவர்களுக்கு மிகுதி ஊதியம் கிடைக்கவே செய்யும். ஆனல் சமதர்மத்தின் கீழ் அவர்கள் மிகுதிபெறுவது அவர்கள் உரிமைப்படிக்கும், முதலாளித்துவத்தின் கீழ்க் கிடைப்பது தற்செயலாகவும் ஆகும். எனினும் சமதர்ம அமைப்பு வளர்ச்சியுற்று ஒரு தொலைப்பட்ட எல்லைக்கு வந்தபின் எவருமே பிறரைவிட மிகுதி நலன்களைக் கோர விரும்பாதபடி பொதுவாழ்வு அத்தனை செல்வ வளமுடைய தாகிவிடக் கூடும். சமதர்ம வாழ்க்கைக் கோட்பாட்டின் முடிந்த முடிவானதத்துவம் யாதெனில், "ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் அவரவர் திறத்துக்கேற்ற உழைப்புப் பெறுக. ஆனல் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் தேவைக்கு வேண்டிய நலன்கள் தருக" என்பதே

வினு (௪): "ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் திறத்துக்கேற்றபடி, ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் தேவைக்கு வேண்டியபடி" என்று கூறுவதன் பொருள் என்ன?

விடை: முதலாளித்துவத்தின் கீழ் ஒரு திறமையுள்ள அல்லது படித்த ஆளுக்கு திறமையற்றவரை விட உயர்ந்த ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவன் தலைவனாகிய தொழில் முதலாளி ஆதாய உருவில் பெறும் தொகையை நோக்க அது என்றும் அத்தனை உயர்வுடையதாக இராது. தவிரவும் திறமையுள்ள அல்லது படித்த ஆளுக்கு எப்போதுமே உயர் ஊதியம் கொடுக்கப் படும் என்பதில்லை. அவ்வூதியம் பெரும்பாலும் பொது வாழ்வுக்களத்தில் அவ்விடத்திற்கு வேறு எத்தனை திறமையுள்ள அல்லது படித்த ஆட்கள் கிடைப்பர் என்பதையே பொறுத்தது. ஏனெனில் அவ்வுயர்பணிகளின் தொகை குறிப்பிட்ட அளவிலேயே இருக்கக் கூடுமாதலால் அதனை நாடுபவர்கள் ஒருவரோடொருவர் போட்டியிடுவர். இது தவிர, தனி உறவுமுறைச் சலுகை வேறு ஏற்படும். அம்முறையில் முதலாளி வகுப்பினரின் உறவினரும் நண்பருமாயுள்ளவர்கள் திறமைகுறைந்தவராயிருந்தும், சிலசமயம் திறமையே அற்றவராயிருந்தும், அத்தகைய செல்வாக்கு அற்றவரான திறமையுடையவர்களுக்கு மேற் பட்ட சலுகை பெறுவர். அடிக்கடி திறமையும் படிப்பும் உள்ள ஆட்களே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்துக்கு மிகுதி ஆளாகின்றனர்.

இதற்குக் காரணம் காண்பது எளிது. முதலாளித் துவத்தின் கீழ் உற்பத்தியை வரையறுப்பது முதலாளியே யாகும். எந்த உற்பத்தியால் தனக்கு ஆதாயம் ஏற்படக் கூடுமோ அதைத்தான் அவன் நாடுவானே யல்லாமல், எதனால் மொத்தத்தில் சமூகத்துக்கு ஆதாயமோ அதனை அவன் நாடமாட்டான். அடிக்கடி சமூகத்தின் நலனுக்கு உற்பத்தி மிகவும் இன்றியமையாது தேவைப்படும்போது கூட, அவன் தன் சொந்த ஆதாயத்துக்கு வழியில்லை

என்ற காரணத்தால் அவ் உற்பத்தியையே புறக்கணிப்பதும் உண்டு. உற்பத்தி அவன் ஆட்சியிலிருப்பது காரணமாகத் தொழிலுழைப்பும் அவன் கையிலேயே இருக்க நேரிடுகிறது: அதாவது திறமையுள்ளவர் திறமையற்றவர் என்ற இருதிறத் தொழிலாளர்களையும் தொழிலில் அமர்த்தும் உரிமையும் தொழிலிலமர்த்தாதிருக்கும் உரிமையும் அவனிடமே இருக்கின்றன. இங்ஙனம் முதலாளித்துவ சமூகமுறையில் திறமையும் கல்வியும் இருப்பதுகூட உயர் ஊதியத்துக்கோ, பணியமர்வுக்கோ உத்தரவாத மளிப்பவையல்ல.

சமதர்ம முறையின் நிலை இதற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டது. இங்கே பொதுவாகச் சமூகத்திற்கு எது நன்மை, எது இன்றியமையாதது என்பவற்றைக் கொண்டே உற்பத்தியளவு வரையறுக்கப் பெறுகிறது. அளவுகோல் இதுவாயிருப்பதனுல், குறிக்கொள் எப்போதும் மேன்மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டிருப்பதேயாகும். எனவே திறமையுள்ளவர், படித்தவர் உட்பட எல்லார்க்கும் எப்போதும் தொழில் இருக்கவே செய்யும். ஏனெனில் அவர்கள் உழைப்புக்கான தேவை என்றும் எல்லையற்றதாகவே அமையும்.

சமதர்மம் ஒரு கனவு அல்ல. ஆதலால், இப்புதிய அமைப்புத் திடுமென ஒரே நாளில் வந்துவிடும் என்று நாம் நம்பவில்லை. அது படிப்படியாகவே வரமுடியும்—அப்படிமுறைகள் ஒன்றிரண்டு தலைமுறையோ அல்லது அதற்கு மேலோ பிடிக்கலாம்.

சமதர்மத்தின் தொடக்கப் படிகளில் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் திறமைக்குரிய உரிமைப்படி ஊதியம் தரப்படும். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு மருத்துவமனையின்

துணையாளைவிடத் திறமையுள்ள விஞ்ஞானிக்கு உயர்ந்த ஊதியமே கிடைக்கும். ஏனெனில் திறமையுள்ள விஞ்ஞானியினால் மனிதசமூகம் முழுவதுமே பயனடையும். சில வாடிக்கைக்காரருக்கு மட்டுமே உதவும் துணையாளரின் உழைப்பைவிட இது எவ்வளவோ மிகுதியானது.

ஆனால் உற்பத்தி ஓர் உயர்ந்த எல்லைக்கோட்டை எட்டியபின், ஒவ்வொருவர் தேவையையும் நிறைவு படுத்தப் போதுமான அளவு ஏராளமான பொருள்களைச் சமூகம் அவர்கட்கு வழங்கமுடியும். அச்சமயம் யாருமே மிகுதி நலன்கள் கோரமாட்டார்கள். இந் நிலை இன்று ஒரு கனவுலகக் காட்சியாகத் தோற்றக்கூடுமாயினும், இது நடைபெறக்கூடாத நிலைமையல்ல. அந் நிலை வந்தெய்தினால் ஒருவன் ஊதியம் எவ்வாறு வரையறுக்கப்படும்? அவனுக்குத் தேவைப்படுதெல்லாம் அவனுக்குத் தரப்படுவது ஒன்றுதானே வழி! அவன் பெருங் குடும்பத்தை உடையவனாயிருந்தால், அவனுக்குக் கூடுதல் கிடைக்கலாம். நோயாளிக்குச் சற்று மிகுதிப்படியான சேவை செய்யப்படும். ஒரு எழுத்தாளர் அல்லது அமைப்பாளர் (எஞ்சினீயர்)க்கு அமைதியும் சந்தடியின்மையும் தேவைப்படுவதை முன்னிட்டு ஒரு தனிமாளிகை அளிக்கப்படக் கூடும்.

"ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் திறமைக்குத் தக்கபடி; ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் தேவைக்கு வேண்டியபடி" என்பதன் பொருள் இதுவே.

இன்றைய சமூகத்திலுள்ள வகுப்புக்கள் அவ்வவ் வகுப்பினரின் அறிவுநிலை உயர்வுதாழ்வின் அடிப்படையில் தான் அமைந்துள்ளன என்று கூறமுடியாது. அவை பெரும்பாலும் அவர்கள் செல்வமுடைமை, செல்வ

மில்லாமை அடிப்படையாகவே அமைந்துள்ளன. ஊதியப் பங்குமூலமோ, ஆதாயமூலமோ, பொறுப்பாளர் ஊதியமாகவோ முதலாளிக்குக் கிடைக்கிற ஊதிய உயர்வு அவர் வேலைக்கமர்த்தும் ஊழியர்களைவிட அவர் மிகுதி அறிவுடையவர் என்பதற்காக அன்று—உண்மையில் தமக்குப்பகரம் ஆராய்வதற்கும் திட்டமமைப்பதற்குமாக அவர்கள் அமர்த்தும் நிர்வாகிகள், பொறியமைப்பாளர்கள் ஆகியவர்கள் அவர்களைவிட அறிவுத்திற மிக்கவர்களே. எனவே, தொழில் துறையில் தாம் பணத்தை முதலிட்டிருப்பதன் காரணமாகவே—அதாவது உற்பத்திக்கான கருவிகள் அவருக்கு உரியவை என்பதற்காகவே அவர்கள் அவ்உயர்வு பெற்றுள்ளனர் என்பது உறுதி.

வினா (ரு): அவர் பணத்தை முதலிட்டிருக்கிறார்: இம்முதலீட்டுப் பணம் அவர் மீத்துவைத்துள்ள பணமாயிருக்கலாமல்லவா?

விடை: மீத்துவைத்த பணமாயிருக்கவும்கூடும். ஆனால் அப்படி எப்போதும் இருப்பதில்லை. அப்படியில்லாமலிருப்பதே நடைமுறையில் பெரும்பாலாகக் காணப்படுகிறது. மிகமிகப் பெரும்பான்மையாக, அவர் முதலீடு அவரே ஈட்டிய பொருளாயிருப்பதில்லை. பரம்பரைச் சொத்தாகவோ வேறு நேர்மையற்ற முறையில் வந்ததாகவோதான் இருக்கும். உழைப்பாளி, அவன் இயந்திர உழைப்பாளியாயிருந்தாலும் சரி, தொழில் துறை ஊழியனாயிருந்தாலும் சரி, முதலாளியுடன் நெடுந்தொலைவிலிருந்து போட்டியிடும் அளவுகூடத் தன் வாழ்நாளில் ஈட்ட முடியாது. எனவே முதலாளிக்கு அவனது மற்றத் தோழர்களைவிட நேர்மையற்ற நலமேம்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது.

வினு (சு): முதலாளிகளை ஒவ்வொருவராகச் சீர்திருத்தஞ் செய்து மாற்றி அதன்மூலம் அவர்கள் தொகையைக் குறைத்தாலென்ன?

விடை: சமதர்மத்தைத் தனிப்பட்ட முதலாளியிடம் பழிவாங்கும் எண்ணமுடைய முறை என்று கொள்வது சமதர்மத்தினைத் திரித்துக் காட்டும் கேலிச் சித்திர மாயமையும். அது முதலாளித்துவத்தை அதாவது முதலாளிகளின் வகுப்பையே எதிர்த்துப் போராடும் ஒரு புனிதப் போராட்டமாகும். அதுவும் ஒரு நாட்டிலன்று, உலக முழுவதிலுமுள்ள முதலாளி வகுப்பையே எதிர்க்கும் போராட்டமாகும். இப்போராட்டமும் போதிய, பகுத்தறிவுக்கொத்த காரணத்துடனேயே யாகும். இன்று நமக்குத் தேவைப்படுவதெல்லாம்—உணவு, உடை, வீடு, மின்சாரம் தொடர்ஊர்திகள், கப்பல்கள், இசைப் பெட்டிகள் யாவும் அவர்களால் உற்பத்தி செய்யப்படுபவையே. உலகின் முதலாளிகள் இன்று விரும்பினுல், மனித வகுப்பு முழுவதையும் பட்டினியிடவோ, வேறு வகையில் ஓட்டாண்டி யாக்கவோ செய்யலாம். இது அவர்களால் செய்யமுடியாத காரியமன்று. இன்றைய சமூக அமைப்பில் உற்பத்தியின் சாதனங்களை உடைய அவர்கள் கதவடைப்புக் காலங்களில் சிலசமயம் செய்வதுபோல, உற்பத்தி முழுவதையுமே நிறுத்தி வைக்க முடியும். இதனுல்தான் உற்பத்திச் சாதனங்கள் முதலாளிகள் என்ற தனியாட்கள் உடைமையாக இருக்கக்கூடாதென்றும் பொதுவுடைமையாக வேண்டுமென்றும் சமதர்மம் வற்புறுத்திக் கோருகிறது. உற்பத்திச் சாதனங்கள் சமூகப் பொது உடைமையானுல், அந்தக் கணமே சமூகத்திலிருந்துவரும் வகுப்புப் பிரிவினை தானுக மறைந்துவிடும். வகுப்பு வேறுபாடற்ற சமூகமும்

ஏற்பட்டுவிடும். வகுப்புக்கள் ஒழிக்கப்படுவது இங்ஙனம் சமூக நலனுக்கான ஒரு இன்றியமையாச் செயலாகும்.

வினு (எ): முதலாளி வகுப்பு மனித இனத்துக்கு எந்தவகையில் தீங்கு செய்கிறது?

விடை: முதலாளித்துவ அமைப்பு பசி, போர், வறுமை முதலிய எத்தனையோ தீங்குகளுக்குப் பிறப்பிடமாக உள்ளது. இங்கும் நம் முதலாளித்துவத் தோழர் எவரும் செய்யும் செயலையோ செய்யாதுவிடும் செயலையோ வைத்துக்கொண்டு முதலாளித்துவத்தை மதிப்பிடக் கூடாது. ஏனெனில் சமதர்மம் தனிப்பட்ட ஆட்கள் எவரைப் பற்றியும் எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. மொத்தத்தில் சமூகம், வகுப்புக்கள் ஆகியவற்றைப்பற்றி மட்டுமே குறிக்கின்றது.

வினு (அ): இதில் முதலாளித்துவம் தவறு செய்வது எங்கே?

விடை: அது செல்வத்தை ஓரிடத்தில் குவிய வைக்கிறது. அதாவது உலகத்தில் உற்பத்தி செய்யப் பட்ட பொருள்கள் அத்தனையையும் அது ஒரு சிலர் கையில் சிக்கவைக்கிறது. ஒரு முதலாளி பலதரப்பட்ட தொழிலாளர்களாக 2000 பேர்களைத் தொழிலில் ஈடு படுத்துகிறுன் என்று வைத்துக்கொள்வோம். தொழிலுற்பத்திப் பொருள்களைப் பரக்க வழங்குவதில் இதன் மூலம் சுற்றுவகையில் ஈடுபடுபவர் பல்லாயிரம் பேர் இருக்கக்கூடும். இத்தனை பேர்களின் உழைப்புமதிப்புக்கும் பணமதிப்புமாற்று ஆக அவன் ஒரு திட்டமிடுகிறுன்—இதுவே கூலி என்பது. தொழிலுக்குத் தொழில், இடத்துக்கிடம், கூலித்தரம் வேறுபடுகிறதாயினும் அவற்றின் பொதுப்போக்கு ஒன்றுதான். அது யாதெனில் உழைப்

பாளிக்கு முதலாளி தருவது அவன் உணவு, உடை, பீடிச் செலவு, வீட்டுவாடகை முதலிய அவசியத் தேவைகளுக்குரிய பணம் மட்டுமே. முதலாளி கொடுப்பது தொழிலாளி உற்பத்தி செய்வதற்கு என்றும் சரிசமமாயிராது; குறைவாகவே இருக்கும். அது அவன் சாகாமல் பிழைத்திருக்கவும் வேலைசெய்யத்தக்க மனநிலையிலும் உடல் நிலையிலும் இருக்கவும் மட்டுமே உதவும். தொழிலாளியின் மீந்த உற்பத்திமதிப்பு அல்லது மிகுதிப்படி மதிப்பு அதாவது அவன் கூலியுருவில் பெறும்பண மதிப்புக்கு மேற்பட்டு அவன் உழைத்து உற்பத்திசெய்யும் பொருளின் மதிப்பு முழுவதும் முதலாளியின் பொருளாய்விடுகிறது. மேற்குறிப்பிட்ட தொழிற்சாலை வகையில் அதன் 2,000 தொழிலாளர்கள் உற்பத்தி செய்யும் மிகுதி மதிப்புச் சரக்கு அல்லது மிகுதி மதிப்புப் பொருள் முழுவதும் முதலாளியே பெற்றுக் கொள்கிறான். முதலாளித்துவ முறையின் கீழ் செல்வம் ஒரு சில கைகளில் குவியும் முறை இதுவே

இக்காலத்தில் விஞ்ஞானத்தினால் தொழில்துறைக்கு ஏற்பட்டுள்ள பேருதவியின் காரணமாக, முன்பு என்றுமிருந்ததைவிட மிகுதியான உற்பத்தி பெருகியுள்ளது. இம்மிகுதியினால் பயனடைபவர் முதலாளி மட்டுமே. இங்ஙனம் கூறுவதனால் எல்லாத் தனிப்பட்ட முதலாளிகளும் தனித்தனியாகச் செல்வப்பெருக்குடையவராகின்றார்கள் என்று கொள்ளக்கூடாது. ஏனெனில் முதலாளிகளிடையேயும் போட்டி இருந்தே வருகிறது. இதில் செல்வமிகுதியுடைய முதலாளிகளும் வலிமை மிகுதியுடைய முதலாளிகளும் பின்னும் செல்வமுடையவர்களாகின்றார்கள். வலுக்குறைந்த முதலாளிகளோ படிப்படியாக வறுமையுற்று முதலாளி வகுப்பிலிருந்தே தள்ளப்பட்டுவிடுகின்றார்கள். இவ்வகையாக உலகின் செல்வநிலை ஒரு

புறம் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. ஆனால் அதேசமயம் முதலாளி வகுப்பிலுள்ள முதலாளிகள் தொகை குறுகிக் கொண்டும் அக்குறுகிய தொகையினர் செல்வமும் ஆற்றலும் பன்மடங்கு பெருகிக்கொண்டும் வருகிறது.

வினு (கூ): இதனுல் மக்களிடையே பசியும் வறுமையும் பெருகுகிறது என்பது எங்ஙனம் பொருந்தும்?

விடை: பெருவாரியான உற்பத்தியின் மூலமே இயந்திரசக்தி சிக்கனமிக்கதாக இருக்கக்கூடும். ஒரு முதலாளி விளக்கு ஒன்று நாலணவீதம் மாதம் 50,000 விளக்குகள் உற்பத்திசெய்து அவற்றை ஒன்று எட்டணு வீதம் விற்கிறுன் என்று வைத்துக்கொள்வோம். விளக்கு ஒன்றுக்கு அவனுக்கு அணு நான்கு ஆதாயம் கிடைக்கும். இம்முதலாளியைவிட மேம்பட்ட உற்பத்திச் சாதனங்களை உடைய, அதாவது, அவனுடைய இயந்திரத்தைவிடச் சிறந்த இயந்திரத்தையோ மிகுதி இயந்திரங்களையோ உடைய இன்னெரு முதலாளி இருக்கலாம். இவ்விரண்டாவது முதலாளி உருப்படி ஒன்று இரண்டணு வீதம் நூறுயிரம் விளக்குகள் உற்பத்திசெய்து ஒன்று ஆறணு வீதம் விற்கலாம். அப்போது அவனுக்குக் கிடைக்கும் ஆதாயம் முதல் முதலாளியின் ஆதாயத்தில் இரட்டிப்பு ஆகும். முதல் முதலாளியின் சரக்குகள் உயர்விலையில் விற்பதால் நிலைமை அவனுக்குப் பாதகமாகிறது. செல்வத்தில் அவனை மிஞ்சிய மற்ற முதலாளியுடன் சரிசமமாகப் போட்டிபோட வேண்டுமானுல், அவன் தன் உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்க வேண்டும். இதற்கு அவன் ஒன்று மூலப்பொருள்களைக் குறைந்தவிலைக்கு வாங்கவேண்டும். (இது செய்வதானுல் சுரங்கத் தொழிலாளி அல்லது மற்ற மூலப்பொருள்கள் உற்பத்தியாளர் குறைந்த பணமே கூலியாகப் பெறவேண்டி வரும்.) அல்

லது தன் தொழிலாளரின் சம்பளத்தைக் குறைக்கவேண்டும். அல்லது இவ் விரண்டும் செய்யவேண்டும். இவ்விரண்டும் செய்யமுடியவில்லையானல் அவன் தன் தொழில் துறையிலிருந்து ஒழிக்கப்படுவான். அவன் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டோ அவனுடன் போட்டியிடுபவனுல் வாங்கப்பட்டோ போகும். மேற்குறிப்பிட்ட வழிகள் ஏதனுலாவது அவன் வெற்றியடைந்தால், அதே உற்பத்திச் செலவுக் குறைவால் அவன் எதிரியும் நலம் பெறுவான். எதிரியின் சாதகநிலை முடிவடையாது; பின்னும் தொடர்ந்து நிற்கும். ஆயினும் இப்போட்டிக்கிடையில் யார் வென்றுலும் தோற்றுலும் கட்டாயம் நட்டப்பட்டாக வேண்டியவன் தொழிலாளி; சுரங்கத் தொழிலாளியானுலும் சரி, தொழிற்சாலை உழைப்பாளியானுலும் சரி. அவன் நட்டப்பட்டுத் தீரவேண்டியவனே ஆவான். அவன் பெறுவது வரவரக் குறைந்துகொண்டுதான் செல்லும். முதலாளித்துவமுறை நடப்புக்கு வந்ததுமுதல் இப்போக்குத் தொடர்ந்துகொண்டே யிருக்கிறது. இதன் பலனுக வரலாற்றில் இதற்குமுன் என்று மிருந்ததைவிட இன்று உலகில் வறுமை மிகுதி. ஆனுல் இதே சமயம் உலகத்தின் மொத்தச் செல்வம் தொழிற்புரட்சிக் காலமுதல் எவ்வளவோ மாபேரளவில் பெருக்கமடைந்துள்ளது.

வினு (௧௦): முதலாளித்துவ முறை எப்படி போருக்குக் காரணமாகிறது ?

விடை: நாம் மேலே இரண்டு முதலாளிகளுக்கிடையே ஏற்படுவதாகக் காட்டிய அதே போட்டி இரு வேறு நாடுகளில் உள்ள முதலாளித்துவ வகுப்புகளுக்கிடையே நடைபெறுவதுண்டு. இது இறுதியில் போரினுலேயே, அதாவது படைவலிமையினுலேயே தீர்க்கப்படக் கூடியதாயிருக்கிறது.

சமதர்மம் ஒரு தனித் தேசவாழ்வாகத் திட்டமிடப் படுவதில்லை. உலக முழுவதற்குமாகவே திட்டமிடப்படு கிறது. சமதர்ம சமூகம் ஒரு நாடு மட்டிலுமன்றி உலக நாடுகள் எல்லாவற்றிலுமே வகுப்பு வேறுபாடுகளை ஒழிக் கும். இது முதலாளித்துவப் போட்டியை அகற்றி விடும். போருக்குக் காரணமான முதலாளித்துவப் போட்டியும் அதன் பயனான பொறாமையும் பூசலும் இருக்கமாட்டா.

வினு (கக) சமதர்மம் மெய்யாகவே போரை ஒழித்து விடுமா? அல்லது அங்ஙனம் கூறுவது ஒரு பிரசாரக் கூச்சல் மட்டும் தானு?

விடை: (சமதர்ம முறையில்) மக்கள் அதாவது சமூ கமே உற்பத்திச் சாதனங்களின் சொந்தக்காரரா யிருப்ப தால், எல்லார் தேவைக்கும் போதிய அளவில் அவர்கள் உற்பத்தி செய்துவிடுவர். மேலும் எல்லா உற்பத்திப் பொருள்களும் சரி நேர்மையுடன் பரப்பி வழங்கடபடுமாத லால் எவருக்கும் குறைபாட்டினுல் இன்னல் ஏற்படாது. உலக முழுவதும் சமதர்மமுறையை ஏற்கும் காலம் வந்த தும், தேவை அடிப்படையில் உலகின் பல்வேறு பகுதி களுக்கிடையிலும் மூலச் சரக்குகளும் உற்பத்திச் சரக்கு களும் இலவசமாகவே பரிமாறிக் கொள்ளப்படும். எடுத் துக் காட்டாக, ஐரோப்பாவில் குறைபாடும் ஆசியாவில் மிகைபாடும் இருக்குமானுல், ஆசியா ஐரோப்பாவுக்கு அக்குறைபட்ட சரக்கைத் தருவித்துக் கொடுக்கும். அதன் குறைபாட்டைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாது.

தற்போது ஒரு நாடு குறைபாட்டால் நலிவுற்ருல், வளப்பமிக்க மற்றநாடு அநீத விலை வாங்கிக்கொண்டு அந் நாட்டுக்கு அப்பொருளை விற்க முயல்கிறது. இது மக்கள்

குறைபாட்டை முதலாகக்கொண்டு ஆதாயம் பெறுவதாகும். அத்துடன் பொருள்கள் இலவசமாகப் பரிமாறிக்கொள்ளப்படுவதேயில்லை. ஜெர்மனி இரும்பும், இந்தியா பணிமரமும் உற்பத்தி செய்வதாக வைத்துக் கொள்வோம். ஒரு நாட்டை ஒரு நாடு சுரண்டப் பார்க்காமலே இரு நாடுகளும் அவற்றைப் பரிமாறிக்கொள்ள முடியும். ஆனால் இது இன்று அரசியலார் கட்டுப்பாடுகளினால், அதாவது சுங்கம், பாதுகாப்புவரிகள் ஆகியவற்றால் தடைபடுகிறது. உலகநாடுகள் பரிமாற்றத்திலுள்ள இந்த வெளிப்படைச் சூறையாட்டு ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டால் போருக்கான காரணமும் ஒழிந்துபோகும்.

வினா: (கஉ) 'ஆதாயம்' என்றும் 'செல்வம்' என்றும் நீங்களே கூறுகிறீர்கள். ஒரு தனி ஆளோ ஒரு வகுப்போ ஆதாயம் பெற்றுச் செல்வமடைவதற்கு உரிமை கிடையாதா?

விடை: மனிதன் தன் தேவைக்குமேல் பெறப்படாதென்றில்லை: ஆனால் இது ஒரு அளவுவரை மட்டுமே. ஒருவனுக்கு மாதம் ரூ. 30 கிடைக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம் (பொதுவாகக் கல்கத்தாவிலும் பம்பாயிலும் சராசரி தொழிலாளி பெறுவது இதுவே). இதனால் மாதம் ரூ. 300 அல்லது ரூ. 3000 கூடச் செலவு செய்ய அவனுக்கு வகை தெரியாது என்றில்லை. ஆனால் தொடர்ந்து மாதம் ரூ. 3,000 செலவு செய்வதானால் அது அவனுக்கு ஒரு சிறு பிரச்னையாகவே ஆகிவிடும். அப்போது அதன் ஒரு பெரும் பகுதி வீணாகவே செலவழிக்கப்படும். வீண் செலவு செய்யப் படாவிட்டால் சொந்தச் செலவும் குடும்பச் செலவும்போக மிச்சத்தொகை ஏற்படும். ஒருவனுக்கு (முதலாளிகள் சிலருக்குக் கிடைப்பது போல்) மாதம் ரூ. 30,000 வருவாய் கிடைத்தால், அதில் ஒரு நற்பெரும் பகுதி இத்தகைய மிகைபட்ட மிச்சமாகும்.

இவ்வளவு பெரிய வருவாய் இரண்டுவகைகளில் நேர்மை யற்றதாகும். ஒன்று, இவ்வளவு பெரிய வருவாயை அவன் பெறுவதனால் அதில் தனக்குத் தேவையில்லாத பகுதியைப் பிறர் பெற்றுப் பயனடையமுடியாமல் அவன் தடுக்கிறான். அதே சமயம் அவனுக்கு அதைத் தனக்காகவும் செலவுசெய்ய முடியாது. இரண்டாவது அவன் அதை வைத்துக் கூடுதல் இயந்திரமோ நிலமோ வாங்கி அதில் வேலைசெய்ய இன்னும் பலரை அமர்த்து கிறான். இது இன்னும் மிகுதியான ஆதாயம் தருகிறது. இங்ஙனமாக, பெருத்த ஆதாயம் கிடடத்தட்ட எப்போ தமே மேலும் மேலும் ஆதாயத்தை வலியுறுத்திப் பெருக்குகிறது. இதனால் சமூக நலனுக்கு ஒவ்வாத வகையில் செல்வம் ஓரிடத்தில் சென்றுகுவிகிறது. எனவே ஒருவன் ஆதாயம் பெற உரிமை யுடையவனே யாயினும் மட்டற்ற அளவு பெறக்கூடாது. பெற்றால் அது சுரண்டலுக்கு வழி செய்வதுடன் பிறருக்குத் தீங்கு விளைத்தே ஆதாயமாகக்கூடும்.

வினா (கரு): ஆதாயம் என்றால் என்ன? செல்வம் என்றால் என்ன?

விடை: ஒரு முதலாளி ரூ. 5,000 பெறுமானமுள்ள மூலப்பொருள்கள் வாங்குகிறான் என்று வைத்துக்கொள் வோம். அதை வைத்துத் தனக்குச் சரக்கு உண்டுபண்ணு வதற்காக ஒரு நூறு தொழிலாளிகளை அவன் அமர்த்திக் கொண்டு ஆளுக்கு மாதம் ரூ. 20 ஊதியமாகக் கொடுக்கிற தாகவும் கொள்வோம். அவனது மாதச் சம்பளப்பட்டியல் ரூ. 2,000 ஆகிறது. இப்போது பொருள்கள் அவனுக்கு ரூ. 7,000 கொள்மதிப்புடையதாகிறது. இதனுடன் வாடகை, வரிகள், விளக்குச்செலவு, சுமை கூலி, வர்த்த கக் கழிவுகள், இயந்திரத்தின் நாட்கழிவுக் குறைபாடு

(இவற்றின் மதிப்பு ரூ. 3,000 என்று மதிப்பிடலாம்) ஆகியவற்றைச் சேர்ப்போம். இப்போது மொத்தக் கொள் மதிப்பு ரூ. 10,000 ஆகிறது. சரக்குகளை அவன் ரூ. 15,000-க்கு விற்கலாம். இதில் அவனுக்குக் கிடைக்கும் ஆதாயம் ரூ. 5,000. அவன் வேலையாட்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் கிட்டும் தொகையைப்போல 250 மடங்கு மிகுதியான இப்பெரும்பொருளை அவன் பெறுவதற்கான ஒரே தகுதி அவன் இயந்திரங்களின் சொந்தக்காரன் என்பதும் அவனிடம் ரொக்கமாகப் பணம் இருப்பதனால் தொழிலாளிகளுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடி-கிறது என்பதுமே.

இத்தனைக்கிடையிலும் நேரடியாக அவன் தானாகவே எதுவும் உண்டுபண்ணவில்லை. இதனால் உற்பத்தி செய்வதற்கு அவன் செலவு செய்ததைவிட மிகுதியான பொருள் பெற்றிருக்கிறான் என்பதும், அதுவும் தான் பெறும் உற்பத்திக்கு உழைக்காமல் பெற்றிருக்கிறான் என்பதும் தெளிவு. இத்தொகையையே கார்ல் மார்க்ஸ் மிகுதி மதிப்பீடு அதாவது முதலிட்டதற்கு மேற்பட்டு அவனுக்குக் கிட்டும் விலைமதிப்பு என்று குறிப்பிட்டார்.

செல்வம் அல்லது சொத்து என்பதன் சொற்பொருள் இவ்வுலகில் கிடைக்கும் பொருள்களில் மனிதன் தன் தேவையை நிறைவேற்றிக்கொள்ளப் பயன்படுத்தக்கூடும் பொருள் என்பதே. அவை ஒரு வீடாகவோ, ஒரு மரமாகவோ, ஒரு இயந்திரமாகவோ, துணிக்கட்டுகளாகவோ இருக்கவாம். முடிவான ஆராய்ச்சியின்படி பார்த்தால் அது இன்றோ சென்ற காலத்தில் என்றைக்கோ மனிதனால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதாகவே இருக்கும். ஆகவே உலகத்தின் பொருள்கள் யாவுமே மனிதன்

உற்பத்தி செய்ததும் சென்ற சில பல காலங்களில் செய்து சேர்த்ததுமேயாகும்.

பயன்படும் இப்பொருள்களை அடிக்கடி ஒன்றுக் கொன்று மாற்றவேண்டியதாயிருக்கிறது: காரணம் மனிதத் தேவைகள் உணவு, பருகுநீர், உடை, உறைவிடம், பயணம், வாசிப்பு, இன்பப் பொழுதுபோக்கு எனப் பல வகைப்பட்டன. முற்காலங்களில் உணவு உற்பத்தி செய்பவன் தான் உற்பத்தி செய்த உணவுப்பொருளைத் துணிகளுடன் பரிமாறிக்கொண்டான். அத்துணியை ஆடையாகத் தைத்த தையல்காரனுக்கும் அதுபோலச் சிறிது உணவுப்பொருள் கொடுத்தான். ஆனால் தையல்காரனுக்குச் சில சமயம் உணவுப்பொருள் வேண்டியிராமல், வீடு வேண்டியிருந்ததென்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்போது பண்டமாற்று நடைபெறுவது எவ்வாறு?

ஆகவேதான் பண்டமாற்றை எளிதாக்கும் ஒரு பயனல்லாது, தனக்கென வேறு பயனற்ற ஒரு பொருளின் தேவை ஏற்பட்டது. அப்பொருளே பணம் ஆகும். இப்போது பணத்தின் பயன்பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். அதற்கு இப் பண்டமாற்றுத் தவிர வேறு பயன் உண்டா? மனிதர் தாமாகப் பார்த்து அதற்குக் கொடுத்துள்ள மதிப்பினாலே அது பண்டமாற்றுக்கு மட்டும் பயன்படுகிறது.

நாணயம் எனப்படும் உலோகத்தாலான துட்டு வடிவிலாயினும் சரி, செலாவணிச் சீட்டு (கரன்ஸி நோட்) எனப்படும் தாள் வடிவிலாயினும் சரி; பணம் எவருக்குமே பண்டமாற்றுக்குரிய குறியீடாய்விட்டது. ஒரு ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நாணயங்கள் மட்டுமே இருந்தன. ஆனால் உற்பத்தி பெருகி, ஏராளமான சரக்குகள் பண்ட

மாற்றப்படவேண்டி வந்தபோது, நாணயங்களை வழங்கு வதுகூடப் பெருந்தொல்லையாகத் தோற்றிற்று. ஆகவே அரசியலார் தலையிட்டு உறுதிச்சீட்டுக்கள் (பிராமிசரி நோட்டுக்கள்) வழங்கினர். இவை பெருந்தொகை நாண யங்களில் அடையாளக் குறியீடுகள் ஆயின. இவையே செலாவணிச் சீட்டுக்கள் (கரன்சிநோட்டுக்கள்) ஆகும்.

ஆகவே செல்வமுள்ள மனிதன் என்று சொல்லும் போது நாம் என்ன பொருள் கொள்கிறோமென்றால், அவன் ஒரு பொருளையோ, அல்லது அதன் பண்ட மாற்றுமதிப்பு அதாவது பணத்தையோ, தன் தேவைக்கு மேற்பட மிகுதி உடையவன் என்பதே. ஆனால் இன்று செல்வமுள்ளவன் என்பதற்கு இன்னொரு பொருள், இதனினும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்க பொருள் உண்டு. அதாவது அவன் பேரளவான செல்வத்தை உடையவனாயிருப்பதுடன் மட்டுமல்லாது, உற்பத்திச் சாதனங்களையும் தனதாக உடையவன் என்பதும் அதன் மூலம் அவன் பிறரை உழைக்கச்செய்து அதனால் தானே ஊதியம் பெறுபவனும் ஆவான் என்பதுமே.

வினு (கச): தொழிலாளிகள் ஆதாயத்தைத் தமக் குள்ளேயே சரிசமமாகப் பங்கிட்டுக்கொள்ளும்படி தொழில் துறைகளை அவர்களே மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று சம தர்மம் கோருகிறதா?

விடை: இல்லை. சமதர்மம் அங்ஙனம் கோரவில்லை. தொழிலாளிகளை முதலாளிகளாக்கவும் அது எண்ண வில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிற்சாலையில் தொழில் புரிபவர்கள் தாங்கள் உற்பத்திசெய்யும் பொருள்களுக்கு உடனடியாகச் சொந்தக்காரர்கள் அல்லர். அதன் உடைமையுரிமை சமூக முழுமைக்குமாகும்.

மேலும் பொருள்களை உற்பத்தி செய்தால்போதாது. அது பரக்க வழங்கப்படவேண்டும். அத்துடன் உற்பத்தி மனம்போன அளவில் நடைபெற முடியாது. அது சமூகத்தின் தேவையை யொட்டியே திட்டப்படுத்தப்பட வேண்டும். உலக மக்களால் பத்துநூறுயிரம் பாரம் (டன்) காப்பிக் கொட்டையே செலவு செய்யப்பட முடியும்போது ஐம்பதுநூறுயிரம் பாரம் உற்பத்தி செய்வதில் பொருள் இல்லை. சமதர்மம் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் பொருளழிவுக்குத் தக்கவகையில் உற்பத்தியை ஒழுங்குபடுத்துவதுமட்டுமே. இதுவே திட்டப்பட்ட பொருளியல் முறை எனப்படுவது.

வினு (கரு): திட்டப்பட்ட பொருளியல் முறையினுல் நன்மைகள் என்ன ?

விடை: அதனுல் நம் தேவைக்கு எவ்வளவு வேண்டப்படுகிறதோ அவ்வளவே உற்பத்திசெய்யப்படும். மேற்குறிப்பிட்ட மிகுதிப்படியான நாற்பது நூறுயிரம் பாரம் காப்பிக்கொட்டையையும் உற்பத்தி செய்வதில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடும் ஆள் திறத்தை வேறு வழியில் திருப்புவோம்: அதாவது சவுக்காரம், வானெலிப் பொறிகள், உணவு, வீடுகள் முதலியவற்றில் ஈடுபடுத்துவோம்.

உற்பத்தி வகையில் உயர்தரத் தொழில் நுட்பமுறைகளின் முன்னேற்றத்தின் பயனுக, உலகத்தின் ஓர் ஆண்டுத் தேவையை நாம் இப்போது ஆறுமாதத்தில் உண்டுபண்ண முடிதல்கூடும். அங்ஙிலையில் நாம் இங்ஙனம் மிச்சப்பட்ட ஆறுமாதத்தைத் தொழிலாளிகளுக்கு விடுமுறை நாட்களாக ஆண்டு முழுவதும் பரப்பி அளிக்கலாம். ஆதாயம் பொருள்கள் வடிவிலாயினும்சரி, ஓய்வுநேர வடி

விலாயினும்சரி, வசதிகள் வடிவிலாயினும்சரி, எல்லாருக்கும் அவற்றில் பங்கு கிடைக்கும்படி செய்யப்படும்.

வினு (கசூ): முதலாளித்துவ உற்பத்திமுறை குழப்ப நிலைமைக்கும் பொதுவாக வறுமைக்கும் வழி வகுப்பது ஏன்?

விடை: மக்களின் தேவைக்கு ஏற்றபடி உற்பத்திக்குத் திட்டமிடவேண்டும்: சமதர்மம் அங்ஙனமே திட்டமிடும். ஆனால் ஆதாய நோக்கம் ஒன்றே கொண்டுள்ள முதலாளித்துவம் மனம்போனபடி உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறது. உற்பத்தியின்போது முதலாளிகள் ஒருவரை ஒருவர் கலந்துகொள்வதில்லை. அவர்கள் உள்ளார்ந்த போட்டிப் பகைமையிடையே அவர்கள் கலப்பதுதான் எங்ஙனம்? அவர்கள் எவ்வளவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்ற புள்ளி விவரம்கூட மறைமூடாக்காகவே யிருக்க வேண்டியதாகிறது: ஏனெனில் அவர்கள் ஒரே பேரவா, தாம்தாம் எல்லாரையும்விடப் பேரளவில் உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்பதே. அவ்வாறு செய்வதால் தான் உற்பத்தியில் மிகுந்த அளவு ஆதாயம் கிடைக்கும். இம்முறையில் சில சமயம் மக்கள் வாங்கும் அளவுக்கு அல்லது வாங்க முடியும் ஆற்றலுக்கு மேற்பட்டு அவர்கள் உற்பத்தி செய்துவிடும்படி நேருகிறது.

பொருள்கள் முடக்கமும் அதன் பயனாக விலைத் தவக்கமும் இதனால் தொடர்கின்றன. இந்நிலையில் பொருள்கள் மட்டுமீறி மலிந்த விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. ஆனால் ஆக்கபொருள் மலிவானால் மூலப் பொருள்கள் விலை குறையவேண்டும், அல்லது தொழிலாளர் கூலியைக் குறைக்கவேண்டும். அத்துடன் முன்னமே பெரும் பொருள் திரட்டி அதன் பயனாக இந்நட்டத்தைத் தாங்

கும் சக்தியுள்ள முதலாளிகள் மட்டுமே இக்குழப்பத்தி லிருந்து தப்பி வெளி வருவர். மற்றவர்கள் உற்பத்தியை யே அடியோடு நிறுத்தித் தொழிலாளரையும் விலக்கி விடுவர். இதனால் பொது வாழ்வில் வறுமை பெருகுகிறது. இன்றைய சமூக நிலையில் சராசரி பொது மனிதன் மிக நல்ல காலங்களில்கூடத் தன் இன்றியமையாத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் அளவுக்குப் போதுமான மட்டுமே பொரு ளீட்டுகிறான். இங்ஙனம் ஈட்டும் ஆற்றலில் ஏற்படும் எந்தக் குறைவும் வறுமையையே உண்டுபண்ணுகிறது.

இம் முடிந்த முடிவுக்கு நிகழ்ச்சிகள் சென்றுவிடாம லிருக்க முதலாளித்துவமும் முயற்சிகள் எடுக்காமலில்லை. ஆனால் அம்முயற்சிகள் அறிவுக்கேற்ற முயற்சிகள் என்று கூறமுடியாது. அது செய்வதெல்லாம் சிறு முதலாளி களை ஒழித்து அவர்களினிடமாகச் செல்வ நிலையில் இன்னும் உயரிய ஒருசிறு குறுகிய குழுவை உண்டுபண்ணு வதே. இக்குழுவினுக்குச் செல்வப் பொறுப்பாண்மைகள் (Trusts) தனியுரிமைகள் (ஏகபோகங்கள், Monopolies) கூட்டுக்குழுக்கள் (Combines) என்ற பெயர்கள் வழங்கு கின்றன. அதாவது ஒரு சில முதலாளிகள் சேர்ந்து தம் விடுமுதலை ஒருங்கு கூட்டிச் சேர்த்தும் (by pooling) பல சமயம் அரசியல் பாதுகாப்பைப் பெற்றும் மின்சாரக் குமிழிகள் போன்ற பொருள்களை ஒவ்வொரு நாட்டிலும் செய்ய முற்படுகின்றனர். போட்டி யென்பதே யில்லாத காரணத்தால் இம் முயற்சியில் மட்டுமீறிய அளவு ஆதாயம் உறுதிப்படுகிறது. இரண்டாவதாக, சில சமயம் அது பொருள்களின் அருந்தல் விலை நிலையைத் திட்டமிட்டு உண்டுபண்ண முடிகிறது. அதன்படி மக்கள் தேவையின் அளவுக்குக் குறைவாக அது உற்பத்தி செய்து விலை ஏற்றுகிறது. போதுமான அளவு கிடையாத

பொருளுக்கு மக்கள் மிகுதி விலைகொடுக்க முன்வருவது இயல்பே. பொறுப்புக்குழுவின் ஆதாயம் இதனாலும் பெருகுகிறது.

இச்சூழ்ச்சி முறைகள் எப்பொழுதும் வெற்றி பெறுவதில்லை. உண்மையில் முடிவில் அவை யாவுமேதான் தோல்வியடைகின்றன. மக்களின் ஈட்டும் ஆற்றல் மொத்த உற்பத்தியாலேயே நிர்ணயிக்கப்படுவது. பல முதலாளிகள் இருக்கும் வரை தொழிலாளர்களுக்குத் தொழில் கிடைக்கும் வாய்ப்புக்கள் மிகுதி. முதலாளிகள் போட்டியும் ஓரளவில் தொழிலாளர்களுக்கு உதவுகின்றது. அவர்கள் உச்சஅளவு சம்பளம் கொடுப்பவரிடம் செல்ல முடியும். தனியுரிமைக்குழு (ஏகபோக) முறையில் இதற்கு நேர்மாறாக முதலாளிகளே மனம்போனபடிச் சம்பளம் வகுக்க முடியும். உயர்தர இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் தொழிலிலீடுபடும் தொழிலாளர் தொகையைக் குறைக்கவும் முடியும்.

உற்பத்தியில் உயர்தரத் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களை வழங்குவதில் சமதர்மத்திற்கு எத்தகைய பகைமையும் கிடையாது. நேர்மாறாக அது அச்செயலில் முனைந்து நிற்பதேயாகும். இதிலுள்ள வேற்றுமை யெல்லாம், சமதர்மம் அம்முன்னேற்றத்தால் சமூகத்திற்குக் கூடுதல் செல்வமும் தொழிலாழியருக்கு மிகுதி ஓய்வு நேரமும் கிடைக்கவேண்டுமென்று விரும்புவதும்; பொறுப்பு முதலாளிக் குழுவினர் அதனால் தங்கள் செல்வம் பெருக வேண்டும் என்று நினைப்பதுமேயாகும். பிந்திய முறையில் பயனும் பெருஞ்செல்வமும் ஒரு சிலருக்கும், பொதுவாகப் பெரும்பாலருக்கு வறுமையுமே ஏற்படும்.

சமதர்மத்தின் திட்ட அமைப்புக்கும் முதலாளித்துவப் பொறுப்புக்குழுமுறைக்கும் இங்ஙனம் பெருத்த

வேறுபாடு உண்டு. முதலது பொதுநலத்தையும் பின்னது ஒரு சிறு குழு நலத்தையும் நாடியது.

வினு (கஎ) சமதர்மத்தின்கீழ் வேளாண்மையின் நிலை யாது?

விடை: வேளாண்மையே உலகின் மிகப்பழமை யான தொழில் முறையாகும். மனிதனின் முதல் தேவை உணவூட்டமே. இது பெரும்பாலும் நிலத்தி லிருந்து தான் கிடைக்கிறது. நிலத்தில் வளரும் பயிர்கள் ஒரு புறம், நிலத்தின் மீது வளரப் பெறுபவையாகிய கால் நடைகள், கோழி. பிற பறவைகள், வேட்டை விலங் குகள், காய்கறிகள் ஆகிய பண்ணை விளைவுகள் மற்றொரு புறம், இத்தேவையை நிறைவேற்றுகின்றன. வேளாண் மையில் உற்பத்தி பெருக்குவது இயற்கையே; மனிதன் செய்வது நிலத்தில் எது உற்பத்தியாவது என்பதை வரை யறுப்பதும், திட்டமிடுவதும், இயக்குவதும் மட்டுமே. இயற்கையின் வளப்பத்துக்கு உண்மையில் எல்லையே கிடையாது: ஏனெனில் உலகிலுள்ள நில முழுவதும் உணவு உற்பத்தியி லீடுபடுத்தப்பட்டால், அவ்வளவையும் உண்ணுவதற்கு இன்று உலகிலிருக்கும் மக்கள் போத மாட்டார்கள். ஆனால் பண்படுத்தப் படக்கூடிய உலக நிலப் பரப்பில் ஒரு பெரும் பகுதி என்றும் பண்படுத் தப்படாமலே இருந்து தீரும். ஆயினும் எக்காரணம் கொண்டும் உணவில்லாமை சாரணமாக மனிதன் சாக வேண்டிய இயற்கை நிலைமை எதுவுமிருக்க வகையில்லை.

இங்ஙனமிருந்தும் முதலாளித்துவத்தின் செயல் முறையின் விளைவாக உலகில் ஆண்டுதோறும் கோடிக் கணக்கானவர்கள் பட்டினியால் இறக்கின்றனர்! அது மட்டிலுமன்று அவ்வுணவை உற்பத்திசெய்யும் உழவர்

களுக்குக்கூட ஒரு நாளைக்கு ஒரு தடவை வயிறுர உண்ண உணவு கிடைப்பதில்லை! இதன் காரணம் யாது? நிலமும் வேளாண்மையும் மனிதனுக்கு இயற்கை அளித்த பரிசுகள். ஆனால் இவ்வியற்கையின் பரிசுகளிலும் சில மக்கள் தனி உரிமை கொண்டாடினர். ஆதிகாலங்களில் இவ்வுரிமையை அவர்கள் தங்கள் மிருக பலத்தை வழங்கியே பெற்றனர். பின்னர் அது வரன்முறையாக மரபுரிமையாயிற்று. சமதர்மம் நிலத்தின் இத் தனியுரிமையை ஒழிக்கும். அவ்வுரிமை சமூகத்தின் உரிமையாயமையும். சமதர்மத்தின் படி பண்படுத்தும் வேளாளனுக்கு அவன் ஆற்றலுக்கும் தேவைக்கும் தக்கபடி, நிலத்தைப் பயன்படுத்தும் உரிமையும் அளிக்கப்படும்.

சமதர்மத்தின் தொடக்கப்படியில், மிகப் பெரிய அளவில் நிலம் உடையவர்களாய், அதனைத் தாமே பண்படுத்தாமலிருப்பவர்களிடமிருந்து மட்டுமே நில உரிமை அகற்றப்படும். இங்ஙனம் உரிமைக்குட்பட்ட நிலம் நிலமில்லா உழவுத் தொழிலாளரிடையேயும் சிறு குடியாண்மைக்காரரிடையேயும் பங்கிடப்படும். ஆனால் இவ்வேற்பாடு பொருளியல் முறைப்படியும் அறிவியல் முறைப்படியும் நிலையான நிறைவளிக்கக் கூடிய திட்டமாயிருக்க முடியாது. பொருளுற்பத்தியில் எப்படியோ, அப்படியே நிலவிளைவிலும் தனியுடைமை எங்கும் போட்டியையும் மிகுதி உற்பத்தி அல்லது உற்பத்திக் குறையையும் உண்டு பண்ணுகிறது. மேலும் சிறுசிறு உடைமைகளாக இருக்கும் நிலையில்கூட நிலத்தின் தனியுரிமை மூலம் சமூகத்திற்கு மொத்தத்தில் தீமையே ஏற்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, நிலப்பண்ணைகளுக்கிடையிலுள்ள எல்லை வரப்புக்கள் விளைநிலத்தின் ஒரு பகுதியைக் குறைத்து விடுகின்றன. வரன்முறையாக உள்ள எல்லைப் பூசல்களும்

வழக்குகளும் தரும் தொல்லைகள் வேறு. இவற்றால் குடியானவரிடையே பெருத்த மனக்கசப்பு உண்டாகிறது.

மேலும், இயந்திர உழுபடை (டிராக்டர்கள்) இயந்திரச் சூட்டடிப்புக் கருவிகள் (Threshes) விதைக்கும் இயந்திரங்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துவதால் வேளாண்மையில் விளைவு மிகுதியாகும். இவ் வியந்திரங்கள் சிறு துண்டு நிலங்களில் பயன்படுத்தக் கூடாதவை. ஒரு தடவை உழுவதற்கே இவற்றுக்கு நூற்றுக்கணக்கான 'ஏக்கர்'கள் தேவை. நிலம் பரந்திருப்பதன் நற்பயன் அறுவடையிலும் தானியச் சேமிப்பிலும் இது போலவே மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. இவற்றிலும், தற்காலப் புதுமுறை இயந்திரங்கள் காலத்தையும் உழைப்பையும் மிச்சப் படுத்துபவையா யுள்ளன. வேளாண்மையோடு தொடர்புடைய கோழிப்பண்ணை, பால்பண்ணை, தோட்டப்பண்ணை முதலியவற்றிலும் இதே நிலைமைதான். விஞ்ஞானத் துறையின் முன்னேற்றம் வாய்ந்த முறைகளும் பெருவாரி உற்பத்தி முறைகளும் எவ்வளவு கடினமான உழைப்புடைய தனிப்பட்ட குடியானவர் முயற்சியையும் விடப் பன்மடங்கு நற்பயன் தருபவையேயாகும்.

எனவே வேளாண்மை உச்ச அளவு விளைவு தருவதிலும் சமதர்மம் கூட்டுப்பண்ணை முறையை ஆதரிக்கிறது. இதன்படி பல ஊர்கள் தம் விளைநிலத்தைக் கூட்டாக ஒன்றுபடுத்தி இயந்திர உதவியுடன் பெருவாரியான உற்பத்திசெய்து பொது விளைவினால் வரும் ஆதாயத்தைப் பங்கிட்டுக்கொள்ளும்.

வினா (கஅ): வேளாண்மையின் விளைச்சலை நீங்கள் பெருக்கலாம். ஆனால் அதனை எவ்வகையில் பயன்படுத்துவீர்கள் ?

விடை: இன்று தொழில்துறை உற்பத்தியிலுள்ள அதே ஒழுங்குதான் வேளாண்மைத் துறை உற்பத்தியிலும் உள்ளது. ஒவ்வொரு குடியானவனும் அவன் சிறிய அளவில் குடியானவனாயினும் பெரிய அளவில் குடியானவனாயினும் திட்டம் எதுவுமில்லாமலும் தொழில் நுட்பத் துறையைப் பற்றியோ வர்த்தகக் கள நிலவரம் பற்றியோ எத்தகைய அறிவுரையும் இல்லாமலும் தன் போக்கில் எதையாவது உற்பத்தி செய்துகொண்டே போகிறான். இதனால் சிலசமயம் தேவைக்கதிகமான விளைவும் சிலசமயம் தேவைக்குப் போதா விளைவும் உண்டாகிறது. அதிக விளைவுக் காலத்தில் தானியங்கள் முடக்கம் அடைகின்றன; தேவையாளனிடம் அது சென்று சேருவதில்லை. சேரும்போதும் விலைகள் வீழ்ச்சியடைவதால் குடியானவனுக்கு அவன் செலவுகூடக் கட்டுவதில்லை. பெருத்த நில உடைமையாளர்கள் இவ்வகை நிலை ஏற்படும் போது தானியங்களை அழித்து அதன்மூலம் போலியான செயற்கை அருந்தல் நிலையை உண்டுபண்ணுகின்றனர். தென் அமெரிக்காவில் எத்தனையோ தருணங்களில் நில முதலாளிகள் காப்பிக்கொட்டைகளுக்குத் தீ வைத்தும் கடலில் கொட்டியும் உள்ளனர்; இதே செயல் அரிசி, கோதுமை, சோளம் முதலியவற்றின் வகையிலும் நடைபெற்றுள்ளது. காய்கறிகள், பழங்கள், முட்டைகள், இறைச்சி முதலியவற்றில் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு நாளும் இந்நிலையைக் காணலாம்.

இதற்கு நேர்மாறாக மழை பொய்த்துப்போதல், மிகுதிபனிவீழ்க்சி, பெருவெள்ளம் முதலியவற்றின்பயனாக அருந்தல் நிலையும் சிலசமயம் பஞ்சமும் ஏற்படுவதுண்டு கால்வாய்கள், குழாய்க் கிணறுகள் வெட்டுவதன்மூலம் இது தடுக்கப்படக் கூடியது. மேலும் மழை எங்கும்

பொய்த்துவிடுவதில்லை. எல்லாச் சமயத்திலும் பொய்த்து விடுவதுமில்லை. வானிலையாராய்ச்சி நிலையங்கள் போன்ற விஞ்ஞான உதவிகள் இத்தருணங்களில் குடியானவனுக்கு எத்தனையோ ஒத்தாசைகள் செய்ய முடியும்.

பல்வேறு வானிலையாராய்ச்சி நிலையங்களின் உதவிகளும் குடியானவர்களுக்கு எளிதில் கிடைக்கும்படி செய்வதே சமதர்ம அரசியலின் முதன்முதல் கடமையாகும். மழை வரட்சிக் காலத்தில் அரசியலின் வேளாண்மைத் துறையினர் குடியானவர்களிடம் நீர் மிகுதி வேண்டாத பயிர்களை விளைவிக்கும்படி அறிவுரை நல்கவேண்டும். அத்துடன் உடனடி உதவியாக விளைவு வளமுடைய மற்றப் பகுதிகளிலிருந்து தானியங்கள் வரவழைக்கவேண்டும்.

குடியானவன் தானே உணவு உற்பத்தி செய்கிறவனாதலால், தனக்கு வேண்டிய உணவை அவன் சேமித்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பொதுவாக அவன் வைத்துக் கொள்ளவே செய்கிறான். மிகுதிப்படியான தானியத்தை அவன் பயிரிடாதவர்களுக்கு விற்கிறான். அவன் வாடிக்கையாளர்களில பெரும்பாலோர் நகரங்களிலும் பட்டணங்களிலும் வாழ்கிறார்கள். கிராம வாசிகள் நகர வாசிகள் ஆகியவர்களிடையே உள்ள வீதாச்சாரம் தேசத்துக்குத் தேசம் மாறுபடுகிறது. இந்தியாவில் மக்கள் தொகையில் நூற்றுக்கு 80 பேர் குடியானவர். ஆனால் பிரிட்டனின் நிலைமை இதற்கு நேர்மாறானது. இதனால் பிரிட்டனில் நூற்றுக்கு 60 பங்கு உணவு வெளி நாட்டிலிருந்தே வருகிறது.

வேளாண்மைபற்றிய அடிப்படைப் பிரச்னை யாதெனில் குடியானவனிடமிருந்து விளைச்சலை வாங்கிக்கொள்

ளும் விலை அவன் வாழ்க்கைக்குப் போதியதாகவும் அதே சமயம் நேர்மையான விலைக்குப் பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். ஆனால் இந்த இடத்தில்தான் முதலாளித்துவத்தின் விதியாகிய "பொருள் தருவித்தல்—தேவை" (Demand and supply) செயலாற்றத் தொடங்குகிறது. ஆனால் செயலாற்றவேண்டும் முறை முதலாளித்துவ விதிக்கு நேர்மாறு யிருக்கவேண்டும். அதாவது சில சமயங்களில் மக்கள் பொருள்களை மிகவும் மலிவான விலைக்குப் பெறுகிறார்கள். மற்றச் சமயங்களில் வாங்க முடியாத அளவு அருந்தல் விலை ஏற்படுகிறது. பின்னால் கூறப்பட்ட தருணத்தில் மக்கள் ஒன்று, உணவின் அளவைக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டி யிருக்கிறது; அல்லது அதன் தரத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. கூர்ந்து கவனித்தால் பொதுமக்களுக்குள்ள இதே இன்னல் உழவனுக்கும்; உற்பத்திப் பொருள்களில், அதாவது நகரங்களில் உண்டாக்கப்படும துணி, கட்டடச் சாதனங்கள், பேனா, மை, ஒலிபரப்பு முதலிய எண்ணாற்ற பொருள்களின் உற்பத்தியாளருக்கும் இருப்பது காணலாம். இவற்றை இன்னொரு வகையில் கூறுவதானால், வேளாண்மைப் பிரச்னையைத் தீர்த்துவைப்பது என்றால் கிராம(வேளாண்மை)ப் பொருளியல் நிலவரத்தையும் நகர (தொழில்துறை)ப் பொருளியல் நிலவரத்தையும் நேர்மையான சரிநிலைக்குச் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதே. முதலாளித்துவம் ஒவ்வொரு உற்பத்தியாளனையும் அவன் விரும்புவதை, விரும்பும் அளவில் உற்பத்தி செய்ய இணக்கமளிப்பதன் பயனாக, இப்பிரச்னையைத் தீர்ப்பதில் அது என்றும் வெற்றி யடைய முடியவில்லை. ஆனால் சமதர்மம் உற்பத்திச் சாதனங்களைச் சமூகத்தின் ஆதிக்கத்திலேயே விட்டு வைக்கிறது. உற்பத்தியையும் வினியோகத்தையும்

அது திட்டமிடுகிறது. ஆகவே அது வேளாண்மையைக் கெடுத்துத் தொழிலோ, தொழிலைக் கெடுத்து வேளாண்மையோ வளரவிடாது.

வேளாண்மையின் பொருளியல் நிலவரத்தைச் சீர் திருத்தியமைப்பதே சமதர்மம் மனித இனத்துக்கு அளிக்கும் பரிசுகளில் முதன்மையானதாகும். (வேளாண்மை வகுப்பு உலக முழுவதிலுமே தொழில் வகுப்பைவிட வறுமையிலுள்ளது என்பது கவனிக்கத்தக்கது).

வினு (கசூ): மருத்துவ அறிஞர், வழக்கறிஞர், அமைப்பியலாளர், எழுத்தாளர் முதலிய அறிவுத்துறை வகுப்பினர் நிலையாது ?

விடை: அறிவு வகுப்பு உற்பத்தியாளர் வகுப்பான தொழிலாளர் வகுப்பின் ஒரு கூறேயாகும். அவர்கள் சேவை சமதர்ம சமூகத்தில் மிக உயர்வாக மதிக்கப் படுதல் இயல்பே. சிறப்புப் பயிற்சியும் உடையவர்கள் என்ற மிகுதிப்படித் தகுதி உடைய காரணத்தால் அவர்கள் இன்றியமையா உறுப்புக்கள் ஆவர். முதலாளித்துவ முறையின் கீழே கூட அவர்களில் சிலர் மிக உயர்தரச் சம்பளம் பெறுகின்றனர். பொதுப்படையாகத் தொழில் பற்றிய அறிவு முதலாளிக்கே இருப்பது கிடையாது; ஏனெனில் தொழிலில் அவன்கொள்ளும் பங்கு அவன் முதலீடே. ஆகவே அவன் தனக்குப் பகரம் தன் தொழிலை நடத்த நிபுணர்களை அமர்த்திக் கொள்கிறான். ஆனால் தொழிலில் பெருத்த ஆதயாம் வருகிறவரைதான் முதலாளி அவனுக்கு உயர்ந்த சம்பளம் கொடுக்க முடியும். ஆதாயம் உயர்ந்த அளவிலிருந்து குறைபடும்போது அறிவு வகுப்பினரின் நிலைமை உடனே பாதிக்கப்படுகிறது. பொருளியல் மந்தகாலத்தில் அதற்

கேற்ற அளவில் தொழிலில்லாமையும் துன்பமும் நேர்கின்றன. இவை இயந்திர உழைப்பு வகுப்பினரைவிட அறிவு வகுப்பையே மிகுதி தாக்குகின்றது. சமதர்மத்தில் தொழில் உற்பத்தி வளர்ச்சியும் வேளாண்மை வளர்ச்சியும் இரண்டும் ஒரே நிலையில் மக்கள் தேவையை ஒட்டி அமைக்கப்படுகின்றன. ஆதலால் அறிவு வகுப்புக்குத் தொடர்ச்சியான தொழில் சேவையும் வரவர மிகுதியான சேவையும் அதில் ஏற்படும்.

சமதர்மத்தைப்பற்றித் தெளிவற்ற, தவறான கருத்துக்களை யுடையவர்கள் அதன் பயனாக, 'அது சம்பளத்தை ஒரே சரிமட்டமாக்கும் முறை' என்று எண்ணுகின்றனர். இதைவிடத் தவறான செய்தி இருக்க முடியாது. நாம் மேற்குறிப்பிட்டமுறையில் ஊதியம் திறமைக்குத் தக்கபடி கொடுக்கப்படுவதானால் தொழில், ரசாயனம், சட்டம், அறுவைமருத்துவம், கலை, சிற்பம் முதலிய தனித் துறைகளில் சிறப்பறிவுடையவர்களுக்கு மிகுதியான ஊதியம் தரப்படும் என்பது கூறாமலே அமையும்.

சமதர்மத்தின்கீழ் இன்னும் ஒரு நன்மை இருக்கும். தற்போது கல்வி பொதுவாகவும் சிறப்பாக உயர்தரக் கல்வியும் மிகவும் செலவுபிடிப்பதா யுள்ளது. இக் காரணத்தினால்தான் அறிவு வகுப்பினரில் பெரும்பாலோர் செல்வ நிலையுள்ள வகுப்பிலிருந்தே பிறக்கின்றனர். தொழிலாளிகளின் பிள்ளைகளுக்கு அக்கல்வி கிடைக்க முடிகிறதில்லை. சமதர்மத்தின் கீழோ, தொடக்க, உயர் தரக் கல்விகள் யாவும் இலவசமாகவே யிருக்கும். மாணவன் தன் கைச்செலவு பற்றிய கவலையினால் கல்வி யடைய முடியாமல் திக்குமுக்காட வேண்டியதில்லை. இன்றுள்ள நிலையில் மருத்துவ அறிஞராவதற்குப் பல ஆண்டுகள் பெருஞ்செலவில் பயிலவேண்டுமென்பதற்காகப் பல மாண

வர்கள் அதனை விடவேண்டியிருக்கிறது. இங்ஙனம் சமதர்மம் தற்போதைய அறிவு வகுப்புக்கு நலமாயிருப்பதுடனன்றி உயர்தரக் கல்வியை இலவசமாக்குவதன்மூலம் அது அவ்வகுப்பினரின் தொகையையும் பெருக்கும்.

வினு (உ०) வணிக வகுப்பின் மதிப்பு என்னவாயிருக்கும்?

விடை: இன்று வணிக வகுப்பு முதலாளித்துவ முறையின் ஒரு பகுதியாய்விட்டது. ஏனெனில் அவ்வகுப்பினர் பொருள்களைப் பரப்பி வழங்குவதற்கான பணியாற்றுவதுடன் முதலாளிகளைப்போலவே உற்பத்திச் செலவுக்கு மேற்பட்ட ஆதாயத்தில் ஒருபங்கு கொள்கின்றனர். அதாவது முதலாளியும் வணிகனும் ஆதாயத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்கின்றனர். அவர்களிருவரும் ஒரே வகுப்பின் உள்ளுறுப்புக்களே. முதலாளி (தொழிலாளியிடமிருந்து உச்ச அளவு பெற்றுக் குறைந்த அளவு கொடுப்பது) போலப் பெருந்த வணிகனும் (அதாவது மொத்த வர்த்தகனும்) அவனிடம் வாங்கி விற்பனை செய்யும் சிறு வர்த்தகர்களைச் சுரண்டுகிறான். இச்சிறு வர்த்தகனே தேவையாளராகிய பொதுமக்களிடம் நேரடியாக விற்பனை செய்கிறான். எனவே சிறு வர்த்தகன் எப்போதும் கையும் வாயுமாகச் சிறு வாழ்வு வாழ்கிறான். மொத்த வணிகனே மட்டற்ற செல்வமுடையவனாகிறான். இரண்டாவதாக, வணிகன் தொழிலில் முதலிடப் பணம் உடையவனாயிருப்பதனால்தான் வணிகனாயிருக்கிறான். சிறு வர்த்தகன் இந்நிலை பெறுவதில்லை. எனவே பெரு வர்த்தகன் உண்மையில் முதலாளியுடன் சேர்த்து எண்ணத்தக்கவனே.

சமதர்மத்தின் கீழும் வினியோக சாதனங்கள் வேண்டியதாகவே இருக்கும். ஆனால் அவற்றிற்கான

முதலீடு அரசியலாரால் போடப்படும். இது கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு நல்ல விளைநிலமாயிருக்கும். தேவையாளர் மொத்த விலைக்கு வாங்குவதற்கான தம் சொந்த அமைப்பைத் தாமே தொடங்குவர். முன்பு வணிகன் கைப்பற்றியிருந்த ஆதாய முழுவதையும் இங்ஙனம் அவர்கள் அவனிடமிருந்து அகற்றித் தமதாகப் பெறுவர்.

வணிக வகுப்பு மிகவும் பழங்காலத்திற்குரியது. பழய நில உரிமையாட்சிக் (Feudalism) காலத்திலேயே அது இருந்தது. வணிக வகுப்பும் நிதி நிலையத்தினரும் கூட்டாகச் சேர்ந்தே வணிக முதலாளித்துவம் ஏற்பட்டது வணிக முதலாளித்துவத்திற்குச் சிறந்ததோர் எடுத்துக் காட்டு பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய வணிகர் கழகம் ஆகும். இது இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் அடிப்படையை நிறுவியதுடன் தற்கால ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் முன்னோடியாயிருந்தது. வணிக முதலாளிகள் வெளிநாடுகளிலிருந்து சரக்குகளை மிகக் குறைந்த விலையில் வாங்கித் தங்கள் நாட்டில் மிக உயர்ந்த விலையில் விற்றனர். இதனால் மிகப் பேரளவில் ஆதாயம் அவர்கள் கையில் சேர்ந்தது. அவர்கள் விற்றல் வாங்குதல் செய்வதுமட்டுமன்றிப் பெரும் செல்வமும் தொகுத்து மன்னர்களுக்கும் மன்னர் ஆட்சிகளுக்கும் கடன்கொடுத்து வந்தனர். அவர்கள் பெருத்த அரசியல் செல்வாக்குப் பெற்றுச் சொந்தப் படைகளும் சொந்த அரசியல் நிர்வாகமும் உடையவர்களாயினர். அவர்கள் செல்வம் பின்னும் பெருகத் தொடங்கியபின் முதலிடுவதற்கான இடங்கோரி அவர்கள் ஆரவாரம் செய்தனர். இச்செல்வம், கையால் ஓட்டப்படாமல் நீராவியால் ஓட்டப்பட்ட இயந்திரங்களில் விடுமுதலாக இடப்பட்டது. படிப்படியாக இந்நீராவி இயந்திரங்கள் தனிப்பட்ட சிறு கைத்தொழில்களைப் பின்தங்கிவிடச் செய்தன.

தொழிற்புரட்சி ஏற்பட்ட வகை இதுவே. தற்கால முதலாளித்துவம் இவ்வகையில்தான் பிறந்தது. வணிக முதலாளித்துவம் உண்மையில் முதலாளித்துவத்தின் தந்தையே ஆகும்.

வினு (உக): நிதித்துறை, நிதித்துறையாளர் பற்றிப் பலப் பல பேசுகின்றீர்கள். முதலாளித்துவத்தில் அவர்கள் பங்கு யாது?

விடை: தற்கால முதலாளித்துவம் பிறப்பதற்கு நெடுநாள் முன்பிருந்தே நிதியாளர் இருந்து வந்துள்ளனர். அவர்கள் ஒருவகையில் நம் கடன் தொழிலாளரின் (வட்டிக்கடைக் காரரின்) ஒரு புதிய உயர் பதிப்பேயாவர். ஆயினும் இவ்விருதரப்பார் ஒற்றுமையும் இத்துடன் நின்றுவிடுகிறது. ஏனெனில் கடன் தொழிலாளர் தங்கள் சொந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து அதில் வட்டி வாங்குகின்றனர்; நிதியாளரோ வேறுயாராவது பாதுகாப்புக்காகத் தம்மிடம் வைத்துள்ள நிதியைக் கடன் கொடுக்கின்றனர். இப்போது அவர்கள் தங்களால் கொண்டு செல்லமுடியாத அவ்வளவு பெருந்தொகைகளை வைத்துக்கொண்டு தொழில் செய்கின்றனர். ஆகவே அவர்கள் நம்பிக்கையுள்ள ஒருவரிடம் அதைப் போட்டு வைத்து வேண்டிய சமயம் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். இங்ஙனம் பணம் கையிருப்பில் பெற்றவர்கள் பணம்போடுபவர் எவரேனும் ஒருசமயம் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டாலும் எப்போதுமே பலர் பணம் பேரளவில் தம்மிடம் இருந்து வருவதைக் கண்டனர். ஆகவேதான் இந் நிதியாளர் வட்டிக்குப் பணம் தேவையானவர்களுக்கு அதனைக் கொடுத்துவாங்குவதில் எத்தகைய தீங்குமில்லை என்றநிலை எய்தினர். பணத்தைத் திருப்பிப் பெறுவதற்குப் பதிலாக நிதியாளர் வழக்கமாக ஏதேனும்

பிணையம் (Security) பெற்றுக்கொள்வர். இங்ஙனமாக நிதியாளர் பிறர் செல்வத்தை வைத்துக்கொண்டே அதில் ஆதாயமு மடைகின்றனர்.

உலகில் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததை விட இப்போது பணம் மிகுதி. இரு நூற்றூண்டுகளுக்கு முன்னிருந்ததைவிட அது இன்னும் பன்மடங்குமிகுதியே. இந்நிலைக்குக் காரணம் தொழில்துறைகள் எழுந்தபின் முன்னைவிடப் பெருத்த அளவில் இன்னும் உற்பத்தி நடக்கின்றது. அதன் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பண்டமாற்றுக்காக வரவர மிகுதியான பணம் தேவைப்படுகின்றது. ஆகவே பொதுமக்களிடமிருந்து பொருள் போட்டு வைக்கப் பெறுகிறவர்களும் சிறப்பிலும் பொருள் மிகுதியிலும் மேம்பட்டுள்ளளனர். பழங்கால நிதியாளன் அல்லது நிதியாளர் கூட்டுறவுக்குப் பகரம் இப்போது நிதியகக்கழகங்கள் (பாங்கிங் கார்ப்பொரேஷன்) ஏற்பட்டுள்ளன. அவை தொழிலாற்றும் வகை எதுவெனக் கவனித்துப் பாருங்கள். ஒருவன் நடப்புத்துறைக் கணக்கில் (கரன்ட் அக்கவுண்ட்ஸ்) பணமிடுகிருன். இதில் போட்ட பணத்தை வேண்டும்போது திருப்பிப்பெறும் உரிமையை அவன் பெறுகிருன். இதற்காக அவனிடம் ஒரு பொருள் முறிப்புத்தகம் (செக்-புக்) தரப்படுகிறது. அவன் மாதம் ரூ. 400 போட்டுவைத்து வாரந்தோறும் ரூ. 100 அவன் செலவுகளுக்காக எடுத்துக்கொள்கிருன் என்று வைத்துக் கொள்வோம். வேறும் ஒருவர் அடுத்த வாரம் இதே தொகைபோட்டு இதே அளவில் எடுக்கிருர். அதற்கடுத்த வாரமும் இதேபோல இன்னொருவராக ஐந்து வாரத்தில் ஐந்துபேர் போடுகிருர்கள். இறுதியில் ஐந்துபேர் மாதம் ரூ. 2000 நிதியகத்தில் போட்டு அதிலிருந்து (மாதத்துக்கு நான்கு வாரங்கள் மட்டுமே என்று வசதிக்காக இங்கே

வைத்துக்கொள்வோம்) அப்பணம் முழுவதையும் வாரம் வாரமாக எடுத்துக்கொண்டு விடுகின்றனர் என்று நிதியகத்தார் காண்கின்றனர். நிதியகத்தில் இப்போது தொடப்படாமலே ரூ. 1,250 முதலிருப்புத் தங்கி யிருக்கிறது. இது இன்னலில்லாமல் கடன் கொடுக்கப்படலாம். அதிலிருந்து வரும் வட்டி நூற்றுக்கு 5 வரை யிருக்கும் என்று கொள்ளலாம். இங்ஙனமாகத் தற்கால நிதியகம் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் பணம்போடு மிடமாகிறது. ஆகவே இத்தொழிலில் மொத்தத்தில் வரும் பணம் கோடிக்கணக்காய் விடுகிறது.

இவ்வளவும் நடப்பு வைப்பீடுகள். நிலைவைப்பிடுகள் (ஃபிக்ஸட் டெபாஸிட்ஸ்) வேறு. இதில் போடும் பணத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்கு, பொதுவாக ஓராண்டுக் காலத்துக்கு எடுப்பதில்லை என்று உறுதி கூறுகிறோம். இப்பொருளில் நூற்றுக்கு 2 வரை வட்டி கிடைக்கிறது. நம்மைப்போல் இன்னும் பலர் பணம் போடுவர். ஆகவே, நிதியகத்தில் நெடுநாள் தொடப்படாமல் இருக்கும் தொகை பெரிதாகிறது. (குறிப்பிட்ட வரையறைக்குமுன் நாம் பணம் பெறப்படாதென்றில்லை. ஆனால் பெறுவதானால் போட்ட பணத்தில் குறைவாகவே பெறலாம்) இப்பணம் 5 முதல் 15 சதமானம் வரை வட்டியுடன் திரும்பவும் கடன் கொடுக்க உதவுகிறது. வட்டியின் அளவு கடன் கொடுக்கும் நிலையத்தின் மதிப்பையும் கடன் தவணைக் காலத்தையும் பொறுத்திருக்கும். இப்பணம் நம் நிலைவைப்பீட்டில் நமக்குக் கொடுத்த நூற்றுக்கு 2 வட்டியும் எச்செலவும் போகக் குறைந்த அளவு நிதியகத்துக்கு நூற்றுக்கு 3 கிடைக்கும். இது பணம்போட்ட நமக்குக் கிடைப்பதை விடக் கூடுதலாகும். சுருங்கச் சொல்வதானால் நிதியகங்

கள் என்றும் உற்பத்தி செய்வதுமில்லை. தம் சொந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதுமில்லை. ஆயினும் அவை ஆதாயமடைகின்றன. தற்போதைய சமூக முறைக்கு இவர்கள் உண்மையிலேயே ஒப்பற்ற தலைவர்கள்தான்!

வினு (உஉ): நீங்கள் கூறுகிறபடி தொழில்துறைகளை வாங்கப் போதிய பணம் முதலாளியிடம் இருக்குமானல், நிதியகங்களிலிருந்து இங்ஙனம் பணம் வாங்கத் தேவையென்ன?

விடை: *முதலாளி (வசதியை முன்னிட்டு அவனை ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனைக் கருதுவோம்) தன் பொருளை ஒரு தொழிலில் முதலீடாக இடுகிறுன். அதன்பின் அவனுக்கு நடப்பு முதலீடு அதாவது மூலப்பொருள்கள், சம்பளங்கள், இயந்திரப் பாதுகாப்புச் செலவு, தொழிற்சாலைச் செலவு ஆகிய உடனடிச் செலவுகளுக்கான பணம் வேண்டும். மேலும் உற்பத்தி செய்த பொருள்கள் விற்கச் சிறிது காலம் பிடிக்கும். அவனுக்குப் போதிய பணவசதியிருந்தால், இந்நடப்பு முதலீட்டையும் அவனே போடமுடியும். அவனிடம் அது இல்லாவிட்டால் தன் தொழிற்சாலையைப் பணயமாக வைத்துச் சிறு தவணைக்குப் பணம் கடன் பெறுகிறுன். நிதியகங்களும் இதனை வரவேற்கின்றன. ஏனெனில் அந் நிதியகத்தவர்களுக்குத் தொழிற்சாலை நல்ல பிணையமாகிறது. தவிர சிறு தவணைக்கு வட்டியும் மிகுதி. இதற்கிடையில் கடன் கொடுக்குமுன், 'தொழிற்சாலை நல்ல நிலையிலிருக்கிறது, அதாவது அது உற்பத்தி செய்யும் சரக்குகள் வர்த்தகக்கள விற்பனைக் குரியவையே, விற்காது கிடப்பவையவல்ல' என்று நிதியகத்தார் உறுதியா யறிந்துகொள்வர்.*

பொதுவாக தொழில் நிலையம் நல்லநிலை பெற்றபின்னன்றி நிதியகங்கள் அவற்றுக்குக் கடன் கொடுக்கமாட்டா.

வினு (உகூ): ஒரு முதலாளி தன் முதலீட்டைத் தானே போடாமல் கடன் வாங்குவது அறிவற்ற செயல் என்று நீங்கள் நினைக்க வில்லையா?

விடை: தொடக்க ஆண்டுகளில் ஒரு தொழில் நிலையம் கடன் பெறுவதற்கு முட்டுப்பாடடையும்; அச் சமயம் அது தன் முதலீட்டையே நம்பவேண்டும். அது உற்பத்தி செய்யும் சரக்கு வர்த்தகக் களத்தில் எங்ஙனம் விற்பனையாகும் என்று உறுதியில்லாததால் எந்த நிதி நிலையமும் அதற்குக் கடன் கொடாது. ஆனால் நிச்சயம் ஒரு தடவை வர்த்தகக் களத்தில் விற்பனை நிறுவிவிட்ட பின், அதாவது சரக்குகளுக்குத் தொடர்ச்சியான விற்பனை வசதியைப் பெற்று விட்டபின், நிதியகம் நம்பிக்கையுறுதி பெறுகிறது. இங்ஙனம் இத்தருணங்களில் பணம் கடன் வாங்குவதில் தீமையோ நட்டமோ எதுவும் ஏற்படப் போவதில்லை; ஏனெனில் அதனை எப்போதும் திருப்பிக் கொடுத்துவிட முடியும். வட்டி சிறிது உயர்வானாலும் சரக்கு விற்பனையின் ஆதாயம் அதனைச் சரிசெய்துவிடும். எடுத்துக் காட்டாக ஒரு சரக்கு நூற்றுக்கு 15 ஆதாயம் தருகிறதானல் நூற்றுக்கு 5 வட்டி கொடுப்பதில் என்ன கேடு வரக்கூடும்! நிலையத்தினருக்குச் சொந்தப்பணம் இருக்கும்போது நடப்பு முதலீட்டை நிதியகத்திலிருந்து வாங்கினுல்கூட அது நல்ல தொழில் முறையேயாகும். அது இன்னும் மிகுதி இயந்திரம், தளவாடங்களி லிடப்படலாம். இவை யெல்லாவற்றாலும் உற்பத்தி பெருகவே செய்யும். இங்கும் நிதியகத்திற்கு நூற்றுக்கு 5-ம் தொழிலகத்துக்கு 10-ம் என்ற ஒழுங்கு அமையும். இதில் முதலாளியின் நிலையே சிறந்தது.

வினு (உச): நாம் சுற்றிவரக் காணும் எல்லாத் தொழில்களும் முதலாளிகளுக்குரியவை தானு? அவை அவர்கள் முதலீட்டிலிருந்து உண்டாகுபவை தானு?

விடை: *தொழில் துறையிலீடுபடுத்தப்பட்ட முதல் முழுவதும் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கும் உரியதல்ல, தனிப்பட்ட நிதி நிலையத்தாருக்கும் உரியதல்ல. ஏனெனில் அடிக்கடி முதலாளிகள் ஒருங்குகூடித் தொழில் நிலையங்கள் நிறுவுகின்றனர். இன்னும் பல தறுவாய்களில் அவர்கள் பங்குசேர்த்துப் பொதுமக்கள் பணத்தை வைத்துச் செயலாற்றுகின்றனர். உண்மையில் தொழில் துறையின் பெரும்பகுதி சிறு முதலீட்டாளனுக்குரியதே. அதன் ஆதிக்கமட்டுமே முதலாளியின் கையிலுள்ளது.*

முதலாளி செய்வது இது: சரக்குகள் செய்ய, மின்சாரம் உண்டுபண்ண அல்லது இதுபோன்ற செயலுக்காக அவன் ஒரு நிலையத்தை இயக்கிவிடுகிறுன். இதற்கு வேண்டும் பொருள் ரூ. 10,00,000 என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவன் அதை 10,00,000 பங்குகளாகப் பிரிக்கிறுன். பங்கு ரூ. 1 ஆக அதைப் பொதுமக்கள் வாங்கும்படி இணக்கமளிக்கிறுன். நிலையம் தொடங்குவோனுக அதாவது அதன் முதல்வனுக அவன் தனக்கு ரூ.100க்கு 51 பங்கு வைத்துக்கொள்வதில் கருத்தாயிருந்துகொண்டு மீதி 100க்கு 49 பங்கைப் பொதுமக்கள் வாங்கும்படி செய்கிறுன். நிலையத்தின் காரியங்கள் எல்லாம் பங்குக்காரர்களின் மொழித்திற மூலமே நடைபெறுவதனுல், அவன் பக்கம் எப்போதும் பெரும்பான்மை வலு இருக்கும் என்பது உறுதி. அவனே நிலையத்தின் நிர்வாகியாய் அதற்காக நிலையத்திலிருந்து ஊதியமும் பெறுகிறுன். அவன் ஆதிக்கம் வகிக்கும் வகை இது.

ஆயினும் காரியங்கள் எப்போதும் இவ்வண்ணம் நடைபெறுவதில்லை. ஒரே முதலாளியிடம் இதில் முதலிடுவதற்கான ரூ. 5,01,000-ம் இருப்பதில்லை. அப்போது அவன் இன்னொரு முதலாளியையோ இன்னும் சில பல முதலாளிகளையோ தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டு அனைவருமாக 100க்கு 51 பங்கு எடுத்து அனைவருமாக அதில் ஆதிக்க நலம் பெறுவர். ஆனால் ஆதிக்கநலம் இதனிலும் குறைந்த பொறுப்புடன் கூடக் கிடைக்கமுடியும். ஒரு மாதிரி எடுத்துக்காட்டுக் கூறுவோம். வெளியீட்டுப் பங்கு முதலீடு (Issued Share Capital) பொதுவாகத் தேவைக்கு இரட்டிப்பு மடங்கு பெருக்கப்படும். இதன் படி மேற்குறிப்பிட்ட நிலையத்தின் பங்கு முதலீடு ரூ. 10,00,000க்குப் பதிவு செய்யப்படும். ஆனால் ரூ. 5 லட்சமே செலுத்தப்பட்ட முதலீடாக (Subscribed Capital) இணக்கமளிக்கப்படும். இதில் முதலாளி 100க்கு 51 வாங்குகிறான். அதாவது 2½ லட்சத்துக்குச் சற்று மேற்பட வாங்குகிறான். இம்முயற்சி வெற்றிபெற்று அவனுக்கு 100க்கு 15 ஆதாயப் பங்கு கிடைத்ததென்று வைத்துக் கொள்வோம். நிதியகத்தில் போட்டு வைப்பதின் மேல் இது 7 பங்கு மிகுதி. ஆகவே இப்பங்குகளை வாங்க யாவரும் நெருக்கித்தள்ளி வருவர். இவை பொதுநிலைக் களத்தில் கிடைப்பதாதலால் போட்டி மிகுந்து விலையேறும். ஒரு ரூபாய் பங்கு அதன் முகப்பு விலையைப் போல் மூன்று நான்கு மடங்கு விலைதரும். ஆதிக்க உரிமையுடைய முதலாளி முகப்பு விலையிலேயே அத்தனை பங்கையும் வாங்கிவிடவும் செய்யலாம். இங்ஙனம் செய்தால் ஆண்டுதோறும் இவ்வுயர் ஆதாயப் பங்கைப் பெறுவான். அல்லது அவன் அதன் உயர்ந்த விலைக்கள மதிப்பின்படியே அதனைத் திரும்ப விற்றும் ஆதாயம் பெறு

வான். இங்ஙனம் செய்வதால் அவன் இதற்குமுன் தொழிலிலிட்ட முதல் முழுவதையும் மீண்டும் பெற்றுக் கொண்டு அதன்மேலும் 100க்கு 51 பங்குக்கு உரிமை யுடையவனுயிருப்பான்!

இதுமட்டுமோ? இந்த 100க்கு 51 பங்கைக்கூட— இதுவும் உண்மையில் மொத்தத்தில் 100க்கு $25\frac{1}{2}$ பங்கு தான்—அவன் பெற்றுத்தீரவேண்டு மென்பதில்லை. முத லாவதாக ஒரு நிலையத்தின் பொதுக்கூட்டத்திற்குப் பங்குக் காரர்கள் எல்லாரையும் வரவழைத்து விடுவதில்லை. அவர் களில் பொதுவாகப் பலர் வாராமலே இருப்பர். இரண்டா வது எப்போதும் பங்குக்காரர்களில் சில்லரை அவர்கள் தம்பக்கம் சேர்த்துக்கொள்ளவும் முடியும். பங்குக்காரர் களுடைய மனப்பான்மையோ தம் முதலீடு பத்திரமா யிருக்கவேண்டும் என்பதும் போதிய ஆதாயப்பங்கு வர வேண்டும் என்பதும் தான். தொழிலில் யார் ஆதிக்கம் வகிக்கின்றனர் என்பதில் அவர்களுக்குப் பொதுவாகக் கவலைகிடையாது. எனவே சிறு பங்குக்காரர்கள் கிட்டத் தட்டப் பாதிப் பணத்தை முதலிட்டவர்களாயினும், முத லாளியே ஆதாயத்தில் பெரும்பகுதி கொள்பவனுகிறுன்.

முயற்சி வெற்றியடைவதுபோலத் தோல்வியுறவும் கூடும். இங்கும் தொழில் நிலையச்சட்டம் முதலாளிக்குப் பாதுகாப்பளிக்கிறது. பங்குதாரர்களுக்கு அவர்கள் நட்டத்தை அவன் சரி செய்து கொடுக்கவேண்டியதில்லை.

முடிவாகக் கூறினல் இவை எல்லாவற்றின் முடிந்த சுருக்கம் இதுதான்: முதலாளி தொடக்கத்திலேயே ஒரு சலுகையுடன் தொடங்குகிறுன். அதாவது தொழில் நிலையம் தொடங்குவதற்குரிய ஒரு பெருந் தொகையுடன் அவன் செயலாற்ற முற்படுகிறுன். அது அவன் முதலிடும்

அளவைவிட நாலுமடங்காக மதிப்பிடப்படுகிறது என்று கூறலாம். அதன் மீத மதிப்பை அவன் மக்களிடமிருந்து பங்காகச் சேர்க்கிறான். தன் ஊழியர்களுக்கு அவன் குறைந்த அளவு தொகை கொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தனக்கு அதை உற்பத்தி செய்யப் பிடித்த தொகையைவிட மிகுதியான விலையில் அதை விற்கிறான்.

வினா (உரு): நடப்பு இதுவானால், நாமும் ஏன் முதலாளி ஆகக்கூடாது? அதில் ஒவ்வொரு படியிலும் ஆதாயமே யிருப்பதாகக் காணப்படுகிறதே.

விடை: சிறியோராகிய உங்கட்கு இது எப்போதும் முடிவதன்று. உண்மையில் முடியாதது என்று கூடக் கூறலாம். நீ ஈட்டுவதிலிருந்து ஒரு செல்வனாகுமளவு நீ பணம் மீத்துவைப்பதென்பது முடிகிற காரியமா? கணித்துப் பார்த்து அது முடியாதது என்பதைக் கவனிக்க. இரண்டாவது ஒரு சிறு அளவு செல்வத்தை நீ சேர்த்து விட்டாலும் எப்போதும் உள்ள போட்டி அப்போதும் இருக்கும். அதில் வரும் இடையூறுகள் எப்போதுமே ஒரு பொது மனிதனால் தாங்கக்கூடியதல்ல. நீ ஒரு தொழில் நிலையம் நிறுவத் துணிந்தால், ஒரு போட்டி முதலாளி விலைவெட்டுப் போட்டியிலிறங்குவான். நீ உன் விலையைக் குறைக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுவாய். இது முழு நட்டமாகும். மேலும் போட்டியினால் நீ சம்பளங் குறைக்க வேண்டிவரும். அதனால் உன் ஊழியரிடையே மனக்கசப்பு ஏற்பட்டு அவர்கள் உன் தொழிலைவிட்டுப் போகாமலே ஒன்றுபட்டு வேலை நிறுத்தம் செய்து உன் தொழிலை அழிக்க முற்பட்டாலும் முற்படுவர். இப்படியாக உனக்குப் பெரிய, விலக்க முடியாத இடர்கள் உண்டாகும். அதற்கிடையே உன் போட்டியெதிரியிடம் கூடுதல் பணமும் கூடுதல் கடன்

நம்பிக்கைப் பொறுப்பும் இருப்பதனுல் உன் தோல்வியை அவன் தன் வெற்றியாக்கிக் கொள்வான். பண நெருக்கடியிலுள்ள மற்றவர்களைப்போல நீயும் வட்டிக்காரனிடம் போகவேண்டிவரும். உன்வகையில் இது நிதியகமாகவே யிருக்கும். நிதியகத்தார் உன் இடைஞ்சல் நிலையைக்கண்டு பிறரைவிட உன்னிடம் மிகுதி வட்டிவீதம் கோருவர். இதற்கு நீ ஒத்துக்கொண்டால் இதனுல் தொழிலின் தடங்கல்கள் பெருகி நீ கடனை அடைக்கமுடியாமல் போய் விடும். அதன்பின் நிதியகம் உனக்கெதிராக வழக்கு மன்றத் தீர்ப்புப்பெறும், அல்லது நிலையத்தில் ஆதிக்கப் பங்கு கோரும். அதன்பின் நிதியகம் உன்னை முற்றிலும் வெளியேற்றிவிடலாம் அல்லது உன்னை வைத்துக்கொண்டு ஆதாயத்தின் பெரும்பகுதியைத் தான் பெற்றுவரலாம். அன்றி அது தன் பங்குகளை யெல்லாம் அவற்றை வாங்கத் துடித்துக்கொண்டிருக்கும் உன் எதிரிக்கே விற்றுவிடவும் செய்யக்கூடும். இவ்வாறு முதலாளியா யிருக்கவேண்டுமானுல் தொடக்கத்திலிருந்து ஒரு கணிசமான அளவு செல்வம் உன்னிட மிருக்கவேண்டுவது இன்றியமையாததாகும். இறுதியாக, ஆராய்ந்து பார்த்தால் தொழில்துறையின் ஆதிக்கம் நிதியகத்தின் நலன்களுக்குரியவன் அதாவது நிதியாளன் கையிலேயே உள்ளது. எனவே முதலாளியாக மட்டும் இருந்தால் போதாது—சற்று மிகுதி முதலுடைய முதலாளியாகவும் இருக்கவேண்டும். நிதியகத்தாஞகவும் இருந்தால் இன்னும் நன்று. மற்ற முதலாளிகளுடன் சேர்ந்து ஒரு பொறுப்புக்குழு (ட்ரஸ்ட்) ஆயிருந்தால் இதனினும் சிறப்பு. மொத்தத்தில் முதலாளித்துவம் என்ற முறை மேன்மேலும் செல்வத்தை ஓரிடம் குவிக்கப் பயன்படும் முறையேயாகும். எனினும் இக் காரணத்தால்கூட முதலாளித்துவம் உறுதியும் பாதுகாப்பும்

உடைய முறையன்று. உண்மையில் முதலாளித்துவம் இன்று செல்லும் போக்கு பித்தவெறி கொண்டலேபவன் போக்கேயாகும். இப் பொய்வாழ்வுக் 'குமிழி' ஒரு நாள் வெடித்தே தீரவேண்டும். முதலாளித்துவ முறை அழிவை நோக்கித் தலைகுப்புற விழுந்து கொண்டிருக்கும் ஒன்றே யாகும்.

வினு (உகா): முதலாளியின் முதல் பெரிதாகுந் தோறும் அவன் முதலீட்டுக்குப் பாதுகாப்பு மிகுதி; அவன் ஆதாயம் மிகுதி. அப்படிருயிக்க, முதலாளித்துவ முறை அழிவைநோக்கித் தலைகுப்புற விழுந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது எங்ஙனம்?

விடை: ஒரு சிலரிடத்தில் பணம் எவ்வளவு குவிகிறதோ, அவ்வளவுக்குப் பொதுமக்களிடையே வறுமை மிகும். மிகத் தீவிரத் தறுவாய்களில் மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்து ரஷ்யாவில் நடைபெற்றதுபோல அதனை அழிக்க முற்படுவர். சென்ற உலகப் போருக்குப்பின் பல நாடுகளில் கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன; ஆனல் மக்கள் ஒன்றுபடாததினுலோ, வெளிநாட்டு முதலாளித்துவ ஆட்சியாளர்கள் உதவியினுலோ அவ்வவ்விடத்து முதலாளிகள் மக்களை அடக்கித் தம் வல்லமையை மீண்டும் நிலைநாட்டினர். இதற்கு நேர்மாருக ரஷ்யாவில் முதலாளித்துவம் முற்றிலும் முறியடிக்கப்பட்டு, சமதர்மத்தையே குறிக்கோளாகக்கொண்ட உழைப்பாளிகள் ஆட்சி நிறுவப்பட்டது.

வேறுவகைகளிலும் முதலாளித்துவம் விரைந்த இறக்கப் பாதையில் செல்வதுண்டு. இது வேலைநிறுத்தம், விலை மந்தம் ஆகியவைகளால் ஆகும். இவை தீவிரமாகும்போது நெருக்கடி ஏற்படும். நெருக்கடி நிலைமை

என்பது தீவிர சமூகப் போராட்டம் ஏற்பட்டு அதன் பயனாகப் பொருளியல் முறையில் தடங்கலும் முட்டுக்கட்டைநிலையும் உண்டாவதாகும். இதன் எதிரொலிகள் அரசியலிலும் ஆட்சியாளரிடையிலும் காணப்படும். முட்டுக்கட்டை தீர்க்க முடியாததாகிச் சச்சரவுகள் பெருகும்போது சிலசமயம் உள்நாட்டுப்போர் எழுகிறது. வேலைநிறுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நாட்டின் முதலாளிகள் அடிக்கடி மற்ற நாடுகளின் முதலாளிகளிடமிருந்து படைஉதவி கோருவதும் உண்டு. சிலசமயங்களில் வேறொரு நாட்டின்மீது போர் தொடுத்து அதன் மூலம் நெருக்கடி தீர்க்கவும் முயற்சி செய்யப்படும். எதிரி முதலாளி நாடுகளின் தொழிற் செல்வங்களை நட்டஈடாகப்பெறும் எண்ணத்துடன் இப்போர்கள் நடத்தப்பெறுகின்றன. அத்துடன் வெல்லப்பட்ட நாட்டுமக்கள் தங்கள் சரக்குகளின் எதிர்கால விற்பனைக் களத்தினராவர் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடிக்கடி தன் அகநெருக்கடியைத் தீர்க்க முதலாளித்துவம் போரையே நற்கருவியாக நாடுகிறது. போர்களும் வரவர அழிவுப் போர்களாய் வருகின்றன. ஏனெனில் இன்று ஏற்பட்டுள்ள நுணுக்கத்துறை மேம்பாடுகளால் மிகவும் அழிமதி செய்யும் படைக்கருவிகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

வினா (உஎ): மிகமிக நன்று. பொருளியல்துறையை மட்டிலும் ஆராய்ந்தே நீங்கள் இம்முடிவுகளுக்கு வந்துள்ளீர்கள். ஆனல் அரசியலைப்பற்றி நீங்கள் கருத்துச் செலுத்தவில்லை. ஆனல் இன்றோ நம் வாழ்வில் அதுவே பெரும் பங்குடையதா யிருக்கிறது.

விடை: மனிதன் முக்கிய ஈடுபாடு தனி முறையிலும் சரி, குழு முறையிலும் சரி, பிழைப்புக்கு வழி தேடு

வதுதான். ஆகவே சமதர்மம் பொருளியல் துறையையே நம் அரசியல் வாழ்வின் அடிப்படை என்றுகொள்கின்றது.

வினு (உஅ): அரசியல்துறை என்பதற்கு நீங்கள் தரும் விளக்கம் யாது?

விடை: சமூகத்தில் குழப்பங்களுக்கு இடமில்லாமலும் மனிதன் மன நிறைவுடனும் இன்பத்துடனும் வாழும்படியும் நல்லொழுக்க உறவை நிலைநாட்டுவதனையே அரசியல் என்கிறோம். இந்நிலையை உறுதியாய் நிறுவுவதற்காகவே அரசாங்கம் என்ற ஓரமைப்பை உண்டு பண்ணிச் சட்டங்கள் எனப்படும் கட்டுப்பாடுகளை மக்கள் செயல் வாழ்க்கைமீது சுமத்தும் உரிமையையும் அதனிடம் தந்துள்ளோம். இச் சட்டங்கள் தனி மனிதருக்கும் உண்டு; குழுக்கள், வகுப்புக்களுக்கும் உண்டு. சுருக்கமாகக் கூறினுல், ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்புவரை தனி மனிதன் தன் விருப்பம்போல் நடக்கலாம். அதற்கு மேற்பட அவன் நடத்தலாகாது; ஏனெனில் அது பிறருக்கு இன்னலுண்டாக்கும்.

வினு (உகூ): பொருளியலே அரசியலின் அடிப்படை என்று கூறினீர்களே: அது எப்படி?

விடை: அரசியலின் முதன்மையான அடிப்படை பொருளியல் என்பது இன்னும் பொருத்தமாயிருக்கும். சில சட்டங்கள் முற்றிலும் சமூகத் தொடர்பு மட்டும் உடையதென்று தோற்றக்கூடும். ஆனல் இறுதியாராய்ச்சியில் அவையும் பொருளியல் தொடர்புடையவையாகவே காணப்படும். எடுத்துக் காட்டாக, பல முதலாளித்துவ நாடுகளில் கொலைக்குற்றத்துக்குத் தூக்குத் தண்டனை என்று சட்டம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இது பார்வைக்கு ஒரு தண்டனை: ஒழுக்க முறையில்

நேர்மையான ஒரு தீமையெதிர்ப்பு முறைஎன்றே தோற்றக்கூடும். ஆனால் உண்மை இது அன்று. ஒவ்வொரு குடியுரிமையாளனும் அரசியலின் தலைமைப் பேருரிமைக்கு உட்பட்டவன். அதாவது, அவன் நிலை ஓர் அடிமையின் நிலை போன்றது. ஏனெனில் அவன் தொழிலாற்றலைப் பயன்படுத்தும் உரிமை அரசியலுக்கு உண்டு. ஆகவே கொலை என்பதன்மூலம் அரசியலின் உரிமைக்குப் பங்கம் ஏற்படுகிறது. ஒரு அடிமையின் தொழில் உரிமை கெடுகிறது. இங்ஙனம் அரசியலாருக்குரிய தொழிலடிமைகளின் தொழிலுரிமைச் செல்வம் கெடாதபடி பாதுகாக்கப் படுவதற்கே படுகொலைக்குத் தூக்குத்தண்டனை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலஉடைமை முறையிருந்த நாட்களில் தொழில்சக்தி இவ்வளவு அருமையாயில்லை. ஆகவே, கொலையும் அவ்வளவு பெருத்தகுற்றமாகக் கருதப்படவில்லை. கொலையாளிகள் பலசமயம் தண்டனையில்லாமலே செல்வதுமுண்டு. மற்போர்கள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் கொலைகள் வகையில் சலுகைகள் கூடக் காட்டப்பட்டதுண்டு.

முதலாளித்துவ சமூகத்திலோவெனில் தொழில் சக்தி மூலம் மனிதன் உயிருக்கு ஒரு பொருள் மதிப்பு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அதைப் பாதுகாப்பதற்கான தலைசிறந்தவழி அதற்கு மிகச் சிறந்த விலை—கொலைத்தண்டனை—கொடுத்து அதனை வாங்குவதே. தற்காலத்தில் முன்னேற்றமடைந்துள்ள முதலாளித்துவ நாடுகளில் கொலைத் தண்டனையை மாற்றி வாழ்நாள் சிறைத் தண்டனையாக்க வேண்டுமென்ற கூக்குரல் எழுந்துள்ளது. இது என் தெரியுமா? வாழ்நாள் தண்டனையால் அரசியலார் சம்பளம் கொடுக்காமலே குற்றத்தண்டனை பெற்றவன் உழைப்பை அவன் மறைவுவரைப் பயன்படுத்தலாம் அன்றோ?

நாம் முக்கியமாகக் குறிப்பிட்ட உண்மை, அரசியலும் பொருளியலும் இணைபிரிக்க முடியாதபடி ஒன்றுடனொன்று பிணைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதே. மேற்குறிப்பிட்டது இதன் சற்று மறைபட்ட ஓரினமேயாகும். இப்போது பிரிட்டனிலிருந்து நேரடியான எடுத்துக்காட்டு ஒன்று தருவோம். 18, 19-ம் நூற்றாண்டுகளில் பிரிட்டனில் ஏற்பட்டிருந்த மிகப்பெரிய அரசியல் கிளர்ச்சி, பாதுகாப்பு வாணிகம் வேண்டுமா, தங்குதடையற்ற வாணிகம் வேண்டுமா என்பதே. தொழில் உலகில் பிரிட்டனின் தொழிலே முதன்முதல் வளர்ச்சியுற்றதாதலால் சிறு கைத்தொழிலாளரையும், கலைத் தொழிலாளரையும் நம்பியிருந்த பிறநாடுகளைவிட மலிவான விலையிலும் மிகுதியான அளவிலும் பிரிட்டனால் சரக்குகளை உண்டுபண்ண முடிந்தது. நாளடைவில் பிறர் இயந்திர உற்பத்தித் தொழிலில் இறங்கிய பின்னும் பிரிட்டனின் போட்டி அவர்கள் சக்திக்கு மேற்பட்டதாகவேயிருந்தது. இக்குறையைச் சரிசெய்ய அவர்கள் பாதுகாப்புவரிமுறையும் பிற தற்பாதுகாப்புக்கான முறைகளையும் பின்பற்றினர். எடுத்துக்காட்டாக, இதன்படி ஃபிரஞ்சு எல்லைக்குள் இறக்குமதியாகும் ஒவ்வொரு பிரிட்டிஷ் சரக்குக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பணம் ஃபிரஞ்சு அரசியலாருக்குச் செல்லும். இதன்மூலம் பிரிட்டிஷ் சரக்கின் விலை சரிசெய்யப்படவே, அது ஃபிரஞ்சுச் சரக்குகளுடன்போட்டியிட்டு வெல்லமுடியாது போயிற்று. இதன் பயனாகவே சில பிரிட்டிஷ் அரசியல் துறையினர் உலகெங்குமே பாதுகாப்பு வரிகளும் இறக்குமதி வரிகளும் நீக்கப்படல் வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்யலாயினர்.

இது வரலாறு சார்ந்த செய்தியென்றும் ஒரு நாட்டின் அரசியல்துறை சார்ந்ததுமட்டுமேயென்றும்

கூறப்படலாம். ஆனால் உண்மை அதுவன்று. எந்த நாட்டின் இன்றைய அரசியலையும் கவனித்துப் பாருங்கள். அது கண்ணும் கருத்துமாய்க் கவனிக்கும் துறைகள் வாணிகம், ஏற்றுமதிகள், பாதுகாப்பு வரிகள், தொழில் பாதுகாப்பு, பங்கீடுகள், கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவையே. போரைப்பற்றிப் பேசவோ எழுதவோ செய்யும்போது கூட, அதன் பொருளியல் நன்மை தீமைகளை ஒட்டியே அதுபற்றிப் பேசுவர்.

வினா (௩௦): இது வலிந்து கூறும் மிகைபட்ட உரையாகவே காண்கிறது. இதைத் தெளிவாக விளக்கிக் கூறுங்கள்.

விடை: முதலாளித்துவத்தின் தலைமையில் இயங்கும் தொழில் பெருக்கமாகிய ஒரே பிரச்னையைச் சுற்றிச் சுற்றி உலகின் அரசியல் வளையமாடுகிறது. அதன் முழுச்சூழல்களையும் உணர அதன் வரலாற்றைச் சுருக்கமாகக் கண்டுணரவேண்டும்.

மேலே குறிப்பிட்டபடி தொழிற் புரட்சிக்கு ஆளான முதல்நாடு பிரிட்டனே. அதாவது சிறு கைத்தொழிலாளருக்குப்பதிலாக விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களைப் பயன்படுத்திச் சரக்குகளை உற்பத்திசெய்யத் தொடங்கியது பிரிட்டனே. நீராவி ஒரு சக்தி யென்பதை ஜேம்ஸ் வாட் ஒருநாள் திடீரென்று கண்டுகொண்டான். ஏனெனில் அது தேயிலைக் கெண்டியின் மூடியை மேலேதள்ள முடிந்ததைக் கவனித்தான். பல சோதனைக் காட்சிகள்மூலம் விலங்குகளின் சக்தியோ மனித சக்தியோ தூக்குவதைவிட எளிதாக இன்னும் பளுவான பொருள்களைத் தூக்கித் தள்ள அது பயன்படும் என்று அவன் கண்டான்.

சரக்குகள் உண்டுபண்ணவும், கொண்டு செல்லவும் முதன் முதல் ஈடுபடுத்தப்பட்ட சக்தி நீராவியே. நீராவி

யின் ஆற்றலைக் கண்டுபிடித்தவர்களுள் வாட் முதல்வனல்லன் என்பது உண்மையே. இயேசு பிறப்பதற்கு இரண்டு நூற்றாண்டுகட்குமுன் ஒரு கிரேக்கன் அதனைக் கவனித்திருந்ததுண்டு. ஆனால் அந்நாட்களில் மனிதன் தேவைகள் மிகக் குறைவு. மக்கள் தொகையும் குறைவு. போக்குவரவு வாய்ப்புகளும் மிகச் சில; மிகவும் 'கர்நாடக' மானவை. இவற்றால் பெருவாரி உற்பத்தி தடைப்பட்டிருந்தது. மேலும் நீராவியால் சரக்குகளை உற்பத்தி செய்வதற்கும் அப்பொருளுக்கு மாற்றாகப் பொருள் பெறுவதற்கும் போதிய முதற்பொருள் கிடையாது. அந்நாட்களில் இயந்திரங்கள் உற்பத்திசெய்வதும் பெருஞ் செலவு பிடிக்கும் செயல் ஆகும். ஏனெனில் அதற்கான இரும்பு சிறு சிறு அளவிலேயே எடுக்கப்பட்டது. திட்ப நுட்பம்வாய்ந்த இயந்திரங்கள் செய்யத் தொழிலாளர்களும் போதவில்லை. இக்காரணங்களினால் கிரேக்கக் கலைஞன் கண்ட மெய்மை பயன்படுத்தப்படாமலே இருந்தது.

இருபது நூற்றாண்டுகளுக்குப்பின் நிலைமைகள் மாறின. உலகின் மக்கள் தொகை பெருகிற்று. போக்குவரவு வாய்ப்புகள் மிகுதியாயின. அத்துடன் உலகில் உற்பத்தி வளத்தில் முதன்மை வாய்ந்து, கலைத் தொழிலாளர்மூலம் உலகின் செல்வத்தில் ஒரு பெரும்பகுதியைத் தன்னிடம் குவித்துவைத்திருந்த இந்தியாவும் 'கண்டுபிடிக்கப்பட்டு' விட்டது. கைநெசவுத் துணிகளையும் பிற பொருள்களையும் மற்ற நாடுகளுக்குத் தருவித்து அதன் பயனாய் அவற்றுக்கீடாகப்பெற்ற தங்கம், வெள்ளி, பொற்கட்டி முதலிய பண்டமாற்றுக்குதவும் பொருள்கள் மூலம் இந்தியாவில் இச்செல்வம் குவிந்திருந்தது. பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்தியக் கழகம் முதன்முதலில் இங்கே வந்தது வாணிகம் செய்தவற்காகவே. ஆனால் பிற்பட வாணிகம்

செய்வதைவிடச் சூறையாடுவதும் அதன்பின் இந்நாட்டு மன்னர்களையும் இளங்கோக்களையும் வென்றாளுவதும் எளிதெனக்கண்டது. இச்சூறையாட்டுச் செல்வம் இங்கிலாந்தில் சென்று பாய்ந்து அங்கே ஒரு மாபெரிய வாணிகக் களத்தை உண்டுபண்ணிற்று. இங்ஙனமாக இந்தியாவிலிருந்து பெற்ற பருத்தியைக்கொண்டு நீராவியின் உதவியால் ஆடை உற்பத்தி செய்வதற்கான முதல்தர வாய்ப்பையும் சூழ்நிலையையும் அதே இந்தியாவின் ஆட்சியே அவர்கட்கு உண்டுபண்ணிற்று. அங்கே உற்பத்தி செய்த துணி அவ்விடத்துத் தேவையை நிறைவேற்றியபின் கோடிக்கணக்கான மக்கள் வளத்தையுடைய இந்தியாவுக்கே திரும்பவும் அனுப்பப்பட முடியும். மூலப்பொருள்களையும் ஏராளமாகத் தந்து அத்துடன் பெருவாரியான உற்பத்திப் பொருள்களுக்கும் விற்பனைக்கள மாயமையும் ஒரு பெரிய நாடு அவர்கள் கையில் சிக்கியது. இவ்வகையிலேயே பொருளுற் பத்தியில் நீராவியை ஈடுபடுத்தித் தொழிற்புரட்சிக்கு வழி வகுப்பதில் பிரிட்டன் முதல் நாடாக முடிந்தது.

ஆனல் இயந்திரத் தொழில் வரம்பற்ற அளவில் உற்பத்தி செய்யும் தன்மையுடையது. ஆகவே பிரிட்டன் பிரிட்டிஷார் தேவைகளுக்கும், இந்திய விற்பனைக் களத்தின் தேவைக்கும் பெரிதளவு அப்பாற்பட்டு மிகுதியாக உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது. இதுவே இன்னும் மிகுதி நாடுகளை வென்றடக்கப் பிரிட்டனுக்குத் தூண்டுதல் தந்தது. இவ்விற்பனைக்களங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் வண்ணம் இன்னும் மிகுதி போர் வலிவு வாய்ந்த பிற இடங்களை வென்றுபிடிக்க வேண்டியதாயிற்று. தன் வாணிகத்தில் வேறு எந்த வெளியாரும் தலையிடாமல் பாதுகாக்க இவை தேவையாயின. பழங்

காலத்தில் இந்தியாவுக்கு வரும் கடல் வழி அட்லாண்டிக் மாகடல், இந்திய மாகடல் கடந்து நன்னம்பிக்கை முனை வழி வருவதாகும். நடுநிலக் கடலும் செங்கடலும் ஒரு கால்வாய்மூலம் இணைக்கப்படுமானால் இப்பாதை அரையளவுதொலைவு உடையதாகி விடும். சூயஸ் கால்வாய் வெட்டப்பட்டதன் காரணம் இதுவே. இக் கால்வாயைப் பாதுகாப்பதற்காக ஆபிரிக்காவிலும் ஆசியாவிலும் நீண்ட கடற்கரைப் பகுதிகளை வெல்ல வேண்டி வந்தது. தொழில் முன்னேற்றமே இவ்வாறாக பிரிட்டனை நாடு வெல்லும் துறைக்கு இழுத்து வெளிநாட்டு அரசியல் சுழல்களிலும் அதை நடத்திச் செல்லலாயிற்று.

இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்வதிலும் மற்ற நாடுகள் பிரிட்டனுக்குப் பிற்பட்டே யிருந்தன. ஆகவே பிரிட்டனால் அந்நாடுகளுக்கும் தன் உற்பத்திப் பொருள்களை விற்க முடிந்தது. ஆயினும் இது நெடுநாள் நடக்க முடியவில்லை. ஏனெனில் ஐரோப்பிய விஞ்ஞானிகளும் நீராவி சக்தியைக்கொண்டு சோதனைகள் நடத்தத்தொடங்கி விட்டனர். அவர்களும் இயந்திரங்களைக் கண்டுபிடித்தனர். இயந்திரத் தொழில் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும பிறப்புற்றது. சிறப்பாக ஜெர்மனி பிரிட்டனுக்கு பெரும் போட்டியா யமைந்தது. பெருவாரியாகத் தொழில் வளமடையத்தக்க வகையில் நிலக்கரி வளமும் இரும்பு வளமும் ஜெர்மனியில் இருந்தது அதற்குச் சாதகமான நிலையை உண்டு பண்ணிற்று. இதேதிசை நாடி மேற்கில் அட்லாண்டிக் கடலுக் கப்பால் மேல் கரையிலுள்ள அமெரிக்காவும் முன்னேறத் தொடங்கிற்று. அமெரிக்காவும் கனிப்பொருள் வளமிக்க பெரிய நாடாயிருந்தது. ஆயினும் இங்கே மனித சக்தியில் குறைபாடு ஏற்பட்டிருந்தது. வெளிநாட்டினரைக் குடியேறும்படி அழை

த்து அமெரிக்கா இவ்வாட்குறைபாட்டைச் சரி செய்து கொண்டது. இம்முயற்சி ஆள் வலுவை உயர்த்தியதுடன் மட்டுமன்றி விஞ்ஞான அறிவாற்றலையும் அத்துடன் கொண்டுவந்து சேர்த்தது. ஐரோப்பாவின் எல்லா நாடுகளிலிருந்தும், சிறப்பாக பிரிட்டனிலிருந்தும் ஜெர்மனியிலிருந்தும் விஞ்ஞான அறிஞர்கள் வந்து குடியேறினர். உலகின் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தொழில் வளர்ச்சியே அரசியல் வாழ்வின் உச்ச நோக்கமாக ஆன வகை இதுவே.

இந் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திற்குள் ஜெர்மன் தொழில் பிரமாண்டமான அளவில் வளர்ச்சியடைந்து பிரிட்டிஷ் தொழிலுடன் வெற்றிகரமாகப் போட்டிபோடும் நிலையை அடைந்தது. தொழில் நுட்பத்தைப் பற்றிய மட்டில், ஜெர்மனி பிரிட்டனைவிட முன்னேற்றமடைந்து விட்டது. அதாவது அந் நாடு குறைந்த தொழிலாளர் செலவில் கூடுதல் சரக்கு உற்பத்தி செய்யமுடிந்தது. ஆயினும் தொழிலுக்கு இன்றியமையாத இரண்டு கூறுகள் அங்கே குறைபட்டன; அவை மூலப்பொருள்களும் 'பாதுகாப்பான' 'விற்பனைக் களங்களும்' ஆகும். பிரிட்டனுக்கு இத்தகைய விற்பனைக் களங்கள் ஆசியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும் இருந்தன வென்பதையும் அவையே 'குடியேற்ற நாடுகள்' எனப்பட்டன என்பதையும் மேலே காட்டியுள்ளோம்.

இதற்கிடையில் பிரிட்டனுடன் கூடவே ஃபிரான்சு, ரஷ்யா, ஹாலந்து, இத்தாலி ஆகிய நாடுகளும் குடியேற்ற நாடுகள் பெறத்தொடங்கின. ஆயினும் இவை பிரிட்டனின் குடியேற்ற நாடுகளவ்வளவு வளப்பமுடையவையாயில்லை. எப்படியும் குடியேற்ற நாட்டுலகம் மேற்கூறிய இவ் வல்லரசுகள் ஒன்று அல்லது மற்றொன்றின் ஆட்சியி

லேயே வந்தமைந்தது. ஜெர்மன் தொழிலைத் திக்குமுக்காடச் செய்யும் நோக்கத்துடன் இவ் வல்லரசுகள் தம் குடியேற்ற நாடுகள் அனுப்பும் மூலப்பொருள்களின் விலையை உயர்த்தியும் அங்கே வரும் ஜெர்மன் உற்பத்திப் பொருள்கள்மீது பாதுகாப்பு வரி விதித்தும் வந்தனர். இவ்வாறு ஜெர்மனியின் தொழில் நுட்பத்துறை முன்னேற்றம் குடியேற்ற நாடுகள் இல்லாத காரணத்தினால் பயனற்றதாக்கப்பட்டது. ஜெர்மனி தன் நிலைமையைச் சரிசெய்துகொள்ள அதற்கு ஒரே ஒரு வழிதானிருந்தது. அவ் வழி போட்டி வல்லரசுகள்மீது போர் தொடுப்பதே. முதல் உலகப்போர் ஏற்பட்டதன் காரணம் இது. பொருளியல் பிரச்சினையே உலகின் அரசியல் வாழ்வுக்கு அடிப்படை யென்பதற்கு இதுவே போதிய விளக்கம் ஆகும்.

இதனை இன்னும் சற்று விரிவாக விளக்குவோம். முதல் உலகப்போர் தொடங்கிய சமயம் அமெரிக்காவும் தொழில் நுட்பத் துறையில் முன்னேறி ஜெர்மனியின் நிலையைக்கூட எட்டிவிட்டதானாலும், வல்லரசு என்ற முறையில் அது ஜெர்மனிக்கோ பிரிட்டனுக்கோ ஒப்பாயிருக்கவில்லை. இன்னும் அதன் முக்கிய குறைபாடு மனித சக்தி போதாமையாகவே இருந்தது. முதல் உலகப்போருக்குப்பின்கூட அமெரிக்கா தொடர்ந்து வெளிநாட்டார் குடியேறுவதை வரவேற்றது இதனாலேயே. தன்னிடம் இயல்பாகவே இருக்கும் மனிதசக்தியையும் வீணாக்கவேண்டாம் என்பதனாலேயே அது முதல் உலகப் போரில் கலந்துகொள்ள மறுத்தது. போரில் கலந்தபோதும் அது வெற்றிபெற்ற பக்கமே சேர்ந்தது. அதாவது பிரிட்டனுடனும் பிரிட்டனின் நேசநாடுகளுடனும் அது கைகோத்தது. இதுமட்டுமின்றிப் போர் நடக்கும்போதுகூட அது இரு தரப்பினருக்கும் சரக்குகள் விற்றுப் பிரமாண்ட அளவில்

ஊதியம்பெற்றது. இவ்வகையில் முதல் உலகப்போரி லிருந்து அமெரிக்கா முன்னிலும் செல்வமும் வலிவும் மிக்க வல்லரசாக வளர்ந்தது.

முதல் உலகப்போரில் ஜெர்மனி யடைந்த தோல்வி அதன் தொழிலை நலிவுறுத்தியதாயினும் பிரிட்டிஷ் தொழி லுக்கும் ஜெர்மன் தொழிலுக்கும் உள்ள போட்டி தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தது. ஃபிரான்சு, இத்தாலி, ரஷ்யா முதலிய பிற ஐரோப்பிய வல்லரசுகளும் தம்மைத் தொழில் அரசாக்கிக் கொண்டன. தொழில் நுட்பத் துறையில் முன்னேற்ற மடைந்ததுடன் செல்வ நிலையிலும் ஆள் பலத்திலும் வளம்பெற்ற அமெரிக்கா இப்போட்டி யில் கலந்துகொண்டது. அதற்கிடையில் இன்னொரு புதியபோட்டியரசு, சிறப்பாக மலிந்தசரக்குகளில் போட்டி போடும் அரசு, ஜப்பான்மூலம் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு வரலாற்றிலேயே முதல்முதல் தடவையாக உலகில் முதல் தொழில் வல்லரசு என்ற பிரிட்டனின் நிலைமைக்கு எதிர்ப் புக்கள் ஏற்பட்டன. அதன் நிலைமை வரவர நெருக்கடி யாய்க்கொண்டிருந்தது. ஆகவே, அது தன் பழைய எதிரியான ஜெர்மனியுடன் நேச உறவு கொண்டாடத் தொடங்கிற்று.

நீராவி சக்தியைக் கண்டுபிடித்த நாட்களுக்குப் பிற் பட்டு வேறு இரண்டு தொழில்துறைச் சக்திகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன ; அவையே எண்ணெயும் மின்சாரமும். இவை (நீராவிக்கு வேண்டிய) நிலக்கரியைவிட எளிதாகப் பயன்படுத்தக்கூடியவையா யிருந்தன. ஜெர்மனிக்கு இவ் விரண்டுமே இல்லை. இத்தடங்கலைச் சரிசெய்ய அது நிலக் கரியிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்க முயன்றது. இம் முயற்சி மிகுதிச் செலவு பிடித்ததுடன் போதிய பயனும் தரவில்லை. எண்ணெய் பெறவேண்டுமானால் பிற நாடுகளை வென்றாக

வேண்டும். இது காரணமாகவே இரண்டாம் உலகப் போர் எழுந்தது.

இச் சுருக்க வரலாறுகளிலிருந்து ஒரு நாட்டின் அரசியல் வாழ்வில் பொருளியல் எவ்வளவு தலைமை யாட்சி யுடையது என்பதையும் முதலாளித்துவ நாடு களிடையேயுள்ள போட்டி எங்ஙனம் போர்களுக்கு வழி வகுக்குகின்றது என்பதையும் தெளிவாகக் காணலாம்.

வினு (௩௧): வாணிகம், நிதிநிலை, தொழில் ஆகிய வையே போர்களின் அடிப்படைக் காரணம் என்று கூறுகி றீர்கள். ஆனால் ஒரு நாட்டின் தன்மதிப்பைக் காக்க, விடுதலையைப் பாதுகாக்க, போர்கள் நடைபெறுவதில்லையா? போர்களுக்கான குறிக்கோள்களிடையே தேசியம், தேசிய விடுதலைபோன்ற உயர்நோக்கங்களுக்கு இடமில்லையா?

விடை: *தற்காலப் போர்களைப்பற்றிய வரையில் அவற்றுக்கு 'இவற்றினும் உயரிய' நோக்கங்கள் கிடை யாது. போரிலீடுபட்ட நாட்டினர். "தேசாபிமானம்" "ஜனநாயகம்" "மனித நாகரிகம்" முதலிய விழுமிய தொடர்களை மக்கள் உள்ளக்கிளர்ச்சியைக் கெடாது பார்த்துக்கொள்ளும்வகையில் ஏராளமாக வழங்குவது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் அவை வேறு எம் முறையிலும் பொருளற்ற வெறுங்கூச்சல்களே. சென்ற (இரண்டாம்) உலகபோரில் இருதரப்பினருமே—அச்சுக் கட்சியினரும் நேசக் கட்சியினரும்—தாங்கள் நாட்டுப் பற்றுக் காரணமாகவும் உலகின் விடுதலை, மனித சமத் துவம், விடுதலை ஆகிய நோக்கங்களுக்காகவுமே போ ராடுவதாகப் பிரசாரம் செய்தனர் என்பது நினைவிலிருக்க லாம். அதுபோல இருசாராருமே 'கடவுள்' ஆதரவைப் பெற்றிருப்பதாகக் கூறினர். இருதரப்பிலும் உள்ள சமய*

நிலையங்கள் தத்தம் நாட்டுத் தரப்பிலேயே நின்றதுடன் முழுமனதாகப் போர் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டிருந்தன.

இப்போது போர் முடிவடைந்துவிட்டது; இவ் ஆரவார நோக்கங்களின் கூச்சல்களும் அடங்கிவிட்டன. பல நாட்டவரும் இப்போது தொடர்ச்சியாக ஆர்வத்துடன் பேசுவதெல்லாம் உலக வாணிகம், ஏற்றுமதிகள், குடியேற்ற நாடுகள், செல்வாக்கு மண்டலங்கள் ஆகியவை தான். இவையனைத்தும் பொருளியல் சார்ந்த தொடர்களே. ஆனால் மனிதனிடத்திலேயே இவை தவிர வேறு உயர்ந்த நோக்கங்கள் இல்லையென்பதன்று இதன் பொருள்; முதலாளித்துவம் அக்கறை காட்டுவது முற்றிலும் தமக்கு ஆதாயம் தரும் அம்முறையின் பாதுகாப்பிலும் வளர்ச்சியிலும் தான், வேறு எதிலும் இல்லை என்பதே.

இதற்கு நேர்மாறாக, சமதர்மம் உண்மையாகவே உயர்நோக்கங்களில் அக்கறை கொண்டுள்ளது. இந் நோக்கங்கள் "சமத்துவம்", "சுதந்திரம்" "தேசாபிமானம்" முதலியவைபோன்ற தெளிவற்ற பண்புகள் அல்ல. ஒவ்வோருயர் குறிக்கோளின் மதிப்பும் சமூக நலனைத் தழுவியுள்ளதாகும். எல்லா மக்களும் தனிப்பட்ட விடுதலை துய்க்கும் உரிமையுடையவர்களே; ஆனால் அவ்விடுதலை மனித வகுப்பின் நலத்துடன் மோதாததாயிருக்கவேண்டும். இதுவே சமதர்மத்தின் உயர் குறிக்கோள். இதுவே சர்வதேச மனப்பான்மை என்பதாகும். மேலும் பல முதலாளித்துவக் குழுக்களிடையேயுள்ள போட்டியினாலேயே போர்கள் நிகழ்கின்றன என்றும் சமதர்மம் கருதுகிறது. முதலாளித்துவத்தை ஒழிப்பதன்மூலம் முதலாளித்துவங்களுக்கிடையேயுள்ள இப் பூசல்களும் அகன்றுவிடும். சமதர்ம சமூகம் இயற்கை

யின் வளப்பங்களையே முழுவதும் ஈடுபடுத்தி எல்லாருக்கும் போதிய நிறைவளிக்க முனையும். இவ்வகையில்தான் மனித இனம் மன நிறைவுடனும் அமைதியுடனும் வாழ முடியும். நமக்கு வேண்டியதெல்லாம் பெறப் போதிய இயற்கைச் செல்வம் உலகத்தில் தாராளம் உண்டு. தேவைக்கு முட்டுப்பாடு இல்லாதபோது தனி மனிதனுக்காயினும் சரி, தேசங்களுக்காயினும் சரி, சச்சரவிடுவதற்கான காரணம் இருக்கமாட்டாது.

வினு (௩௨): அதென்ன, நாம் ஒரு தேசத்துக்கு உரியவர்களல்லவா? உலகின் மற்றப் பகுதியிலுள்ளவர்களைப் பார்க்கிலும் நம் நாட்டிலுள்ள மக்களிடம் நமக்கு மிகுதி ஒத்துணர்வு இருப்பது இயல்பல்லவா?

விடை : மனித வகுப்பின் வரலாறு எவ்வளவோ பழமை வாய்ந்தது; எத்தனையோ அகண்டமானது. மனிதன் எத்தனையோ தடவை இடம்விட்டு இடம்மாறி எவ்வளவோ இனங்களுடன் கலந்து ஒன்று பட்டுள்ளான். இந்நிலையில் எந்த ஒரு வகுப்பும் தான் உலகில் இன்ன பகுதிக்கு உரியதென்று கூறமுடியாது.

மனித வகுப்பில் மேற்போக்காக நான்கு பேரினத்தார்கள் உள்ளனர். அவர்கள் ஆரியர் (வெள்ளை அல்லது தவிட்டு நிறத்தவர்), மங்கோலியர் (மஞ்சள்நிறமும் தட்டையான மூக்கும் உடையவர்), நீக்கிரோவர் (கருமை நிறமும் அகன்ற மூக்கும் உடையவர்), செவ்விந்தியர் (செந்நிறமும் கூர்மைவாய்ந்த உறுப்பமைதியும் உடையவர்) ஆகியவர்கள். ஆனல் இப்பாகுபாடு உடலமைப்பின் சிறப்பு வேறுபாடுகளடிப்படையானதே. நம் மூக்கு வடிவம் வேறுபடினும் மேனிநிறம் வேறுபடினும் நம் கை கால் முதலிய உறுப்புக்கள் ஒரே தொகையினவே; எலும்புகள் மூளை

யாவும் ஒரே படியானவையே. தோல் நிறம், சில உறுப்புக்களின் அமைப்பு ஆகியவற்றின் வேறுபாடுகள் வேறு வேறு தட்ப வெப்ப நிலைகளில் வாழ்வதனாலும் வேறுவேறு வகை வாழ்க்கை முறைகளாலும் இருக்கவும் கூடும்.

எப்படியும் இது மக்கள் இனமரபாராய்ச்சிக்குரிய ஒரு செய்தி மட்டுமே ஆகும். ஆனால் இப்போது நாம் கவனிக்கவேண்டியது நம் சமூக வாழ்வை நாம் அறிந்த வரை மனிதன் ஒரே இடத்தில் கட்டுண்டிருப்பவனைக் காணவில்லை. அவன் இடத்துக்கிடம் திரிந்தவனாகவே, அதுவும் சிறப்பாக உணவு வாய்ப்புத் தேடித் திரிந்தவனாகவே தோன்றுகிறான். எடுத்துக் காட்டாக அறிவுக்கெட்டிய வரலாற்றிலேயே ஆரியர் தொடக்கத்தில் சைபீரியாவுக்குரியவராயிருந்தனர். அதன்பின் அவர்கள் அங்கிருந்து புடைபெயர்ந்தனர். சிலர் இன்று நாம் இந்தியா என்று குறிக்கும் நிலப்பரப்பில் குடியேறினர்; மற்றும் சிலர் அரேபியாவிலும் * இன்னும் சிலர் ஐரோப்பாவிலும் குடியேறினர். இப்புதிய தங்கிடங்களிலும் அவர்கள் நிலையாயிருக்கவில்லை. இந்தியர்கள் அரேபியாவுக்கும், ஐரோப்பாவுக்கும் ஆபிரிக்காவுக்கும் சென்றனர். ஆபிரிக்கர், இந்தியாவுக்கு வந்தார்கள்; சிறு அளவிலன்றிப் பேரளவிலேயே ஐரோப்பியர் ஆசியாவிற்கு வந்தனர். பெருந்தொகையினரான இந்திய சமூகத்தினர் வெளிநாடுகளில் குடியிருப்புக்கள் அமைத்துள்ளனர். ஐரோப்பியர் ஆஸ்ட்ரேலியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும் குடியேறியுள்ளனர். ஆகவே எந்த மனிதனும் உலகப் பரப்பில் இன்னபகுதி தனக்கு உரியது, வேறு யாருக்

---

*தமிழாக்கக் குறிப்பு: ஆரியர் அரேபியாவில் குடியேறினதாகக் கூற இடமில்லை. ஆயினும் முதனூலாசிரியர் குறிப்பு அப்படியே தரப்பட்டுள்ளது,

கும் உரியதன்று என்று கூறிவிட முடியாது. மனிதர் மொத்தத்தில் உரிமை கூறிக்கொள்ளக் கூடியதெல்லாம் உலகம் தங்களுடையது என்பதே.

ஆனல் மனிதர் தனித்தனி குழுக்களாகத்தான் வசித்து வந்தனர் என்பது உண்மையே. ஆனல், இது அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் எதிரிகள் என்பதனலன்று; வயிற்றுப்பிழைப்பை நாடி அவர்கள் பல்வேறு இடங்களுக்குப் பிரிந்துச்செல்ல வேண்டியிருந்தது என்பதே. அவ்வவ்விடத்து நில இயல் சூழ்நிலை அவரவர் வாழ்க்கை நிலையைப் பாதித்து அதற்குஒன்றுபட்ட ஒரு பொது உருக் கொடுத்தது. ஒருவருக்கொருவர் கலந்து பேசுவதற்காக அவர்கள் ஒரு பொதுப் பேச்சு முறையையும் வகுத்துக் கொண்டனர். இதனை யடுத்து இனம்பற்றிய எண்ணம் எழுந்தது. பிள்ளைகள் உண்டாக ஆடவரும் பெண்டிரும் உடல் தொடர்புகொள்ள வேண்டியிருந்தது. முற்காலங்களில் ஆடவன் தான் கண்ட எந்தப் பெண்ணுடனும் பிணைப்புக்கொண்டான். ஆனல் வாழ்க்கைக் குழு பெரிதாகவும் நிலையான குடியிருப்புடையதாகவும் ஆனபிறகு, ஆடவர் பெண்டிர் உறவு ஓர் ஒழுங்குபட்ட நிலையடைந்தது. மனிதன் தன் வாழ்க்கைத்தோழனகப்பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுக்கத் தொடங்கினன். அப்போது அவர்கட்கு பிறந்த குழந்தை தாய் தந்தையர்களுக்கு மட்டுமன்றி அவர்கள் குழுவுக்கும் உரியதாயிருந்தது. தனி மனிதனுக்கும் குழுவுக்கும் அல்லது வகுப்புக்கும் உள்ள தொடர்பு இங்ஙனம் வலியுற்றுப் பின்னப்பட்டது. சுருக்கமாகக் கூறினல் மனிதன் தன் சொந்தத் தேவைகளைமட்டும் நிறைவுபடுத்திக்கொள்ளும் தனி மனிதன் நிலையைவிட்டு நீங்கி, வரவர மிகுதியாகச் சமுகத்தில் ஓர் உறுப்பு ஆயினன். இதற்கு ஈடாகச் சமூகம் சுமத்திய கட்டுப்பாடுகளை

யும் அவன் ஏற்கவேண்டியவனுனன். இங்ஙனம் மனிதன் வாழ்க்கைப் போக்கில் ஒரு புதிய மாறுதல் ஏற்பட்டது— அவன் ஒரு சமூகச் சார்புடைய உயிரினமானுன்.

உலகின் வெவ்வேறு பகுதிகளிலும் இத்தகைய சமூகக் குழுக்கள் ஏற்பட்டன. அவற்றிடையே எத் தகைய பெருவாரியான தொடர்பிணைப்பும் இல்லாதிருந் தது. ஒரு வளர்ச்சிப்படியில் தொடர்பிணைப்பு வெறுக் கப்படவும் செய்தது ; இதனை அறிவதும் எளிது. ஒரு வன் தன் சமூகத்தினரிடையே நடமாடும்வரை அவனுக் குத் தீமை எதுவும் ஏற்படாதிருந்தது. ஆனுல், அவன் வேருெரு குழுவின் இட எல்லைக்குட் சென்றுவிட்டால் அவன் பகைவனென்ற ஐயுறவுக்காளானுன். இதில் மொழி சார்ந்த தடங்கல் வேறு இருந்தது.

நாட்செல்லச் செல்ல, குழுக்கள் அளவில் பெருகின. அவை ஒன்றையொன்று அணுகிக் கூடவும் தொடங்கின. இப்போதும் இது குறைந்த அளவில்தான் இருந்தது. தட்பவெப்ப நிலைகள், கடல், மலை, தொலைவு முதலிய நில இயல் சார்பான எல்லைக்கோடுகள் ஆகியவை இன்னும் மனிதரைப் பிரித்தே வைத்தன.

கிடைக்கும் உணவுக்குத் தக்கவகையில் குழுக்கள் அளவில் பெருக்கமுற்றன. நிலம் செழிப்புடையதாயிருந் தால், குழுக்கள் இன்னும் மிகுதி விரிவுபெற்றன. இந்தி யாவும், சீனுவும் அளவில் பெரிதாகவும் செழிப்பான நில முடையவையாகவும் நல்ல தட்பவெப்ப நிலையுடையவை யாகவும் இருந்ததனுல், ஐரோப்பாவைவிடப் பன்மடங்கு பெருக்கமும் விரிவும் அடைந்து முன்னேற்றமடைந்தன.

வரலாற்றில் இச் சமயமுதல் தான் மனிதனிடம் தேசம் என்ற கருத்து வளரலாயிற்று. தேசம் என்பது

ஒரு நிலஇயல் பரப்பு. அதில் ஒருவருக்கொருவர் சிறிது சிறிது வேற்றுமைப்படும் பல்வேறு குழுவினர் வாழ்ந்து வந்தனர். ஆனால் அவர்கள் யாவரும் தமக்குள் நேசமுடனும் அமைதியுடனும் வாழ்ந்துவந்தனர். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பிணைப்புடையவரா யிருந்த தோடன்றிக் குலபதிகள் என்னும் (அனுபவ அறிவுமிக்க) முதுமைவாய்ந்த அறிஞர் சிலரால் வலியுறுத்தப்பட்ட ஒரு சில கட்டுப்பாடுகளையும் சட்டதிட்டங்களையும் பின் பற்றினர். பிற்காலத்தில் குலபதியினிடமாக இந்தியாவில் அரசன் (ராஜா) என்றும் ஐரோப்பாவில் கோமகன் (Duke), கோமான் (Count) என்றும் பெயருடைய தலைவன் ஏற்பட்டான்.

அரசன் தன் ஆதிக்கத்தை உடல்வலிவினால் நிறுவினான். இது முற்றிலும் தனிப்பட்ட தன் உடல் வலிமையல்ல; அவனால் பயிற்றுவிக்கப்பட ஒரு மக்கட்படையின் (militia) கூட்டுவலிமையே. அவன் ஆதிக்கம் எப்போதும் மக்கள்மேல் சுமத்தபபட்டதாயிருக்கவில்லை; பாதுகாப்பு முறையில் குழுவினால் தம்மிச்சையாக அது அடிக்கடி மேற்கொள்ளப்பட்டதும் உண்டு. இக்காலத்தில் குழுக்களுக்கிடையே (குலங்களுக்கிடையே) போர்கள் எழத்தொடங்கியதனாலும் ஏழ்மையுடைய குழுக்கள், சிறப்பாகக் குன்று மேடுகளிலுள்ளவர்கள் சமவெளியில் குடியேறியுள்ள செல்வமிக்க குழுக்களிட மிருந்து பொருள் திருடவும் கொள்ளையிடவும் தொடங்கியதனால் இது அவசியமாயிற்று. அரசர்கள், கோமக்கள், கோமான்கள் இததகைய கொள்ளைகளிலிருந்து குழுக்களை (குலங்களை)க் காத்தனர். இவற்றிற்கு மாறாகக் குலம் அவர்கட்கும் அவர்கள் ஆட்களுக்கும் வாழ்க்கைச் சாதனம் உண்டுபண்ணித் தந்தது. பல இடங்களில் கோமகனே குலபதியாயும்

இருந்தான். இங்ஙனம் மனிதனின் சமூக அமைப்பிற்கான கடைகால் இடப்பட்டது.

ஒரே தேசத்தில் இத்தகைய பல கோமக்கள் இருந்து அவர்கள் கடமைகள் ஒன்றுடனொன்று மோதின என்பது கண்டுணரப்பட்டது. இது ஒரு பெருந்தொல்லையாயமைந்ததுண்டு! ஏனெனில் அவர்கள் உள்நாட்டுப் போர்கள் அடிக்கடி பண்டமாற்றுக்குத் தடங்கலாயிருந்தன. ஒரு குழு அயலிலுள்ள மற்றொரு குழுவுடன் பண்டமாற்றுச் செய்வதற்காகத் தன் சரக்குகளைக் கொண்டு செல்லும் போது, பிந்திய குழுவின் கோமகன் தலையிட்டுப் பண்டங்களில் ஒரு பங்கைத் தனக்கெனக் கோரினான். கோமக்கள் குலங்களின் உரிமைகளைக் காலால் உதைத்துத் தள்ளித் தங்கள் சொந்தப் பொறுப்பில் பணம் பறிக்கும் காலமும் ஏற்பட்டதுண்டு. ஆகவே குலங்களும், சில சமயம் கோமக்கள் சிலரும், சேர்ந்து ஒருதலைமைக் கோமகன் அல்லது அரசனைத் தேர்ந்தெடுப்பதென்று ஒருங்கினர். அரசன் வேலை கோமக்களைத் தடுத்தாளுவதும் பண்டமாற்றுத் தொந்தரவின்றி நடக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளுவதும் ஆகும். முடியரசாட்சி ஏற்பட்டவகை இது. ஆகவே தேசம் என்ற கருத்துப் பின்னும் மாறுபட்டது. சமூகக் கடமைகளுடன் அரசியல் கடமைகளும் ஏற்பட்டன.

கோமக்களுள் வலிமை மிக்கவனான அரசனே நாட்டின் ஈடும் எடுப்பும் அற்ற தலைவனானான். அவனுக்குக் கீழிருந்து கோமக்கள் முன்போல் தங்கள் காரியங்களை நடத்திவந்தனர். அவர்கள் தங்கள் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியைத் திறையாக அரசனுக்குச் செலுத்தினர். இந்தியாவில் அரசன் (ராஜா) தலைவனாகவும் (சர்தார்), பேரரசன் (மகாராஜா) மன்னனாகவும் (King) மாறினர். தேசமும்

இப்போது அரசு (ராஜ்யம்) எனப்பட்டது. நில இயல் முறையில் அது மன்னரின் கோமக்கள் ஆட்சி செலுத்திய பகுதியைக் குறித்தது. நாளடைவில் அரசன் மக்களின் பாதுகாவலனாகவும் ஒழுங்கு வழங்குபவனாகவும் ஆயினான். மக்கள் அவன் 'குடிகள்' எனப்பட்டனர். இங்ஙனம் அரசியல் முறையிலும் சமூக முறையிலும் முடியரசு ஒரு வலிவுவாய்ந்த நிறுவனமாயிற்று. இச் சமூக முறையே நில உடைமை உரிமை முறை (Feudalism) எனப்படும்.

இதற்கிடையே பொருளுற்பத்தி முறைகளில் ஏற்பட்ட சில சாதக நிலைகளின் பயனாக மன்னர் இளங்கோக்கள் நிலக்கெதிராகச் சமூகத்தின் நிலை சில வகைகளில் வலிவு பெற்றது. தொடக்கக் காலங்களில் ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்கு வேண்டியவை அனைத்தையுமோ அல்லது கிட்டத்தட்ட அனைத்தையுமோ உண்டுபண்ணிக் கொண்டான். இத்தேவைகள் உணவு, உடை, உறைவிடம் முதலியவையே. மக்கள் மேன்மேலும் நெருங்கி உறவாடியபின் ஒருவர்மீது ஒருவருக்கு உள்ள அச்சங் குறைந்து அவர்கள் தொகுதி முறையில் அல்லது கூட்டு முறையிலேயே உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கினர். இதனால் தொழிலாண்மைப் பாகுபாடு ஏற்பட்டது. இதன்படி ஒரு சில ஆட்கள் உணவு மட்டிலுமே உற்பத்தி செய்தனர். வேறு சிலர் ஆடையையும், சிலர் களிமண்ணாலான பொருள்களாகிய செங்கல்கள், பானை சட்டிகள் ஆகியவற்றையும் செய்தார்கள். இவர்களே சிறு கைத்தொழிலாளர்கள். வேறு சிலர் சமூகத்தின் காரியங்களைச் செவ்வனே ஒழுங்கமைத்து நடத்த மிகவும் அவசியமாய்விட்ட எண்ணும் எழுத்தும் கற்றனர். இவர்களே அறிவு வகுப்பு ஆயினர். இவர்களில் மிகப் பெரும்பாலோர் புரோகிதராயிருந்தனர்.

மனிதன் இன்னும் இயற்கையை முற்றிலும் தன் வயமாக்கி வென்றுவிடவில்லை. இயற்கைப் முதற்பொருள்கள் (பூதங்கள்) பற்றிய அச்சம் அவனிடம் இன்னும் இருந்தது. ஆகவே மனிதன் கற்பனை இம் முதற்பொருள்களைவிட ஆற்றல் வாய்ந்த ஒரு சக்தியைப் புனைந்து உருவாக்கிற்று. இந்தச் சக்திக்குக் 'கடவுள்' என்று பெயர் தரப்பட்டது. இக் "கடவுளை" வழிபட்டு அவர் ஆற்றல்களைப் பயன்படுத்தியவர்கள் புரோகிதர் ஆயினர். அவர்களே சமூகத்தின் காரியங்களையும் நடத்திவந்தனராதலால் அவர்கள் சமூகத்திற்கு ஒரு ஒழுங்குச் சட்டத் தொகுதி அமைத்து அதற்குக் "கடவுளின்" பெயருரிமையைக் கொடுத்தனர். இச்சட்டத் தொகுதியே 'மதம்' ஆகும்.

பிரிவுகளும் உட்பிரிவுகளும் இன்னும் பல எழுந்து சமூக அமைப்புச் சிக்கல் வாய்ந்ததாயிற்று. ஆயினும் இவற்றால் சமூகத்தின் உற்பத்தியாற்றல் மிகவும் பெருகிற்று. மனிதனும் கலப்பை, கைராட்டை, சுத்தி, அரிவாள் முதலிய பல கருவிகளின் பயனையும் கண்டுணர்ந்தான். முதலில் கருவிகள் மரத்தாலும் சக்கிமுக்கிக் கல்லாலும் அமைந்தன. இவை நிலப்பரப்பின் மீதே கிடைப்பவை யாதலால் எளிதில் எடுத்தாளப்பட்டன. உலோகங்கள் பிற்படக் கண்டுகொள்ளப்பட்டன. இவற்றால் செய்த கருவிகள் இன்னும் நீடித்துழைத்தன. உலோகங்கள் உருகிய நிலையில் குழைவுடையதாகவும் வேண்டிய உருவங்கள் பெறத்தக்கவையாகவும் இருந்ததால் உற்பத்தித் துறையில் பெரும் புரட்சியை உண்டு பண்ணின.

தொழிற் பாகுபாடு, உலோகங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படல் ஆகியவற்றுடன், மன்னரும் கோமக்களும் தந்த "பாதுகாப்பு" அமைதியும் சேர்ந்து இவ்வாறு சமூகத்

தின் உற்பத்தியாற்றலைப் பெருக்கின. சமூகம் தன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்குமேல் தன்னிடம் பொருள் உற்பத்தியாவது கண்டு அதில் வரும் மிகுதி உற்பத்தியை அண்டைச் சமூகங்களுடன் பண்டமாற்றத் தொடங்கியது. ஆனால் பண்டமாற்றுவது யார்? சிறு கைத் தொழிலாளன், வேளாளன், படைவீரன், புரோகிதன் யாவருக்கும் தத்தம் தொழிலைச் செய்யவே முடிந்தது. ஆகவே வாணிக வகுப்பு ஒன்று எழுந்தது. அவர்கள் விடுமுதல் போக்குவரவு சாதனங்களே: அதாவது குதிரைகள், எருதுகள், எருமைகள், ஒட்டகைகள், கோவேறுகழுதைகள் முதலிய பொதிசுமக்கும் விலங்குகளே. இவற்றுடன் பண்டமாற்றை வசதிப்படுத்துவதற்கான ஏதேனும் ஒரு பண்டமாற்றுப் பொருளும் தேவையாயிற்று. அப்பொருள் எல்லாச் சமூகங்களுக்கும் ஏற்புடையதாகவும் எளிதில் கொண்டுசெல்லத் தக்கதாகவும் இருக்கவேண்டியிருந்தது. உலோகங்கள் இதுவகைக்கும் மிகவும் உயர்வாய்ப்புடைய பொருள்களாயமைந்தன. அவை கிடைத்தற்கருமையானவை. எங்கும் தேவைப் பட்டவையும்கூட. பிற்காலங்களில் இரும்பு, செம்பு முதலிய உலோகங்கள் மிகுதியானபின், இவற்றினும் அருமையும் இவற்றினும் நீடித்த உழைப்பும் உடைய தங்கம், வெள்ளி போன்ற உயர்தர உலோகங்களை வழங்கினர்.

உலோகங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்னமே பளபளப்பான கற்களும் கழலைக் கற்களும் மனிதன் பார்வையைக் கவர்ந்தன. அவற்றைக்கொண்டு அவன் கல்மாலை செய்து கழுத்திலணிந்துகொண்டான். நாளாவட்டத்தில் பின்னும் கடினம் வாய்ந்த ஒளிவீசிய கற்களை அவன் கண்டான். அவையே வைரம், மாணிக்கம், நீலம் ஆகியவை. இவையும் பண்டமாற்றுக்குரியவையாய்ச்

'செல்வமணி' ஆயின. ஆயினும் எப்போதும் உலோகமே அளவை மதிப்புடைய பண்டமாற்றுப் பொருளா யிருந்தது. இன்றுவரை அதுவே அந்நிலையில் உள்ளது.

வணிகத் தொழில் இடர் நிறைந்ததாகும். அதோடு அது கடுமையான விடா உழைப்பு வேண்டியதாகவும் இருந்ததால், வாணிக வகுப்பு எப்போதுமே துணிச்சலும் அறிவுக்கூர்மையும் உடையதா யிருக்கவேண்டி வந்தது. அத்துடன் அது இருவகைப்பட்ட ஆதாயங்களை ஒன்றன் மேலொன்றாகப் பெற்றது. அதாவது தம் சமூகத்தின் உற்பத்திப் பொருள்களை மற்றச் சமூகங்களுக்கு விற்ப துடன் மற்றச் சமூகங்களின் உற்பத்திப் பொருள்களைத் தம் சமூகத்திற்கும் விற்றனர். நாளடைவில் வணிகர் தொழில் திறம் தம் நாடுகளின் எல்லைகடந்து சென்றது. அவர்கள் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் சென்றதோடன்றிக் கடல்களையும் கடந்து சென்றனர். வரவர அவர்களே சமூகத்தின் முதல்தரச் செல்வமிக்க வகுப்பு ஆயினர்.

மன்னரும் கோமக்களும் தங்கள் நிலைமையை ஏற் கெனவே அரண் செய்துகொண்டிருந்தனர். மன்னர் மக்க ளிடமிருந்து தொடக்கத்தில் இறைவரி பிரிக்கக் கோமக் களைத் தனக்குப் பகராஆட்களாக அமர்த்தியதுபோலவே கோமக்களும் தம் சார்பில் பகர ஆட்கள் அமர்த்தி வரிப் பிரிவுக்கு ஏற்பாடு செய்தனர். ஏனெனில் ஒவ்வொரு குடியானவனிடத்தி லிருந்தும் சிறுகைத் தொழிலாளரிட மிருந்தும் வரி சேகரிப்பது கடினமான, நீடித்த உழைப் புத் தேவையான வேலையாயிருந்தது. ஆட்சி, படைத் துறைக் காரியங்களில் முழு நேரமும் ஈடுபட்டிருந்த அவர் களால் அதைச் செய்ய முடியவில்லை. அவர்கள் பேரள வான நிலங்களைத் தமக்கெனப் பிரித்தெடுத்து வைத்துக் கொண்டு வரிபிரிக்கும் உரிமையைக் கைவிட்டுவிட்டனர்.

ஆனால் அவர்கள் நிலத்தைப் பயிரிடுவது யார்? குடியானவரே தம் நேரத்தின் ஒரு பகுதியைக் கூலியில்லாமல் கோமக்கள் நிலத்தைப் பயிரிடுவதில் செலவிடவேண்டுமென்றும், சிறு தொழிலாளரும் அதுபோல் அவர்கள் தேவைகளை நிறைவுபடுத்தத் தங்கள் நேரத்தில் ஒரு பகுதியை ஈடுபடுத்தவேண்டுமென்றும் மன்னர் ஆணை பிறப்பித்தனர். கோமக்களின் மேற்குறிப்பிட்ட பகர ஆட்களே நிலமுதலாளிகள் என்று அழைக்கப்படலாயினர். வேளாளர்களோ குடியானவர்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர். நிலமுதலாளியின் நிலங்கள் பண்ணைகள் என்றழைக்கப்பட்டன.

நிலமுதலாளிகள் தங்கள் நிலம் கோமக்கள் விருப்பத்திற் குட்பட்டு அதற்குரிய காலவரையறைப்பட்டு இருப்பதை விரும்பவில்லை. நிலையாக, தலைமுறை தலைமுறையாக அவ்வுரிமை தம்மிடமே இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பினர். இதுவும் மன்னரால் அளிக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் நிலமுதலாளிகள் என்ற புது வகுப்புச் சமூகத்தில் ஏற்பட்டது. அது புதுவகுப்பு எனப்படுவதன் காரணம் அது தன் உரிமையைக்கொண்டே வாழ்க்கைக்கு வழி வகுத்துக் கொண்டதனால் ஆகும்.

இதற்கிடையில் வாணிக வகுப்பு கோமக்களுடனும் மன்னருடனும் மோதத் தொடங்கிற்று. முதலாவதாக அது மன்னரையும் அவர் கோமக்களையும்விடச் செல்வமிக்கதா யிருந்தது. இரண்டாவதாக அவ்வகுப்பினர் வெளிநாடு புகுந்தபோது, அங்குள்ள மன்னரின் ஆட்கள் அவர்கள் செயலில் தலையிட்டு அவர்கள் பொருளில் பங்கு கோரினர். துவக்கத்தில் வணிகர் தாமாகவே அதனை வழக்கமாக விட்டுக்கொடுத்தனர். [இதுவே சுங்கமாயிற்று. சுங்கத்திற்கான ஆங்கிலச்சொல் (Customs)

வந்தவகை இதுவே] இத்துடன் அடிக்கடி எவ்வாட்சிக்கும் உரியதல்லாத புறம்போக்குப் பகுதிகளில் அவர்கள் பயணம் செய்யும்போது, அவர்கள் தம் பாதுகாப்புக்குத் தனிப்பட்ட் முறையில் படைகள் வைத்துக் கொண்டனர். ஆயினும் மன்னர், கோமான்கள் அவர்கள் மீது கோரிய கோரிக்கைகள் பெருக்கமடைந்து கொண்டே வந்தன. அவை தொல்லை தருபவை என்றும் கொடுமை வாய்ந்தவை என்றும் வணிகர் எண்ணலாயினர்.

சில வணிகர்கள், சிறப்பாக மேலை உலக வணிகர்கள், உலகின் உற்பத்தி நடுக்களமாகிய கீழ்நாட்டையடையக் கடல் பாதைகள் வழியாக வாணிகம் செய்யவேண்டியிருந்தது. ஐரோப்பாவின் கடல்வழி வாணிகர்களுக்கு இது சில சாதக நிலைகளைத் தந்தது. மன்னர் படைகள் நிலத்திலேயே செயலாற்றின. ஆனால் கடல் அவர்கள் தலையீடில்லாமல் தப்பியிருந்தது. மேலும் வணிகர்கள் தங்கள் கப்பல் ஆட்களைப் படைவீரர்களாகப் பயிற்றுவித்துக் கொண்டனர். நாளாக ஆக வாணிகத்துடன்கூட அவர்களிற் பலர் பிற வணிகக் கப்பல்களைச் சூறையாடவும் கொள்ளை யடிக்கவும் தலைப்பட்டனர். கப்பல்கள் கரையை அணுகிய விடத்தில் அவர்கள் கரையேறியும் போரிட்டுக் கொள்ளையிட்டனர். இறுதியில் வணிகர்களின் கடற்படைகள் மன்னர்களின் நாட்டுபடையளவு ஆற்றல் வாய்ந்தவையாயின. இதன்பின் மன்னர்படைகள் வணிகர்படைகள் ஆகியவற்றின் மோதல் ஏற்பட்டது. அது கிட்டத்தட்டச் சம வலுவுடையவர் போராட்டமே. இதில் மன்னர், கோமக்கள் படைகள் தோற்று விடவே அவர்கள் தம் உரிமைகள் சிலவற்றைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்வதாக வாக்களித்தனர். முதலாவதாக மன்னன் தனிப்பட்டவர் உடைமைகளையும் தொழில் முயற்சிகளை

யும் மதிப்பதாக ஒப்புக்கொண்டான். இரண்டாவதாக வணிகர் பேராட்களை (Representatives) ஆட்சிப் பொறுப்பில் ஏற்று அவர்கள் அறிவுரைகளை மதித்து நடப்பதாக உறுதி கூறப்பட்டது. இப்பேராட்கள் மன்றமே அரசியல் மன்றம் (Parliament) ஆகும். அரசியல் முறையிலும் சமூக முறையிலும் வணிகவகுப்பின் ஆற்றல் வளர்ந்த வகை இது.

இவ்வளர்ச்சிப் படிகளெல்லாம் எல்லா நாடுகளிலும் ஒரே சமயத்தில் நடைபெறவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக ஐரோப்பாவில் எழுந்த வணிக முதலாளி வகுப்பு கீழ் நாட்டிலோ அமெரிக்காவிலோ ஏற்படவில்லை. ஆபினும் வரலாற்றுக்கெட்டாப் பழங்காலங்களில் வெளிநாடுகளிலும் கடல்கடந்த நாடுகளிலும் இந்திய வணிகரும் சீன வணிகரும் வாணிகம் செய்தனர் என்றுமட்டும் ஐயமற அறிகிறோம். ஆயினும் எக்காரணத்தாலோ அவர்கள் ஓர் ஆற்றல்மிக்க வகுப்பு ஆகவில்லை. இந்தியாவும் சீனவும் செயலளவில் சிறுகைத்தொழிலாளர், குடியானவர், புரோகிதர், மன்னர் ஆகியவர்களின் நாடுகளாகவே அமைந்து நின்றன.

ஐரோப்பிய வணிக வகுப்பு மிக விரைவாக வலுப் பெற்று வளர்ச்சி யடைந்தது. மன்னரும் தம் நாட்கள் குறுகிவிட்டன என்று கண்டு அவர்களுடன் தம் ஆட்சி யுரிமையைப் பகிர்ந்துகொள்ள ஒப்புக்கொண்டனர். இரு சாராரும் சேர்ந்து மக்களை அரை அடிமைகளாக்கினர். அதாவது ஒவ்வொரு மனிதனுடைய உழைப்புச் சக்தியை வாங்கி அதற்கு மாருக அவனுக்கு வாழ்க்கைச் செலவுத் தொகையை மட்டும் கொடுத்தனர்—இத் தொகையே சம்பளம் ஆகும். ஒரு நாட்டு வர்த்தகர் மற்ற நாட்டு வர்த்தகருடன் மோதினர். இதனால் மன்னர்

இணைக்கம்பெற்று நாடுகளின்போரால் போர்கள் நடைபெறலாயின.

வணிகர்கள் நகரத்தார் (இங்கிலாந்தில் பர்க்கர், ஐரோப்பாவில் பூர்ஷ்வா) என்றழைக்கப்பட்டனர். இன்ப வகுப்பினர் என்ற தற்காலச் சொல் (ஐரோப்பிய மொழிகளில் பூர்ஷ்வா) முதலாளிகளுக்கு இவ்வகையிலேயே (ஐரோப்பிய மொழிகளில்) ஏற்பட்டது*. வணிக வகுப்பு மிகமிகச் செல்வமுடையதானதுடன் வரவரப் பெருக்கமும் சிக்கல் வாய்ந்த பல்வகைப் பெருக்க விரிவும் உடையதாயிற்று. எடுத்துக் காட்டாக, உலகின் முதன் முதல் வணிக முதலாளித்துவ அமைப்பாகிய பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்தியாக் கழகம் இங்கிலாந்து மன்னரைவிட மட்டுமின்றி உலகின் எம்மன்னர்களை விடவும் மிகப்பெரிய படைகளும் மிகப் பெருக்கமான செல்வமும் மிக விரிவான ஆட்சி அதிகாரிகளும் உடையதாயிருந்தது. நாளடைவில் கிழக்கிந்தியாக் கழகம் போர்கள் நடாத்திற்று; நாடுகளை வென்றது; தன் சார்பிலேயே ஆட்சிமுறைகள் வகுத்தது. இவையனைத்தையும் பிரிட்டனின் மன்னன் ஒத்துக்கொள்ளவே வேண்டியதாயிற்று

இப் பெருங்குவைச் செல்வமனைத்தையும் வைத்துக் கொண்டு வணிகர் வகுப்பு என்ன செய்யமுடியும்? செல்வத்தைக் குவித்துவைப்பது பயனற்றது. அது பயன் படுத்தப்படவேண்டும். ஆனால் எவ்வகையில்? மிகச் சிறந்த வகை, செல்வ வகுப்பினர் தாமே உற்பத்தியாளர்

---

*ஐரோப்பிய மொழிகளில் முதலாளித்துவ வகுப்பைக் குறிக்கச் சமதர்மிகள் வழங்கிய சொல் (bourgeois) ஆங்கிலச் சொல் (burgher) என்பதை ஒத்து நகரத்தான் என்று பொருள்படும். தமிழிலும் நகரத்தார் நாட்டுக்கோட்டை வணிகரைக் குறித்தல் காண்க. நகரம் என்ற சொல்லின் அடிப்படையாகவே நாகரிகம் என்ற சொல்லும் எழுந்தது.

ஆவதுதான். சிறு கைத்தொழிலாளர் மிகக் குறுகிய அளவில்தான் உற்பத்தி செய்யமுடியும். ஆனால் அதே சமயம் மிகப் பெரிய அளவு மக்கள் தொகுதியுள்ள நாடுகள்தான் இந்நிலையில் சாதகமடைய முடியும். இவ்வணிக முதலாளிகளோ சிறிய வறுமையுற்ற நாடுகளில் இருந்தனர். எனவே மிகக் குறைந்த அளவு தொழிலாளர் சக்தியுடன், கூடியமட்டும் மிகுதியாக உற்பத்தி செய்தல் எவ்வாறு?

இங்கேதான் விஞ்ஞானத்தின் உதவி பயன்பட்டது. ஏற்கெனவே மனிதன் தொழில் ஆற்றலை மிச்சப்படுத்தும் 'சூச்சப் பொறிகள்' பலவற்றைக் கண்டுபிடித்திருந்தான். ஆயினும் இப்பொறிகள் யாவும் மனித ஆற்றலாலேயே இயக்கப்பட்டிருந்தன. இப்பொறிகளுக்கு இப்போது நீராவியாற்றல் பொருத்தப்பட்டது. இத்தகைய பொறி ஒரு இயக்குபொறி (எஞ்சின் அல்லது இயந்திரம்) எனப்பட்டது. இவ் வியக்கு பொறி இரவுபகல் உழைக்கும் என்பதுமட்டுமன்று; அது கூலியும் கேட்காது. ஆகவே நீராவி இயந்திரம் நிறைவுற உருவாக்கப்பட்டு நூற்கவும் ஆடை நெய்யவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இங்ஙனம் உலகின் முதல் இயந்திரம் தோற்ற மெடுத்தது. இது பத்துச் சிறுகைத் தொழிலாளர் உற்பத்தி செய்யும் அளவு உற்பத்தி செய்தது. வணிகன் இப்போது உற்பத்தியாளனுடன் பெருவாரி அளவான உற்பத்தியாளனுமானான். அவன் உற்பத்திச் சரக்குகளும் சிறு கைத்தொழிலாளன் சரக்குகளைவிட மலிவாயிருந்தது. கீழடக்கப்பட்டிருந்த நாடுகளிலிருந்து இவ்வணிகன் தனக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்களைப் பெற்றுக்கொண்டான்.

வணிக முதலாளியின் ஆற்றல் பெருகிக்கொண்டே சென்றது. அவர்களே மற்ற யாவரினும் ஆற்றல் மிக்க

வகுப்பினராயினர் என்பது மட்டுமின்றி, குடியானவரும் சிறு கைத்தொழிலாளரும் தங்கள் பிழைப்புக்கே அவர்களைச் சார்ந்து வாழவேண்டியவராயினர். மன்னரும் கோமக்களும் தங்கள் தாழ்வுற்ற நிலைமையை வாய்மூடி வாளா ஏற்றமைந்தனர். நாட்டின் ஆட்சி ஆதிக்கத்தையும் வணிக முதலாளிகளே நடத்தும்படி அவர்கள் விட்டுவிட்டனர். ஆட்சிக்குழுவும் இதுமுதல் அரசியல் அல்லது அரசாங்கம் என அழைக்கப்படலாயிற்று. இராஜ்யம் (Kingdom) என்ற சொல்லுக்குப் பகரம் அரசு (State) என்பது வழங்கலாயிற்று. அரசியல் வகையில் முன்னம் வழங்கிய நாடு (Country) என்ற சொல்லினிடமாகத் தேசம் (Nation) என்ற சொல் வழங்கப்பட்டது. இங்ஙனம் நாடு, அரசு, தேசம் என்ற சொற்களெல்லாமே ஒரு பொருளியல் அமைப்பு முறையையும் அதன் செயல் விளைவாகிய ஆட்சியையும் குறிப்பாக உணர்த்த வந்தவையே என்பது விளங்கும். தேசப்பற்று, தேசியம் முதலிய குறிக்கோள் தன்மை வாய்ந்த மதிப்புக்கள் அவற்றுக்கு உயர்தரப் பெருமை கொடுக்கவே எழுந்தன. அவற்றின் முக்கிய நோக்கம் ஒரு நாட்டின் நில இயல் வரம்புக்குள் நிலவும் பொருளியல் அமைப்புக்குத் தொடர்ந்த நிலைபேறு உண்டுபண்ணுவதன்றி வேறெதுவும் இல்லை.

மக்கள், அதாவது உற்பத்திச் சாதனங்களை உடையவர்களல்லாது பொருள்களை, உற்பத்தி செய்பவர்கள் தாயகத்திலுள்ள சிறு கைத்தொழிலாளராயினும் சரி; குடியேற்ற நாடுகளிலுள்ள மூலப் பொருளுற்பத்தியாளராயினும் சரி, அனைவருமே படிப்படியாகக் கூலிக் குழைப்பவராயினர். தொழில் முதலாளித்துவ வளர்ச்சி இடைவிடாது அவர்கள் நிலைமையைப் பாதித்து வந்தது.

முதலாளிகள் மேன்மேலும் செல்வர்களாகவும் கூலியாளர்கள் மென்மேலும் வறியோர்களாகவும் வளர்ந்து வந்தனர். படிப்படியாக உலகெங்கும் உள்ள கூலி நாடுவோர் நலன்கள் ஒன்றுபட்டவை என்பதும்; மனித இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அனைவருமே நட்பும் அமைதிவாய்ந்த வாழ்வும் உடையவர்களாவது இயலுவதே என்பதும்; போர்கள் எழுவதற்கு இயல்பான காரணங்கள் எதுவுமே கிடையாது என்பதும் விளங்கத் தொடங்கின. இவை யனைத்தையும் நனவாகக்காண ஒரே வழி முதலாளித்துவ வகுப்பை இல்லாமற் செய்வதும் மனிதனிடமிருந்து மனிதனைப் பிரித்துவைக்கும் செயற்கைத்தன்மை வாய்ந்த தேசிய எல்லைகளை அழிப்பதுமேயாகும். சமதர்ம வாழ்க்கைக் கோட்பாடு, உலக நாடுகளின் மனப்பான்மை ஆகியவற்றின் மூலவேர் இதனை உணர்வதிலேயே அடங்கியுள்ளது. அதாவது எல்லா மக்களும், அவர்கள் உலகின் எப்பகுதியிலிருப்பவர்களாயினும் சரி, ஒன்றுபட்டு முழு நிறைவான அளவில் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்பதே.

வினா (௫௫): முதலாளித்துவம் ஒழிந்தே தீரும் என்று நீங்கள் உண்மையில் நம்புகிறீர்களா? அப்படி நம்புவதேன்?

விடை: ஒரு முதலாளித்துவ நாட்டின் ஆற்றல் அதன் உற்பத்தியாற்றலுக்கு ஏற்றபடியிருக்கும். நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற முதலாளித்துவ அரசியல் மூலப் பொருள்வள மட்டுமே நிறைந்துள்ள ஓர் ஏகாதிபத்திய அரசியலை வென்றுவிட முடியும். இது சென்ற உலகப் போரில் நடைபெற்றது. முதலாளித்துவ நாடாகிய ஜெர்மனி ஏகாதிபத்திய நாடாகிய ஃபிரான்சை வென்றதுடன் கிட்டத்தட்ட இங்கிலாந்தையும் வெல்லவிருந்தது. ஆயினும் முதலாளித்துவம், ஏகாதிபத்தியம் ஆகிய இரண்டினையும் தாக்கும் எதிர்ப்பு மக்களிடமிருந்தே,

அதிலும், தொழில் வளர்ச்சிச் சமூகத்தில், இயந்திர உழைப்பு வகுப்பினரிடமிருந்தே வருகிறது. மற்றும் இவ்வெதிர்ப்பு வெறும் போட்டியினால் ஏற்படும் எதிர்ப் பன்று; நேர்மாறாக அது வரலாற்றுமுறைச் சூழ்நிலை களில் ஏற்படும் எதிர்ப்பு. நேர்மையும் சமத்துவமும் உடையதாய், வறுமை, போர்கள் முதலியவற்றைத் தடமற ஒழிக்கக் கங்கணங்கட்டிய ஒரு சமூகத்தை அமைப் பதே அச் சூழ்நிலையின் நோக்கம். இக்கோட்பாட்டைப் பிரசாரம் செய்யும் கொள்கைமுறைக்குச் சமதர்மம் என்று பெயர்.

இக்கோட்பாட்டை முதன் முதலில் கண்டு கூறியவர் கார்ல் மார்க்ஸ் என்ற ஜெர்மன் யூதர். முதலாளித்துவம் வளர்ந்து கொண்டிருந்த அந்தக் காலத்திலேயே அதற்கு ஏற்படவிருக்கும் நெருக்கடியைக் கார்ல் மார்க்ஸ் முன் கூட்டி யறிந்தது வியப்புக்குரியதாயினும் உண்மையே. இங்ஙனம் முன் கூட்டியறிந்தது எவ்வாறு எனில், முதலாளித்துவத்தின் சமூகச் சார்பான இயல்புகளையும் அதன் போக்கையும் அதனால் ஏற்படும் வறுமை, உற்பத்திக்கே ஏற்படும் முட்டுக்கட்டைநிலை ஆகிய விளைவு களையும் அவர் தீர விஞ்ஞான முறையில் ஆராய்ந்ததே யாகும். அவர் முடிவுகள் சரியான முன்னறிவிப்புக்கள் என்பதை இப்போது காலம் காட்டிவிட்டது.

வினா (௩௪): சமதர்மிகளிடையே பொதுவுடைமையாளர், மார்க்ஸிஸ்டுகள், சமதர்மக்கட்சியினர் ஆகிய பல பிரிவினர் இருக்கின்றனர். அவர்களிடையே உள்ள வேற்றுமைகள் யாவை?

விடை: சமதர்மிகள், பொது வுடைமையாளர்கள், மார்க்ஸிஸ்டுகள் ஆகிய அனைவருமே சமதர்மம் என்ற

ஒரே கோட்பாட்டைப் பின்பற்றுபவர்களே. ஆதலால் உண்மையில் அவர்கள் ஒரே தன்மையுடையவர்களே. ஆயினும் அவர்களிடையே சில வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இவ்வேறுபாடுகள் மரபும் நோக்கும் பற்றியவையே யன்றி, கோட்பாடும் கருத்துப்போக்கும் பற்றியவையல்ல.

சென்ற நூற்றாண்டில் மார்க்ஸுடன்கூட அவரைப் போலவே சமதர்மம் பரப்ப முன்வந்த வேறு சில மெய் விளக்க அறிஞரும் எழுந்தனர். அவர்களுட் சிலர் சமதர்மம் படிப்படியாக வளர்ச்சிபெறும் என்றும் முதலாளித்துவம் அதுபோலத் தானாகவே படிப்படியாக மறைந்துவிடும் என்றும் கூறினர். ஆனால் இம்முடிவில் மார்க்ஸ் கருத்து வேறுபட்டார்.

பெருத்த அளவான அடிப்படை மாற்றங்கள் படிப்படியாக ஏற்படுவதில்லை, பெரும்புயலெழுப்பிக் கிளர்ச்சியுடனேயே ஏற்படும் என்பது மார்க்ஸின் கருத்து. பிறப்பு இறப்பு ஆகியவை இதற்கான அவரது விளக்க எடுத்துக்காட்டுக்கள். முதலாளித்துவம் மங்கி மறைவதும் சமதர்மம் தானாக அதனிடமாக அமைவதும் இயல்பென நம்புவதற்கில்லை. நேர்மாறாக முதலாளித்துவத்தின் அணிவகுப்புக்களுக்கும் மக்கள் அணிவகுப்புக்கும் இடையே மோதுதல் ஏற்படுவது விலக்க முடியாதது. இப்போரில் மக்கள் வெற்றிபெற்ற பின்பே சமதர்மம் எழும். மார்க்ஸின் இக்கொள்கையை மற்றக் கொள்கைகளிலிருந்து பிரித்துணரவே மார்க்சிசம் என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்ற நூற்றாண்டின் நடுவிலிருந்து ஐரோப்பாவின் பல பகுதிகளிலும் சமதர்ம இயக்கங்கள் பல தோன்றி

யுள்ளன. அவையனைத்துமே உலக நாடுகள் பான்மையை ஒத்துக்கொண்டனவாதலால் அவை சமதர்மக் குடியாட்சிக்கட்சி (Social Democratic Party) என்ற ஒரே பெயரை வைத்துக்கொண்டன. இங்ஙனம் ஜெர்மன் சமதர்மக் குடியாட்சிக் கட்சி, ரஷ்ய சமதர்மக் குடியாட்சிக் கட்சி, ஃபிரஞ்சு சமதர்மக் குடியாட்சிக் கட்சி முதலிய கட்சிகள் எழுந்தன. அவர்கள் உலக மேடையொன்றும் அமைத்தனர். அதுவே இரண்டாம் உலக அவை (Second International) ஆகும். (முதல் உலக அவை பிறந்தவுடன் கலைந்துவிட்டது: ஆனால் இது கொள்கையடிப்படையான எந்த வேறுபாட்டாலும் அல்ல; உட்பூசல்களால் மட்டுமே.) இவ்விரண்டாம் உலக அவையினரும் சமதர்மக் குடியாட்சிக் கட்சியினரும் ஒருங்கே சமதர்மக் கட்சியினர் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

சமதர்மக் குடியாட்சியாளரின் சோதனைக்குரிய காலம் முதல் உலகப் போரில் ஏற்பட்டது. அவர்கள் உலக நாடுகள் பான்மையில் ஊன்றியவர்களானால், அவர்கள் தெளிவான கடமை அப்போரையே எதிர்ப்பதாகும். இங்ஙனம் செய்வதற்கான தீரம் அவர்களிடம் காணப்படவில்லை என்பது புரியக்கூடியதே. அவர்களில் சிலர் போர் முயற்சியில் தத்தம் முதலாளித்துவ அரசியல்களை ஆதரிக்கவும் முற்பட்டனர்.

இப்பிரச்னைமீது ரஷ்யாவில் சமதர்மக் குடியாட்சிக் கட்சியிடையே இரு உட்பிரிவுகள் தோன்றின. அவற்றுள் மிதமான போக்குடையவர்கள் மென்ஷெவிக்கர்கள் என்றும், புரட்சிகரமான போக்குடையவர்கள் போல்ஷெவிக்கர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். போல்ஷெவிக்கரின் கருத்தில் போர் முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியச் சார்பானது. ஆகவே அது உழைப்புவகுப்பின் ஆதரவுபெறு

வதற்குரியதன்று. அதுமட்டுமன்றி, போரை நிறுத்துவதற்கான வழியே முதலாளித்துவத்தைக் கவிழ்ப்பது தான் என்று பொல்ஷெவிக்கர் கருதினர். முடிவாக 1917-ல் அவர்கள் ரஷ்ய முதலாளித்துவ வகுப்பை முறியடிப்பதிலும் வெற்றி பெற்றனர். இவ்வெற்றியே ரஷ்யப் புரட்சி எனப்படுகிறது.

புரட்சிக்குப்பின் சமூகக் குடியாட்சிக் கட்சிகளுக்கும் போல்ஷெவிக்கர்களுக்கும் இடையேயுள்ள பிளவு அகற்சியடைந்தது. அதன்பின் ரஷ்யாவில் புதிதாக நிறுவப் பெற்ற மூன்றும் உலக அவை மூலம் போல்ஷெவிக்கர் தம் பொதுக் கருத்தையே கொண்ட கட்சிகளை மற்ற நாடுகளிலும் வளர்க்க முடிவு செய்தனர். இம்மூன்றும் உலக அமைப்புடன் இணைக்கப்பட்ட கட்சிகளே பொதுவுடைமைக் கட்சிகள் எனப் பெயர்பெற்றன.

மூன்றும் உலகஅவையும் இரண்டாம் உலகப் போர்க் காலத்தில் தன்னிச்சையாகவே கலைந்து திடீர்முடிவு பெற்றது. அதன்பின் உழைப்பாளிகள் உலக அவை ஏற்படுத்த வேறு முயற்சிகள் எதுவும் செய்யப்படவில்லை.

ஆகவே மேற் கூறப்பட்டதுபோல, பல்வேறு சமதர்மக் கட்சிகளிடையேயும் உள்ள வேறுபாடு வான்முறை பற்றியதேயன்றிக் கொள்கை யடிப்படை பற்றியதல்ல.

வினு (௩௫): ரஷ்யப் புரட்சியின் தன்மை பற்றிப் பெருத்த கருத்து வேறுபாடு இருந்து வருகிறது. அது சமதர்மச் சார்பானதா? மனிதனின் சமூக வளர்ச்சி வரலாற்றில் அது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க எல்லைக் கோடாகும் என்பது உண்மையா?

விடை: வரலாற்றின் ஒவ்வொரு பெரிய கட்டத்தைப் பற்றியும் கருத்து வேறுபாடு எழுவது

இயற்கையே. ரஷ்யப் புரட்சியும் இப் பொதுஅமைதிக்கு விலக்கன்று. 'ரஷ்யப் புரட்சி உண்மையில் ஒரு புரட்சியே யன்று; ஒரே அமளிகுமளியும், திட்டமிட்ட கூட்டுக் கொள்ளையுமன்றி வேறன்று' என்று கூறப்பட்ட காலம் ஒன்று உண்டு. ஆனால் அக்காலம் மலையேறிவிட்டது. இப்போது அது நகையாடிப் புறக்கணிக்கத்தக்கதன்று; வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய ஓர் ஊழித்திருப்பக் கல்லே என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் உலகெங்கும் முதலாளித்துவக் கட்சியினரே இதனை ஒத்துக்கொண்டுள்ளனர். அது இன்றைய நாகரிகத்தையே எதிர்த்துப் புதிதாக அமைக்கப்படும் மற்றொரு நாகரிகத்தின் பிறப்பு என்பதை அவர்கள் அறிகின்றனர். ஆனால் தம் நாகரிகத்திலும் அது கீழ்த்தரமானது என்றுமட்டுமே கூறிக்கொள்கின்றனர்.

அடிப்படையியல்பில் ரஷ்யப் புரட்சி சமதர்மச் சார்பானதே. அது ரஷ்யாவில் முதலாளித்துவ முறைக்குச் சாவுமணி யடித்ததுடன் ஒரு சமத்துவ சமூக முறைக்கு வழி வகுத்தது. இதை முதலாளித்துவச் சார்பான பொருளியலறிஞர்களே மறுக்கவில்லை. முக்கியமாக இப்புரட்சியைக் கண்டிப்பவர்கள் கண்டனம் புரட்சியின் கண்டனமன்று, புரட்சி நடந்த வகைமுறையின் கண்டனமேயாகும்.

புரட்சிக்குப் பிந்திய கால வாழ்வில் சோவியத்து ரஷ்யா சிலபல வரலாற்றுச் சார்பான, கால தேசச் சார்பான இடையூறுகளுக்கு உள்ளாகவேண்டி வந்தது. இவற்றின் பயனாக மார்க்ஸினால் கருதப்படாதவையும் மார்க்ஸின் கருத்துக்களுடன் முற்றிலும் பொருந்தாதவையுமான, சமதர்ம முடிவுகளுக்குப் புறம்பான போக்கை ரஷ்யா மேற்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. எடுத்துக்காட்

டாக ரஷ்யாவின் அரசியல் சர்வாதிகாரத்தன்மை மிக வும் கடுமையுடையதாகவும் பல இடங்களில் கொடுமை யுடையவதாகவும்கூட அமைந்தது. சமதர்ம முன்னேற்றம் என்பது இதுதானா என்று பலர் மலைவடையும் நிலையை யும், சமதர்மம் இந்த விலைகொடுத்து வாங்கத் தக்கதுதானா என்ற நிலையையும் அது உண்டுபண்ணிற்று. இத்துறையில் அனைவரும் ஏற்கத்தக்கதொரு விளக்கம் ஏற்படமுடியாது தான். ஆயினும் வரலாற்றுச் சார்பான எம் மாறு பாட்டையும் அதன் பயனாய் ஏற்பட்ட சமூக முறையினால் மதிப்பிட வேண்டுமே யல்லாது, அதனுடன் நடைபெற்ற பலாத்கார முறை அல்லது பலாத்காரமற்ற முறைகளினால் அதனை மதிப்பிடக் கூடாது.

முதலாவதாக, ரஷ்யப்புரட்சி அதுமாதிரியான புரட்சிகளில் முதன்முதல் புரட்சி ஆகும். அதற்கு வழி காட்டியா யமையத்தக்க நிகழ்ச்சி முன்பு எதுவுமில்லை. ஆகவே புதிய சமூக அமைப்பை நிறுவும் முயற்சியில் ரஷ்யா விழுந்தெழுந்து திருந்தும் பல சோதனை முறை களைப் பின்பற்றிற்று. இத்தவறுகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு முதலாளித்துவச் சார்பாளர்கள் அதைக் குறை கூறினர். தவறுகளைப் பெருக்கி வலியுறுத்தி அதன் சாதனைகளைப் புறக்கணித்தனர். இரண்டாவதாக இப் புரட்சி நிகழ்ந்த நாடு தொழில் முறையில் பிற்போக்கான நாடு. ஆகவே அது மக்கள் தொகையில் இயந்திர உழைப்பு வகுப்பின் ஒரு சிறுபான்மைப் பிரிவாகமட்டுமே இருந் தது. எனவே வகுப்புச் சர்வாதிகாரமென்பது இங்கே ஒரு கட்சிச் சர்வாதிகாரமாகவே இருக்கமுடிந்தது. இதிலும் நடைமுறை மார்க்ஸ் கருதிய நடைமுறைக்கு மாறாக இருந்தது. ஏனெனில் மார்க்ஸ் கருத்துப்படி புரட்சி தொழில் வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளில் இயந்திர

உழைப்பு வகுப்பின் சர்வாதிகாரம் நிறுவப்பட்டபின் னரே நடைபெறவேண்டும்.

கடைசியாக உலகில் வேறு எப்பகுதியிலும் புரட்சி ஏற்படாத நிலையில் ரஷ்யப்புரட்சி ஒரு தனிப்பட்ட துண்டுபட்ட நிகழ்ச்சியாகவே இயங்கிச் செல்ல முடிந்தது. ஆகவே இதில் சில தேசியப் பண்புகள் கலந்துநின்றன. இதுவும் மார்க்ஸின் முன்னறிவிப்புக்கு மாறாயிருந்தது. ஏனெனில் ஒரு நாட்டில் சமதர்மப் புரட்சி நடந்தால் அதனைத் தொடர்ந்து அடுத்த நாட்டில் புரட்சி நடை பெறும் என்று அவர் கூறியிருந்தார். இவ்வகைகளில் ரஷ்யப் புரட்சிக்கு ஏற்பட்ட இடையூறுகளெல்லாம் அது வரலாற்றின் ஒரு தனிப்பட்ட தற்செயல் நிகழ்ச்சி என்பதனையே பெரிதும் சார்ந்ததாகும். (அதாவது, அது திட்டமிட்ட உலகப் புரட்சியின் ஒரு பகுதியன்று என்பதே.)*

ரஷ்யப் புரட்சி பற்றிய சரியான நோக்கும் மதிப் பீடும் அதன் தனி யியல்புகளை ஆராய்வதினால் பெறப்படு வதைவிட அதன் சாதனைகளினாலேயே சரிவரப் பெறப் படும். அது உற்பத்திச் சாதனங்களின் தனிப்பட்டவர் உடைமை உரிமைகளை ஒழித்தது என்பதிலும், உழைப் பாளிகளே ஆட்சியாளர்களாகக்கூடிய ஒரு சமூக முறையை அமைத்தது என்பதிலும் சமதர்மத்தின் இரு அடிப்படைத் தத்துவங்கள் ரஷ்யப் புரட்சியில் வெற்றி பெற்றுள்ளன. இது மனித இனத்தின் சமூக இயல் வரலாற்றில் ஒரு நல்ல திரும்புகட்டமேயாகும்.

ரஷ்யப் புரட்சி பற்றிய நேர்மையான கண்டிப்புக்கள் பெரும்பாலும் அதன் சர்வதேசியச் பகுதி சார்ந்தவை

---

* வளைகோடுகளுக்குள் தரப்பட்ட வாசகம் தமிழாக்க ஆசிரி யர் விளக்கம்.

யல்ல: ரஷ்ய நாட்டிலேயே உருவான அதன் தேசி யப்பகுதி பற்றியவையே. இங்கும் அது நடைபெற்ற கால உலக நிலைகளின் சூழ்நிலையில் வைத்தே அதன் பெரும்பகுதியும் உணரப்பட வேண்டும். பிறநாடுகளில் புரட்சி ஏற்படாத காரணத்தால் (இதற்கு ரஷ்யநாடு பொறுப்பாளி என்று கூறமுடியாது) ரஷ்யர் மென்மேலும் தம் நலங்களையும் தம் வலிமையுமே நம்பி நிற்கவேண்டி யிருந்தது. ஒவ்வொரு காரியமும் 'தம் கையே தமக்கு உதவி' என்ற முறையில் தேசிய வரையறைக்குட்பட்டு செய்யவேண்டி யிருந்தது. இவற்றின் காரணமாகப் புரட் சியில் சில தேசிய பண்புகள் விலக்க முடியாதவையா யிருந்தன. இதற்காகக் குறைகூறியாக வேண்டுமானால் ரஷ்யாவுக்கு வெளியேயுள்ள சமதர்ம இயக்கத்தைக் குறைகூற வேண்டுமேயன்றி ரஷ்ய இயக்கத்தைக் குறை கூற முடியாது. மற்றச் சமதர்மிகள் செய்ய முடியாததை அவர்கள் உதவியில்லாமலே செய்து முடித்ததற்காகவா ரஷ்யாவைக் குறைகூறுவது!

என்றபோதிலும் சோவியத் கூட்டுறவின் நண்பர் களும் பகைவர்களும் இருவருமே ஒரு பெருந்தவறுக்கு ஆளாயுள்ளனர். அதாவது ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒவ்வொரு நுணுக்கத்திலும் ரஷ்யப் புரட்சியே முழுவதும் திருப்பித் திருப்பிப் படிக்கப்படும் என்று இருசாராரும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அறியாமை மட்டுமன்று முழு மடமையாகும். (வரலாறு திரும்பித் திரும்பி வரும் என்ற பொது உரைக்குமாறாக) வரலாறு என்றும் படித்த பாடத்தைத் திருப்பிப் படிப்பதில்லை. ஒவ்வொரு மாறுபாடும் அவ்வவ் இட, காலச் சூழ்நிலை களைச் சார்ந்தே இயல்கின்றது. ஒருபோதும் அவற்றுடன் தொடர்பற்று நிகழ்வதில்லை. உலகப் புரட்சி என்பது

ரஷ்யப் புரட்சியின் ஒரு மாபெரும் உலகப் பதிப்பாகவே இருக்கும் என்று யாரேனும் எதிர்பார்த்தால் வரலாறு அந்நம்பிக்கையை முற்றிலும் பொய்யாக்குவது உறுதி.

ரஷ்யப் புரட்சிபற்றியும் அதன் சமூகத்துறை நோக்கங்கள் பற்றியும் ஏற்பட்டுள்ள தப்பெண்ணங்களைப் போக்க இது உதவும். இன்றைய நிலைக்கு ஒத்த கேள்வி யாவது, ரஷ்யப் புரட்சி எந்த அளவுக்கு மற்ற நாடுகளில் சமதர்மத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவும் என்பதே.

முதலாவதும் முதன்மையானதுமான விளைவு ரஷ்யாவிலே சமதர்மத்தின் எதிர்காலம் பற்றிய செய்தி இனி வெறுங் கனவல்ல, முழு அளவில் நனவு என்பதே. அது அங்கே சோதனை நிலையில்கூட இல்லை; நிறைவேற்றப் பட்ட நிலையிலேயே உள்ளது. இரண்டாவதாக, தேசிய முறையிலேயே ரஷ்யா பிரம்மாண்டமான சக்தி பெற்றுள்ளது; இது சர்வதேச நிலையிலும் பயன்விளைவிப்பதே. சர்வ தேச அரங்கத்தில் ரஷ்யாவை ஒரு முக்கியமான அங்கமாகக் கொள்ளாமல் எந்த மாறுபாடும் இனிச் செய்யமுடியாது. இச் சக்தியின் அளவு பெருகப்பெருக, உலக சமதர்ம முன்னேற்றமும் அந்த அளவுக்குப் பெருக்க மடையும்.

வினா (௯௬): ஆனால் ரஷ்யாவின் ஆற்றல் வளருந் தோறும் ரஷ்ய ஆணையாளர் (கமிஸ்ஸார்) ஆட்சி உலகை ஆட்டிப் படைக்கும் என்ற அச்சமும் மக்கள் உள்ளத்தில் எழாதா ?

விடை: உங்கள் சமதர்ம இயக்கம் எவ்வளவு ஆற்றல் வாய்ந்தது என்பதையே அது பொறுத்திருக்கும். அது சக்தி வாய்ந்ததாயிருப்பின் ரஷ்ய ஆணையாளர் ஆட்சி என்ன, எந்த ஆட்சிதான் உங்கள்மீது ஆதிக்கம்

செலுத்தமுடியும்? தம் பலவீனத்துக்காக மற்றவர்களைக் குறைகூறுதல் கோழைத்தனமல்லவா?

எனினும் இவ்வகையில் ஒரு எச்சரிக்கை தரவேண்டும். வளரும் மரத்தின் தன்மையை வெட்டுமரத்தின் தன்மையாக எண்ணிவிடக்கூடாது. முதலாவதாக, ரஷ்ய ஆணையாளர் ஆட்சி எனப்படுவது ரஷ்ய சமதர்மத்தின் மீது மக்களுக்கு அருவருப்பை உண்டுபண்ணும் நோக்கத்துடன் முதலாளிகளால் பரப்பப்பட்ட பொய்ப்புரளியாகும். இரண்டாவதாக, சமதர்மம் வருவது மக்கள் விருப்பத்தாலேயேயன்றி, வெளியார் சக்தியின் தூண்டுதலால் அல்ல. சமதர்மம் என்பது சமூக முறையில் மாறுதலேயன்றி அரசியல் முறையிலன்று. ரஷ்ய ஆணையாளர் செய்யக்கூடிய உச்ச ஆட்சிகூட இதற்குமேற் செல்லமாட்டாது. மூன்றுவதும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமான விளக்கமாவது: நாம் கவனிக்கவேண்டுவது ரஷ்யாவில் சமதர்மம் நிலவுகிறதா என்பதையேயன்றி, அங்கே ஆணையாளர்களோ மாவட்டத் தலைவர்களோ இருக்கிறார்களா என்பதல்ல. நாம் மேற்காட்டியபடி ரஷ்யாவில் சமதர்மம் நிலவுகிறதானல், வரலாற்று முறைப்படியே ஆணையாளரின் முக்கியத்துவம் அங்கே வரையறுக்கப்பட்டதாகவும் புறக்கணிக்கத் தக்கதாகவுமே இருக்கும். மொத்தத்தில் ஆணையாளர்தான் அரசியல் சக்கரத்தின் ஒரு திருகாணியன்றி வேறு என்னவாய் இயங்க முடியும்?

மேலும் இங்ஙனம் ஆராய்வதில் நாம் அடிப்படைச் செய்திகளை விட்டுவிட்டுச் சிறு நுணுக்கங்களையே கவனிக்கிறோம். ரஷ்யப் புரட்சி சமதர்ம உருவானதே. இவ்வடிப்படைச் செய்தியில் எந்த மாறுபாடும் இல்லை. இங்ஙனம் அது சமதர்மப் புரட்சியா யிருந்தால் அது உலகப் புரட்சிக்கு வழி வகுத்தே தீரவேண்டும்.

முடிவாக வற்புறுத்தவேண்டியது யாதெனில், சமதர்ம இயக்கம் எதுவும் ஸோவியத் ரஷ்யாவுடன் பகை வைத்துக்கொள்ளமுடியாது. கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன, இருக்கலாம். ஆனால் ரஷ்யாவினுள்ளேயே கருத்து வேறுபாடுகள் இல்லாமலில்லை. இவ் வேறுபாடுகளைப் பெருக்கி மிகைப்படுத்திப் பகைமைக்கான காரணங்களாக்குவது என்பது சமதர்மத்தின் குறிக்கோளையே புறக்கணிப்பது, சிறப்பாக அதன் சர்வதேச மனப்பான்மையை மறப்பது ஆகும்.

வினு (௩௭): தொழிற்சங்க இயக்கம் சமதர்மத்திலிருந்து எவ்வகையில் மாறுபடுகிறது?

விடை: பலவகைகளில் உண்மையில் இவை இரண்டிற்கும் தொடர்பே கிடையாது. சமதர்மம் ஒரு முழு நிறை வாழ்க்கைக் கோட்பாடு. அது எல்லா வகுப்புகளுக்கும் திட்டம் அமைப்பது. அதன்குறிக்கோள் ஒரு புதிய சமூகமுறை யமைப்பை உருவாக்குவது. ஆனல் தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் குறிக்கோள் இயந்திரத் தொழில்களி லீடுபட்ட உழைப்புத் தொழிலாளர் எல்லேக்கு உட்பட்டது. அது அவர்கள் நலங்களைப் பாது காப்பதற்கான அமைப்பு மட்டுமே. அதன் பிரச்னைகள் அரசியலுடன் மோதிக்கொள்ளும் சமயத்திலன்றி, அதற்கு அரசியலுடன் யாதொரு தொடர்புமில்லே.

வினு (௩௮): தொழிற்சங்க இயக்கம் தோன்றியதெவ்வாறு?

விடை: தொழிற் புரட்சியியக்கம் ஏற்பட்டபோது நகர்களிலேயே அமைந்திருந்த தொழிற்சாலேகளில் உழைப்பதற்குத் தொழிலாளர்கள் வேண்டியிருந்தது. சிறுகைத்தொழிலாளர் இயந்திரங்களால் தம் வாழ்க்கைப்

பிழைப்புக்கு வழிகெட்டுவிடுமென்று கருதித் தொழிற் சாலைகளில் வேலை செய்ய ஒருப்படவில்லை. தொழில் முதலாளிகள் தொழில் துறைக்குப் பெரும்பாலும் குடியானவரையே நம்பவேண்டியிருந்தது. முதலில் நகர் வாழ்விலும் இயந்திரத்திலும் பழகாத குடியானவரும் முணுமுணுக்கவே செய்தனர். ஆகவே அவர்கள் பலாத்காரமாகவோ வேறு சூழ்ச்சி முறைகளாலோ கொண்டுவரப் பட்டனர். இவ்வகையில் ஆசையூட்டுவதற்காகக் கிராமங் களில் அவர்கள் பழக்கப்பட்ட வாழ்க்கை ஊதியத்தை விட ஒரு சற்று மிகுதியான வாழ்க்கைத்தரந் தந்து அவர்கள் கொண்டுவரப்பட்டனர். இதனுல் வரவர மிகுதியான குடியானவர்கள் கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்குக் குடியேறத் தொடங்கினர்.

தொழிலாளர் தொகை பெருகப் பெருக, மிகுதி ஊதியந்தந்து வரவழைக்கவேண்டிய அவசியம் குறைவதை முதலாளிகள் உணர்ந்தனர். அத்துடன் தொடக்கத் தொழில்வளத்தைத் தொடர்ந்து தொழில் மந்தமும் ஏற்பட்டது. மூலப் பொருள்களைப் பெறுவதில் சிறு சிறு நெருக்கடி நிலைகள் எழுந்தன. உற்பத்திப் பொருள்கள் விற்பனையான விற்பனைக்களங்களில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் உண்டாயின. போட்டி தலையெடுத்தது. ஆகவே சிக்கன முறைகளுள் ஒன்முக முதலாளிகள் கூலியைக் குறைக்கத் தலைப்பட்டனர். இதற்கெதிராகத் தொழிலாளிகள் தங்களைக் காத்துக்கொள்வது எவ்வாறு? இன்னும் அவர்களுக்கு ஒரு சாதகமான வலு இருந்தது. அவர்கள் பெருந் தொகையினராகவே வேலை செய்தும் கிட்டத் தட்ட ஒரே இடத்தில் வசித்தும் வந்ததால், அவர்கள் அமைப்புமுறையில் ஒருங்குகூடித் தம் நிலைமையைச் சரிவரப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வகையிருந்தது. முதலில்

இத்தகைய அமைப்பு ஏற்படுத்தும் முயற்சிகள் முதலாளி களால் எதிர்க்கப்பட்டன. ஆனால் இவ்வெதிர்ப்பு நெடு நாள் நடைபெறவில்லை. தொழில் வளர வளர, தொழி லாளர் தொகையும் பெருகிற்று. அவர்கள் சங்க அமைப் புக்களும் வளர்ச்சியுற்றன. வரவர முதலாளிகளும் தனிப்பட்ட தொழிலாளர்களுடன் பேரம் செய்வதை விடச் சங்க அமைப்புக்களுடன் பேரம் செய்வது எளிது என்று உணர்ந்தனர். தொழிலாளர் சங்கங்க ளின் நோக்கம் அவர்கள் ஊதியத் திட்டத்தையும் நேரத் திட்டத்தையும் வேலைச் சூழ்நிலைகளையும் பாதுகாப்பதே. அவர்கள் அமைப்புக்கள் யாவும் சுரங்கத் தொழில், நெசவு, இரும்புத் தொழில் ஆகிய தனித் தனித் துறைகள் பற்றியவை யாதலால், அவை தொழிற் சங்கங்கள் எனப்பட்டன. தொழில் உடைமையாளருக்கும் அதன் தொழிலாளருக்கும் இடையே வேற்றுமை ஏற்பட்ட போது, கூட்டு முறையில் பேரம் செய்வது திருப்தி தருவ தாகவும் காலக் சிக்கனமுடையதாகவும் காணப்பட்டது. பெரும்பாலான நாடுகளில் இன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட் டிருக்கும் கூட்டுப்பேர முறையே தொழிற்சங்க இயக்க மாகும்.

இங்ஙனம் தொழிற் சங்க இயக்கம் இயந்திர ஊழி யரின் நலன்களை மட்டுமே பாதுகாப்பது ஆகும். அது முத லாளித்துவத்தை அழிப்பதையோ, புதிய சமூக முறையை உண்டுபண்ணுவதையோ குறிக்கோளாகக் கொண்ட தன்று. ஆனால் இதுவே சமதர்மத்தின் பணி ஆகும். மேலும் சமதர்மம் உழைப்பு வகுப்பே நியாயமாக முதலாளித்துவ வகுப்பினும் முன்னுரிமையுடையதாகக் கொள்ளினும், அது குடியானவர் வகுப்பு, அறிவுவகுப்பு முதலிய எல்லா வகுப்பின் நலன்களையும் கவனிக்க

வேண்டியதாகிறது. ஆகவே சமதர்மமும் தொழிற் சங்க இயக்கமும் ஒன்றுக்கொன்று நிறைவு ஆன தொடர்புடைய இயக்கங்களேயாயினும் இரு வேறு நோக்கங்களைக் கொண்ட இரு வேறு இயக்கங்களே யாகும்.

வினு (கூகூ): உழைப்புத் தொழிலாளிகள் தொழிற் சங்கங்கள் மூலம் தங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக் கூடுமானல் அவர்களுக்குச் சமதர்மம் ஏன் தேவைப்படுகிறது?

விடை: தொழிற் சங்கங்கள்மூலம் தொழிலாளர் எப்போதுமே தங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கமுடியாது. தொழிற் சங்கங்கள் பேரம் செய்ய முடியும். அவசியமானபோது முதலாளிகளுடன் போராடும் போராட்டத்தில் உதவவும் முடியும். ஆனல் அவர்கள் முயற்சி எப்போதும் வெற்றியில் முடிவதில்லை. சில சமயங்களில் முதலாளி தன் மட்டற்ற சக்திகொண்டே அவர்களை அடக்கிவிடுகிருன். சில சமயம் முதலாளிகட்கே பெருத்த இடைஞ்சல்கள் இருப்பதன் காரணமாக அவர்களால் தொழிலாளர்களைத் திருப்திப்படுத்த முடிவதில்லை. அதாவது தொழிலாளர்கள் கோரிக்கைகளெவ்வளவு நேர்மையாயிருந்தாலும் அவர்களால் அதனை நிறைவேற்ற முடிவதில்லை. முதலாளிகளுடன் தங்கள் தொடர்பைச் சரி செய்துகொள்ளமட்டுமே தொழிற் சங்கங்கள் ஒரு கருவியாய் அமைய முடியும். சமதர்மக் கட்சியோ மக்களுக்கும் அரசியலுக்கும் உள்ள தொடர்பைச் சரி செய்துவைக்கும் கருவியாகும்.

தொழிலாளர் வகுப்புக்கும் முதலாளித்துவ வகுப்பைப் போலவே அரசியல் துறையில் ஒரு நோக்கு வேண்டும். இலவசக் கல்வி, மலிவான உணவு, போர்கள், வீட்டு வசதி, பேச்சுரிமை ஆகியவை வேண்டும்,

வேண்டாம் என்பது பற்றியதே இந்நோக்கு. முதலாளி, இலவசத் தொடக்கக் கல்வியை நாடலாம். ஆனால் இலவச உயர்தரக் கல்வியை எதிர்க்கக்கூடும். அவர்கள் மலிவான உணவைக் கோராதிருக்கலாம். ஆனால் தொழிலாளர் அதனைக் கோருவர். போர் முதலாளிகளுக்கு நன்மையாகும். ஏனெனில் அதன் வெற்றி அவர்கட்கு இன்னும் மிகுதியான விற்பனைக் களங்களைக் கொண்டுவரும். தொழிலாளர்கட்கோ போர் அழிவுத் தன்மையுடையது. இச்செய்திகளில் தொழிற் சங்கங்களின் கருத்து ஒருமித்த முடிவுடையதாயிருக்க முடியாது. இதனாலேயே தொழிலாளர் தமக்கென அரசியல் கட்சியொன்றை வகுத்துக் கொள்கின்றனர். இது பொதுவாகச் சமதர்மக் கட்சியே யாகும்.

வினா (௪௦): முதலாளிகள் போக்குஎவ்வளவு பிற்போக்குடையதானாலும், அவர்கள் எல்லையற்ற பலம் உடையவர்களாக இருப்பதை நோக்க, இச் சமதர்மக் கட்சி வெற்றிகரமான தாயிருக்க முடியுமா?

விடை: முதலாளித்துவ வகுப்பின் வலுவைக் குறைவாக மதிப்பதில் பயன் எதுவுமில்லை. முதலாளிகளுக்கு மட்டற்ற பக்கபலம் இருப்பதும் அவர்களுக்கு அரசியலின் ஆட்சி பெரும்பாலும் துணையாயிருப்பதும் உண்மையே. ஆயினும் நாம் மேலே குறிப்பிட்டதுபோல முதலாளித்துவத்தின் வலு எப்போதும் ஒருநிலைப்பட்டது அல்ல. உழைப்பு வகுப்பும் பொது மக்களும் அவர்களுக்கு எதிர்ப்பாக உள்ளனர் என்பதுமட்டுமல்ல; அவர்களுக்குள்ளேகூடப் போட்டி எதிர்ப்பு இருக்கிறது. மேலும் நுணுகி ஆராய்ந்து பார்த்தால் முதலாளித்துவத்தின் வலு இறுதியாகத் தொழிலாளர் அவர்களுக்குத் தரும் வலுவேயாகும். எனவே தொழிலாளர் அவ்

வலுவைக் குறைக்க விரும்பினால், அவர்களால் குறைக்க முடியும். சமதர்மக்கட்சி ஒவ்வொரு தறுவாயிலும் புரட்சியைக் கிளப்பிவிட முயலுவதன்று. அது முயல்வதெல்லாம் இப்போதிருக்கும் அரசியல் சாதனங்களைக் கூடுமானபோதெல்லாம் தன் நோக்கத்தை ஈடேற்றும் முறையில் பயன்படுத்துவதேயாகும். இது காரணமாகவே தான் அது முதலாளித்துவ நிலையங்களான அரசியல் மன்று, நகரவைகள் முதலிய பொது நிர்வாகங்களில் புகுகின்றது. ஆனால் அதன் முக்கிய நோக்கம் ஒரு சிலராயுள்ள முதலாளித்துவ ஆட்சியினிடமாக, பெரும்பாலரான தொழிலாளரின் ஆட்சியை நிறுவுவதேயாகும். இதைப் புரட்சி மூலம் நிறைவேற்றிக்கொள்வதா அல்லது அரசியல் மன்ற முறையில் பெரும்பான்மை யாதிக்கத்தினுதவியால் நிறைவேற்றிக்கொள்வதா என்பது எத்தகைய கண்டிப்பான கோட்பாட்டமைதியையும் பொறுத்ததன்று; சூழ் நிலைகளையும் நிலைமைகளையும் மட்டுமே பொறுத்தது.

வினா (*சக*): **தொழிலாளர்களையும் அவர்கள் சங்க அமைப்புக்களையும் விட முதலாளித்துவ அரசியல்களிடமுள்ள படைகளும் காவலர் படை (போலீஸ்)களும் எத்தனையோ மடங்கு வலுவுடையவையாயிருக்கையில் இது எவ்வாறு முடியக்கூடும்?**

விடை: *மேலீடாகக் காண்பதுபோல நம் வேலை அவ்வளவு எளிதானதல்ல என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். சென்ற 25 ஆண்டு வரலாறே இதற்குச் சான்றாகும். தொழிலாளர் கூட்டுமுறையில் எதிர்த்து நின்று பொது வேலைநிறுத்த அறிவிப்புச் செய்து வேலை செய்ய மறுத்து விட்டால் முதலாளித்துவம் நொறுங்கி வீழ்ச்சியடைந்து விடும் என்று தொடக்க நாட்களில் நம்பப்பட்டது (கார்ல்*

மார்க்ஸ்கூட இதனை நூற்றுக்கு நூறு நம்பியவர்களில் ஒருவரே). 'இதனால் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து சரக்குகள் வராததுடன், புகை வண்டிகளும் பிற போக்குவரத்து வசதிகளும் இதனால் நிறுத்தப்பட்டுவிடும்! காவல் துறையும் படைக்கலந்தாங்கிய படை வீரரும் செயலற்றுப் பயனழிந்து போவர்!' என்று கருதப்பட்டது. இவையனைத்தும் கோட்பாட்டளவில் சரியே. ஆனால் செயலளவில் இதே முறையில் எதுவும் நடைபெறுவதில்லை. ஏனெனில் நூற்றுக்கு நூறு என்ற அளவில் வேலை நிறுத்தம் என்பது நடைபெறமுடியாதஒன்று. ஆகவே லெனின் மார்க்ஸைப் பொதுவாகப் பின்பற்றினும் ஒரு திருத்தம் செய்துகொண்டார். இப் போராட்டத்தை முற்ற முடிக்க வேண்டுமானால் உழைப்பு வகுப்பின் தலைமையில் பொது மக்கள் போர்க் கருவி தாங்கிய கிளர்ச்சி ஒன்று தொடங்கி அரசியல் சாதனங்களைக் கைப்பற்றவேண்டும் என்றும் இவ்வழியில் மட்டுமே சமதர்ம அரசியல் உருவாக முடியும் என்றும் அவர் கூறினார்.

மேலும் முதலாளித்துவ முறையில் இன்னொரு பொறித்தடத்தையும் லெனின் கண்டு பயன்படுத்தினர். இது இதுவரை கவனிக்கப்படாதிருந்ததொன்று. காவற் படையும் போர்ப்படையும் முதலாளித்துவத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டவையாயினும் உண்மையில் குடியானவர்களிடையிலிருந்தும் தொழிலாளர்களிடையிலிருந்தும் திரட்டப்பட்டவையே—அவர்களும் உழைப் பூதியம் பெறுபவர்களே; அவர்கள் நலங்கள் உழைப்பாளிகள் நலங்களுட னொத்தவையே. ஆகவே படை வீரர்களும் மக்கள் கிளர்ச்சியின்போது பொதுமக்கள் சார்பாகவே நிற்பர் என்று கொள்ளப்போதிய சாதகநிலை இருக்கவே செய்தது.

வினு (சஉ): அரசியல் மன்றங்கள் இன்ப வாழ்க்கை வகுப்பினரே தோற்றுவித்ததாயினும் மக்களின் மொழியுரிமை யாலேயே தேர்வுபெறப் படுகின்றன வாதலால், சமதர்மக் கட்சி அவற்றில் பெரும்பான்மையிடம் பெற்றுச் சமதர்மச் சட்டங்களை ஏன் கொண்டுவரப்படாது?

விடை: ஒவ்வொரு சமதர்மக் கட்சியும் செய்ய முயன்று வருவது இதுவே. ஆனால் இதுவும் கோட்பாட்டளவில் சரியே தவிர நடைமுறைச் சோதனையில் எப்போதும் வெற்றி பெறுவதில்லை. அரசியல் மன்றில் புகும் ஒவ்வொருவரும் நிலைபெற்றுள்ள அரசியலுக்கு அதாவது முதலாளித்துவ அரசியலுக்கு உண்மையுடையவனாயிருப்பதாக உறுதி எடுக்கவேண்டும். எனவே அதை அழிக்காதிருக்க அவன் உறுதிமொழி கொடுப்பவனாகிறான். இரண்டாவதாக, தேர்தல்களில் எல்லாரும் மொழியளிப்பது மில்லை; அளிக்க முடியவும் செய்யாது. மொழியளிக்க முடியாத வகையில் மக்கள் வேலையிலீடுபட்டிருக்கலாம்; களைத்துப் போயிருக்கலாம்; அதுபற்றித் தொந்தரவு எடுத்துக் கொள்ள விரும்பாது அசட்டையாயிருக்கலாம். தேர்தல்களுக்கு மிகவும் செலவு பிடிக்கும். இதில் முதலாளிகளுக்குச் சமதர்மிகளுக்கு இருப்பதை விட என்றும் நிலைமை சாதகமாகவே இருக்கும்.

ஆயினும் அரசியல் மன்றில் பெரும்பான்மை பெறுவது ஒருநாளும் முடியாத காரியம் என்று கூற இயலாது. ஒரு சில நாடுகளில் சமதர்மிகள் பெரும்பான்மையிடம் பெற்றுள்ளார்கள். ஆனால் சில சில ஆண்டுகளுக்கொரு முறை பொதுத்தேர்தல் நடைபெறுவதால் இப் பெரும்பான்மை நிலைபேறுடையதன்று. இதுமட்டுமன்றிச் சில இடங்களில் சமதர்ம ஆட்பேர்கள் பெரும்பான்மையிடங்கள் பெற்றுப் பதவிபெற்றபின் முதலாளிவகுப்பு கிளர்ச்சி

செய்து அரசியலைப் பலாத்காரத்தினுதவியால் வீழ்த்தி முறியடித்ததுண்டு. இது ஸ்பெயினில் நடைபெற்றது. ஸ்பானிய முதலாளிகள் ஒரு கிளர்ச்சியை உருவாக்கி வெற்றிகரமாக ஒரு உள்நாட்டுப் போரை எழுப்பிச் சட்டப்படியமைந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசியலை வீழ்த்தினர். இத்துடன், ஆட்சியமைப்பே முதலாளித் தத்துவத்திற்குச் சாதகமாயிருக்கும் நோக்கத்துடன் அமைக்கப்பட்டு நீண்ட காலம் நடைபெற்றுவருவதனுல், அதன் பணியாளர்கள் புதிய அமைப்பான சமதர்மத்தினிடம் பற்றில்லாமல் அதன் வேலையை அழிக்கும் எண்ணமுடையவர்களாகவே உள்ளனர்.

இன்ப வகுப்பினரின் அரசியல் மன்றைச் சமதர்ம நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தும் வகையில் உள்ள நடைமுறை இடையூறுகளில் இவை சில. ஆனுல் இப் பிரச்னையை மிகவும் கடினமாக்கும் அடிப்படைச் சிக்கல் யாதெனில், முதலாளித்துவங் காரணமான நெருக்கடிகளில் மக்கள் துன்ப நிலைமைகள் மிகவும் மோசமாகவும் தீர்க்க முடியாத சிக்கல்கள் நிறைந்ததாகவும் இருப்பதால் இடர் நீக்கும் உதவிகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. தேர்தல்களும் மன்ற நடவடிக்கைகளும் நீடித்த சிக்கல் மிகுந்த வேலை முறைகளுடையவை. அவை அமைதிகால உழைப்புக்குரியனவேயன்றி நெருக்கடி காலங்களுக்கேற்றவையல்ல. ஆகவே நெருக்கடி காலங்களில் அவை முட்டுப்பாடு உடையவையாகவும் போதாதவையாகவும் இருக்கின்றன.

வினு (சங): புரட்சி என்பது முற்றிலும் இன்றியமையாதபடி அவசியமா?

விடை: முற்றிலும் இன்றியமையா அவசியமுடையதும் அல்ல; விரும்பத்தகுந்ததுகூட அல்ல. ஆயினும் அதனை எப்போதும் விலக்கிவிட முடியாது.

வினு (சச): சமதர்மத்தை நனவாக்க மக்கள் யாது செய்தல் வேண்டும்? உடனடியாக, நடைமுறைவகையில் அதில் என்னென்ன முறைகள் எடுக்கப்படல் வேண்டும்?

விடை: *தொழிற் சங்கங்கள் (வரையறைக்குட்பட்ட ஆற்றல் எல்லேயுடையவையே யாயினும்) வசப்படுத்தப் படல் வேண்டும்; சமதர்மக் கட்சியின் சக்தியைப் பெருக்க வேண்டும்; அதன் குறிக்கோள் என்ன, யாது செய்தல் வேண்டும் என்பவற்றைப் பரப்ப அதாவது கொள்கைப் பிரசாரம் செய்யவேண்டும். தற்போதைய முதலாளித்துவ அரசியலினிடமாக சமதர்ம அரசியலே நிறுவுவதற்கேற்றபடி மக்கள் மனப்பான்மையை மாற்றி யமைக்கவேண்டும்.*

வினு (சரு): கடவுள், மதம் ஆகியவற்றைப்பற்றி சமதர்மத்தின் நோக்கு யாது?

விடை: *சமதர்மம் பகுத்தறிவுத் கொத்த ஒரு வாழ்க்கைக் கோட்பாடு. பகுத்தறிவுமூலம் விளக்கப் பட்டிருக்கும் செய்திகளே மட்டுமே அது ஏற்கிறது. இக் காரணத்தாலேயே அது கடவுள் உண்டு என்ற கொள் கையை ஏற்க முடியாதிருக்கிறது. ஏனெனில் நாம் மேலே காட்டியுள்ளபடி அது மனிதன் கற்பனேயினுல் உருவாக் கிய ஒரு கற்பனேக் கருத்தேயாகும். மனிதனின் பழங் கால வரலாற்றில் அவன் அறிவு எல்லே குறுகியதா யிருந் தது. தொழில்துறை வளர்ச்சியும் விஞ்ஞான முன்னேற் றமும் அப்போது ஏற்பட்டிருக்கவில்லே. இந்நிலேயில் இயற்கை முதற்பொருள்கள் (ஐம்பெரும் பூதங்கள்) அடக்கமுடியாத ஆற்றல் வாய்ந்தவையாயும் மனிதனுல் வசப்படுத்த முடியாதவையாகவும் இருந்தன. ஆகவே அவன் அம்முதற்பொருள்களினும் ஆற்றலுடையதாகத்*

தன் மனத்திலேயே ஒரு பொருளைக் கற்பித்துக்கொண்டான். உதவியற்ற இடர்நிலைக் காலங்களில் அவன் அக் கற்பனைப் பொருள்களின் உதவியைவேண்டி இறைஞ்சலானான். முழு அறிவும் முழுப்பரப்பும் உடைய இக் கற்பனைச் சக்தியே கடவுள் எனப் பெயர்பெற்றது.

மனித வரலாற்றில் முதன்முதல் அறியப்பட்ட 'கடவுள்' முதலையே யாகும். நீல ஆற்றின் இடைக்குறை நிலத்தவர்கள் அதனையே வணங்கினர். நீல ஆற்றின் கரை நிலமே உலகில் முதன்முதல் மக்கள் வாழ்ந்த நிலமென்று கருதப்படுவதும் இங்கே கவனிக்கத்தக்கது.* அதன் கரையில் வண்டல் பேரளவில் படிந்து நிலத்தை வளப்படுத்திற்று. அதில் உணவுப் பயிர்கள் தாமாகவே வளர்ச்சியடைந்தன. மிகப் பெருந்தொகை மக்கட் குடியிருப்புக்கள் அதில் குவிவுற்று வாழ்ந்து அதைத் தம் தாயகமாக்கின.

குடியமைப்பு உண்டுபண்ணியபின் மனிதன் பல காரியங்களை முன்னிட்டும் அடிக்கடி ஆற்றைக் கடக்க வேண்டியிருந்தது. இச்சமயங்களில் ஆறுகளிலுள்ள முதலைகள் உயிருக்கு இடையூறா யிருந்தன. தொடக்கத்தில் மனிதர் நீந்திச் சென்றனர். ஆனால் இது இடைஞ்சலுடையதாகவும் அடிக்கடி உயிருக்கு இடையூறு விளைப்பதாகவும் இருந்தது. அவர்கள் மரக்கட்டைகளின்மீது மிதக்கவும் அதன் பின்னர் அதைத் தோண்டிப் படகுகளாக்கவும் தலைப்பட்டனர். இப்படகுகளையும் முதலைகள் தாக்குவதுண்டு. ஆகவே அவர்கள் படகு முகப்பில்

---

* தமிழாக்கக் குறிப்பு: 19-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து பழம்பொருளாராய்ச்சிமூலம் மக்கள் நாகரிகத் தாயகமாக முதலில் எகிப்தும் பின் பாபிலோன் நாகரிகங்களும் அதன் பின் இந்திய சிந்து நாகரிகமும் முற்பட்டவையாகக் கருதப்படுகின்றன.

இறந்த முதலையின் தலையைப் பொருத்தி அதன் பக்கங்களை முதலைத் தோல்கொண்டு போர்த்தனர். இதன் கருத்து யாதெனில், முதலைகள் அதனையும் ஒரு முதலையென்று கருதித் துன்பம் செய்யாதிருக்கும் என்பதே.

படிப்படியாக முதலையின் மெய்யான தலைக்குப்பகரம் மரத்திலேயே முதலையின் தலையின் உருவம் செதுக்கப்பட்டது இதுவே மனிதன் முதற் கடவுளாய் அவன் வணக்க வழிபாட்டுக் குரியதாயிற்று. இதன் பின் மனிதன் உடல் நலத்துக்கும் அவன் பயிர்வளத்துக்கும் ஆதாரமான கதிரவன் வணங்கப்பட்டான், இதன்பின் மழையும் நெருப்பும் காற்றும் வணக்கப் பொருள்களாயின. இறுதியாக அவன் அஞ்சிய பொருள்கள் யாவும், பெருநோய்கள் உட்பட, அவன் தெய்வங்கள்* ஆயின.

நாளாவட்டத்தில் மனிதன் அறிவுநிலை பெருகுந் தோறும் இப்பொருள்களும் முதற்பொருள்களும் பற்றிய அச்சமும் தணிந்தது. தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் முறைகளை அவன் அறியுந்தோறும் கதிரவன், மழை, காற்று, நோய்கள் ஆகியவைபற்றிய அச்சமும் குறைந்து வந்தது. அதன்பின் இவை கடவுள்களாக ஏற்படுவதும் நின்றுவிட்டன.

வினா (சசு): இவையனைத்தும் சரியே: இன்று எவரும் முதலையையோ கதிரவனையோ§ வணங்குவதில்லை. ஆனால்

---

* தமிழாக்கக் குறிப்பு: தெய் என்ற பகுதி அச்சம் என்னும் பொருளுடையது என்பது தொல்காப்பியம். மாமாரி, அம்மை, சின்னம்மை இந்நாட்டில் இன்னும் தெய்வமாயுள்ளன. ஆமையும் மீனும் (சுறுவும்) வேதாளமும் (முதலையும்) இன்னும் சமயங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன,

§த. கு: இந்தியாவில் இந்துக்களும் பார்சிகளும் கதிரவனை இன்னும் வணங்குகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உலகை ஆட்டிப்படைக்கும் கண்காணுப் பேராற்றல் ஒன்று இல்லையா? இவ்வுலகப் படைப்பு யாரால் ஆனது?

விடை: *உலகப் பொருள்கள் எப்படித் தோன்றின என்பதுபற்றிய முழுநிறைவு வாய்ந்த விஞ்ஞான விளக்கம் உள்ளது. அவை எதனிலும் உள்ளீடாக எவர் கையாற்றலையும் காணவில்லை. இயற்கையின் செயலையும் உயிர்களின் செயலையும் தவிர்த்து நடைபெறும் நடப்புக்கள் யாவும் மனிதன் வேலையேயாகும். ஆயினும் கடவுள் நம்பிக்கையைச் சமதர்மம் தண்டனைக்குரிய ஒரு குற்றமாக்கி விடவில்லை. இவ்வாசகத்தில் நம்பிக்கை என்ற சொல்லைக் கீழ்க்கோடிட்டு வற்புறுத்திக் கொள்ளும்படி கோருகிறேன். ஏனெனில் அது ஓர் இயற்கை உணர்ச்சியேயன்றிப் பகுத்தறி வாராய்ச்சிக்கோ தர்க்கத்திற்கோ நிலைநிற்பதன்று.*

வினு (சஎ) கோடிக்கணக்கான மக்கள் மதத்தைப் பின்பற்றிக் கடவுள் இருப்பதுபற்றி நம்பிக்கை உடையவராயுள்ளனர். இத்தனைபேர் நம்பும்போது அதில் உண்மை இருக்க முடியாதா?

விடை: *முதலாவது, கோடிக்கணக்கானவர் நம்புகிறார்கள் என்பதனால் மட்டுமே ஒரு செய்தி உண்மையாய்விடவேண்டும் என்ற கட்டாயமில்லை. கதிரவன் உலகைச் சுற்றிச் செல்லுகிறான் என்று மக்கள் நம்பிய காலம் ஒன்றிருந்தது. உண்மை இதற்கு நேர்மாறானதென்று விஞ்ஞானம் கண்டுகொண்டுள்ளது. அது போலவே அறிவுநிலை இன்னும் ஏற்படாத அளவில், இல்லாத ஒரு பொருளை இருப்பதாக அவர்கள் நம்பினர். இரண்டாவதாகச் சமயத்துக்கும கடவுளுக்கும உள்ள தொடர்பு இயற்கையானதன்று; மிகச் செயற்கையானது.*

கடவுளிருப்பதென்பது ஒரு நம்பிக்கை. ஆனால் மதமோ மக்கள் பின்பற்றுவதற்கான ஒரு வாழ்க்கைநெறி. இம்முறையிலேயே மதம் என்பது உண்மையானது. மதம் கடவுள் உதவி கோருகின்றது என்பது உண்மையே. ஆயினும் மதத்தின் பெரும்பகுதி 'நீ இது செய்க, நீ இது செய்யாதிருப்பாயாக' என்ற நீதிகள் அடங்கியதே.

வினு (ச-அ): நீங்கள் கூறுகிறபடி மதம் அறிவாதாரமற்றதென்ருல், மனிதன் அக்கருத்துக்களை எப்படி ஏற்ருன்?

விடை: நம் சமுதாய வாழ்வில் உள்ளீடாகத் தொக்கி நிற்கும் அரசியல் சார்பான, அதாவது சமூக, பொருளியல் சார்பான தத்துவங்களை மக்கள் தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ள முடியாத காலம் ஒன்றிருந்தது. இன்று அரசியல் கோட்பாடுகள் தரும் அதே உதவியை அன்று மதம் மனிதனுக்குத் தந்தது. அதாவது சில அடிப்படைச் செய்திகளையும் சில சமூக நடைமுறை விதிகளையும் அது வகுத்தது. இந்து மதத்தை எடுத்துக் காட்டாகக் கொள்ளுவோம். ஆரியர் இந்தியாவுக்கு வந்த போது இங்கே திராவிடர் அதன் முதற்குடிகளாக வாழ்ந்து வந்தனர். திராவிடர்கள் தமக்கெனத் தனிவழிபாட்டு முறைகளையும் தனிப்பட்ட சமூக அமைப்பையும் உடையவராயிருந்தனர். ஆரியர் இத் திராவிடர் மீது போர் தொடுத்துத் தாக்கி அவர்களை வென்றனர். ஆனால் வெற்றி பெற்றவர்கள் மீது திராவிடர்கள் உள்ளத்தில் தோய்ந்து கிடந்த உள்ளார்ந்த வெறுப்பை அகற்றுவது எங்ஙனம்? ஆகவே இந்துக்களான ஆரியர்கள் தம் மதத்தை அவர்கள் மீது வலியுறுத்தி ஏற்றினர். இங்ஙனம் பலாத்காரமாக அவர்கள் திராவிடர்களைத் தம் சமூகத்தில் ஒரு பகுதியாக்கினர். கிரிஸ்தவ மதத்தின் வரலாறும் இதுபோன்றதே. இயேசு கிரிஸ்து அதனைத் தோற்றுவித்

தார் என்பது உண்மையேயாயினும் ஒரு சில நூற்றாண்டு கள் கழித்து உரோமகப் பேரரசு அதனைத் தன் அரசியல் சமயமாக ஏற்றுக்கொண்ட பின்பே அது பரவத் தொடங் கிற்று. உரோமகர் பிற நாடுகளை வென்று ஒரு பேரரசை அமைத்துக்கொண்டிருந்தனர். எல்லாப் போர்வெற்றி யாளரையும் போல அவர்களுக்கும் தம் போர்வெற்றி களுக்கான ஒழுக்கமுறை விளக்கக்காரணம் ஒன்று தேவைப்பட்டது. தங்கள் படைவீரர்களின் பற்றைக் காக்கவும், வெல்லப்பட்ட மக்கள் வெற்றியாளரின் ஆட்சி தம் நலத்திற்காகவே என்று நம்பவும் இது வேண்டப் பட்டது. உரோமகர் கிரிஸ்து மதத்தைப் பரப்பியது வாள் கொண்டுதான்—புரோகிதர்கள், தியாக முனிவர்கள் உதவி யாலல்ல. வாளால் வெற்றியடைந்தபின் அதன் ஆட்சியை வலியுறுத்தும் அமைப்பின் ஒரு பகுதியாக வருவிக்கப் பட்டவர்களே மேற் குறிப்பிட்ட புரோகிதர்களும் தியாக முனிவர்களும் ! உரோமகப் பேரரசின் நலிவுடன் கிரிஸ்து மதத்தின் வாள் வெற்றியும் சிறிது மங்கலுற்றது. பல நூற்றாண்டுகளின் பின் ஸ்பானியர்கள் மீண்டும் சிலு வைக்குப் புத்துயிர் தந்து தம் பேரரசையும் பெருக்கினர். இஸ்லாத்தின் கதையும் இதுபோன்றதே. அது 1,200 ஆண்டுகட்குமுன் அரேபியாவில் தோன்றிற்று. அது யூதர்களின் அட்டூழியங்களுக்கும் சுரண்டல் வட்டி முறை வழக்கங்களுக்கும் எதிராக எழுந்தது. ஆயினும் அதனைத் தோற்றுவித்த தலைவர் முகம்மதுநபி தம் ஒழுக்க முறையைப் போதித்ததுடனன்றி அதைப் பரப் பும் கருவியாக வாளுக்கும் ஆதரவு காட்டினர்.* ஆயி

* இது தவறான கருத்தென்று முஸ்லிம் அறிஞர் அடிக்கடி எடுத்துக் கூறுகின்றனர். ஆயினும் எல்லாக் கோட்பாடுகளும் அமைப்புக்களுமே உடல்வலுவின் உதவியின்றி இறுதிவரை நிலை பெறுவதல்ல என்றே கூறல் தகும்.

னும் பாரசீக, எகிப்தியப் பகுதிமக்கள் அதனை ஏற்ற பின்பே உண்மையில் இஸ்லாம் நடுக்கிழக்கு உலகின் ஒரு சக்தியாய் விளங்கியதுடன் அட்லாண்டிக் வரை பரவவும் முடிந்தது. இங்ஙனமாக மனிதனின் வரலாற்றில் அக்காலத்தில் மதம் ஓர் அரசியல் வாழ்க்கைக் கோட்பாடாகவே இயங்கிற்று என்பதைக் காணலாம்.

கடவுள் கொள்கையுடன் தொடர்பில்லாமல் நடைபெறும் சமயம் எதுவும் இல்லை. மதம் கடவுளின் உதவியை இரண்டு நோக்கங்களுடன் கோரவேண்டியதாயிற்று. முதலாவது இயற்கையிற் கண்ட பல பொருள்களுக்கு விஞ்ஞானம் அன்று விளக்கங்கள் காணவில்லை. ஆகவே பகுத்தறிவு முறையில் விளக்கப்படாதவை யனைத்தும் கேள்வி முறைக்கு அப்பாற்பட்ட கடவுள் என்ற தனிப் பெரும் சக்தியின் பேரால் நம்பப்பட வேண்டுமென்று கோரப்பட்டது. இரண்டாவது அது சமூகத் தொடர்புடைய கோட்பாடாதலால் அதன் விதிகள் எவராலும் எக்காரணத்தாலும் மீறக் கூடாதவை என்று வலியுறுத்தப்பட வேண்டியிருந்தது. அவற்றைத் தனிப்பட்டாயினும் கூட்டாகவாயினும் நம்ப மறுத்தவர்கள் நாஸ்திகர்கள், சமய விரோதிகள் எனப் பழித் தொதுக்கப்பட்டுத் தண்டனைகளுக்கும் வதைக்கும் ஆளாக்கப்பட்டனர். இடைப்பட்ட காலங்களில் (புராண காலங்களில்) நடைபெற்ற போர்களெல்லாம் மதங் காரணமாகவோ மதங்களுக்கிடையிலோ நடைபெற்றவையே யாகும்.

இன்று நிலைமை வேறுபட்டுள்ளதாயினும் ஒரு சிறிதே மாறுபட்டுள்ளது என்னலாம். போர்கள் எழும்போது இன்னும் நாடுகள் கடவுள் உதவியைக் கோரவே செய்கின்றன. வகுப்புப் போர்கள் மதம் தோன்றியபின்பே தோன்றின என்பதும் மிகையாகாது.

வினு (சசக): கடவுளிடத்தில் மெய்யாகவே பக்தி கொண்டவர்களாகவும் பிறருக்குத் துன்பம் விளைவிக்கும் எண்ணம் ஒரு சிறிது மில்லாதவர்களாகவும் உள்ளவர்களைப் பற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

விடை: *கடவுளிடத்தில் மெய்யாகப் பக்திகொண்டவர்களாய், ஆனால் பலாத்காரத்தின் மூலம் தம் நம்பிக்கையைப் பிறர்மீது சுமத்த விரும்பாதவர்களாயுள்ளவர்கள் எத்தகைய இடையூறுமின்றி அங்ஙனமே வாழலாம். சமதர்ம ஆட்சியில் நம்பிக்கைச் சுதந்தரம் தாராளமாக இருக்கும். ஆனால், சமதர்மம் ஏற்க ஒத்துக் கொள்ளாதது அரசியலின் மீது மதம் தன் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்துவதே. மதம் நாம் மேலே கண்டுள்ளபடி அரசியலில் பெரும்பங்கு கொண்டிருப்பதுடன் பெருந் தீங்குகளும் விளைவித்துள்ளது. நல்ல சமூக அமைப்பு முறைக்கும் மனித வகுப்பின் நட்பமைதிக்கும், இத்தகைய சமூகநலத்துக்கு மாறான சீரற்ற கூட்டுறவு ஒழிக்கப்பட வேண்டும். நடைமுறையில் சமதர்மம் இதுவகையில் முற்றிலும் நடுநிலையில் நிற்கும். அதாவது எந்தத் தனி மனிதனுக்கோ குழுவுக்கோ ஒரு குறிப்பிட்ட மத நம்பிக்கை காரணமாகத் தனிச் சிறப்புரிமையும் தரப்பட மாட்டாது. தனிப்பட்ட குறைபாடுகளும் சுமத்தப்பட மாட்டா.*

வினு (ரு०): முதலாளித்துவம், மதம் முதலியவற்றுக்கெதிராக நல்ல விளக்கம் தந்துள்ளீர்கள். அவற்றின் பிற்போக்குத் தன்மையையும் எண்பித்துவிட்டீர்கள். இனி, சமதர்மம் எப்படி ஒழுங்கமைத்தாளும் என்பதையும், அது இப்போதுள்ளதைவிட எவ்வாறு மேற்பட்டதாயிருக்குமென்பதையும் தெரிவிப்பீர்களா?

விடை: இக்கேள்வி அவ்வளவு சரியாகக் கேட்கப் படவில்லை. நான் இன்றிருக்கும் சமூக அமைப்பு முறையின் பிற்போக்குத் தன்மையைக் காட்டியது மட்டு மன்றி, அதே சமயம் சமதர்மம் அத்தறுவாய்களில் என்ன செய்யும் என்பதையும் விளக்க முயன்றேயுள்ளேன். ஆயினும் சமதர்மத்தைப்பற்றி இது காறும் சொன்னதில் பெரும்பகுதி அதன் கோட்பாடும் அறிவுத்துறை அமைதியும் பற்றியதே. சமதர்ம அரசியல் பற்றிய திட்ட வட்டமான விளக்கம் வகுக்கவில்லை என்பது உண்மையே.

முதலாளித்துவம் நில உடைமை முறையை வென்று தன் முழுநிறை தனியாட்சியை நிறுவிற்றென்று கண்டோம். இன்று நில உடைமைமுறை கிட்டத்தட்ட முற்றிலும் மறைந்துவிட்டது. எங்கேனும் அது இருந் தால் முதலாளித்துவத்தின் இணக்கத்தின் மீதும் தயவின் மீதுமே.—அதுவும் வெளி வடிவ அளவில் மட்டுமே இருக் கிறது. சோவியத் ரஷ்யா நீங்கலாக இன்று எல்லா நாடு களிலும் அரசியல் முதலாளித்துவத்தின் சக்திக்குத் தலை வணங்குகிறது. தொடக்கக் காலங்களில் நில உடைமை முறையை ஒழிப்பதில் மக்களே முதலாளித்துவத்துக்கு ஆதரவு தந்தனர். இது ஏனெனில், முதலாளித்துவம் அடிமை முறையைச் சட்ட விரோதமாக்கியதுடன், ஒவ் வொருவரும் கட்டுப்பாட்டின் மீதன்றித் தம்மிச்சையாகத் தம் உழைப்பினால் வந்த பொருளைச் சிறிய அளவிலேனும் விற்கும் உரிமையைத் தந்தது. அதுமட்டுமன்றி அது அவனுக்கு அல்லது அவளுக்குத் தனக்குப் பிடித்த தொழி லையும் அதற்குக் கிடைக்கும் ஊதியத்தையும் தேர்ந்து கொள்ளும் உரிமையையும் அளித்தது. நாகரிகத்தில் முன் னேறியுள்ள முதலாளித்துவ நாடுகளில் ஒவ்வொரு நாட்டு மகனும் மகளும் மொழியுரிமை பெற்று அரசியலை நடத்தும்

உரிமையில் ஒரு பங்கு பெற்றுள்ளனர். இது மக்களுக்கு மன நிறைவு தருவது இயல்பே. ஆயினும் இந் நற்பேறு பெற்றவர்கள் முன்னேற்றமடைந்துள்ள நாடுகளின் மக்களே; குடியேற்ற நாடுகளின் மக்களல்ல. ஏனெனில் இவர்களுக்கு இவை தடை செய்யப்பட்டு அவர்கள் நிலை முன்னிலும் மோசமாயிற்று. முதலாளித்துவ நாடுகளில் நாளடைவில் இலவசக் கல்வியும் கிடைத்தது. ஏனெனில் தொழில் சரிவர நன்கு நடைபெற அடிப்படைக் கல்வி மிகவும் அவசியமாயிற்று. தவிர, வயது வந்தவர் மொழி யுரிமை, இலவசக் கல்வி முதலிய உரிமைகளும் ஏற்பட்டுள்ளனவாயினும் இவை சென்ற முப்பது நாற்பது ஆண்டுகட்கு உட்பட்டவையே.

ஆனால் முதலாளித்துவத்தின் முன்னேற்ற மனப்பான்மை அல்லது சமரச மனப்பான்மை (Liberalism) பல செய்திகளால் தடைப்பட்டது. முதலாவதாக உலகில் முதலாளித்துவ நாடுகள் ஒன்றல்ல, பல. அவர்களிடையே இருந்த பொறுமைகளால் போர்கள் ஏற்பட்டன. போர்கள் உற்பத்தியைத் தடுத்து நிறுத்தி முட்டுப்பாட்டை உண்டுபண்ணின. இரண்டாவதாக முதலாளித்துவம் சுரண்டலை அடிப்படையாகக் கொண்டதாதலால் அது சில நாடுகளில் மெதுவாகவும் சில நாடுகளில் விரைவாகவும் வறுமையைப் பரப்பியது. அதாவது சமரச உணர்ச்சியுடன் மக்களுக்குச் சலுகைகள் அளிப்பதற்கு மாறாக, அது பின்னடைந்து சென்றது. முன்னர்த் தரப்பட்ட சில சலுகைகள் பின்வாங்கப்பட்டதுடன் நில்லாது, அவற்றினிடமாகப் பாசிசம் என்ற புதுமுறை வல்லாட்சி ஏற்பட்டு மக்களை மீண்டும் அடிமைத்தனத்துக்கு நிகரான நிலைக்குக் கொண்டு சென்றது.

இதனை முற்போக்குக்காட்டி நடத்தப்பெறும் முற்போக் கெதிர்ப்பு இயக்கம் என்னலாம்.

இவ் எதிர்ப்பியக்கத்தில், தொழிற் சங்க இயக்கம் சட்ட விரோதமாக்கப்பட்டது. வேலை நேரம் தம் மனம் போன வாக்கில் வரையறுக்கப்பட்டது. ஒருவர் தம் வேலையையோ, தாம் வேலைசெய்யும் இடத்தையோ தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளும் உரிமையோ கூட மறுக்கப்பட்டது. அத்துடன் கருத்துக்களைத் தாராளமாய் வெளியிடும் உரிமை, சங்கமாகச் சேரும் உரிமை ஆகியவையும் போயின. சுருக்கமாக மனிதர்களனைவரும் முதலாளித்துவத்தின்சார்பாக, அரசியலால் இயக்கப்பட்ட வெறும் கருவியாயினர். முதலாளித்துவத்தின் போக்கு இதுவாதலால், அது நிறுத்தப்படல் வேண்டும். அது உலகின் உற்பத்திச் சக்திக்கும் மக்கள் நலத்துக்கும் எதிரான இடையூறுகளின் ஊற்றாகிவிட்டது. அது தொடர்ந்து நிலைபெறுவதானல் மனித வகுப்பின் ஆற்றலும் முன்னேற்றமும் சீரழிந்துவிடவே செய்யும்.

ஒரு சமதர்ம அரசியலின் முதல் வேலை விஞ்ஞானத்தினுதவியுடன் உலக நாட்டு மக்களின் உற்பத்திச் சக்தியை மீட்டு முன்னிலைக்குக் கொண்டுவருவதும் பெருக்குவதும், இவ்வுற்பத்திப் பொருள்கள் மக்களிடையே நேர்மையுடன் பரிமாறப் படுவதுமே ஆகும். அரசாங்கம் ஒரு சமுகத் தொண்டே ஆற்றுவதானல், மக்கள் பேராண்மை (பிரதிநிதித்துவம்) மூலமே அது மிகச் சிறப்புறும். ஒவ்வொரு மனிதனும் அவன் தொழில் எத்தகையதாயினும் சரிசம உரிமையுடையவனாய் யார் மீதும் எத்தகைய ஒருச்சார்பும் இல்லாதிருப்பதே அப்பேராண்மையின் அடிப்படை. சில முதலாளித்துவ நாடுகள் வயதுவந்தவர் மொழியுரிமை வழங்கியுள்ளதன் மூலம் தம் மக்களுக்கு இவ்வுரிமை தந்துள்ளனர். ஆனல் வயதுவந்தவர் மொழியுரிமை எல்லாத் தீங்குகளுக்கும் ஏற்ற ஒரே சஞ்சீவியாய் விட

மாட்டாது. அது பல இடங்களில் தவறான வழியில் பயன்படுத்தவும் படுகிறது. எந்த அரசியலுரிமையும், அதனுடன் சில தடையற்ற சமூக, பொருளியல் உரிமைகளும் தரப்பட்டாலல்லாமல் பொருளற்ற வீணுரிமைகளாகவே போய்விடும். சமதர்மம் நாடும் சமத்துவம் அரசியல் சமத்துவம் மட்டுமன்று: பொருளியல், சமூக சமத்துவமும் கூட. இந்நிலையை உண்டுபண்ணும் வகையில் சமதர்ம அரசியல் சில உரிமைகளை அளித்து வேறு சிலவற்றைப் பின்வாங்கிக்கொள்ளும். ஒட்டும் வழுவும் அறப் பின்வாங்கிக்கொள்ளக் கூடியது உற்பத்திச்சாதனங்களின் தனிப்பட்ட உடைமை யுரிமையே. நாம் மேலே கூறியபடி இவ்வுரிமை முன்பு முதலாளித்துவத்தினால் நில உடைமைப் பெருமக்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டதேயாகும். "உற்பத்திச் சாதனங்களின் தனிப்பட்ட உடைமை உரிமை" என்ற இத்தொடரை நன்கு ஊன்றிக்கொள்க. இதன் பொருள் யாதெனில், தொழிற்சாலைகள், நிலம், கப்பல்கள் முதலியன யாவும் தனி மனிதர்கள் உடைமையாயிருக்க இணங்கப் படமாட்டாது; ஆனால் தனிப்பட்டவர் பயன் படுத்தும் உடைமை யுரிமைக்கு இணக்கம் அளிக்கப் படும். வாழும் வீடு உடைமையாகலாம்; நிலமும் அதனை உடையவனே பண்படுத்துவதானால் உடைமையாகலாம். ஆடைகள், உந்து வண்டிகள் (மோட்டார்கள்), வானொலிப் பெட்டிகள் (ரேடியோக்கள்) ஆகியவற்றை உடைமையாகக் கொள்ளக் கட்டாயம் உரிமை உண்டு. ஒரு நாட்டின் குடியுரிமையாளனுக்குத் தடுக்கப்படும் உடைமைகள் ஆவன: தொழிலாளர் உழைப்புக்குத் தேவைப்படுபவையும், பெறுபவன் தானே பயன்படுத்தாதவையும் மட்டுமே.

தொழிற்சாலைகள், நிலம், போக்குவரவுச்சாதனம், கப்பல்கள் முதலியன யாவும் கூட்டு முறையில் உடைமை

யாகலாம். இரண்டாவதாக மக்கள் ஊதிய உழைப்புப் பணி ஒன்றைப் பெற உரிமையளிக்கப்படுவர். அதாவது ஊதிய இடம் தேடுவதற்கும் தேடிப் பெறுவதற்கும் உரிமை தரப்படும். ஊதிய இடம் கிட்டாததனால் இவ்வுரிமையை அவர்கள் நடைமுறையில் செயற்படுத்த முடியாவிட்டால், அவர்கள் அரசியலிடம் உதவித்தொகை (benefit) கோரலாம். மூன்றாவதாக, ஒவ்வொருவரும் உடல் வலிவிழப்பு மூலம் உழைக்க முடியாதபோது அவர் தம்மைப் பாதுகாக்கும்படி அரசியலைக் கோரும் உரிமை அவருக்கு உண்டு. அத்ாவது குழந்தைப்பருவம், நோய், கருப்பகாலம், முதுமை ஆகிய காலங்களில் அரசியலே வாழ்க்கைப் பாதுகாப்புக்குப் பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்ளும். இலவசத் தொடக்கக்கல்வியும் இலவச உயர்தரக் கல்வியும் அளிக்கப்படும். மக்கள் அரசியலுக்கு ஊறு செய்யாதவரை எண்ணங்களின் சுதந்திரம், சங்கமாகக் கூடும் சுதந்திரம் ஆகியவை தரப்படும். சமூகத் துறையில் முழுச் சுதந்திரம் நிலவும். அதாவது எந்தத் தனி ஆளோ வகுப்போ மற்றவர்களைவிட உயர்வாக மதிக்கப்படவோ, அல்லது மிகுதி உரிமைகள் வழங்கப்படவோ மாட்டாது. சமதர்மம் ஒத்துக்கொள்ளும் வேறுபாடுகள் இயற்கையினால் ஏற்படுபவை மட்டுமே. மிகுதி திறமையும் உழைப்பாற்றலும் உடையவர்கள் மற்றவர்களைவிட மிகுதி பெறுவர். இறுதியாக மனிதனிடமிருந்து மனிதனையும், வகுப்பினிடமிருந்து வகுப்பையும் பிரிக்கும் தேசியப் பிரிவினைத் திரைகள்யாவும் அகற்றப்படும். இதன் பயனாக மனித வகுப்பினரிடையே எண்ணங்களும் பொருள்களும் தங்குதடையற்ற முறையில் பரிமாறிக்கொள்ளப்படும்.

வினா (ருக): இதிலிருந்து சமதர்மம் ஒரு தேசியக் கோட்பாடல்ல என்றாகிறது அல்லவா?

விடை: அல்லதான். ஒருபோதும் அல்ல. சமதர்மம் ஒரு சர்வதேசக் கோட்பாடு. அதன் வெற்றி தேசத்துக்குத் தேசமாகப் பரவக்கூடுமாயினும் சமதர்மம் முழுப்பயனும் பெற அது உலகெங்கும் பரவியாகவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேயே சமதர்மக் கோட்பாடு அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு சமதர்ம இயக்கத்தின் முக்கிய முயற்சியும் உலக ஒற்றுமை உண்டாக்குவதும் ஒரே உலக அரசியலை உருவாக்குவதுமே யாகும்.

வினு (ருஉ): ஒரே உலக சமதர்ம அரசியலை நிறுவுவதென்பது பிரமாண்டமான வேலையல்லவா?

விடை: அது பிரமாண்டமானதே. ஆயின் ஓரளவில்தான் பிரமாண்டமானது. ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களும் தத்தம் நாட்டில் ஒரு சமதர்ம அரசியலை நிறுவ முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

வினு (ருக): சமதர்ம முறையில் அரசியல் எவ்வாறிருக்கும்?

விடை: சமதர்ம அரசியல் எந்த அடிப்படை உரிமைகளின் மீது அமைக்கப்படும் என்பதை நான் ஏற்கெனவே விளக்கியுள்ளேன். நடைமுறை அரசியலைப் பற்றிய மட்டில் அரசியலின் காரியங்களை ஆற்றும் ஆட்பேர்களைத் தேர்ந்தனுப்ப ஒவ்வொருவருக்கும் உண்மையான உரிமை இருக்க வேண்டும். இது தவிரச் சமதர்ம அரசியல் துறையில் வேறு திட்டவட்டமான விதிகள் எதுவுமில்லை. முதலாளித்துவ அரசியல்களிடையேயே கூட ஆட்சி அரசின் மாதிரிகள் வேறுபடவே செய்கின்றன. பிரிட்டனின் அரசியல் மன்றம் (Parliament) அமெரிக்க சபையினின்றும் (Senate), பொதுச் சபையினின்றும் (Congress), ஃபிரஞ்சு நாட்டு ஆட்பேரவை யினின்றும்

(Chamber of Deputies) வேறுபட்டுள்ளன. சமதர்ம அரசியல்களிடையேயும் இதே போன்ற வேறுபாடுகள் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். இதனைக் கடியத் தேவையில்லை. எடுத்துக் காட்டாக ரஷ்யா சோவியத் முறையைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளது. இதன்படி மக்கள் நிலப்பகுதிவாரியாகவோ தொழில்வாரியாகவோ குழுக்களைத் (Committees) தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்; குழுக்கள் தம் மேற்குழுக்களைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றன. முடிவாக உயர்நிலை மக்கள் மன்று, சோவியத், இயங்குகின்றது.

வினு (நிசு): இன்னெரு கேள்வி: பார்வைக்கு இது ஒரு அறிவிலாக் கேள்வியாகத் தோற்றக்கூடுமாயினும் கேட்டே தீரவேண்டும். சமதர்ம அரசியல்களுக்கிடையே போர்கள் எவையும் நிகழ முடியாதா?

விடை: முடியாது. முன்னறிந்து கூறல் பொதுவாக அரிதாயினும், சமதர்ம உலகில் போர் எற்படவே செய்யாதென்று கூறலாம். நாம் கூறியுள்ளபடி சமதர்மக் கருத்தே சர்வதேசப்பான்மையுடையது. அதன் முக்கிய நோக்கம் நாடுகளின் மக்களிடையேயும் நாடுகளிடையேயும் நட்பையும் ஒத்துழைப்பையும் உண்டுபண்ணுவதும், வேற்றுமைகளை ஒருவர்க்கொருவர் கலந்து பேசுவதால் தீர்த்துக் கொள்வதுமேயாகும். இது சிலர் கருதுவது போல வெறும் கனவியல் கற்பனையன்று. ஏனெனில் முதலாளித்துவ உலகில்கூட, சர்வ தேசத் தொடர்பின் பெரும்பகுதியும் ஒருவர்க்கொருவர் ஆலோசிப்பதன் மூலமே காவலர் படைத் தேவையின்றித் தீர்க்கப்படுகிறது. மேலும் போருக்கான தூண்டுதல் பெரும்பாலும் முதலாளித்துவ நாடுகளின் போட்டிகளால் ஏற்படுகிறது. சமதர்ம அரசியல்களிடையே அத்தகைய போட்டிக்கு இடமில்லை. ஏனெனில் விற்பனைக்களம் அவாவி அலையும்

முதலாளியோ ஏகாதிபத்திய வெறிகொண்ட முதலாளி அரசியலோ இருக்கமாட்டாது.

போர் என்பது ஒரு மனப்பான்மையே. மக்கள் படைவீரர்களைக் காணும்போது அவர்கள் போர் முறையில் சிந்திக்கின்றனர். ஆனால் போர்கள் என்பது படுகொலைபோன்ற தீயசெயல்கள் என்றும், அவற்றில் ஈடுபடக்கூடாதென்றும் குழந்தைகள் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே கற்பிக்கப்பட்டால், ஒரு தலைமுறையிலில்லாவிட்டாலும் அடுத்த தலைமுறையில் மக்கள் போர் என்றவுடன் வெறுப்படையத் தொடங்கிவிடுவார்கள்.

இங்ஙனம் கூறும்போது சமதர்ம அரசியல் எல்லா வழியிலும் 'அமைதியியக்க' (Pacifist) அரசியலாயிருக்கும் என்று எண்ணிவிடக்கூடாது. அமைதி யியக்கம் போரை எதிர்ப்பது அருளிரக்கம் காரணமாகவே. ஏனெனில் அமைதியியக்கத்தார் முதலாளித்துவத்தை எதிர்ப்பதில்லை. மேலும் சமதர்ம அரசியல் எதுவும் முதலாளித்துவ உலக அமைப்பிற்குள் இருக்கும்வரை அது தன்னைப் பாதுகாக்கப் பெரிய படையை வைத்துக் காப்பதுடன் தற்காப்புக்காகப் போர்களில் கூட ஈடுபடவே செய்யும். ஆனால் மற்ற நாடுகளிலிருந்து முதலாளித்துவம் வெளியேற்றப்படுந்தோறும் போர்ப் படைகள் வைத்திருக்க வேண்டும் அவசியமும் குறைந்து கொண்டே வரும். உலகின் ஒரு பாதி சமதர்ம அரசியலாய்விட்டால்கூட, உலகிலிருந்து போர் மறைந்தே விடும் என்று எண்ணுகிறேன்.

பகுதி 2

இந்தியாவுக்கான சமதர்மம்

வின (ருரு): இந்தியாவிலுள்ள நிலைமைகள் ஐரோப்பாவிலுள்ள நிலைமைகளிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டவை என்பதை நீங்கள் ஒத்துக்கொண்டாகவேண்டும். ஐரோப்பாவில் முதலாளித்துவம் முன்கூட்டி வந்தது. உழைப்பு வகுப்பும், அதுபோலவே சமதர்ம இயக்கமும் முன்கூட்டி வந்தன. இதைப்பார்க்க, இந்தியா சமதர்மத்திற்குப் பக்குவமடைந்துள்ளதென்று உங்களால் கூறமுடியுமா?

விடை: ஐரோப்பாவில் முதலாளித்துவமும் உழைப்பு வகுப்பு இயக்கமும் முன்கூட்டியே வந்தன என்பது உண்மையே. ஆனால் ஐரோப்பாவிலேயே அவை சில நாடுகளில் மற்றநாடுகளைவிட முன்கூட்டி எழுந்தன. எடுத்துக்காட்டாக முதலாளித்துவமும் உழைப்பு வகுப்பும் ஜெர்மனிக்கு முன்பே இங்கிலாந்தில் தோன்றின. ஆயினும் பிரிட்டனில் அத்தகைய இயக்கம் ஏற்படுமுன்பே உழைப்பு வகுப்பியக்கம் ஜெர்மனியில் தோன்றிவிட்டது. எனவே ஒரு வகுப்பு முற்பட்டுத் தோன்றுவதும் பிற்பட்டுத் தோன்றுவதும் அதன் வளர்ச்சியின்போக்கில் உருப்படியான மாறுபாடு எதுவும் உண்டுபண்ணிவிடாது என்று காணலாம்.

இந்தியாவில் முதலாளித்துவமும் உழைப்பு வகுப்பு இயக்கமும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலுள்ள அவற்றின் தோழமை யியக்கங்களைப் பார்க்க மிகவும் இளமைநிலையிலுள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் இது காரணமாகச் சமதர்மம் தொலைதூர வருங்கால வளர்ச்சியாகித் தீர வேண்டும் என்ற கட்டாயமில்லை. உண்மைநிலையைப்

பார்க்கப்போனுல் புறச் சூழ்நிலைகள் (நாட்டு நிலைமைகள்) இந்தியாவை ஐரோப்பாவைவிட அதற்குப் பக்குவமான நிலைக்குக் கொண்டுவந்துள்ளன.

வினு (ருசு): நீங்கள் எங்ஙனம் அவ்வாறு கூறமுடியும்? அது துணிச்சலான முன்னறிவிப்பாகவோ நம் வருங்காலப் பேரவாவை வெளிப்படுத்துவதாகவோ அமையவில்லையா?

விடை: *மாற்றங்கள் மனிதன் வேண்டும்போதே வரத்தக்கன. மனிதன் மாற்றம் வேண்டுவதோ அவனைச் சூழ்ந்துள்ள நிலைமைகளில் மனச்சலிப்புக் கொள்ளும் போது தான். இந்திய மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கை முறையில் மாறுதல் ஏற்படவேண்டும் என்பதில் ஆர்வமுடையவரா யிருக்கின்றனர் என்பதை நீங்கள் மறுக்க முடியாது. ஆழ்ந்து ஒருமுகமாகக் கிளம்பியுள்ள அவர்கள் பெருவாரியான அரசியலெழுச்சி அதற்குச் சான்று ஆகும். உற்பத்திச் சாதனங்களில் பெரும்பான்மையை அடக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கும் முதலாளித்துவம் இங்கே வெறும் முதலாளித்துவமா யில்லை; பிரிட்டிஷ் முதலாளித் துவமாயுள்ளது. இருக்கும் இந்திய முதலாளித்துவம் அதன் முத்தண்ணனுகிய பிரிட்டிஷ் முதலாளித்துவத்தின் தயவிலேயே வாழுகின்றது. எனவே இந்திய முதலாளிகள் பிரிட்டிஷ் முதலாளித்துவப் பிடியுணர்ந்து மனக் குறைவுபெற்றுத் தொடக்கத்தில் அதனை வீழ்த்த மக்களுடன் சேர்ந்து ஒன்றுபட்டுழைத்தனர். இதனையே நாம் சுதந்திரம், அதாவது ஏகாதிபத்தியக் கட்டிலிருந்து விடுபடும் விடுதலை என்று கூறினேம்.*

மேலும் இந்தியா மிகப் பெரியதொரு நிலப்பரப்பு. இங்குள்ள மக்கள் பெரும்பாலோரும் ஏழைகள். ஆகவே தான் மக்கள் தொகையிலும் இந்திய இயக்கம் பேரளவு

ஆதரவுடையதாயிருந்தது. இந்திய மக்கள் மாறுபாட்டை விரும்புகின்றனர் என்பதிலும் ஐயமில்லை. இல்லாவிட்டால் தியாகங்கள், தொல்லைகள், இடைஞ்சல்கள் முதலிய இன்னல் கள்கொண்ட ஒரு இயக்கத்தைச் சார்ந்திருக்கமாட்டார்கள். ஆனல் அவர்கள் இதுவரை நன்கு உணர்ந்து கொள்ளாதது யாதெனில் தங்களுக்கு வேண்டும் மாற்றம் எது என்பதே. இதையே நாம் அவர்களுக்குக் கூறவேண் அதாவது அவர்களிடையே இது பிரசாரம் செய்யப்படடும். வேண்டும். மக்கள் கைக்கு அதிகாரத்தைக் கொண்டு வருதல்; உற்பத்திச் சாதனங்களைச் சமூக உடைமை யாக்குதல்; விஞ்ஞானத்தின் உதவியைக்கொண்டு தேசிய வளப்பங்களை உச்ச அளவு உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்துதல் ஆகிய அடிப்படைத் தத்துவங்களைக்கொண்ட சமதர்மம் மட்டுமே அவர்கள் வறுமை நிலையைப் போக்கும். அதாவது அவர்கள் தம் எதிர்கால வாழ்க்கையின் ஆக்கம்பற்றித் தன்னுணர்வுடையவர் ஆக்கப்படவேண்டும். இந்நாட்டு வறுமையின் கோரரூபம், அதன் காலடியில் துவண்டு மக்கள் அடையும் துயரம் ஆகியவை ஐரோப்பிய மக்களைவிட மிகுதியாக அவர்களைச் சமதர்மத்தில் ஆர்வம் கொள்ளும்படி செய்யத்தக்கவை. ஏனெனில் ஐரோப்பாவில் முதலாளித்துவத்தின் சுரண்டல் எவ்வளவானுலும் மக்கள் தம் நாடுகளின் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியின் பயனுகச் சில நலன்கள், சிறிதளவு நலன்களேனும் பெற்றே உள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக ஐரோப்பிய உழைப்பாளிக்கு இந்திய உழைப்பாளியைவிட மிகுதி சம்பளம் தரப்படுகிறது. இந்நிலையினுலேயே ஐரோப்பாவில் மாற்ற ஆர்வம் சிறிது மழுங்கியுள்ளது. இத்தகைய உதவிகள் பெறுத இந்திய உழைப்பாளி உடனடியான, அடிப்படையான மாறுதலை விரும்புபவனு யிருக்கிருன். எனவே தான்

சராசரி இந்தியனின் மனம் ஐரோப்பியரைவிட சமதர்மத்தை ஏற்க மிகுதியான பக்குவ நிலையிலுள்ளது என்று கூறினோம்.

மற்றும் ஒரு செய்தி இங்கே கவனிக்கப்படவேண்டும். நாமே மேலே கண்டுள்ளபடி முதலாளிகள் தம் தொழில்களையும் தொழிலாட்சிகளையும் கவனிக்க அறிவு வகுப்பினர் ஊழியத்தைப் பெற்றாகவேண்டும். ஐரோப்பிய முதலாளித்துவ நாடுகள் தம் அறிவு வகுப்பின் பெரும் பகுதியைத் தம் பொருளியல் அமைப்புக்களில் ஈர்த்துக் கொண்டுள்ளன. இதனால் அவர்கள் பொருள்துறையில் நல் நிலையுடையவராயிருக்கின்றனர். இது காரணமாகத் தான் இவ்வகுப்பு முதலாளித்துவ அமைப்பைப் பாதுகாப்பதில் அக்கரையுடையதா யிருக்கிறது. இதற்கு மாறாக இந்தியாவின் அறிவு வகுப்பு மிகச் சிறு தொகையானது. அதில் இன்னும் மிகச் சிறு தொகுதியே நன்னிலையிலுள்ளது. இந்திய நடுத்தர வகுப்பினர் பொருளியல் துறையில் மிகவும் துன்பமெய்து கின்றனர். இந்திய அரசியல் இயக்கத்தில் அவர்கள் முனைந்து காணப்படுவது இதனாலேயே. ஆகவே வகுப்புவாரியாகப் பார்த்தாலும் இந்தியாவில் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலு முள்ள மற்ற நாடுகளைவிட மிகுதியான வகுப்புக்கள் தற்போதைய நிலையில் மாறுபாட்டில் அக்கரையுடையவையா யுள்ளன.

கடைசியாக, ஐரோப்பா பல நாடுகளாகப் வகுக்கப் பட்டுள்ளது. இது அங்குள்ள சமதர்ம இயக்கங்களைப் பாதிக்கிறது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அததற்கென ஓர் இயக்கமும் ஒரு கட்சியும் அததற்கெனத் தனித்திட்டங்களும் உள்ளன. இதனால் இவ்வியக்கங்கள் பலவீனமுடையவை. இதற்கு மாறாக இந்தியா ஐரோப்பாவின் எல்லா நாடுகளும் சேர்ந்தால் எவ்வளவோ அந்த அளவு பெரிதா யுள்ளது. மக்கள் தொகையோ, அதன் இரட்டி

யுடையதாகும். ஆகவே ஐரோப்பாவுக்கு முற்பட்டுச் சமதர்மம் இந்தியாவிற்கு வருவதற்கான சாதக நிலைகள் மிகுதி. இதனை ஒரு சாதகநிலை என்று மட்டுமே பொதுவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளோம்; அதற்கு மேற்பட்டதன்று. ஏனெனில் உண்மையில் சென்ற உலகப்போருக்குப்பின் ஐரோப்பாவும் எவ்வளவோ இன்னல்கள் அடைந்துள்ளது. அதன் வாழ்க்கைத் தரம் வீழ்ச்சி யடைந்துவிட்டதோடு இன்னும் வீழ்ச்சி யடைந்துகொண்டே வருகிறது. இதனால் நடுத்தர வகுப்பினர் நிலை மோசமாகி வருகிறது. இந்நிலையில் அங்கும் சமதர்மம் ஒன்றே நெருக்கடியைச் சமாளிக்கும் வகையாயுள்ளது. ஆயினும் பலநாடுகளாகப் பிரிவுபட்டிருக்கும் தடங்கலை அவர்கள் இன்னும் கடந்தேயாகவேண்டும்.

வினு (ருஎ): பிரிட்டன் இன்னும் (மறைவாகவேனும்) இந்தியாவை ஆளுகிறதென்பது உங்களுக்கு நன்கு தெரியவரலாம். சமதர்மத்தைப் புகுத்துவதன் முன்பு, பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்தை முழுவதும் அகற்றிவிடவேண்டியது இந்திய மக்களின் முதற் கடமையல்லவா? பிரிட்டிஷ் சக்தி முழுவதும் வெளியேற்றப்படுமுன் நம் இயக்கத்திற்குள் பிளவுகளையும் தனிப்பிரச்னைகளையும் கொண்டுவருவதுதான் நலமாகுமா?

விடை: மேற்போக்காக இது ஒரு நல்ல தர்க்க முறையென்று தோற்றலாம். ஆனால் உண்மையில் அப்படியன்று. மக்கள் முன்னிலையிலுள்ள முதல்கடமை தெளிவானதே. அது பிரிட்டிஷாரை அகற்றி இந்திய விடுதலையை மெய்யான விடுதலை ஆக்குவதேயாகும். ஆனால் அதற்காகச் சமதர்மத்தை ஒதுக்கிவைக்க வேண்டுவது எதனால் என்பதுதான் எனக்கு விளங்கவில்லை. சமதர்மம் என்பது பிரிட்டிஷாரை இந்தியாவில் நிலைநிறுத்துவதற்காக ஏற்பட்டதா என்ன? இது அதற்குத் தீங்குதரும் இயக்க

மன்று; மாறாக, நலம் புரிவதேயாகும். சமதர்ம இயக்கம் பிளவுகளும் உட்கட்சிகளும் உண்டுபண்ணுமே எனப் படில், அதுவும் உண்மையிலிருந்து மிகு தொலைவிலுள் ளதே. ஏனெனில் உண்மை இதற்கு நேர்மாறானது. சமதர்மம் வெளிநாட்டுக்கெதிராக உறுதிவாய்ந்த எதிர்ப் புச் செய்கிறது. ஆனால் தேசிய இயக்கத்திலுள்ள வேறு சக்திகள் சில அடிக்கடி எதிர்ப்பைப் பலவீனப்படுத்தி, பிரிட்டிஷ் சக்தியுடன் சமரசம் செய்யப் பார்க்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, தேசிய காங்கிரஸ் மௌண்ட்பேட்டன் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டதைக் கவனியுங்கள்! இது இந்தியா பாக்கிஸ்தான் பிரிவினையைக் கொண்டுவந்தது மட்டுமல்ல; இந்திய தேசிய வாழ்வில் பிரிட்டிஷ் தொழி லையும் அரசியல் சூழ்ச்சி வாழ்வையும் (இராஜதந்திரத்தை யும்) நன்கு வேரூன்ற உதவும் வகையில் இது அமைந் துள்ளது.

தேசிய இயக்கத்தில் சமதர்ம இயக்கத்தின் பங்கு, உடலில் செந்நீருக்குள்ள பங்கு—அது வலிவுதந்து அரண் செய்யும் பண்பு ஆகும். மேலும் தேசிய அமைப்பிலுள்ள பிளவு சமதர்மக் கட்சி மட்டுமே என்று கூறமுடியாது. எடுத்துக்காட்டாக 'இராமராஜ்யத்தில்', அதாவது தொழில் இயக்கம் ஏற்படுவதற்கு முந்திய புராணகால நிலையில், நம்பிக்கை யுடையவர்கள் ஒருபுறம் உள்ளனர்: வாணிகம், தொழில் நிதி ஆகிய துறைகளைச் சார்ந்த குழு நலன்களின் ஆட்பேர்கள் உள்ளனர். வகுப்பு மனப்பான் மையுடையவர்கள், மத மனப்பான்மையுடையவர்கள் உள் ளனர். இன்னும் மாகாண வாரியாகச் சிந்தனை செய்ப வர்கள் வேறு உள்ளனர். இந்தியதேசிய இயக்கம் இப்பல் வேறு குழுக்கள் இணைந்ததே. இவர்கள் அனைவரும் தனித்தனி வேறுபட்ட நோக்கங்களும் அவாவும் உடைய

வர்களாயினும் இவர்களில் பெரும்பாலாரும் பிரிட்டிஷ் செல்வாக்கை வேருடன் அழித்தொழிப்பதில் ஒன்று பட்டவராகவே யுள்ளனர்.

சமதர்மச் சார்பில் தற்காலிகமான இக்காரணங்களைத் தவிர வேறு நல்ல காரணங்களும் உண்டு. சமதர்மத்தின் குரல் முதன்மையாகப் பொதுமக்கள் நலங்களின் சார்பானது. 'இந்தியா' என்பது இப் பொதுமக்களையே—குடியானவர், தொழிலாளிகள், நடுத்தர வகுப்பினர், சிறு கைத்தொழிலாளர்கள், அறிவூழியர்கள் ஆகிய பல்கோடி மக்களையே. இந்தியாவின் மிகப் பெரும்பான்மையினர் கருத்து என்பது பொதுமக்கள் கருத்தே; பெரும்பான்மை நலன்களும் பொதுமக்கள் நலன்களே. சமதர்மிகள் பேசுவது இத்தகையோர் சார்பிலேதான். எனவே சமதர்மம் தேசிய இயக்கத்தில் ஈடுபடவேண்டியது மட்டுமன்று; எந்த உரிமைப்படி பார்த்தாலும் அதில் தலைமைதாங்கும் நிலையே உடையது. இந்தியாவில் இயக்கத்தலைமை பெரும்பாலும் இன்பவகுப்பினர் கையிலேயே—எப்படியும் இன்ப வகுப்பினர் ஆதரவை எதிர்பார்ப்பவர் கையிலேயே—இருப்பதைக்காண, இதன் அவசியம் இன்னும் மிகமிக முக்கியமானதாகும். முற்காலப் போராட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் போராட்டத்தில் முதல்முதல் சலிப்படைந்தது இவ் வின்ப வகுப்பே. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியுடன் சமரசத்துக்கு முன்வந்ததும் இந்த வகுப்பே. ஆகவேதான் சமதர்மம் தேசியத்தின் ஒரு உறுப்பாக மட்டுமன்றி இந்திய மக்களியக்கத்தின் முதுகெலும்பாகவே கருதத்தக்கது.

அறிவுத்துறைச் சார்பில் இந்தியாவில் சமதர்மம் அவசியம் என்பதற்கான இன்னொரு காரணம் உண்டு. முற்றிலும் இன்ப வகுப்பினராலான நம் தேசியத் தலைவர்குழு விடுதலை பற்றித் தெளிவற்ற கருத்தே கொண்டுள்ளது என்

பதை நம் தேசிய இயக்க வரலாறு முழுவதுமே காட்டு கிறது. தாம் என்ன செய்துமுடிக்க எண்ணுகிறோம் என்பதுபற்றிய தெளிந்த முடிவை நம் தலைவர்கள் என்றுமே நன்கு உணர்ந்துகொண்டதில்லை. இம் மனநிலை மிகவும் இடையூறு வாய்ந்ததாகும். அவர்கள் விரும்பியதெல்லாம் 'இந்தியாவை விட்டு வெளியேறு' என்ற கனவை நனவாக்குவதுமட்டுமே. இப்போதோ அது நனவாய் விட்டதென்று அவர்களே கூறுகின்றனர். கடைசி பிரிட்டிஷ்காரன் இவ்விடம் விட்டகன்றதுமே இந்தியா முழு விடுதலை பெற்றுவிடும் என்று கூறுவது நகைப்பிற்குரிய கூற்றாகும். இதனை இப்போது நாம் அனைவரும் உணர்ந்து கொண்டு விட்டோம். அத்துடன் கடைசி ஆங்கிலேயன் போவது என்பதும் முடியாத ஒரு காரியம். விடுதலை என்பது நாட்டில் வெளிநாட்டார் இல்லாமலிருப்பதென்பதன்று. அமெரிக்காவில் ஆங்கிலேயர் இருக்கின்றனர்; அதனால் அமெரிக்கா விடுதலையில்லாத நாடாய்விடவில்லை. அரசியல் பணிமனைகள் எல்லாவற்றிலும் முழுவதும் இந்தியரே அமர்ந்து விட்டால் அப்போது அதுவும் விடுதலையாய்விடமாட்டாது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின்போதுகூட இந்திய ஆட்சி நிலையங்களில் 100-க்கு 90 பங்கு இந்தியர் கையில்தான் இருந்தது. இதனால் இந்தியா 100-க்கு 90 பங்கு விடுதலைபெற்றிருந்ததென்று கூற முடியுமா? எடுத்துக்காட்டாக, இன்றுதான் நாம் காண்பதென்ன? இதுவும் பெயரளவான விடுதலைமட்டுமே. அரசியலரங்கங்கள் யாவுமே இன்று இந்தியர் கையில்தான். படைத்துறைகள் கூட இந்தியமயமாக்கப் பட்டுவிட்டது. ஆயினும் நம் ஆட்சியில் யாவருக்கும் உண்மைஆற்றல், திறம் படைத்த ஆற்றல் உண்டா? இல்லை. ஏனெனில் அதிகாரமாற்றம் என்பது ஏற்பட்டுவிட்டதாயினும், இன்றும்

இந்தியக் கூட்டுறவு என்றும் பாகிஸ்தான் என்றும் இந்தியா பிரிக்கப்பட்டு நாம் பலவீனமடைந்துள்ளோம். அத்துடன் நிதி உதவி உட்பட மிகப்பலசெய்திகளிலும் நாம் இன்னும் வெளிநாட்டார் உதவியைச்சார்ந்தே நிற்கிறோம். ஒரு தனிநாடு என்ற முறையில் நாம் உதவியற்ற நிலையிலேயே இருக்கிறோம். முழுநிறை விடுதலை (பூரண சுதந்திரம்) என்றதும் குறிக்கோளைக் கைவிட்டு, நம் இன்ப வகுப்பினர், சிறப்பாக நம் தேசியத் தலைவர்குழு, பிரிட்டனிடத்திலிருந்து கிடைப்பதைச் சுருட்டிக்கொள்ளுவதற்காகக் காட்டிய அவசர புத்தியின் விளைவு தான் இவையனைத்தும்!

வினா (ருஅ): நீங்கள் கூறுவதன் பொருள், இப்போது இந்திய இன்ப வகுப்பு ஒருபகைச் சக்தி என்று கருதப்பட்த்தக்கது என்பதா?

விடை: அப்படியே கட்டாயம் கொள்ள வேண்டுமென்றில்லை. ஆயினும் தேசிய வாழ்வில் அவர்கள் முக்கியத்துவம் குறைந்துகொண்டுதான் வருகிறது. எப் பக்கம் திரும்புவதென அவர்களும் தயக்கமடைந்த நிலையிலேயே உள்ளனர். அவர்கள் தற்போதைய ஆட்சியில் மனச்சலிப்படைந்தே யிருக்கின்றனர். இன்றைய அரசியலமைப்பின் பலவீனத்தையும் அவர்கள் உணர்ந்தேயிருக்கின்றனர். ஏனெனில் வெளிநாட்டு முதலாளித்துவம் இன்னும் பெரும்பங்கு ஆதிக்கம் வகிக்கவே செய்கின்றது. இன்றைய ஆட்சி அதற்கெதிராக வலிவுடன் செயலாற்றவும் முடியவில்லை. ஆனால் அதே சமயம் சமதர்மத்தைப் பற்றியும் அது வருங்காலத்தில் என்ன சாதித்துவிடுமோ என்பது பற்றியும் அவர்கள் அச்சங் கொண்டுள்ளனர். இங்ஙனம் அவர்கள் இருதலைகொள்ளி யிடைப்பட்ட எறும்பு நிலையிலுள்ளனர். இது இந்தியக்

கூட்டுறவின் நிலைமட்டுமன்று, பாகிஸ்தானிலுள்ள நிலையும் இதுதான். உண்மையில் பாகிஸ்தான் ஒரு தனியரசியலானதே மிக நொய்மைவாய்ந்த காரணத்தினால்—அதாவது வகுப்புவாதத்தினால்! எனவே அது தனித்தன்மையுடன் இயங்கும் ஆற்றலுடையது என்பது பெரிதும் ஐயப்படத் தக்கதேயாகும். பொதுமுறையில் இந்தியா முழுவதையும் ஒன்றாக நடத்துவதே இயல்பும் எளிதும் ஆகும். இந்தியக் கூட்டுறவின் காரியங்களையும் பாகிஸ்தானின் காரியங்களையும் தனித்தனி கவனிப்பதென்பது அவ்வளவு எளிதும் இயல்பும் அல்ல.

வினா (ருக): **அப்படியானால் இந்திய அரசியலியக்கத்திலும் வகுப்பு நலன்களில்லாமலில்லை என்றும், அது உண்மையில் தேசிய இயக்கமல்ல, அதாவது வகுப்பு நலன்களுக்கப்பாற்பட்ட இயக்கமல்ல என்றும்தான் நீங்கள் கருதுகிறீர்களா?**

விடை: உலகில் அரசியல், சமூக இயல், பொருளியல் சார்ந்த எந்த இயக்கத்திலுமே வகுப்புநல அடிப்படையில்லாமலில்லை. இந்திய இயக்கமும் இதற்கு விலக்கன்று. இந்திய மக்கள் சமூகத்தில் குடியானவர் வகுப்பு, உழைப்பாளிவகுப்பு, சிறுதொழிலாளர் வகுப்பு, தொழில் முதலாளிகள்வகுப்பு, நிதி நிலை வகுப்பு, வணிக வகுப்பு, பெருநிலக்கிழவர் (ஜமீன்தார்) வகுப்பு, சிறுநிலக்கிழவர் வகுப்பு ஆகியவை மட்டுமன்றி, மறக்க முடியாத மற்றொரு வகுப்பான ஏகாதிபத்திய வகுப்பும் அதன் ஆதரவாளர்களும், அதன் ஆட்பேர்களான நாட்டு மன்னரும் ஆகிய இத்தனை வகுப்புக்களும் உண்டு என்பதை மேலே கண்டோம். இவையனைத்திற்கும் அவரவர் தனி நோக்கு உண்டு; அவர்கள் அவரவர் தனிவழிகளையும் வகுத்துள்ளனர்.

வினு (௯௦): ஆகஸ்டு 15 இவையனைத்தையும் மாற்றி யமைத்துவிட்ட தென்பதையும் ஏகாதிபத்தியம் ஒழிந்து மறைந்து போயிற்றென்பதையும் நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ள வில்லையா ?

விடை: *நேரடியான ஏகாதிபத்திய ஆட்சி ஒழிந்து விட்டது என்பதில் ஐயமேயில்லை. ஆயினும் நாட்டு வாழ்வில் அது இன்னும் மிகப்பெரும்படியான செல்வாக் குடையதாகவே இருக்கிறது. பிரிட்டனின் துணை சார்ந்து நிற்பது தவிர வேறு வழியற்ற நிலையிலேயே இந்தியா விட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நீங்களே காணலாம். இந்தியாவின் வசம் (அதாவது இந்தியாவின் வசமும் பாகிஸ்தான் வசமும்) உள்ள படை வலிமை மிக மோச மாகவே யிருப்பதால் வெளிநாட்டார் உதவியில்லாமல் ஒரு போரின் தாக்குக்கு நாம் நிற்க முடியாது. மேலும் இப்படைத்துறையின் ஆட்கள், படைதாங்கியவரும் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றவர்களும் பிரிட்டிஷாராலேயே சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டவர்; தம்மை உயர்த்தியவர்கள் யாரென்பதை அவர்கள் எப்போதும் நினைவில் கொண்ட வர்களாகவே இருப்பர்.*

வினு (௯௧): வேறு வகையில் கூறுவதானுல், இவ் வதி காரமாற்றம் கானல்நீர் போன்ற ஒரு போலித்தோற்றம் என்பது தானே உங்கள் கருத்து ?

விடை: *கொள்கையளவில் ஏற்பட்டதே அம்மாற் றம். செயலளவில் அது உண்மையான மாற்றம் தானு என்பதை அதன் போக்குத் தான் தெளிவுபடுத்த வேண் டும். ஏகாதிபத்தியம் தானுக நேரடியாக ஆள்வதில்லை என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். மறைமுக ஆட்சி என்ற கலைத்துறையை அது நன்கு பயிற்சி செய்து முழு*

நிறை கலைநுட்பமாக்கியுள்ளது. கிழக்கு ஐரோப்பாவில் பெயரளவில் விடுதலையுடைய பல அரசியல்கள் உள்ளன. ஆனால் உண்மையில் அவையனைத்தும் வல்லரசுகள் ஏதாவதொன்றன் கைப்பிடியிலேயே உள்ளன. படைத்துறை, நிதித்துறை உதவிகட்கு இவ்வரசியல்கள் ஏதாவதொரு வல்லரசின் உதவியைச் சார்ந்தே நிலைபெறுகின்றன. இந்நிலையில் அவை தனிப்பட்ட முயற்சி எதுவும் தாமாகச் செய்யமுடியாது. இத்தகைய அரசியல்கள் கையாள் அரசியல்கள் (client states) எனப்படும்.

வினா (சு௨): இந்தியா பிரிட்டனின் கையாள் அரசியலா?

விடை: ஆம், குடியேற்றநாட்டுப் பிணைப்பிலிருந்து நீங்கித் தனி ஆதீன சுதந்தர அரசு என அறிவிக்கப்பட்டால்கூட அது அந்நிலையுடையதே?

வினா (சுந): இது பற்றிப் பல்வேறு வகுப்புக்களின் தனித்தனி நோக்குகள் யாவை?

விடை: இத்தறுவாயில் இவை யனைத்தும் குழப்பமடைந்துள்ளன. எதிர் காலத்தில் தம் நிலை எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை யாரும் உணரவில்லை. புதிய சூழ்நிலைகள்பற்றி அவை அச்சமுடையவையாயும் அடிக்கடி அவற்றை எதிர்ப்பவையாகவுமே இருக்கின்றன. முடிவாக அவை எந் நிலைகொள்ளும் என்பதை எதிர்காலம்தான் காட்டவேண்டும். எனினும் இதுவரை அவை ஆற்றிய பங்கைத் தெரிந்துகொள்ளுதல் நலம். அப்போதுதான் இனி ஆற்றும் பணியின்போக்கு விளங்கும்.

பெருநிலக்கிழவரும் நாட்டுமன்னரும் பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்களாய்த் தம் வாழ்விற்கே அதனைச் சார்ந்துவந்துள்ளனர். மேலும்

இவை பிரிட்டிஷாரால் படைக்கப்பட்ட வகுப்புக்கள் ஆகும். தனி வகுப்புக்கள் என்ற முறையில் இவை தப்பித் தவறிக்கூட விடுதலைச் சக்திகளுடன் கலந்துகொண்டதில்லை. நேர்மாறாக எப்போதுமே விடுதலைச் சக்திகளை எதிர்த்து பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்துக்கு உண்மையில் உதவியுள்ளனர். மக்கள் இயக்கத்துக் கெதிராக பிரிட்டிஷார் அவசரச்சட்டங்களைப் பிறப்பித்தபோதெல்லாம், இந்திய மன்னர் தம் பகுதிகளிலும் அவற்றைத் தவறாது பார்த்துப் பகர்ப்புச் செய்துவந்தனர். பிரிட்டன் போரறிவிப்புச் செய்தபோது, மக்கள் போக்கு எப்படி யிருந்த போதிலும் சரி, அவர்கள் போர்முயற்சிக்கு ஆதரவாகவே இருந்தார்கள். பெருநிலக்கிழவர் நிலையும் இதுவே. தேசிய எழுச்சியின் வேகத்தில் சில தனிப்பட்டவர்கள் கலந்துகொண்டதுண்டாயினும், ஒரு வகுப்பு என்ற முறையில் இவர்கள் தம் குழுநலன்களுக்கு மாறாக என்றும் நடந்துகொண்டதில்லை.

ஏகாதிபத்திய, பொருளியல் அமைப்புமுறையின் வரம்புக்குப் புறம்பாகத் தோன்றிய வேறு வகுப்புக்கள் சில. தொழில் முதலாளிகளின் இன்பவகுப்பு இவற்றுள் ஒன்று. இவ் வகுப்பு பிரிட்டிஷ் தனிக் குழுநலன்களின் எதிர்ப்புமீறிப் பிறந்தது. அவற்றின் முன்னேற்றத்தின் ஒவ்வொரு படியிலும் பிரிட்டிஷ் தனிநலன் அவற்றின்மீது சீற்றமும் பகையும் காட்டி அவற்றின் வளர்ச்சிப் பாதையில் முட்டுக்கட்டைகளிட்டது. இவற்றினிடையே இந்தியாவில் எழுந்த முதல் தொழில் ஆடைத்தொழிலே யாகும். லங்காஷயரால் இந்தியாவின் தேவைகள் முழுவதையும் நிறைவுபடுத்தவும் முடியவில்லை. நிறைவுபடுத்த முடிந்த அளவிலும் விலைகுறைந்த ஆடைவகைகளைச் செய்வதில் குறைந்த ஆதாயமே வரும் என்று கண்டனர். இத்

தண்டுத் தேவையை நிறைவுபடுத்தவே இந்தியாவில் தொழிற்சாலைகள் அமைக்க இணக்கமளிக்கப்பட்டது. முதல் துணியாலை (பிரிட்டனுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் பருத்தியைச் சுத்திசெய்து கட்டமைக்கவே தொடங்கப் பட்டது) சென்ற நூற்றாண்டின் கடைப்பகுதியில் பம்பாயையடுத்த குர்லாவில் நிறுவப்பட்டது.

வாணிகச் சரக்குகளின் போக்குவரவை எண்ணியே, சிறப்பாக பிரிட்டனுக்கு ஏற்றுமதிக்கான சரக்குகளுக் காகவே, பிரிட்டன் புகைவண்டிப்பாதைகளை அமைத்தது. புகைவண்டிகளுக்கு உடனடியான சிறு பழுதுகள் பார்க்கவேண்டிவந்தது. இதற்காகப் பழுதுபார்க்கும் பட்டறைகளும் தொழிற்சாலைகளும் அமைந்தன. வாணிகச் சரக்குகளை வைத்துக்கட்டச் சணற்பைகள் செய்யும் படி வங்காளத்தில் சணலாலைகள் தொடங்கப்பெற்றன. இதுவும் ஏற்றுமதி நோக்கத்திற்காகவே. இவையனைத் தும் சிறுதிறத் தொழில்கள். மூலப்பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்வது, பிரிட்டிஷ் உற்பத்திச் சரக்குகளை இந்தியா வெங்கும் கொண்டுபரப்புவது ஆகிய ஏகாதிபத்தியப் பொருளியல் திட்டத்தின் முக்கிய கூறுகளுக்கு உதவி யாகவே இச் சிறுதொழில்கள் வளர்க்கப்பட்டன. இவை பெரும்பாலும் இந்தியர் உடைமையிலேயே இருந்தன. இயந்திரங்களுக்குப் பழுதுபார்த்தலும் தனிப்பகுதிகள் பொருத்துக்கள் ஆகிய உலோகப்பொருள்களும் தேவைப் பட்டன. இவற்றை இங்கிலாந்திலிருந்து இறக்குமதி செய் வது மிகவும் விலையருந்தலா யிருந்தது. இதனால் சிறு திற இரும்புத்தொழில் தோன்றிற்று. இங்ஙனமாக இந்தியத் தொழில் எக்காலத்திலும் பிரிட்டிஷார் ஊக்கம் பெற்று வளர்ந்ததல்லவென்று காணலாம். நேர்மாறாக பிரிட்டன் எப்போதும் இந்தியத் தொழில்வளர்ச்சிபற்றி அஞ்சிற்று.

இந்திய விற்பனைக்களத்திலிருந்து இந்தியத்தொழில் பிரிட்டிஷ் தொழிலை விரட்டிவிடும் என்று அது எண்ணிற்று. இவ்வச்சம் தவறானதுமன்று. ஏனெனில் பிரிட்டிஷ் தொழில் இந்தியாவிலிருந்தே மூலப்பொருள்களைக் கப்பலிலேற்றிச்சென்று தொழிலாளர் மதிப்பு உயர்ந்துள்ள இங்கிலாந்தில் உற்பத்திசெய்து மீண்டும் இந்தியாவுக்குக் கொண்டுவரவேண்டியிருந்தது. ஆனால் இந்தியத் தொழிலுக்கு அருகிலேயே மூலப்பொருள்களிருக்கும் சாதக நிலை இருந்தது. அத்துடன் போக்குவரவுச் செலவும் குறைவு. தொழிலாளர் கூலிச்செலவும் குறைவு. ஆனால் ஏகாதிபத்தியம் இத்தொழில் வளராமல் தடுக்கக் கண்டிப்பான ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தது. அதன்படி தொழிற்சாலை தொடங்குவதற்கு இணக்கச்சீட்டுப் பெறவேண்டும். உற்பத்தித்தொழில் தொடங்குபவர் இயந்திரம் வாங்கித் தொழிலாளரையும் தொழில் நுட்ப அறிஞரையும் அமர்த்திக்கொண்டு தொழிற்சாலை நடத்திவிட முடியாது. இத்தனைக்கும் முன்கூட்டி அரசியலாரிடம் இணக்கம் பெறவேண்டும். இவ்வாறு இந்தியாவில் எந்தெந்தத் தொழில் வளரலாம் என்பதையும் எந்த அளவிற்கு அவை வளரலாம் என்பதையும் முடிவுபடுத்தும் உரிமையைப் பிரிட்டன் தன் தனி உரிமையாக வைத்துக்கொண்டது. இந்தியத்தொழில் முதலாளிகள் இதை எதிர்த்தனர். அவர்கள் தம்மிச்சையாக வளரவும் விடப்படவில்லை. அதனுடன் அவர்களுக்குத் தடங்கல்களும் முட்டுக்கட்டைகளும் இடப்பட்டன. அவர்கள் தங்களிடம் உள்ளதை வைத்துக்கொண்டிருப்பதற்கே ஓயாது போரிடவேண்டியதாயிற்று. அதாவது அவர்கள் வகுப்புநலன்கள் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய நலனுக்கு எதிராயிருந்தது.

வினா (கூச): அவர்கள் (இந்தியத்தொழில் முதலாளிகள்) ஆதரவை நாடு எதிர்காலத்தில் நம்பலாமா ?

விடை: இதற்கு விடைகூறுவது எளிதன்று. இன்னும் தங்கள் இயந்திரம், செலாவணி மாற்றுவசதிகள், காப்புநிலையங்கள் (insurance), பொருளகங்கள், போக்குவரவு ஆகியவற்றில் அவர்கள் பிரிட்டனின் உதவியையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இந்திய மன்னர்களைப்போல அவர்களும் வெளிநாட்டு உதவியையே பெரிதும் நம்பியிருக்கவேண்டியவர் ஆவர். இது அவர்கள் தன்னுண்மையைப் பெரிதளவு குறைத்துவிடும்.

வினு (கூறு): உங்கள் விளக்கத்தில் 'இருந்தால்'களும் 'ஆனல்' களும் எங்கும் நிரம்பியுள்ளன அவர்கள் உதவியை நாம் எதிர்பார்க்கமுடியுமா, முடியாதா? இரண்டிலொன்று தெளிவாகக் கூறுங்கள்.

விடை: நான் கூறியதிலிருந்தே தெளிவாக உணர்ந்துகொண்டிருக்கலாம், எதிர்பார்க்க முடியாது என்பதை. ஏனெனில் இந்திய இன்ப வகுப்பு உண்மையில் உதவியற்ற நிலையிலேயே இருக்கிறது. இன்றைய முதல் முதல் தேவை நாட்டின் உற்பத்தியளவு உடனடியாகப் பெருக்கமடைய வேண்டும் என்பதே. அதாவது நம் தொழில்சக்தியளவு மிகுதியாகவேண்டும். நம்முதலாளிகள் இதனைச் செய்ய முடியுமா? அதற்கு வேண்டிய நிதி இருக்கலாம்; வகைதுறை உண்டா? ஆகவே அவர்கள் வெளிநாட்டு உதவி பெற்றுகவேண்டும். இதற்காக வெளிநாட்டார் நலங்களைத் தழுவியாதரிக்கவும் வேண்டும். ஆனல் வெளிநாட்டு முதலீடு இந்தியாவுக்கு வரும் அளவுக்கு உள்நாட்டு முதலீட்டுக்குப் பாதகம் ஏற்படும். இந்திய முதலீடு குறைவாகவும் பிரிட்டிஷ் முதலீடே முக்கியமாகவும் கொண்டு பல இந்தியத் தொழிலகங்கள் கூட்டு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன.

எப்படியும் உலகமெங்குமே முதலாளித்துவம் தன் ஆட்டம் ஆடித்தீர்ந்துவிட்டது. முதலீட்டுச் சரக்குகளில் பயங்கரமான அளவு முட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே மேற்கூறிய முறையிலும் கூடப் பலன் ஏற்படுவது அரிது. இதன் மொத்த விளைவு யாதெனில்,முதலாளித்துவம் தனிப் பட நின்று இந்தியத் தொழிலியக்கத்தை விரைவுபடுத்தவே முடியாது. அவர்கள் உச்ச அளவில் செய்ய முடிவதெல் லாம் பிழைக்குமட்டும் பிழைக்கப் பார்ப்பதுதான். அவர் கள் தங்கள் எதிர்கால நலனை மக்கள் நலனுடன் ஒன்று படுத்திப் புதிய தொழில்களில் உற்பத்திச் சாதனங்களைச் சமூக உரிமையாக்கினார்களென்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்போதும் அவர்கள் தங்கள் கல்லறைக்குத் தாங்களே குழிபறித்துக்கொண்டவர்கள் ஆவார்கள். இப்போதாவது அவர்கள் இரக்கப்படத்தக்க நிலையை நீங்கள் காணலாம். அவர்கள் சார்பில் உங்கள் கேள்விக்கு நேரிய விடை யளிக்க நான் தயங்கிய தயக்கமும் உங்களுக்கு இப்போது புரியலாம்.

வினு (கூஈ): நிதித்துறையாளர் முதலிய பிற வகுப் பினர்கள் நிலை யாது?

விடை: எல்லா நாட்டிலும் போலவே இங்கும் நிதித்துறையாளர் ஒரு பழங்காலத்து வகுப்பினர். மிக மிக முதன்மையாகச் சுரண்டலிலேயே பழகிய வகுப்புங்கூட. பழங்காலத்தில் அவர்கள் தனியாட்களுக்கும் வகுப்புக் களுக்கும் மன்னர்களுக்கும் பணங்கொடுத்துதவினர். ஆயினும் பிரிட்டிஷ் வரவின்பின் வகுப்புக்களின் பேராட் களான ஐம்பெருங் குழுவினர் (பஞ்சாயத்தார்கள்) நிலை யழிந்தனர். ஆகவே அவர்கள் வாடிக்கைக்காரர்களில் ஒரு வகுப்புக் குறைந்துவிட்டது. (மன்னர்களும் இல் லாதுபோகவே) பணம் கொடுத்துத் தொழில் செய்யத்

தனி மனிதர்மட்டுமே மீந்தனர். தனி மனிதரோ பொது வாக வரவர ஏழையாகிக்கொண்டே வந்தனர். அவர் களுக்குப் பணங் கொடுப்பதும் தொழில் முறையில் பலன் தருவதாயில்லை. ஆயினும் புதிதாக வளர்ந்துவரும் தொழிலுக்கு அவர்கள் நிதியளிக்கக்கூடும். ஆனால் தொழிலுக்கோ தனிப்பட்ட வேறு தொல்லைகள் இருந்து வந்தன. தொழில் முயற்சிகள் அடிக்கடி அழிவுற்று (திவால் அல்லது தீவாளியாகி) வந்தன. புதிய அரசியலோ (அதாவது பிரிட்டிஷ் அரசோ) வெளியில், இந்திய நிதித்துறையாளனிடமிருந்து கடன் வாங்குவதைவிடப் பிரிட்டிஷ் நிதித்துறையாளனிடமிருந்து கடன் வாங்கவே விரும்பிற்று. இந்நிலையில் நன்றோ, தீதோ, தனி மனிதன் தோளிலேயே அவர்கள் தம் முழுப்பளுவையும் சுமத்த வேண்டியவராயினர். பொதுவாக இந்தத் தனி மனிதன் குடியானவனாகவே வந்தமைந்தான். அவன் கட்ட நட்டங்கள் வரவர மிகுதியாகி அவன் கடன்களும் மீட்கமுடியாதவையாயின. இறுதியாக நிதித்துறையாளனுக்குப் பயிர்த் தொழில் பற்றி எதுவுமே தெரியாதாயினும் வேறு வழியில்லாமல், அடிக்கடி தன் விருப்பத்திற்கு மாறாகவே நிலத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டியவனானான். இங்ஙனமாக இந்தியாவில் மற்ற நாடுகளைவிடப் பெருத்த விழுக்காட்டில் முதலீடு நிலத்தில் சென்று சிக்கியது. இதன் பயன் யாது? மெய்யாக உழவர்களாயிருந்தவர் நிலமற்ற குடியானவராயினர். வறுமையும் பன்மடங்கு கொடியதாயிற்று. இவ்வகுப்பு நேரடியாகப் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் கொடுமைக்காளாகாவிட்டாலும் மறைமுகமாக ஆயிற்றென்றே கூற வேண்டும். இதனால் அதன் போக்கும் இங்கும் அங்குமாக ஊசலாடித் தயங்கியதாகவே இருக்கிறது. ஒரு வகையில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் ஒரு பளுவாக

வே உள்ளனர். ஏனெனில் நிலத்தைப்பற்றி ஒன்றுமறியாமலே நிலமுதலாளிகளானது போலவே இன்று தொழில் பற்றி எதுவுமறியாமலும் அதுபற்றி அக்கரையில்லாமலும் அவர்கள் தொழில் முதலாளிகளாகவும் ஆகியுள்ளனர். டால்மியாக்கள், பிர்லாக்கள், சாக்ஸெரியாக்கள் ஆகிய இவர்களனைவரும் உண்மையில் நிதித்துறையாளர்களே. அவர்களுக்கு உரிய துறை தொழில் துறையன்றாயினும் அவர்கள் இன்று தொழிலுக்கு உடைமையாளர்களா யுள்ளனர். தொழில் முன்னேறுகிறதா, தவக்கநிலை யடைகிறதா என்பதைப்பற்றிய அக்கரையற்று ஆதாயமொன்றிலேயே அவர்கள் குறியாயுள்ளனர். உலகெங்குமுள்ள நிதித்துறையாளர்களைப் போலவே அவர்கள் பண ஆசையுடையவர்களாகவும் தெளிந்த தொலை நோக்கற்றவர்களாயும் கோழைகளாகவுமே உள்ளனர்.

இனி தொழில் துறை வகுப்புக்கு வருவோம். இவையும் நடுத்தர வகுப்பையும் வேறு பிரித்தறிய வேண்டும். நடுத்தர வகுப்பு என்பது சிறு அளவான உடைமைகள் உடையது. தொழில் துறை வகுப்பு என்பது உண்மையில் ஊதியம் பெறும் வகுப்பேயாகும். ஆனால் அவர்கள் தம் தொழில்துறையறிவு காரணமாக உழைப்பாளிகளை விடப் பன்மடங்கு ஊதியம் பெற்றுத் தொழில் வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதவர்களா யுள்ளனர். மேலும் வரன்முறையாக இவர்கள் தம்மைப் பொதுவான கூலி உழைப்பாளியைவிடச் சமூகத் துறையில் உயர்வுடையவர்களாகவே கருதிக் கொள்கின்றனர். அவர்கள் சமூக நிலைகளைக் காண இது ஓரளவு சரியே. முதலாளிகூட இந்நிலையை உயர்தர நிலையென்று ஒத்துக்கொள்கிறான். இந்தியாவில் இத்தொழில் துறை வகுப்பு மிகமிகச் சிறிய அளவினது.

மேலும் அது நகர்களிலும் பட்டணங்களிலும் மட்டுமே இருக்கிறது. இந்நாட்டில் பெரியதொழில் முயற்சியோ வாணிக முயற்சியோ இல்லாத காரணத்தால், இவ்வகுப்பு போதிய வாய்ப்புக்கள், வழிதுறைகள் இல்லாதிருக்கின்றது. இதனாலேயே இந்நாட்டில் சிற்றாதியத்தில் வாழும் ஆயிரக்கணக்கான வழக்கறிஞர்கள், மருத்துவ அறிஞர், பொறியமைப்பாளர், கணக்கர் ஆகியவர்களைக் காண முடிகிறது. சமதர்ம முறை வருவதானால் இவ்வகுப்புக்கு எல்லாவகையிலும் நலமே. ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் அறிவையும் திறத்தையும் அதில் மிக நன்கு பயன்படுத்த முடியும்.

அடுத்தபடியாகக் கவனிக்கவேண்டியது தாழ்ந்தபடி நடுத்தர வகுப்பினர். இவர்களே குமாஸ்தாக்கள், கடைக்காரர், ஆசிரியர் ஆகியவர்கள். இவ்வகுப்பும் சிறிதே. ஆனால் இது முக்கியமானதும் பொதுவாழ்வில் பட்டாங்கமானதும் ஆகும். இவர்கள் தொடக்கநிலைக்கு மேற்பட்ட கல்வியறிவுடையவர்கள்; ஆயினும் உழைப்பாளியை விடப் பொருள்முறையில் அவர்கள் நன்னிலையுடையவர்களாயில்லை. இதனாலேயே அவர்களிடம் தொழில் துறையாளரின் அறிவுடன் பொதுமக்களின் எதிர்ப்புக்குணமும் ஒருங்கே இணைந்து காணப்படுகிறது. அரசியல், பொருளியல் சமூகப் பிரச்னைகளில் இவர்கள் எளிதில் ஈடுபட்டுக் கலக்கின்றனர். இவ்வகுப்பின் பிறப்பு வரலாறு மிகவும் சுவையுடையது. பிரிட்டிஷார் இந்நாட்டில் ஆட்சியாளராக வந்துசேர்ந்தபோது, தமக்கு வேண்டும் குமாஸ்தாக்களை அவர்களால் இங்கிலாந்திலிருந்து இறக்குமதிசெய்ய முடியவில்லை; ஏனெனில் அது அத்தனை செலவு பிடிக்கும். ஆகவே இவ்விடத்திலுள்ளவர்களை இவ்வகைக்குப் பயிற்றுவிக்க முற்பட்டனராம்! அவர்கள் இதற்காகவே பள்ளி

களும் பல்கலைக்கழகங்களும் தோற்றுவித்தனர். இவையே இந்தியாவின் புதிய குமாஸ்தா வகுப்பின் பிறப்பிடங்களாயின. இப்போதுகூட பி. ஏ. தேர்வில் தேறுபவன் தகுதி ஒரு குமாஸ்தாவாகும் தகுதிமட்டுமே என்பதை யாவரும் அறிவர்.

இந்தியாவின் நாட்டுப்புறத் தொழில்களிலும் உழவுத் தொழிலிலும் சீர்கேடு பெருகப்பெருகப் பொருந்தொகையினர் குமாஸ்தாத் தொழிலில் வந்துகுவிந்தனர். ஆனால் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலும் தொழில் சங்கங்களிலும் வேண்டப்படும் குமாஸ்தாக்களுக்கு ஒரு வரம்பில்லாமலிருக்க முடியாது. இதனால்போட்டி ஏற்பட்டு, சம்பளக் குறைவும் தொழிலில்லாமையும் பெருகின. சிலர் ஆசிரியர்களாகவும் பிறர் கடைக்காரர்களாகவும் மாறினராயினும் பெருந்தொகையினர் எதிலும் இடம்பெறமுடியாதவர்களாயினர்; நாம் மேலேகூறியபடி வளர்ச்சித் தன்மையுடைய தொழிலோ வாணிகமோ இருந்தால் இவர்களனைவரும் அவற்றில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருப்பர். ஆனால் இது நடைபெற இடமில்லாதுபோயிற்று. மற்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நம் நாட்டுத் தொழில்கள் வளர்ச்சியடையாமல் நிலையாகவே உள்ளன. இதன்பயனாக அறிவும் அறிவுவளர்ச்சிக்குரிய அறிவாற்றலும் உடைய இவ்வகுப்புத் தன் நிலையை உயர்த்திக்கொள்ள அரசியலில் புக நேர்ந்தது. இவர்களுக்குச் சமதர்ம அமைப்பு ஒரு பெரும்புதையல். ஏனெனில் இவர்கள் உண்மையில் முதிர்ச்சிபெற முடியாத தொழில் துறை வகுப்பினரே. சாதகமான வகைதுறைகள் இல்லாத காரணத்தாலேயே அவர்கள் தொழில்துறையாளராகா திருக்கின்றனர்.

அடுத்த வகுப்பு உழைப்பு வகுப்பு ஆகும், இது தொழிற்சாலைத் தொழிலாளி, அணுக்க ஊழியர் (menial

worker) சிறு தொழிலாளர், திறமையற்ற உழைப்பாளி ஆகியவர்களடங்கியது. நம் தொழில் மிகுதி வளர்ச்சியடையாத நிலையில், தொழில் இயந்திர உழைப்பு வகுப்பு மிகச் சிறியதே. மக்கள் தொகையில் இது 100-க்கு 2 விழுக்காடு அளவானதே. இவர்களும் முக்கியமாக ஆடை, சணல், இரும்பு, அச்சுவார்ப்பு, பழுதுபார்த்தல், சுரங்கம், போக்குவரவு ஆகிய தொழில்களையே சார்ந்துள்ளனர். இவர்களிலும் திறம்பெற்ற தொழிலாளர் அதாவது இயந்திரங்களைக் கையாள வல்லவர் இன்னும் மிகமிகக் குறைவே. இவர்களிலும் பெரும்பாலோர் உற்பத்தித் தொழிலிலீடுபட்டவரல்லர்; புகைவண்டிப் பாதைகள், வாணிகக் கப்பல்கள் ஆகியவற்றிலும் அணிமையில் உந்து வண்டிகளிலும் ஈடுபட்டவர்கள். இன்னும் பலர் கொள்கையளவிலேயே தொழிற்சாலை வேலையாட்கள். இவர்களே பீடித்தொழிலாளிகள், சிப்பங் கட்டுபவர், தட்டுமுட்டுச் சாமான் செய்பவர், தாள் பை செய்பவர் ஆகியவர்கள். இவர்கள் தொழில்செய்யும் சாலைகளில் வேலைபார்ப்பவராயினும் இயந்திரங்களில் வேலைசெய்பவரல்லர். இவர்களன்றிப் புள்ளிவிவரக் கணக்கில் வராத வீட்டுவேலையாட்கள், பாத்திரம் துலக்குபவர்கள், பெருக்குபவர்கள், நகரவை ஊழியர் முதலிய வகையினர் உள்ளனர்.

இந்தியாவில் சிறுதொழிலாளர் வகுப்பே முற்காலங்களில் நாட்டின் முதுகெலும்பாயிருந்தது. சில நூற்றுண்டுகளுக்கு முன்வரை இவர்களே நாட்டுமக்களில் 100-க்கு 50 பேராயிருந்தனர். இவ்வகுப்பினர் இப்போது தொழிலிலிருந்து துரத்தப்பட்டு உழவுத் தொழிலுக்கே செல்ல நேர்ந்தது. இதனல் உழவுத்தொழிலில் பெருத்த நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வகுப்புச் சில இடங்களில் இன்னும் பிழைத்திருக்கிறதாயினும் தொழில்களில் துணை வேலை

யாட்களாகவும், வேலைகளில் அச்சடிப்பவர்களாகவும் கம்பளம், கம்பளி ஆடை நெய்பவர்களாகவும் மரவேலை செய்பவர்களாகவும் மற்றும் இதுபோன்ற சிறு தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்களாகவுமே யுள்ளனர். இவர்களையும் மற்றெல்லாரையும் சேர்த்து மொத்தம் தொழிலாளர்கள் மக்கள் தொகையில் 100-க்கு 10 விழுக்காட்டுக்கு மேலில்லையாயினும் அவர்கள் வறுமைநிலை சொல்லித் தொலையாது. அவர்கள் உடனடியாக உதவி பெறவேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். இவ்வகுப்பை நலிவித்துக்கொண்டே யிருக்கும் சக்திகள் பிற்போக்குத்தன்மை, கல்வியில்லாமை, அமைப்பு ஒற்றுமையின்மை ஆகியவையே. அரசியல், சமூக முன்னேற்ற எழுச்சிகளிலும் இக்காரணத்தினால் இதன் உள்ளுணர்ச்சிகள் உச்சநிலையிலிருப்பினும் போதுமான அளவு பயன்தரா திருக்கின்றன.

இறுதியாகக் கவனிக்கவேண்டுவது குடியானவர் வகுப்பு. முற்காலங்களில் நிலம் இந்தியாவில் கூட்டுமுறையில் ஊரின்பொது உடைமையாகவே இருந்தது. ஒவ்வொரு ஊரைச் சுற்றிலும் உள்ள நிலத்திற்கு ஊரே உரிமையுடையதா யிருந்தது. அது நேர்மை யடிப்படையாக ஊராரிடையே அவரவர் தேவைக்கும் நிலத்தின் தன்மைக்கும் ஏற்பப் பங்கிடுசெய்யப்பட்டிருந்தது. பல இடங்களில் ஊர் என்பது ஒரே குடும்பமாகவே இருந்தது. கூட்டுக் குடும்பமுறை (தரவாடு) உடைமையுரிமையின் தொடர்ச்சியைக் காத்தது. உழவுத்தொழிலுக்கு பெருத்த தடைகல்லாக விளங்கும் துண்டாடல் நிகழ்வதையும் இது தடுத்தது. வரிமுறையும் நில விளைச்சலின் அடிப்படையில் பெறப்பட்டதேயன்றி நிலையாக வரையறுக்கப்படவில்லை. வரி அளவு ஆட்சி யெல்லைக்கு ஆட்சி யெல்லை மாறுபட்டிருந்தது. சில இடங்களில் அது ஆண்டு வரு

மானத்தில் 10-ல் ஒரு பங்களவு குறைந்தும் சில இடங்களில் அதில் 4-ல் ஒரு பங்களவு உயர்ந்தும் இருந்தது குறிப்பிடத் தக்கது அக்காலப் பண்பு பெரிய நில முதலாளி எதுவும் இல்லாததே. நிலத்தின் விளைவு முழுவதும் பண்படுத்தியவனையே சேர்ந்தது. அவ்வப்போது சிறப்புமிக்க யாருக்காவது அரசன் ஒரு ஊரையோ சில பல ஊர்களையோ பரிசில் (ஜாகீர் அல்லது இனும்) நிலமாகக் கொடுப்பதுண்டு. ஆனால் பெரும்பாலும் இப்பிரிவுகள் பரிசில் பெறுபவர் வாழ்க்கைக்கால அளவுக்குட்பட்டதே. மேலும் இதனாலும் உழவர்மீது மிகுதிப்படிச் சுமை ஏற்படுவதில்லை. பரிசிலன் அவ்வூர் அல்லது ஊர்களிலிருந்து பெற்றது, அவை முன்பு அரசனுக்குக் கொடுத்த அதே வரிப்பணத்தைமட்டுமே. மன்னன் யாராயிருந்தாலும் சரி, அவன் மரபு யாதாயினும் சரி, இந்தியாவின் அடிப்படை ஊர்த்திற ஆட்சிமுறையில் அவன் எவ்வகை மாறுதலும் ஏற்படுத்தியதில்லை.

பிரிட்டிஷார் இம்முறையைத் தலைகீழாக்கினார்கள். அவர்கள் மேன்மேலும் நாட்டுப் பகுதிகளைப் பிடிக்குந்தோறும் ஊர்களிலிருந்து வரிகளைப் பிரித்து அனுப்பப் போதிய ஆட்சிப் பணியாளர் தம்மிடமில்லை என்பதை உணர்ந்தனர். ஆகவே அவர்கள் நில முதலாளிகள் அல்லது பெருநிலக் கிழவர்களை ஏற்படுத்தி அவர்களிடம் பத்து, நூறு, சில சமயம் ஆயிரக்கணக்கான ஊர்களை விட்டனர். ஊர்களிலுள்ள நிலங்களின் உடைமை உரிமை அவர்களுக்குத் தரப்பட்டது. அவற்றிலிருந்து அவர்கள் விரும்பிய எந்த அளவு வரியையும் பெறும் உரிமையும் இத்துடன் அவர்கட்குக் கிடைத்தது. ஆனால் பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்தியக் கழகத்தாருக்கு அவர்கள் கொடுக்கவேண்டும் தொகை வரையறுக்கப்பட்டது. இந்திய உழவர்

வகுப்பிற்குள் இது இங்ஙனம் ஒரு புதிய வகுப்பைப் படைத்தது. இதன் பொருளியல் தாக்கு எதிர்தாக்குப் பேரளவாயிருந்தது. இவ் வகுப்பு நிலத்திலிருந்து கூடிய மட்டும் மிகுதி அளவான பொருள் பெறுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. உழவுத் தொழிலுக்கு என்ன நேருகிறது என்பது பற்றிய கவலை அவர்களுக்குக் குறைவே. மேலும் முன்பு நிலத்துக்கு உரிமையுடையவர்கள் இப்போது குடியுரிமையாளராயினர். மற்றும் சில உரிமையாளர் இப்போது கூலிக்கு உழைப்பவர் ஆயினர். பெருநிலக் கிழவர் பெரும்பாலும் தாமே உழவராயில்லாதிருந்தவராதலால், உழவுத் தொழில் பற்றி அவர்களுக்கு எதுவும் தெரியாது. இத்துடன் உழவர் படிப்படியாக அடிமை நிலையுடையவரானதால் உழவுத்தொழில் சீர்கேடடைந்தது. நம் நாட்டு உழவுத்தொழிலுக்கு ஏற்பட்டுள்ள தீங்குகளில் மிகப் பெரியதொரு தீங்கு பெருநிலக்கிழமை முறையே ஆகும்.

இந்தியாவில் கிட்டத்தட்ட ஒரு பாதிப் பகுதியில் பெருநில்க் கிழமை முறை இன்னும் இருக்கிறது. மற்றப் பாதியில், சிறப்பாகத் தென்னாட்டில், சிறு தனிக்கிழமை (ரயத்துவாரி முறை) நடப்பிலிருக்கிறது. இதுவும் இங்கிலாந்திலுள்ள நில உடைமை முறையைப் பின்பற்றி இந்தியாவில் ஏற்பட்ட புது முறையேயாகும். இங்கும் பகுதி விளைவு, பகுதி பணமாயிருந்த வரி முறை தவிர்க்கப்பட்டு, முழுதும் பணமாக வரி வரையறுக்கப்பட்டது. இவற்றின் பலனாகக் கூட்டுக் குடும்ப முறை அழிவுற்றது. ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் நிலம் வரவரத் துண்டுபட்டுக் கொண்டே வந்தது. இத் துண்டாட்டத்தின் கோரவிளைவுகளால் பல நிலங்கள் பொருளியல் முறையில் பண்படுத்தக் கூடாத சிறு அளவுகளாய் உள்ளன. அதாவது

பயிரிடுபவனுக்கு அது வாழ்க்கைப் பிழைப்புக்குக் கூட உதவுவதில்லை. நிலவரி முறையும் பயிரிடுபவனுக்குப் பாதகமாகவே நிலவிற்று. ஏனெனில் அவன் பயிர் விளைச்சல் எவ்வாறாயினும் அவன் வரிக்கடனைக் கொடுத்தாக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

மூன்றாவதாக பிரிட்டனின் ஏகாதிபத்திய பொருளியலமைப்புக் காரணமாகத் தாழ்ந்த பண்புடைய பருத்தி, சணல், எண்ணெய் விதைகள் ஆகிய மூலப் பொருள்கள் பிரிட்டனின் தொழில்களுக்குத் தேவைப்பட்டதன் காரணமாக இப்புதிய சரக்குகளுக்கு இந்தியாவில் தேவை பெருக்கப்பட்டது. இதனால் முன்பு உணவுப் பயிர்களும் கால் நடைத் தீனிப் பயிர்களும் விளைவித்த நிலங்கள் வரவர மிகுதியாக இப் புதுப்பயிர்களை விளைவிக்கும் நிலங்களாக மாறின. இவை உடனடி பணம் தந்ததாயினும் நாட்டின் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி இதனால் குறைவுற்றது. அத்துடன் இப்புதுப் பயிர்களின் தன்மையால் நிலமும் உரமிழந்து கேடுற்றது. இதுமட்டுமோ? மூலப் பொருள்களுக்கான தேவை எப்போதும் ஒரு நிலையாய் இருப்பதில்லை. அது ஏற்றத் தாழ்வடைந்து வந்தது. அத்துடனே குடியானவர் வகுப்பின் வாழ்வும் உயர்ந்து தாழ்ந்து அல்லற்பட்டது. பெருநிலக் கிழமைமுறை, புதிய வரி முறை, நிலத்துண்டாடல், பயிர்த்தொழிலின் புதிய பொருளியல் மாறுபாடு ஆகிய இத்தனை மாறுபாடுகளும் சேர்ந்து குடியானவர் வகுப்பின் அழிவை விரைவுபடுத்தின.

நாம் மேலே குறித்துள்ளபடி சிறு தொழிலாளர் வகுப்புத் தொழிலிலிருந்து தள்ளப்பட்டு நிலத்திலே வந்து சேர்ந்து அதிலுள்ள நெருக்கடியை மிகுதிப்படுத்திற்று. 1860 முதல் உழவுத் தொழிலிலீடுபட்ட மக்கள் தொகை

தொடர்ந்து பெருக்கமடைந்து வந்து இன்று இந்தியாவின் நாட்டுப்புறம் உலகில் வறுமைக்கான முதல்தர எடுத்துக் கூட்டாய்விட்டது. இந்தியாவில் புள்ளிவிவரக் கணக்குகள் விரும்பத்தக்க அளவில் இல்லாது போயினும் உழவையே சார்ந்துள்ள மக்கள் நூற்றுக்கு இத்தனை விழுக்காடு என்று காட்டும் கீழ்க்கண்ட புள்ளிகள் நிலைமையின் போக்கை உணர்த்தும்.

1881—	(நூற்றுக்கு)	51
1891—	,,	66·5
1911—	,,	72·2
1921 —	,,	73
1931—	,,	65·6
1941—	(விவரம் கிட்டவில்லை)	

1931-ல் கண்ட குறைபாடுகூட உண்மையில் போலியே. ஏனெனில் பயிர்த்தொழில் வகுப்பினர் பற்றிய தவறான பாகுபாட்டின்பேரின் அது கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. மக்கள் அண்மைக்காலங்களில் ஊர்ப்புறங்களிலிருந்து நகரங்களுக்கும் பட்டணங்களுக்கும் சென்று வந்துள்ள நிலையிலும்கூட நூற்றுக்கு 75 விழுக்காடு மக்கள் இன்னும் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு நிலத்தையே சார்ந்துள்ளனர். ஆகவே இந்திய உழவுத்தொழிலின் அழிவும் உழவு வகுப்பினரின் சீர்கேடும் நேரடியாக பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் விளைவுகளேயாகும். அத்துடன் நில உடைமை முறையில் அவர்கள் செய்த தலைகீழான மாறுபாடு இன்னும் நடை முறையில் மாற்ற முடியாத கண்கலங்கவைக்கும் நிலையாகவே இருக்கிறது.

பேரளவில் இந்திய சமூகத்திலுள்ள வகுப்புக்கள் இவை. இவற்றுள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியால் நலம்பெற்ற

வகுப்புக்கள் சில. மற்றவை அதனால் பாதகமடைந்து இன்னலுற்றவை. ஒவ்வொரு அரசியல் இயக்கத்திலும் சில வகுப்புக்கள் தனித்தனியே நின்றும் சேர்ந்தும் பங்கு கொள்கின்றனவாயினும் தத்தம் வகுப்பு நலனைக் குறியாகக்கொண்டே செயல், எதிர்ச் செயலாற்றுகின்றன. இந்தியாவின் அரசியல் இயக்கம் இவ்வகையில் அடிப்படை வகுப்புச் சார்புடையதே. பகுத்தறிவு முறையில் அதை உணர்ந்து வழி காட்டுவதற்கும் அதன் வகுப்பமைதியை அறிவது அவசியமாகும்.

வினு (௬அ): சமதர்மம் உழைப்பாளிகள் அரசுபற்றிப் பிரசாரம் செய்துவருகிறது. ஆனால் பிற மக்களின் தொகையைப்பார்க்க உழைப்பாளி வகுப்பு மிகவும் சிறியதும் பிற்போக்கானதும் கல்வியறிவற்றதுமாயுள்ளது என்பதனை நீங்கள் கவனிக்கவேண்டும். இந்நிலைமையில் அவர்களால் அரசியல் காரியங்களை எங்ஙனம் பொறுப்பேற்று நடத்த முடியும்? வெறும் கொள்கைகளை அளக்காமல் காரியச்சார்பில் நின்று விடைதாருங்கள்.

விடை: பொதுவில் 'உழைப்பாளி' யைப்பற்றி ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையான கருத்துக்கொண்டுள்ளனர். சிலர் உழைப்பாளி என்னும்போது வீட்டு வேலைக்காரனை எண்ணுவர்; சிலர் உடலுழைப்பாளியை, சிலர் தோட்டவேலைக்காரனை, இங்ஙனமாகப் பலர் பலவாறாக எண்ணுவர். உழைப்பாளிகள் அரசு என்று கேட்கும் போதெல்லாம் ஒவ்வொருவர் மனத்திலும் இதற்கேற்ப வீட்டுவேலைக்காரனாட்சி, உடலுழைப்பாளனாட்சி, தோட்ட வேலைக்காரனாட்சி ஆகிய கற்பனைகளெழுந்து உடலுழைப்பாளியோ அல்லது தோட்டக்காரனோ முதன்மந்திரியாக அல்லது வேறு உயர் பணியாளனாக இருக்கும் ஆட்சி

பற்றிய தோற்றங்களே முன்வந்து தோற்றுகின்றன. இக் கற்பனை இயல்பாகவே அவர்களுக்குப் பொருத்தமற்றதாகவும் அருவருப்பாகவும் கேலிக்கூத்தாகவும் படுகிறது. ஆனால் இந்நிலைக்குக் காரணம் நம் கற்பனையேயன்றிச் சமதர்மமன்று. செயல்முறையில் சமதர்மத்தைப்பற்றி எண்ணும்போது நாம் கவனிக்கவேண்டுவது தனிப்பட்ட தொழிலாளியைப் பற்றியோ அல்லது தொழிலாளி வகுப்பையோகூட அன்று. தொழிலாளி வகுப்பியக்கத்தை மட்டுமே. இவ்வியக்கத்தின் நோக்கம் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட உழைப்பாளியையும் ஒரு அரசனாகவோ மண்டலத் தலைவனாகவோ ஆக்குவதன்று; அது சிறுபிள்ளைத்தனமான செயலாகிவிடும். சமதர்மத்தின் முக்கிய நடைமுறைவேலை சமூகத்தைச் சீர்திருத்தி யமைத்து அதன்மூலம் சுரண்டல், வறுமை, கல்வியில்லாமை, பிற்போக்குத்தன்மை இல்லாமல் செய்வதும், செல்வம் காரணமாகவோ, பிறப்புக் காரணமாகவோ உயர்வு தாழ்வுக்கு இடமில்லாமல் செய்வதும் ஆகும்.

இக்கொள்கையை வலியுறுத்துவது உழைப்பு வகுப்பின் இயக்கம் மட்டுமே. அது ஒன்றே இது பற்றிப் பேசியும் பிரசாரம் செய்தும் வந்துள்ளது. அதனால் அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதிலும் அதனைச் சார்ந்தவர்களே அக்கறையுடையவர்களாவர். இந்த முன்னணி வேலையைச் செய்பவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் அவ்வுழைப்பு வகுப்பிலிருந்தே வருகின்றனர். ஆனால் இதே முறையில் இத்துறையில் உழைப்பவர்கள் அனைவருமே தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளிவந்து இன்றும் அதன் கந்தலாடைகளை உடுத்திக்கொண்டிருக்கும் உழைப்பாளிகள் என்று கூறிவிடுவதற்கில்லை. இவர்கள் ஒருகாலத்தில் உழைப்பாளிகளாய் இருந்தவர்கள் ஆகலாம்; சிலசமயம்

அவர்கள் உழைப்பாளி வகுப்பினுக்கே உரியவர்களல்லாமல் அறிவு வகுப்புக்கோ, தொழில்துறை ஊழியர் வகுப்புக்கோ உரியவராயிருக்கக்கூடும். நாம் கருத வேண்டியது அவர்கள் யார், எந்த வகுப்பிலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதல்ல; அவர்கள் சமதர்ம நோக்கத்தை முந்துறச் செய்பவர்களா என்பதே. லெனின் தெளிவுபட விளக்கியபடி "தனிமனிதர் வகுப்புக்கு வகுப்பு மாறலாம்; ஆயினும் வகுப்புக்கள் தனித்தனிவேருகவே இயங்குகின்றன."

இக்கொள்கை விளக்கம் வெறும் ஏட்டுக் கூற்ருகத் தோற்றலாம். ஆனால் இந்தியாவில் சமதர்மம் நனவாகும் வரை இக்கேள்விக்கான மறுமொழி ஏட்டு விளக்கமாகவே யிருக்கமுடியும். எனினும் உழைப்பு வகுப்பு மக்கள் தொகையின் ஒரு சிறு பகுதியேயன்ருே என்ற நுணுகிய வினவுக்கு விடைதந்தாகவேண்டும்; ஏனெனில் சமதர்மம் இந்திய நிலைமைகளுக்கு ஒவ்வாதது, அதனிடையே வெற்றியடைய முடியாதது என்று காட்டுவதற்கு அது எப்போதும் மீண்டும் மீண்டும் கூறப்படும் ஒரு தடையுரையாகும். கொள்கையடிப்படையில் ஒரு வகுப்பின் தொகையே அவ்வகுப்பினத்தை அது ஆளுவதற்கான உரிமைதருவது. செயலில் இது பெரும்பாலும் நடைபெறுவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, பெரும்பாலான நாடுகளில் ஆளும் வகுப்பு முதலாளித்துவ வகுப்பே. இது மக்கள் தொகையில் நூற்றுக்கு ஒன்று விழுக்காடுகூடத் தேருது. ஆகவே இந்தியாவில் உழைப்பு வகுப்புச் சிறிதென்பதை அது அரசியலை நடாத்தும் தகுதியுடையதென்பதற்குக் காரணமாகக் கூறமுடியாது. ஆனால் தப்பெண்ணம் ஏற்படுத்துவதற்கான முக்கியமான காரணம் வேருென்றுள்ளது. உழைப்பு வகுப்பு என்பதுமுற்றிலும் தொழிற்சாலை உழைப்பாளிகளையோ உடலுழைப்பாளிகளையோ

மட்டிலும் குறிப்பதன்று. உழைப்பினால் ஊதியம் பெறும் எல்லாவகுப்பினரும் அதில் அடங்கியவர்களே. பேராசிரியர்களும் ஆசிரியர்களும் மருத்துவ வல்லுநர்களுமாக எத்தனையோபேர் திறமையுடையவர்களாகவும் (நல்ல உடைகூட உடையவர்களாகவும்) உள்ளனர். ஆட்சிப் பொறுப்பை வகிக்க அவர்கள் திறமையுடையவர்களே என்பதை நீங்களேகூட மறுக்கமாட்டீர்கள். இவர்களை உள்ளிட்டதாக உழைப்பு வகுப்பு உணரப்பட்டால், அரசியல் துறையில் சமதர்மக் கோட்பாடுகளைப் புகுத்துவது பொருந்தாக்கூற்று என்ற எண்ணம் ஏற்பட இடமில்லை.

இந்திய உழைப்பாளி வகுப்பு மிகப் பிற்போக்கடைந்துள்ளது என்பது மறுக்க முடியாதது. இப் பிற்போக்குத் தன்மை உழைப்பு வகுப்பியக்கமில்லாமல் அகற்றப்படக் கூடியதன்று என்பது எண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சமதர்மம் இப்பிற்போக்கை அகற்றுவதென்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டுள்ளது. அதுவும் ஒரு சீர்திருத்த முறையாக அல்ல, அடிப்படைக் கோட்பாட்டு முறையில், கொள்கை முறையில், பிற வகுப்புக்களை விடத் தம் வகுப்பு பிற்போக்காயுள்ளது என்பதை உழைப்பு வகுப்பே அறிந்துள்ளதனால் அத்தன்மையை அகற்றுவதில் அது மற்ற எவரையும் விட மிகுதியான அக்கறை காட்டுவது உறுதி.

வினா(சாசு): உங்களைக் கண்கூடான செய்தி பற்றிய ஒரு கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தியாவின் புகை வண்டித் துறைப்பற்றிய பிரச்னையைச் சமதர்மம் எப்படித் தீர்க்கும்? இன்றைய நிலைமைகளை விட நல்ல நிலைமைகளைக் கொண்டு வர அது என்னென்ன செய்யும்?

விடை: இது ஒரு நல்ல கேள்வியே; ஏனெனில் இது பொதுச் செய்திகளைப்பற்றிக் குழப்பாமல் குறிப்

பிட்ட வரையறையுடன் மறுமொழி கோருகிறது. மறு மொழியும் ஒரு தனிப்பட்ட பிரச்சினைமீது கூறப்பட முடியும். புகைவண்டிப் பாதைகள் முக்கியமாக இந்திய மூலப்பொருள்களை பிரிட்டனுக்கு அனுப்புவதற்காகவும் இரண்டாவதாக நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கான தள இணைப் புச் செய்வதற்காகவும் ஏற்பட்டன. ஆனால் போக்குவரவு பெருகப்பெருக அவை வாணிக முறையிலும் ஆதாயம் தரும் தொழில் முதலீடுகள் ஆயின. இதற்கான முதலீடு இங்கிலாந்தில் திரட்டப்பட்டது. அதில் நல்ல அளவு ஆதாயப் பங்கும் கிடைத்தது. அத்துடன் எப்படியும் ஒரு குறைந்த எல்லை ஆதாயப் பங்கும் அரசியலால் உறுதி கூறப்பட்டது. இங்ஙனம் பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளருக்கு அது இன்னலற்ற பாதுகாப்பான முதலீட்டுக்களமா யமைந்தது. நூறு ஆண்டுகளுக்குப்பின் புகை வண்டிப் பாதைகளனைத்தும் அரசியலுக்குரியவை ஆகும் என்று திட்டம் செய்யப்பட்டிருந்தது. இப்போது இந்தியப் புகைவண்டிப் பாதைகள் பலவும் அரசியலுக்குரியவை யாகிவிட்டன.

இந்திய அரசியல் புகைவண்டித் துறையின் விளம் பரங்களை நீங்கள் அடிக்கடி கவனித்திருக்கலாம். உலகின் சுற்றளவைப்போல் மூன்றுமடங்கு நீளமுள்ள புகை வண்டிப் பாதைகள் நாட்டில் உள்ளன என அவை குறிப்பிடுகின்றன. இது அத்துறையின் முயற்சி எவ்வளவு பிரமாண்ட அளவினது என்பதைக் காட்டுவதற்காகவே. ஆனால் உண்மையில் நாட்டின் பரப்பளவை நோக்கப் புகை வண்டிப் பாதைகள் எத்தனையோ மடங்கு போதாதவையே யாகும். இங்கிலாந்தில் ஒவ்வொரு 100 சதுர மைல் பரப்புக்கும் 20 மைல் புகைவண்டிப் பாதைகள் உண்டு. ஃபிரான்சில் இது 12மைல்; அமெரிக்காவில் 8மைல்; ஆனால்

இந்தியாவிலோ $2\frac{1}{2}$ மைல்தான்*. இந்தியாவில் மக்கள் புகைவண்டி நிலையத்துக்குப் போக மைல் கணக்கில் நடக்க வேண்டும். புகைவண்டியிலேறவோ மணிக்கணக்காக, நாள் கணக்காகக் காத்திருக்கவேண்டும். புகைவண்டிப் பாதைகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயில் பெரும்பகுதி சரக்குக் கட்டணம். இதன் கட்டண வீதம் மிக மிக உயர்வுடையது. இந்திய வாணிகத்துக்கும் தொழிலுக்கும் இது பெருத்த பளுவும் தடைகல்லும் ஆகும். வருவாயின் இன்னொரு பெரும்பகுதி மூன்றும் வகுப்பு வழிப்போக்கருடையது. அவர்களுக்குச் செய்யப்படும் வசதிகளோ இரங்கத்தக்க நிலையுடையவை. உண்மையில் மூன்றும் வகுப்புக்குச் செய்யப்படும் வசதி என்று எதுவும் கிடையாது: புகைவண்டிகள் அவர்களை ஏற்றிச் செல்கின்றனவே, அது ஒன்றுதான் அவர்கள் வசதி! இரண்டாம் வகுப்பு வண்டியில் ஓரளவு வசதியுண்டு. ஆனால் அது மட்டாகவாவது செல்ல வசதியுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே கிட்டுவது. முதல் வகுப்போ மிகப் பெரும்பான்மையாக ஐரோப்பியர்களாலும் பணக்கார இந்தியர்களாலுமே-சிறப்பாக ஐரோப்பியர்களாலேயே-பயன்படுத்தப் படுகிறது. இவ்இந்தியர்களும் பெரும்பாலும் அரசியற் பணியாளர்களே. இவர்கள் செலவு செய்யும் பணமும் அரசியற் பணமே. நல்ல உணவும் உடல் நலப் பாதுகாப்பும் ஐரோப்பிய மரபிலேயே தரப்படுகின்றன. ஐரோப்பியர்களுக்குக் காட்டப்படும் ஒருதலைச் சார்பு எவ்வளவு வெட்டவெளிச்சமானதெனில், ஒரு சமயம் ஐரோப்பிய

---

*முதனூல் அடிக்குறிப்பு: இந்தியாவில் (1944 புள்ளி விவரப்படி) இந்திய புகைவண்டிப் பாதைகளின் மொத்த நீளம் 40,512 மைல்: அமெரிக்கப் புகைவண்டி பாதைகளில் நீளம் 2,37,574 மைல், ஆனால் அமெரிக்காவில் மக்கள் தொகை 14 கோடி; இந்தியாவின் தொகை (பிரியாத நிலை) 40 கோடி.

ஊழியன் செய்யும் அதே வேலையிலீடுபட்ட இந்திய ஊழியனுக்கு ஐரோப்பிய ஊழியனின் ஊதியத்தில் பத்தில் ஒருபங்கே கொடுக்கப்பட்டது: இதுவும் ஐரோப்பியர்களுக்கான சிறப்பு வசதிகள், உரிமைகள் நீங்கலாக!

இந்திய அதிகாரிகளுக்கும் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளுக்கும் உள்ள சம்பளத்திலும் பெருத்த வேறுபாடு இருக்கத் தான் செய்தது. ஆனால் இது ஒரு பெரும் செய்தியன்று. ஐரோப்பிய முதலீட்டுப் பங்காளர்களுக்கு ஊதியப் பங்காகக் கிடைத்த தொகைக்கும் இந்திய ஊழியர்களுக்கு ஊதியமாகக் கிடைத்த தொகைக்கும் உள்ள வேறுபாடு கற்பனைக்கும் எட்டாதது. இந்தியர்கள் பயணம் செய்ததும் உழைத்ததும் பொருள்களை அனுப்பிக் கொடுத்ததும் எல்லாம் பிரிட்டிஷ் முதலீட்டுப் பங்காளிகளின் நலத்திற்காகவே. புகைவண்டித்துறை ஊழியர்களின் வேலை நிறுத்தங்கள் எத்தனையோ ஏற்பட்டுள்ளன. பயணம் செய்பவர்களுக்கு வசதிகள் இல்லை யென்பதுபற்றிச் சட்ட சபைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் எவ்வளவோ இடைவிடாத கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இவை எதுவும் பயனளிக்கவில்லை. இன்று புகைவண்டிப் பாதைகளில் பெரும்பாலானவை அரசியலுக்குரியவையாய் விட்டன வாயினும்கூட, பிரிட்டிஷ் ஊழியர்களில் பெரும் பகுதியினர் விலகிவிட்டபின்புங்கூட, இன்றும் புகைவண்டித் துறை அதன் பழைய போக்கில்தான் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே எந்த வகையாகப் பார்த்தாலும் இந்தியப் புகைவண்டித் துறையின் அமைப்பு சீருடையதாயில்லை: அது அடிப்படையிலேயே சீர்திருத்தப்பட வேண்டியது என்பதில் ஐயமில்லை.

இன்று புகைவண்டித்துறை அமைப்பை எவ்வாறு சீர்திருத்துவது என்பது எவ்வளவு முக்கியமானதோ அதே

அளவுக்கு இச்சீர்கேடுகள் யாவும் எப்படி ஏற்பட்டன என்று காண்பதும் முக்கியமானதேயாகும். முதலாவதாக, புகைவண்டிப் பாதைகள் பிரிட்டிஷ் வாணிகத்துக்காகவும், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியப் பாதுகாப்புக்காகவும், பிரிட்டிஷ் பங்காளிகள் ஆதாயத்துக்காகவுமே நடத்தப்பட்டன. ஆகவேதான் பயணம் செய்வோரின் வசதிகளுக்கோ இந்திய வாணிகத்தின் நலனுக்கோ இரண்டாந்தர மதிப்புத் தரப்பட்டது. இரண்டாவதாக, புகைவண்டிப் பாதைகளின் மொத்த நீளத்தில் எவ்வகை வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டதில்லை. புகைவண்டித் துறைக்குரிய வாணிகக் கழகங்களும் சரி, அவற்றின்பின் உரிமை பெற்ற அரசியல்களும் சரி, அதன் பயனை இந்தியாவின் எல்லாப் பகுதியினருக்கும் பரப்புவதில் மிகக் குறைவான அக்கரையுடையவர்களாகவே இருந்து வந்துள்ளனர். அவர்கள் முக்கியமான அக்கரை இப்போதிருக்கும் மொத்த நீளத்தை வைத்துக்கொண்டே உச்ச அளவு ஆதாயம் பெருக்குவதே. மொத்தத்தில் அன்றும் இன்றும் புகைவண்டித்துறை ஆதாயம் தரத்தக்க ஒரு வாணிக முயற்சியாகக் கருதப்படுகிறதே தவிர நாட்டுக்கோ நாட்டுமக்களுக்கோ முழுநிறைவாழ்வளிக்கும் ஒரு சாதனமாகக் கருதப்படவே யில்லை.

வினு (௭௦): புகைவண்டித்துறையின் பிரச்னைகளைச் சமதர்மம் எவ்வாறு தீர்த்து நடாத்தும்?

விடை: முதலாவதாக சமதர்மஅரசியல் புகைவண்டிப்பாதையமைப்புக்களனைத்தையும் போக்குவரவுத் துறைகளில் ஒன்ருகவே கருதும். அது முக்கியமான துறையானாலும் அத்தகைய துறைகளில் ஒன்றுமட்டுமே. அதனோடிணைந்த மற்றத் துறைகள் பிற நிலப்பாதைகள், வான்வழிகள், நீர்த்துறைப் போக்குவழிகள் ஆகியவை. இவற்றி

னிடையே ஒருமுக இணைப்பு ஏற்படுத்தி அவற்றினுள்ளாகப் போட்டியில்லாமல் செய்வதே முதல் வேலையாகும். இரண்டாவதாக நம் புகைவண்டிப்பாதைகளின் மொத்த நீள அளவு மிகுதியாக்கப்பட்டு நம் நகரங்களனைத்துக்கும் மட்டுமின்றி ஊர்ப்புறங்களுக்கும் கூடியமட்டும் அவை பயன்படும்படி செய்யப்படும். இது மிகவும் முக்கியமானது; ஏனெனில் நாட்டில் தொழில்துறை வளப்பம் இதனையே பொறுத்தது. தொழில்வளர்ச்சிக்கு உதவும் முறையில் சரக்குகளின் கட்டணம் கூடியமட்டும் குறைந்த அளவெல்லைக்குக் குறைக்கப்படும். இங்ஙனம் செய்யாவிட்டால் அவை தொழிலுக்கு ஒரு சுமையாகி இறுதிக்கட்டத்தில் மிகுதி விலை உண்டுபண்ணிப் பொதுமக்களுக்கே நட்டம் விளைவிக்கும். மூன்றாவதாக, பயணம் செய்பவர்களை முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது வகுப்புக்களாகப் பிரிக்கும் பிரிவினை முறை ஒழிக்கப்படும். குடும்பங்களுக்கும் சில கூட்டுக்குழுக்களுக்கும் தனி வசதி நீங்கலாக, எல்லாம் ஒரு வகுப்பாகவே இருக்கும். இவ்வகுப்புக்கள் ஒழிவதைப் பற்றி யாரும் வருந்த வேண்டுவதில்லை. ஏனெனில் இயங்கூர்தி (பஸ்), மின் ஊர்தி (டிராம்) முதலிய பிற போக்குவரவு முறைகளில் இத்தகைய வகுப்பு வேறுபாடு எதுவும் இல்லை. தவிர எல்லோருக்குமே உச்ச அளவு வசதிகளும் நலன்களும் செய்யப்படும். நான்காவதாக, புகைவண்டித் துறை அரசாங்கத்துக் குரியதாகவும், அரசியல் சமதர்மமயமாகவும் இருக்குமாதலால் ஊழியர்களுக்குப் போதிய சம்பளமும் மற்ற நலன்களும் வசதிகளும் ஏற்படும். ஐந்தாவதாக, புகைவண்டியூழியர்களின் தொழிற்சங்கங்கள் (சிறப்பு வகைப் புகைவண்டிக்குழுவின்மூலம் பேராண்மை பெற்று அரசியல் போக்குவரவுத்துறையில் ஒரு உறுப்பாக) அரசியலுடன் நெருங்கிய தொடர்பும் ஒத்துழைப்பும்

உடையதாய் முன்னேற்ற வளர்ச்சிகளுக்கு உரிய தொண்டாற்றும். இவையனைத்திலும் ஆதாய நோக்கம் என்பதற்கே இடமிராது. பெரிய ஆதாயப் பங்குகோரும் முதலீட்டுப் பங்காளிகள் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். செல்வ வளமிக்க ஊற்ருக அதனைப் பயன்படுத்தும் குழுநலன்கள் எதுவும் இருக்கமாட்டா. அக் குழுநலன்களின் சார்பில் தகுதிக்கு மேற்பட்ட கொழுத்த சம்பளம் வாங்கும் அவர்கள் கையாட்களும் இருக்கமாட்டார்கள். சமதர்ம அரசியலில் புகைவண்டித்துறை பொதுத்தொண்டாற்றும் ஒரு ஊழியக் குழுவாகி அதற்கு உண்மையில் உடைமையாளராகிய பொதுமக்களுக்கே தொண்டாற்றும்.

ஆராயப்படும் பொருள் புகைவண்டித்துறை பற்றியதாதலால் கூடியமட்டும் அதன் எல்லைக்குட்பட்டே இவ்விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதுவே தொழில்வகையில் சமதர்மத்தின் நோக்கையும் விளக்குகிறது. தொழில்கள் அனைத்துக்குமே உடைமையுரிமையும் நடைமுறையும் இதுபோன்றதா யிருந்துவரும்.

முடிவாக: ஒவ்வொரு தொழில் முயற்சியும் சமூகத்தின் முழுநிறை நலத்தைக் குறியாகக்கொண்டு நடத்தப்படும். (இதனைச் சாதிப்பதற்காகவே சமதர்மம் தனிப்பட்டவர் ஆதிக்கத்தினிடமாகச் சமூக ஆதிக்கத்தை உண்டு பண்ணி அதன்மூலம் உற்பத்திச் சாதனங்களைப் பொது உடைமையாக்குகின்றது.) இரண்டாவதாக இந் நடைமுறை மக்களின் தேவைகளுக்கான உற்பத்தித் திட்டமிடுமேயன்றி ஆதாயப் பித்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிராது. மூன்ருவதாக, இச்செயலி லீடுபட்டவர்களுக்கு அவர்கள் உழைப்புக்கான போதிய ஊதியமும், அத்துடன் அதனை நடத்தும் பொறுப்பில் ஒரு இடமும் தரப்படும். கடைசியாக ஒவ்வொரு தொழில் முயற்சியும்

நாட்டின் பொதுத்தொழில் திட்டத்தில் பொருத்தப்படுவதனால் அது மற்றவற்றுக்கு நிறைவு தருவதாயிருக்குமேயல்லாது எவற்றுக்கும் போட்டியாயிராது.

வினா (எக): புகைவண்டி நிறுவனங்கள் தேசீயமயமாக்கப்படுவது நல்லது என்று நீங்கள் கருதவில்லையா?

விடை: சமதர்ம மயமாக்கப்படுதலே அதனினும் சிறந்ததென்று நான் கூறுவேன். இந்தியப் புகைவண்டி நிறுவனங்களில் பெரும்பாலானவை ஏற்கெனவே தேசிய மயமாக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆயின் இதனால் ஏதாவது முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதா? தேசியமயம் என்பதன் பொருள் அரசியல் உடைமை என்பது. அரசியலுடைமையின் தன்மை எவ்வகுப்பு அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது என்பதைப் பொறுத்தது. ஏகாதிபத்திய வகுப்பினர் ஆதிக்கத்திலிருந்தபொழுது அவர்கள் புகைவண்டி நிறுவனங்களைத் தம் நலனுக்குப் பயன்படுத்தினர். அவர்கள் ஆட்சி, ஊழியர்களுக்கும் அதிருப்தி தந்தது. பயணம் செய்வோருக்கும் அதிருப்தியே தந்தது. இப்போது முதலாளிகள் அரசியலை இயக்குகிறார்கள். பல முன்னேற்றங்கள் செய்வதாக அவர்கள் உறுதி கூறினாலும் எதுவும் உருவாகவில்லை. உருவாகும் என்று கருதுவதற்குமில்லை. இங்ஙனம் தேசிய மயமாக்குதல் என்பது ஒரு முடிந்தமுடிபு அன்று; ஆராய்ச்சி யிறுதியில் அதன் முடிவான பயன் யார் அரசியலை இயக்குகின்றார்கள் என்பதையே சார்ந்ததாயிருக்கும்.

வினா (எஉ): அப்படியானால் நீங்கள் தேசியமயமாக்குதலை எதிர்க்கிறீர்களா?

விடை: அல்ல: இது எதிர்ப்பதும் ஆதரிப்பதும் ஆகிய வேறுபாடு அன்று. தற்கால சமூக அமைப்பு

முறையின் சூழ்நிலையில் தேசிய மயமாக்குதல் என்பது ஒரு பொருளற்ற கூச்சல் மட்டுமே. ஏனெனில் அதனால் சமூகத்திற்கு நன்மைசெய்யும் ஆற்றல் எதுவுமில்லை தேசிய மயமாக்குவதால் உண்மையான நன்மை இருக்க வேண்டுமானால், ஒரு சமதர்ம அரசியல் ஏற்படவேண்டும்.

வினா (எங): சமதர்ம அரசியல் எப்போது ஏற்படும்?

விடை: தற்போதைய தவக்க நிலையிலிருந்து மீள அது ஒன்றே வழியென்று மக்கள் காணும்போது தான். நம் அரசியல் வாழ்வில் சமதர்ம நோக்கத்தின் அவசியத்தை வளர்க்கவேண்டும் நிலைமை அப்போதுதான் ஏற்படும். அதன்பயனாக இறுதியில் அவர்களுக்கு அதன் வெற்றித் திறம்பற்றிய உறுதி ஏற்படும்.

வினா (எச): பயிர்த்தொழில், உழவர் பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றை நீங்கள் எங்ஙனம் தீர்த்துவைப்பீர்கள்?

விடை: இக்கேள்வி மிக முக்கியமானதே. ஏனெனில் நம் நாட்டுமக்கள் தொகையில் அத்தனை பெரும்பான்மையானவர்கள் அதனையே நம்பி வாழ்கின்றனர்.

இங்கும் மக்கள் நலன்களையும் உழவர் நலன்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே பிரச்சினை ஆராயப்படவேண்டும். இவ்விரு சாராருக்கும் திருப்தி ஏற்படாதபோது பிரச்சினை தீர்ந்துவிட்டதாகக் கருதப்பட முடியாது. இது பிரச்சினையின் வேர் முதல். ஆயினும் நம் பயிர்த்தொழிலின் நிலப்பரப்பு மிகப் பெரியதாயினும், நிலம் மிகவும் செழிப்பானதாயினும் இப்பிரச்னை இவ்வளவு கடுமையானதாகவும் தொடர்ந்து சிக்கலானதாகவும்இருப்பதுடன், மக்களுக்கும் போதிய அளவு கிடைக்காமல், உழவனுக்கும் போதிய அளவு கிடைக்காமல் இருப்பானேன்? இதன் காரணம் யாதெனில் நிலம் இவ்விரு

சாராரும் நீங்கலாக மூன்றும் பேர்வழிகளை அதாவது நில முதலாளியையும் வட்டிக் கடைக்காரனையும் (சௌக்கார்) தாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இவ்விரு வகுப்பினரும் உழவன் நலத்தின்மீதாகவும், நிலத்தின்மீதாகவும் ஈட்டி மிகக்கொழுத்த வாழ்க்கை நடாத்துகின்றனர். ஆனால் இவர்கள் தங்கள் தேவைகளையே தடையாணியாக்கிவைத்து பயிர்த் தொழிலின் வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்திக் குறுக்குகின்றனர். அறுவடையாகிப் பயிர் விளைவை விற்றதும் உழவன் முதன் முதலில் நில முதலாளிக்கு இறையிறுத்து அதன்பின் வட்டிக் கடைக்காரனுக்குக் கொட்டிக்கொடுத்து இவற்றின் பிறகே விதைகளைப் பற்றியும், பயிரைப் பற்றியும், எருதுகளைப்பற்றியும் இறுதியில் தன்னைப்பற்றியும் எண்ண முடிகிறது. இந்நிலையில் பயிர்த்தொழில் வளமுறுவது எவ்வாறு? ஆகவே உழவுத்தொழில் துறையின் மிக மிக முதன்மையான தேவை நிலத்தின் மீதுள்ள நில முதலாளித்துவத்தின் தாங்கமுடியாச் சுமையையும் அநீதக் கடன் சுமையையும் அகற்றி அதனை அரசியலின் உடைமைக்குக் கொண்டு வருவதேயாம். உழுபவன்மட்டுமே அதனைப் பயன்படுத்தும் உரிமை பெறவேண்டும். சமதர்மத்தின்கீழ் நில முழுவதும் அரசியலுக்கு உரியதாயினும் உழவன் ஒரு கீழ்க் குடியானவனாய் இருக்காமல் சமூகத்தின் ஒரு உறுப்பினனாகவே இருப்பானாதலால் அவன் உண்மையில் அதன் உடையவனாகவே இருப்பான் என்பது இங்கே நினைவில் வைக்கத்தக்கது. அவன் விளைவிப்பது அவனுக்கு உரியதாகும். அதன் ஒரு பகுதிமட்டுமே அரசியலுக்குச் செல்லும். அப்பகுதிக்கும் ஈடாக அவனுக்குப் பயிர்த்தொழில் கருவிகளின் உபயோகம், உரம், கடனுதவி, வாணிகக்கள வசதிகள், பாசன வசதிகள்,

புகைவண்டி, மற்றப் போக்குவரவுப் பாதை வசதிகள் ஆகிய பல நல உதவிகள் கிடைக்கும். நில முதலாளித்து வத்தின் கீழ்ப்பட்ட குடியானவனும் தன் வருவாயில் ஒரு பகுதியைக் கொடுக்கிறன். ஆனல் அதற்கீடாக அவ னுக்கு ஒன்றும் கிடைப்பதில்லே. கிடைப்பது நிலத்தைப் பயன்படுத்தும் உரிமைமட்டுமே-அதுகூட ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லேக்குள்ளாகத்தான். திட்டமான புள்ளி விவரங் கள் கிடைக்கவில்லேயாயினும் இந்தியாவின் நிலங்களில் ஒரு பாதி நில முதலாளிகளுக்கு உரியதாயிருக்கிறது. இந்நில விளேவில் பாதி இவ் 'ஒட்டியிர்' வகுப்பைக் கொழுக்க வைக்கமட்டுமே உதவுகிறது. அவர்கள் வேலேத் துறையில் ஒரு சுண்டுவிரல்கூட அசைப்பதில்லே. அவர் களால் நிலத்துக்கு எவ்வகைப் பயனும் கிடையாது. ஆகவே சமதர்மத்தின்மூலம் நிலத்திலிருந்து அகற்றப் படும் வீண் சுமையின் அளவு எவ்வளவு பெரிதென்றுகூறத் தேவையில்லே ?

நிலஉடைமையில் மாற்றம் ஏற்படுத்துவதே சமதர்ம அரசியலின் முதல் வேலேயாயிருக்கும். ஆயினும் இந் நடைமுறைகூட இவ்வகையில் ஒரு தொடக்க நடை முறைமட்டுமே. அடுத்த படிமுறை தேசத்தின் உணவுத் தேவை, மூலப்பொருள் தேவைகளே மதிப்பிட்டுக் குறைந்த அளவு மக்கள் தேவையையும் தொழில்துறை யின் தேவையையுமாவது நிறைவுபடுத்துமளவு உற்பத்தி யைப் பெருக்குவது ஆகும். இதனல் பெரும்பசியுட னிருக்கவோ, மூலப்பொருள் வரவுக் குறைவால் எந்தத் தொழிலும் முடக்கப்படவோ நேரமாட்டாது. இந்நிலேயை எளிதாக்கும்படி இவ்வுணவையும் இம்மூலப்பொருள் களேயும் உழவன் விளேவிப்பதற்கு வேண்டிய உரம், உழவுக்கருவிகள், சேமிப்பு வசதிகள், வர்த்தகக் கள

வசதிகள் முதலிய சாதனங்களை உழவன் பெறுவதற்கான பொறுப்பை அரசியல் ஏற்றுக்கொள்கிறது. இவை யனைத்தும் அவற்றிற்கான செலவுமட்டும் கட்டும்படி யான குறைந்த அளவு விலையிலோ, அல்லது முடியுமானால் விலையில்லாமலோ அவனுக்கு அளிக்கப்டும். உரத்தை இதற்கோர் எடுத்துக் காட்டாகக் கொள்வோம். இந்தியா முழுவதும் பசுவின் சாணம் முக்கியமான உரமாகப் பயன்படுத்தப்பெறுகிறது. இதைச் சேர்ப்பது மூசிவான அட்டுப்பிடித்தசெயல். சமதர்ம அரசியல் இவ்வுரத்தை வலியுறுத்தாது. எலும்புரம் இதைவிட எளிதாக உற்பத்தி செய்யக்கூடியது. அது மலிவானதும்கூட. இயந்திரக் கலப்பைகளுக்கே ஆதரவு அளிக்கப்படும். அவை எருது களை விட விரைவாகவும் திறம்படவும் உழைக்கின்றன. நாளாவட்டத்தில் அவை குறைந்த செலவும் உடையவை. ஒரு இயந்திர ஓட்டியும் இரண்டு இயந்திர வேலையாட் களும் சேர்ந்து ஒரு இயந்திரக் கலப்பையை இயக்கி 28 சோடி எருதுகளின் வேலையைச் செய்துவிடுவர்.

இவை இன்றுள்ள உற்பத்தியை விரைவுபடுத்திப் பெருக்குவதற்கான முறைகள். இதே சமயம் நிலத்தின் செழுதகைமையைப் பெருக்கி அது இழந்த உரத்தை மீட்டும் அளித்து நிலப்பண்பாட்டை வளர்க்கும் முயற்சி களிலும் கவனம் செலுத்தப்படும். இந்தியாவில் ஆண்டுக்கு 6 மாதங்கள் நிலம் வறிதே கிடக்கின்றது. பருவமழைக் காலத்திலும் அதனைத் தொடர்ந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களிலும் நிலத்தில் ஈரம் உலராதிருக் கின்றது. அப்போதுதான் நிலத்தில் பயிர் விளைகிறது. வேனில் அணுகியதும் பயிர்த்தொழில் நின்று விடு கிறது. பாசன வசதிகளின் குறைபாடே இவ்வீணான செயலற்ற தன்மைக்குக் காரணம். சமதர்ம அரசியல்

அணைகள், கால்வாய்கள் கட்டுவதன் மூலம் நீர்ப்பாசன முறைகளை மேம்பாடு செய்வதற்கு முதற் சலுகை தரும். இந்தியாவைப்போல இத்தனை பேராறுகளும் சிற்றாறுகளும் நிறைய உடைய வேறுநாடு உலகில் இல்லை. பருவமழைக்காலத்தில் இங்கே மழை மிகுதி. ஆறுகளில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடுகிறது. இந்நீர் முழுவதும் கடலில்சென்று கலந்து விடுவதனால் அதில் பத்தில் ஒரு பகுதிகூட நிலத்தின் நன்மைக்காகச் சேமிக்கப்படுவ தில்லை. அணைகள் கட்டுவதன்மூலம் இந்நீர் சேமித்து வைக்கப்பட்டு வெனிற்காலத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படக் கூடும். ஆகவே, இந்தியப் பயிர்த்தொழில் மேம்படுத்தப் படவேண்டுமானால் அணைகட்டுவதற்கு முதலுரிமை தரப் படவேண்டும். அது நம் நிலத்தின் விளைவை இரட்டிப்பு மடங்காக்கும். அணைகட்டித் தடுத்த நீரைக் கால்வாய் களில் கொண்டுசெல்லக் கால்வாய்களின் பாதுகாப்புச் செலவல்லாமல் வேறு செலவு எதுவும் ஆகாது. அத்து டன் தொழிலுக்கும் வீட்டுவாழ்வுக்கும் மிக அவசியமான மலிந்த மின்சார ஆற்றலுற்பத்தி செய்வதற்கும் இவ்வணை கள் காரணமாகின்றன.

இது செய்துமுடிக்கப்பட்டதும் பயிர் விளைவின் பண் பையும் இன உயர்வையும் மேம்படுத்தும் வகையில் அரசி யல் விஞ்ஞானத்தின் வண்மை முழுவதையும் கையாளும். பயிர்த்தொழில் துறையில் உலகெங்கும் எத்தனையோ புத்தாராய்ச்சிகள் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவற்றி லிருந்து உச்ச அளவு நற்பலன்கள் பெறப்படும். இன்று அரசியலின் வரிவருமானத்துறையின் உறுப்பினருக்குத் தரப்படும் உயர்ந்த சம்பளங்கள் அப்படியே அதே துறை யிலுள்ள புத்தாராய்ச்சியாளருக்குத் தரப்படும். அதனால் நாட்டுக்கு எவ்வளவோ நலம் ஏற்படும். சுருங்கச் சொன்

ஞல் இந்தியப் பயிர்த்தொழிலின் உள்ளார்ந்த செழித்த வளப்பத்தைக்காண அது எளிதாக ஆசியாக்கண்டத்தின் தானியக்களஞ்கியமாகக்கூடும் என்று கூறலாம்.

இப்பிரச்னையில் இதுவரை விளைவுத்துறைபற்றிய செய்தியையே கூறினேம். இதேபோல அதன் பரிமாற்றம் பற்றியும் ஆராயவேண்டும். ஏனெனில் இதனைச் சரிவரச் செய்யாவிட்டால் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியில் பெரும் பகுதியும் வீணுகிவிடும். இன்று விலையின் சமநிலையின்மையினுலும் (உறுதியற்ற வாணிகக்கள நிலையினுலும்), போக்குவரவு வசதிக் குறைபாட்டினுலும் இந்தியப் பயிர்த்தொழில் அல்லற்படுகிறது. நாட்டுப்புற இந்தியாவில் பத்தில் ஒன்பது பகுதியில் பருவமழைக்காலத்தில் போக்குவரவு தவக்கநிலையடைகிறது. நாட்டுப்புறப் பாதைகளெல்லாம் சேறு நிரம்பப் பெறுவதனுல் போக்குவரவு தேக்கமடைவதுடன் இயந்திர சாதனப் போக்குவரவு வசதிகளும் எருத்து வண்டிகளும் ஒருங்கே தடைபடுகின்றன. இதனுல் வாணிக நடைமுறைகளெல்லாமே நிலையாக நின்றுவிடுகின்றன. ஆகவே இந்தியாவில் நல்ல பாதைகளின் அவசியத்தைப்பற்றி எவ்வளவு வற்புறுத்தினுலும் மிகையாகாது.

தானியங்கள் பருவமழைக்காலத்தில் விளைபவையல்ல என்பது உண்மையே. ஆயினும் காய்கறிகளுக்கும் தோட்டப்பழங்களுக்கும் இது சிறந்த காலமே. இவற்றுக்கு நாடெங்கும் நல்ல தேவையும் இருக்கிறது மேலும் காய்கறிகளில் விளைவு மிகுதியாய்விட்டால்கூட அதனை ஈர முலர்த்தல் முறைகளில் பதனம் செய்து வைத்துக் கொள்ளமுடியும். எனவே இந்தியாவின் பாதைகளைச் சீர்திருத்தல் எப்படியும் நலம் செய்வதே. ஒவ்வொரு

ஊருக்கும் குறைந்தது ஒருபாதையாவது ஆண்டு முழுவதும் சரக்கேற்றி யனுப்பப் பயன்படவேண்டும்.

உழவர்களின் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின்மூலம் விற்பனைக்கான வசதிகள் மிகச் சிறந்தமுறையில் அமைக்கப்படக்கூடும். ஒவ்வொரு ஊரும் தனக்கென ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைத்துத் தன் விளைவைச் சேகரித்து அதனை மிகவும் அருகாமையிலுள்ள நகருக்குக் கொண்டு சென்று விற்பனை செய்கிறது. ஊர்கள் சில சேர்ந்து ஒரு குழு சற்று உயர்நிலைக் கூட்டுறவு அமைப்பு, அதாவது கூற்ற (தாலுக்கா)க் கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைத்துக் கொள்ளலாம். ஒருவரிடத்திலிருந்து மற்றவரிடத்தில் விற்று அதன்மூலம் ஆதாயம்பெற்று ஒட்டுயிர்போல வாழும் தரகருக்கு இடமில்லாதுபோகும். கூற்றக்குழு தான் பெற்ற சரக்கு முழுவதையும் கோட்ட (ஜில்லாக் கூட்டுறவு)க் குழுவிற்கும், அது அதுபோல் இன்னும் உயர்நிலையானவற்றுக்கும் விற்கும். இவ்வகையில் உழவனுக்கு நேர்மையான விலையுறுதி கிடைக்கும். இதுதவிர, இதைவிட முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வசதி யாதெனில், சரக்குகளைப் பரப்புதல் செலவற்றதாகவும் சரிசமத்துவம் பொருந்தியதாகவும் இருக்கும்.

பொருள்களைப் பயன்படுத்துவோர் திறத்திலிருந்து பார்த்தாலும் இது நலநிறைந்ததே. அவர்கள் தமக்கு வேண்டிய உணவுத் தேவைகளை மலிவாகவும் நேரடியாக உழவர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலிருந்தும் பெறுவர். இதை எளிதாக்க அவர்களும் பயனீட்டாளர் (Consumers) கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைத்துக்கொள்வர். இத்தகைய சங்கங்கள் ஏற்கெனவே பல ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருக்கின்றன; அவை பெரும்பாலான மக்கள் ஆதரவையும் பெற்றுள்ளன.

சமதர்ம அரசியல் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வளர்ச்சிக்கு வசதிகள்செய்து ஆதரவளிப்பதுடன் அவற்றில் மிகுதி அக்கரையும் காட்டும். ஆயினும் கூடியமட்டும் அது அவற்றின் வேலையில் தலையிடாமலே இருக்கும்.

சேமிப்பு வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினுல் விளைவின் ஒரு பெரும்பகுதி ஆண்டுதோறும் பாழாக்கப்படுகிறது. எலிகளின் தொல்லையால் காய்கறிகள் சந்தை சாவடிகளிலும் புகைவண்டி நிலயங்களிலும் கிடங்குகளிலும் சீரழிவதைப் பார்த்திருப்பீர்கள். சேமிப்பு வசதிகள் இவ்வழிவைத் தடுக்கும். இங்ஙனம் எல்லாவகைகளிலும் சமதர்மத்தின்கீழ் பயிர்த்தொழில் ஆதரவுபெறும். அத்துடன் மக்களும் போதிய நல்ல உணவைப்பெறுவர். அதுவும் தமக்கும் உழவருக்கும் ஒருங்கே நலம் பயக்கத்தக்க விலையிலேயே பெறுவர்.

வினு (எரு): இதனுல் உழவன் எவ்வகையில் நலம் பெறுவான்? பொருளியல் முறையில் அவன் நன்னிலையிலிருப்பான் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனுல் அவன் வாழ்க்கையில் இன்பம் மிகுதியாக இருக்கக்கூடுமா?

விடை: இதுவும் ஒரு சிறந்த கேள்வியே. ஏனெனில் உழவர் பிரச்னையில் ஒரு சமூகக்கூறும் உண்டு. இந்தியாவில் கிராமங்கள் மிக மிகப் பல; அவையனைத்தும் வேறுபாடின்றி ஒரேபடியாக எவ்வளவோ பிற்போக்கானவையாகவே இருக்கின்றன. ஒரு நல்ல வீட்டில் வாழ்வது எப்படியிருக்கும் என்பதை உழவன் மறந்துவிடும் அளவு அவ்வளவு நீண்டநாளாகக் குச்சுக்குடிசைகளில் வாழ்ந்து வருகிறுன். நல்ல வீட்டில் வாழ்வது என்பதே அவனுக்கு அரசபோகங்களுள் ஒன்ருக ஆகிவிடுகிறது. இது நம் சீரழிவின் ஒருபகுதி. மிகப் பொதுவான வாழ்க்கை வசதிகள்

கூட அவனுக்கு எட்டாதவை. அவன் பெரும்பாலும் சவுக்காரம் (சோப்) பயன்படுத்துவதில்லை; உடல்நல சாதனங்கள் அவனுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அணிமணிகள், மணப்பொருள்கள் முதலிய சிறுதிற இன்பப் பொருள்கள்— வாழ்க்கையில் சற்று மகிழ்ச்சியும் ஒரு சிறு கிளர்ச்சியும் உண்டுபண்ணத்தக்க நுண்பொருள்கள்—அவன் வாழ்க்கைக்கு அயலாகின்றன. கிராமங்களில் பெரும்பாலும் பள்ளிகளே இருப்பதில்லை. கல்வி நம் கிராமங்களுக்கு எட்டாக் கிளையின் கிட்டாக்கனியாயுள்ளது. கிராமத்தானுக்குச் சமூகத் தொடர்பும் சமூக வாழ்வும் மிக மிகக் குறைவு. அவன் தனித்து, ஒதுங்கிய வாழ்வு வாழ்கிறான். இக்குறைபாடுகள் உழவனிடத்தில்மட்டுமன்று, பொதுவாகக் கிராமவாசிகள் அனைவரிடத்திலுமே உள்ளன. இந்தியாவின் உழவர் பிரச்சினையுடன் கிராமவாசிகள் பிரச்சினையையும் தீர்க்க முற்பட்டு அவற்றை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்தாலன்றி, உழவர் பிரச்சினையை நாம் தெளிவுபடுத்தியவர்களாக மாட்டோம். இந்தியாவின் கிராமப் பிரச்சினை ஒதுங்கிய வாழ்வு, பிற்போக்குத்தன்மை, ஆதிகாலப் பிற்போக்கு நிலைமைகள் ஆகியவை செறிந்ததாகும்.

இங்கே தெளிவான முதல் தேவை போக்குவரவு, செய்தி இணைப்பு வசதிகள் அதாவது பாதைகள் வகுப்பது முதலியன ஆகும். நல்லபாதைகள் மட்டுமன்றித் தற்காலப் போக்குவரவு சாதனங்களான உந்து வண்டிகள், புகை வண்டிகள் ஆகியவையும் வேண்டும்; மாட்டு வண்டிகள் படிப்படியாக மறையவேண்டும். மாட்டுவண்டிகள் இதுகாறும் தம் பயன் தந்துள்ளன. ஆனால் அவற்றின் காலம் செல்லாகிவிட்டது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு அஞ்சல் நிலையம் (post office) ஏற்படவேண்டும். முதற்படியாக ஐந்து கிராமங்களுக்கு ஒன்றுவது எழவேண்டும்.

அஞ்சல் நிலையம் என்பது அவர்களுக்கு நகர்களில் வாழும் புதல்வர் புதல்வியர்க்கு எழுதும் கடிதவசதி மட்டுமன்று; அதுவே அவர்களுக்கு மிகுதி நல்வாழ்வு, மிகுதி தொழில், மிகுதி உலகத் தகவல்கள் ஆகியவற்றுக்கும் வழி வகுப்பது ஆகும். இவ்வசதிகளின் உடனடிப்பயன் இந்தியாவில் நகரங்கள் மிகுதியாவதேயாகும். இது மிகவும் முக்கியமான, அவசியமான முன்னேற்றம் ஆகும். இந்தியாவில் ஒவ்வொரு கோடி மக்களுக்கும் 4 நகரங்களே (50,000 மக்களும் அதற்கு மேலும் உள்ளவை) இருக்கின்றன. அமெரிக்காவில் இத்தொகை 14; பிரிட்டனில் 27.

கிராம வாழ்வு வளர்ச்சியடையவேண்டும் என்றால் அதிக நகரங்கள் ஏற்படவேண்டும். அத்துடன் நகரங்களில் வாணிகம் மிகுதியாகி அவற்றின் தொழில் வளர்ச்சியடையவேண்டும். இவ்வளர்ச்சியினால் இன்னும் பலருக்குத் தொழில் கிடைக்கும். இந்தியாவில் இது அவசியமானது; ஏனெனில் கிராமங்களின் வறுமைக்கு உழவுத் தொழிலில் ஏற்பட்டுள்ள ஆள் நெருக்கடியே காரணம். மேலும் இன்று பல மூலப்பொருள்கள் உற்பத்தித் தொழிலுக்காகப் பல நூறு மைல்கள் கடந்து பெரு நகரங்களுக்கு கொண்டுசெல்லப்பட வேண்டியவையாயுள்ளன. இவற்றுட் பலவற்றைப் புதிதாக ஏற்படும் நகரத்தின் தொழில்களே உற்பத்தி செய்துவிட முடியும். இவை சரக்குக் கொண்டு செல்லும் செலவையும் ஏற்ற இறக்கச் செலவையும் குறைக்கவும் உதவும். உற்பத்தி யாவும் பெரு நகரங்களிலேயே வந்து குவிகின்ற போக்கு பொருளியல் முறையில் சிக்கன வாழ்வுக்கு உகந்ததன்று. சிறு நகர்த் தொழில்களுக்கு ஊக்கந் தருவதன்மூலம் இது சரி செய்யப்படலாகும்.

கிராமத் தொழில்களை வளர்ப்பதுபற்றிப் பல பசப்புரைகள் எழுப்பப்படுவது குறித்து இங்கே சில கூற வேண்டும். இவற்றைப் பசப்புரைகள் என்று நாம் கூறுவதற்குக் காரணம் இவற்றின் நோக்கம் அறச் சிந்தனையே, சிக்கனம் அன்று என்பதே. 'ஏழைக் கிராமவாசிக்குக் கொஞ்சம் உதவி செய்ய'வே இவர்கள் முன் வருகின்றனர். தொழில் காரியங்களுக்குக் கிராமம் செயல்முறையில் ஒரு உருவான தொகுதி ஆகாது. ஏனெனில் அதற்குத் தொழிலாண்மை, இயந்திரங்கள், மின்சார ஆற்றல் உற்பத்தி ஆகியவை தேவை. போதிய தொழிலாளர் வசதி வேறு வேண்டும். கிராமங்களின் தனித் துறை உழவே. அவற்றின்மீது தொழில் துறைகளை, எவ்வளவு சிறு தொழில் துறைகளைச் சுமத்தினாலும் அவற்றின் இத் தனிப் பண்புக்கு ஊறு ஏற்படும். கிராமத்தில் வளர்ச்சியடையும் முறையில் ஊக்கக்கூடிய தொழில்கள் அவ்வவ் விடத்துக்குத் தேவையான செருப்புப் பழுதுபார்த்தல், கொல்லுலை வேலை, தையல் ஆகிய சிறுதிறத் தொழில்களேயாகும். இவை அவ்வவ் விடத்து மக்கள் தேவைக்கு உதவுபவை.

மண் குடிசைகள் இந்தியாவின் எல்லையிலிருந்தே அகற்றப்பட வேண்டியவையாகும். ஒவ்வொரு உழவனும் தனக்கென வீடு கட்டிக் கொள்வதற்குப் போதுமான பணத்தை ஈட்டுவதுவரை நாம் இதுவகையில் காத்திருக்கவும் கூடாது. வீட்டு வசதி என்பது ஒரு தனி மனிதன் கவனிக்கவேண்டிய பிரச்சினையாக விடப்படக்கூடாது; அது தேசத்தின் பிரச்சினையாகக் கருதப்படவேண்டும். சமதர்ம அரசியல் இதில் தன் முழு ஊக்கத்தையும் திரட்டிவேலை செய்வதுடன் கட்டடத் தொழிலுக்கு அரசியலுதவி கொடுத்துக் கட்டடத் தொழிலைச் சமதர்மமயமாக்கும். இன்றைய கட்டடத் தொழில் மக்கள்

வீட்டுத் தேவையை முதலாகக்கொண்டு மட்டுக்குமிஞ்சிய ஆதாயம் பெறுகிறது. அவ்வவ் விடத்தில் கிடைக்கக் கூடிய மூலப்பொருள்களில் சிறந்தவற்றைத் துணைக் கொண்டு கிராம மக்களுக்கு ஒழுங்காகத் திட்டமமைக் கப்பட்ட வீடுகள் கட்டமைக்கப்படவேண்டும். தவிர, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் உடல்நல, நோய் நீக்க வசதி களும் கூடுமானபோதெல்லாம் மின்சார வசதியும் அளிக் கப்படவேண்டும். கேட்பதற்கு இது கனவுக் காட்சி வர்ணனையாகத் தோற்றினும் உண்மையில் கனவியல் தன்மையுடையதன்று. இந்தியாவுக்குப் பிரமாண்டமான அளவில் நீர்மின்சார வளம் இருக்கிறது. இவ்வகையில் அது உலகில் அமெரிக்கா ஒன்றுக்கே அடுத்த இரண்டா மிடம் வகிக்கிறது.

பள்ளிகளைப் பற்றியமட்டில் ஒவ்வொரு கிராமத் துக்கும் ஒரு பள்ளி இருக்கும்படி செய்யமுடியும் என்று முதலாளிகள்கூட ஒத்துக்கொள்கின்றனர். இது உடனடி யாகச் செய்யவேண்டியது. இது முடியாத இடங்களில் ஐந்து கிராமங்களுக்கு ஒரு தொடக்கநிலைப் பள்ளியாவது முதற்படியாக ஏற்படுத்தலாம். கல்வியறிவு பெற்ற நாட்டு மக்களே திறமான தொழிலாளராகவும் திறம்பட்ட உற்பத்தியாண்மை யுடையவர்களாகவும் இருப்பர். இது தவிரப் பத்தாண்டுக் கால அளவிற்கு முதியோர் கல்வித் திட்டத்திற்கான ஏற்பாடுகளும் செய்யவேண்டும். இதன் மூலம் சிறுவர், சிறுமியர் அனைவரும் கல்வி பெறும் அதே காலத்திற்குள்ளாக, முதியவர்களின் கல்வி யறிவில்லாமையும் அகற்றப்படும். இவர்கள் தம் வறுமை காரணமாக இளமையில் கல்விபெற முடியாது போன வர்கள் ஆவர். இங்ஙனம் 10 ஆண்டுகளுக்குள் இந்தியா முழுதும் கல்வியறிவு பெற்ற தேசம் ஆய்விடும்.

கடைசியாகக் கவனிக்கவேண்டியது பொழுது போக்கு. பார்வைக்கு இது ஏதோ தேவையற்ற அல்லது தேவைக்கு மேற்பட்ட ஒன்றாகத் தோன்றும். ஆனால் இது தவறு. மிகப் பழமையான காலத்திலிருந்தே கேளிக்கைகளின் பலன் உணரப்பட்டு வந்துள்ளது. நம் நாட்டில் மற்போர்ப் போட்டி முதலிய பல கேளிக்கைகள் இருந்தன. நம் புராண ஏடுகளில் அவற்றைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப் பெறுகின்றன. தேரோட்டப் பந்தயம் கௌதம புத்தர் காலத்தில் (அவர் 'புத்தர்' ஆகுமுன்) இருந்தது. கிரீசிலும் ரோமிலும் இருந்து வந்த கேளிக்கைகள் நன்கறியப்பட்டவை. கேளிக்கைகளில் மனிதன் எப்போதும் களித் தீடுபட்டுள்ளான்: ஏனெனில், அவற்றால் உடல் வலுவும் பொழுதுபோக்கும் கிடைக் கின்றன.

திரைக்காட்சி, நாடகமேடை, பேருரை மண்டபம் ஆகியவை வெட்டிவேலை யிடமோ வீண் பொழுது போக்கிடமோ அல்ல. அவை முழுதும் இன்ப நாட்டம் கொண்ட இடமுமல்ல. நாடகம் எப்போதுமே ஒரு தேசத்தின் செயல்துறைப் பண்பாட்டின் சின்னமாகவே இயங்கி வந்துள்ளது. திரைக்காட்சி நாடகம் போன்றது தான். அதன் வேறுபாடெல்லாம் அது நிழற்பட நுணுக் கத்துறையைப் பயன்படுத்துவதே. ஆக, அதுவும் பண் பாட்டின் ஒரு தோழனே. ஒரு ஊர்க் குழுவுக்கு ஒரு மேடை அமைந்து அதை மேற்பார்வை செய்ய ஒரு குடி மக்கள் பொழுதுபோக்குக் குழு ஏற்படுவது முடியக்கூடி யதே. திரைப்பட, நாடகமேடை முதலாளிகள் நடப்பில் நுழைவுச் சீட்டுப் பெட்டியறையிலேயே நாட்டமாக இருந்து, ஆதாயத்துக்காகச் செய்யும் தொழிலை நாட்டு நலத்தை முன்னிட்டு இக்குழு மேற்கொண்டு நடத்தும்

வாசிப்பகங்களும் நூல் நிலையங்களும் இதுபோலவே இன்றியமையாதவை.

இந்தியாவின் கிராமப் பிரச்சினைகளைக் கவனிக்கும் போது மருத்துவ உதவி ஏற்பாடுகளைப் புறக்கணித்த லாகாது. இவ்வகையில் நாட்டுப்புறங்கள் முற்றிலும் கவனிக்கப்படாமலிருந்து வருகின்றன. கவனிக்கப்பட்டால் பல இறப்புக்கள் தவிர்க்கப்படக்கூடும்: பலரின் வாழ்நாள் நீட்டிக்கப்படலாகும். மருத்துவ உதவி என்பது நோயாளி மருந்துப் புட்டியுடன் சென்று பார்க்க உதவும் ஒரு மருத்துவ நிபுணர் என்பதுமட்டு மன்று. மருத்துவ விடுதிகளும் அறுவை மருத்துவக் கூடங்களும் தூக்கு கட்டில் உதவியாளரும் (ஆம்புலன்ஸ்) செவிலியரும் அமைதல் வேண்டும். நோய், கொள்ளைநோய் ஆகியவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தத்தக்க வாய்ப்புக்களுக்கு ஏற்பாடாகவேண்டும்.

மருத்துவப் பணி நோய்களைக் குணப்படுத்தும் நடைமுறைகளுடன் நின்றுவிடக்கூடாது. முக்கியமாக நோய் தடுப்பதிலேயே கவனம் செலுத்த வேண்டும். இந்தியாவில் பல உயிர்கள் கழிச்சல், அம்மை முதலிய பெருவாரி நோய்களால் மாள்கின்றன. முன்கூட்டித் தடைமுறைகள் கையாளப்பட்டால் இது தவிர்க்கப்படக் கூடும். பிள்ளைப் பேற்றுப் பிரச்சினையும் இதுபோன்றதே. பேற்றுக்கு முன்னும் பின்னும் வேண்டிய பாதுகாப்புக்களுக்கு வகையில்லாமல் பெருந் தொகைத் தாய்மார்களும் குழந்தைகளும் மடிகின்றனர். அவர்களுக்கு வேண்டுவதெல்லாம் பேற்றுக்கு முன்னும் பின்னும் கவனிப்புப் பெறுவதுதான். இது மருத்துவ விடுதியிலேயே சிறப்பாகச் செய்யக்கூடியது. ஆயினும், கிராமக் குழு அடிப்படையில் தான் இத்தகைய மருத்துவ விடுதிகளும், செவிலியர் இல்லங்களும் அமைக்கப்பட முடியும்.

இங்ஙனமாக, சமதர்ம அரசியல் கிராமங்களின் வாழ்க்கையை முன்னேற்றுவிக்கும் பொறுப்பைக் கடமையாக ஏற்கும். அது கிராமங்களிலுள்ள வாழ்க்கையை எளிதாக்குவதுடன் இன்பமயமாக்கும். கிராமங்களில் பெரும்பாலோரான உழவர்கள் இதனால் நலம் பெறுவர்.

வினா (எசு): நீங்கள் மேலே எடுத்துரைத்த சீர் திருத்தங்கள் எல்லாவற்றையும் பற்றி முதலாளிகளுந்தான் பிரசாரம் செய்கிறார்கள்!

விடை: ஆம். பிரசாரம் செய்கிறார்கள். ஆனால், செயலில் காட்டுவது அருமையாய்விடுகிறது.

வினா (எஎ): அங்ஙனம் கூறுவதேன்?

விடை: நில உடைமைமுறை முற்றிலும் மாற்றப்பட்டாலல்லாமல் — பெருநிலக்கிழமை முறையின் ஒழிப்பு இதில் ஒரு பகுதி—இச் சீர்திருத்தங்கள் நடைபெறக் கூடியவையல்ல. எந்த முதலாளித்துவ அரசியலாவது பெருநிலக்கிழமை முறையை ஒழிக்கத் துணிவு கொள்ளுமா? அதிலும் முதலாளித்துவ இந்தியாவில் அதற்கு இடமேது? இந்நாட்டில் ஆட்சிக் குழுநலன்களின் ஆட்சி நீடிக்கும் வரை கிராமச் சீர்திருத்தம் என்பது என்றும் நடைபெறக் கூடியதன்று. நாட்டின் ஆட்சிக் குழு நலன்களை ஒழிக்கும் கண்டிப்பான திறமும் துணிவும் சமதர்ம அரசியலுக்கு மட்டுமே இருக்க முடியும்.

வினா (எஅ): ஒவ்வொரு ஊருக்கும் ஒரு பள்ளி என்று சொன்னீர்கள். நாட்டுப்புற மக்களுக்கு மட்டுமன்றித்தேச மக்கள் அனைவருக்கும் சமதர்ம அரசியல் கல்விப் பிரச்சினையின் சிக்கலை எவ்வாறு தீர்க்கும்? நமது தற்போதைய கல்வி முறை மிகச் சீர்கெட்டதென்பது மிகத்தெளிவு. ஆனால்,

இதனிடமாக சமதர்ம அரசியல் என்ன அமைக்கும்? எங்களுக்கு இதுபற்றிய நீண்ட அறிவாராய்ச்சியுரை வேண்டுவதில்லை, ஒரு கருத்துவிளக்கம் போதும்.

விடை: கல்வி என்பது ஒரு தனித் தலைப்புக்குரிய செய்தி. அதுபற்றி விரிவாக விளக்க ஒரு முழு நூல் வேண்டும். சுருக்கமாக, கல்வியின் உண்மை நோக்கமாவது: முதலில் தொடக்கக் கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டும்; இது பொது அறிவு தரும். அதாவது வாழ்க்கையை வாழ்ந்து நுகர்வதற்கான குறைந்த அளவு அறிவை இது தரும் (வாசிப்பதாலும் தானே ஆராய்ந்துணர்வதாலும் இதனை மனிதன் பிற்படச் சற்றுப் பெருக்கி நிறைவு படுத்திக்கொள்ளலாம்). இரண்டாவதாக உயர்தரக் கல்வி வேண்டும்; இது மருத்துவம், பொறியமைப்பாண்மை (எஞ்சினீயரிங்), சிற்பம், பத்திரிகைத் தொழில் முதலிய சிறப்பறிவுத் துறைகளுக்கான பயிற்சி தரும். இவை இரண்டும் முக்கியமானவையே. ஆயினும் அவற்றைத் தனித்தனியாக எடுத்துக் கொள்வோம்.

முதலாவதாக: நாம் கல்வி கற்பது எதற்காக? வாழ்க்கைச்சூழ்நிலையை எதிர்த்துச் சமாளித்துக்கொள்ள அது உதவுகிறது என்பதனாலேயே. இது தனி மனிதனுக்கு மட்டுமன்று, சமூகத்துக்கும் பொருந்தும். பிற்போக்கான, கல்வியறிவில்லாத சமூகம் முன்னேற்றமுள்ள, கல்வியறிவு பெற்ற சமூகத்துக்குத் தாக்குப்பிடிக்க முடியாது. முன்னது தொகையில் மிகுதியாயிருந்தால்கூட அது பலவீனமானதாகவே இருக்கும். தன் பொருளை எண்ணத்தெரிந்தவன் அதை எண்ணத் தெரியாதவனைவிடச் செவ்வையான கருத்துடையவனாகவே இருப்பான். இது யாவரும் அறிந்ததே.

மெய்யாக, இன்றைய வாழ்வில் முற்காலத்தைவிட வாழ்வதற்கான பொதுஅறிவே நமக்கு மிகுதி வேண்டப்படுகிறது. இது ஒரு மனிதன் வளர்ந்தபின் தரப்படக் கூடியதன்று. இளமையாயிருக்கும் சமயத்திலிருந்தே அவன் வளர்ச்சியுடன் வளர்ச்சியாக அது அறிவிக்கப்பட வேண்டியதாகும். இக் காரியத்துக்குக் குழந்தைப் பருவமே மிகவும் தகுதி வாய்ந்தது. ஒரு கல்விமுறையின் முதல் கட்டுப்பாடு எழுத்தறிவு உண்டுபண்ணுவதாகும். அதாவது வாசிப்பு, எழுத்து, எண்ணுதல் ஆகிய திறங்களை முன்னேற்றுவது ஆகும். இது 8 அல்லது 9 வயதுக்கு முன் நடைபெறவேண்டும். இது முடிவுற்ற பின் இதே துறையில் உயர்தரப் பயிற்சி பெறுவர். அதாவது சிறிது சிக்கலான கணக்குகள், இன்னும் சிக்கல் வாய்ந்த சொற்றொடர்களைச் சேர்த்து விரிவான வாசிப்பு, எழுதுதல் ஆகியவற்றில் பழகுவர்.

கல்வியின் கொள்கைச் சார்பான பகுதி இது. மனம் கருத்துக்களைச் சில அளவையுட்பட்ட எழுத்துக்களாகவும் இலக்கங்களாகவும் மாற்றியமைக்க இப்பகுதி பயன்படுகிறது. இதுவே எழுத்தறிவு எனப்படும்.

ஆனால் கல்வி என்பது இதனினும் சற்று மேம்பட்டது. அது வாழ்க்கையையும் இயற்கையையும் அவற்றின் அமைதிகளையும் நடைமுறைகளையும் அறிவுணர்வுடன் அறிவது ஆகும். ஆகவே குழந்தையின் கவனத்தை இவற்றின்மீது திருப்புவது கல்வியின் அடுத்தபடியாயமைகிறது. குழந்தைக்குத் தன் சமூகத்தைப் பற்றியும் அது சென்ற காலத்தில் செய்த செயல்கள் (நாட்டு வரலாறு) பற்றியும், அதன் தற்காலிகக் கருத்துக்கள் (இலக்கியம்), உயர்தரப் பெருந்தொகைக் கணக்குகள் (கணக்கியல்), கனிப்பொருள்கள், அவற்றின் பண்புகள் (இயைபியல்

அல்லது ரஸாயனம்), செடியியல் (Botany), நிலவுலகும் அதன் ஆக்கப் பொருளும் (மண்ணியல்), வான ஒளிப் பிழம்புகள், அவற்றின் இயக்கங்கள் (வான நூல்) ஆகியவை பற்றியும் அறிவு தரப்படுகிறது. ஆண்டுக்காண்டு மிகுதியான அதன் அறிவாற்றலுக்கேற்பக் குழந்தைக்கு அறிவு கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதன் 16-வது வயதுக்குள் அது அறியவேண்டிய பொருள்களைக் காரியத்துக்கேற்ற அளவில் கிட்டத்தட்ட அறிந்து விடுகிறது. இதன் பின்னரே உயர்தரக் கல்வி தொடங்குகிறது. இதனை மாணவர்களுள் ஒரு சிறு பகுதியினர் மட்டுமே தொடர்ந்து பெறுகின்றனர். மற்றவர்கள் ஏற்கெனவே அடைந்துள்ள காரியத்துறைக்கான அளவிலுள்ள கல்வியுடன் அமைகின்றனர்.

உயர்தரக் கல்வி கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் தரப்படுகிறது. அதன் பெயருக்கொத்த வகையில் அது உண்மையிலேயே உயர்கல்வி தான்—அதாவது ஆழ்ந்த, நுண்ணிய அறிவு அதில் பெறப்படுகிறது. பள்ளிக்கூடத்தில் அறிவுத் தொகுதி அப்படியே மனத்தில் படியவைக்கப்படுவதில்லை.* துறைதுறையாகப் பிரித்துத் தனித்தனியாகவும் சிறப்பாகவும் ஆராயப் பெறுகின்றன. சிறப்புப் பயிற்சிமுறை தொடங்குவதும் இப்போது தான். தொழில் நுணுக்கத் தகுதிகளுக்கான தனிப் பயிற்சிகள் தொடங்குவதும் இதிலிருந்துதான். அமைப்பாண்மை (Engineering), மருத்துவம், உயிரின நூல் (Zoology) முதலியவை இத்தகைய தனிப்பயிற்சித் துறைகள். வேறு வகையில் கூறுவதானால் பல்கலைக் கழகத்தில் தரப்படும் அறிவு உயர்தர அறிவு. தன் அறிவுத் துறை

*ந. கு. தமிழில் படித்தல் என்னும் பிறவினைச் சொல் படிவைத்தல் என்னும் பொருளே குறிப்பது காண்க.

யில் தானே தன்னிச்சையாய் முன்னேறுவதற்குப் போதிய அளவு அறிவுத்தகுதி பெறும்படியான நிலையை இவ்வுயர்தர அறிவு தருகிறது என்னலாம். ஆயினும் அறிவு இவ்வுயர்தரக் கல்வியுடனும் முடிவுபெறுகிறது என்பதில்லை. ஒருவன் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் அதை நாடிச் செலவிடலாம். பல விஞ்ஞானிகள், அமைப்பாளர்கள், மருத்துவர்கள் அங்ஙனம் செய்வதும் கண்கூடு.

கல்வியின் நூல்துறைப்பகுதி இவ்வளவினது. ஆனால் இன்று பள்ளிக்கூடம் என்பது முற்றிலும் தூய எளிய அறிவை மட்டும் திரட்டித்தந்தூட்டும் நிலையம் என்று கருதப்படுவதில்லை. மாணவர்களை அறிவுடையவர்களாக மட்டுமின்றிச் சமூக முறையில் பயன்படுபவர்களாகவும் முன் மாதிரியான தகுதியுடையவர்களாகவும் செய்யும்படி புத்தாராய்ச்சிகளும் சோதனை முறைகளும் நடத்தப்படுகின்றன. முடிவாக உணரப்பட்ட முக்கியமான முடிவு யாதெனில், பள்ளி வாழ்வின் தொடக்கத்திலிருந்து குழந்தை வாழ்க்கையின் அறிவு (அதாவது முன்னோர் திரட்டிய அனுபவங்களின் தொகுப்பு) பற்றிய சில செய்திகளை மட்டுமன்றி, அவன் உடலும் உள்ளமும் வளர்ச்சியடைந்துகொண் டிருப்பதனால், இவ்வழியில் அவை வளர்ச்சி பெறுவதற்கான எல்லா உதவிகளும் செய்ய வேண்டும் என்பதே. பெரும்பாலான பள்ளிக்கூடங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் விளையாட்டுகளும் களியாட்டங்களும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருப்பதன் நோக்கம் இதுதான். இத்துறையில் மாணவர் பங்குகொள்ளும்படி ஊக்கப் படுகிறது. உடல் நலமும் அறிவுத்திறமையுமுடைய தலைமுறை சமூகத்தின் ஒரு மூலதனம் ஆகும். வெறும் அறிவு மட்டும் உடைய பலவீனமான தலைமுறை அதன்மேல் சுமத்தப்பட்ட கடன் பொறுப்பு ஆகும். கல்வி நிலையங்

களின் சமூகச்சார்பான கடமைகள் பற்றிய மட்டில், இத் துறையின் பயிற்சியில் சோவியத் கூட்டுறவு ஒன்றிலன்றி வேறெங்கும் போதிய வற்புறுத்தல் செய்யப்படவில்லை. சோவியத் கூட்டுறவில் குழந்தைப் பருவம் முதலே சமூகம் பற்றிய கருத்துக்களும் கூட்டுறவுமுயற்சி பற்றிய எண்ணங் களும் உள்ளத்தில் ஊன்றி வளர்க்கப்படுகின்றன. குழந்தை கள் விளையாடும் விளையாட்டுக்களை ஒருங்கே விளையாடப் பழக்கம் தரப்படுகின்றது. பிள்ளைகள் வீடுகட்டி விளையாடு வதற்குப் பயன்படுத்தும் செங்கல்கள் குறைந்தது இருவ ராலேயே தூக்கப்படும் அளவு பளுவுடையதாகச் செய்யப் படுகின்றன. இவை எல்லாவற்றின் நோக்கம் கூட்டுறவின் மூலமே வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்ற கருத்தைப் பிள்ளைகளின் மனத்தில் எழுப்புவதாகும்.

உலகெங்கும் கல்விநிலையங்கள் பணியாற்றும் பணி யின் பொதுத்தன்மை இது. இந்தியாவிலுள்ள கல்விநிலை யங்கள் இதில் எவ்வளவோ தொலைவு குறைபடுகின்றன. நம் கல்வி யமைப்புமுறை நம்மை அனைவரையுமே குமாஸ் தாக்களாக்குவதற்கென அமைக்கப்பட்டது. ஆண்டு தோறும் நம் பட்டதாரிகள் ஆயிரப் பத்தாயிரக் கணக்கில் வெளியே அனுப்பப்படுகின்றனர். அவர்கள் வாழ்க்கை யில் குமாஸ்தா வேலையைத் தவிர வேறு எதற்கும் தகுதி யுடையவர்களாயில்லை. சில வேளை வழக்கறிஞர், மருத் துவ நிபுணர்; ஒரு வேளை அமைப்பாளர், நுணுக்கத் துறையாளர் நிலைகளுக்கு அவர்கள் செல்லலாமாயினும், மிக மிகச் சிலரே இத்தகைய பயிற்சிகளுக்குச் செல்ல முடியும்—அவை அவ்வளவு செலவு பிடிக்கின்றன. தவிர இங்கும் அறிவுத்திறம் அவ்வளவு மட்டமாகவே உள்ளது.

சமதர்ம அரசியல் செய்யும் முதற்செயல் இந்தியா வின் கல்வித்துறை முழுவதையுமே முற்றிலும் மாற்றி

யமைப்பது ஆகும். அது தனி மனிதன் வளர்ச்சிக்கு உதவி, அதன்மூலம் நாட்டு வளர்ச்சிக்கு உதவும் முறையில் அச் சீரமைப்புத் திட்டமிட்டுத் தொடங்கப் பெறும். இவ்வளவு பட்டதாரிகள் நமக்குத் தேவையில்லை என்பதும் இன்னும் மிகுதியான வழக்கறிஞர்களை வைத்துச் செரிக்கவைக்க நம்மால் இயலாது என்பதும் எல்லாருக்கும் தெளிவாக விளங்கக்கூடும். இந்தியா தொழில் முறையில், பயிர்த்தொழில் துறையில், நுணுக்கத்துறைகளில் முன்னேறவேண்டி யிருக்கிறது. இத்துறைகளிலேயே கல்விக்கு உடனடியாக ஊக்கம் அளிக்கப்படும். மேன்மேலும் மிகுதியான அமைப்பாளர்கள், விமானிகள், மின்சார வல்லுநர்கள், பயிர்த்தொழில் வல்லுநர்கள், விஞ்ஞானிகள், புதுநிலக் கண்டுபிடிப்பாளர் (Explorers), ஆசிரியர்கள் ஏற்படவேண்டும். இவ் ஆண் பெண் ஊழியர்கள் நாட்டில் மிக மிக அவசரமாகத் தேவைப்படுகின்றனர். நம் கல்வித்துறை நிலையங்களின் இலக்கு இதுவாக, இதுமட்டுமே, ஆகவேண்டும். ஏனெனில், நம் நாட்டின் முன்னேற்றமும் வளமும் இத் தேவையை நிறைவேற்றுவதைப் பொறுத்தவை. பயிர்த் தொழில் கவனிப்பில்லாமல் சீர்கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் போதும், நம் தொழில்களுக்கு விஞ்ஞான ஆலோசகரில்லாமல் வெளிநாட்டு அறிஞரை நாம் நம்பவேண்டிய நிலையிலிருக்கும்போதும், ஷேக்ஸ்பியர் கவிதை யாராய்ச்சித் திறமோ, உரோமக நாட்டுச் சட்ட விற்பனமோ உடைய வல்லுநர்களை உற்பத்தி செய்வதில் என்ன பயன்!

உயர்தரக் கல்வியிலும் அடிப்படை மாறுதல்கள் செய்தாகவேண்டும். ஆனால், தொடக்கநிலை, இடைநிலைக் கல்வி நிலையங்களின் அமைப்புக்களைச் சீர்திருத்திப்பின் அந்த உறுதியான அடிப்படைமீதே உயர்தரக் கல்விச்சீர்திருத்த

வேலை தொடங்கப்படமுடியும். நம் தற்காலத்தொடக்க, இடைநிலைக் கல்வியமைப்பு எல்லாவகையிலுமே அதிருப்தி தருவதாயுள்ளது. குழந்தைகள் வகுப்புகளில் மந்தைகள் போல் அடைக்கப்படுகிறார்கள். கற்றுக்கொடுக்கும் பாடமோ பொருட்சார்பற்ற கருத்துக்கள். கற்பிக்கும் முறை கருத்தைக் கவராத முறை. பிள்ளைகள் கல்வியில் கருத்துச் செலுத்தும்படி செய்யாவிட்டால் அக்கல்வியால் என்ன பயன்? எடுத்துக்காட்டாக இந்தியச் சிறுவனுக் கோ சிறுமிக்கோ இங்கிலாந்தின் வரலாறு கற்பிப்பதேன்? அந்நாடு அவர்களுக்கு அறிமுகமற்றது. சமூகத்தொடர்பு பற்றியவரை அதன் மக்கள் அவர்களுக்குத் தொடர்பற்ற அயலார்கள். இயற்கைப் பாடத்தில் கற்றுக்கொடுக்கும் செடி கொடியைப் பையனுக்குக் காட்டாமல் அப் பாடத்தை அவனுக்குக் கற்பிப்பதால் நன்மை யாது? நம்மைப் 'புத்தகப் பூச்சிகள்' என்று பிறர் குறைகூறினால், அதில் வியப்புக்கு என்ன இடம் இருக்கமுடியும்? வாழ்க் கைத் தொடர்பில்லாத அறிவைத் தானே நாம் பெறு கிறோம்! அதுமட்டுமா? நிலைமை உண்மையில் அதைவிட மோசமானது. நச்சுத்தன்மைவாய்ந்த அடிமை மனப் பான்மை யுணர்ச்சி நம் கல்விமுறை முழுவதும் பரவியுள் ளது. நான்காம் வகுப்புத்தாய்மொழிப் பாடத்தில் (எழுத் தறிவு ஓரளவு முற்றும் பெற்றுப் பொருளறிவு தொடங்கும் வகுப்பில்) முதல் பாடமே இராஜ-சக்கிரவர்த்தியையும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தையும் பற்றியதாயிருக்கிறதே! நம்நாட்டு வரலாற்று ஏடுகளைப் பார்த்தால் அவையனைத் தும் பிரிட்டிஷார் வருவதன்முன் இந்தியாவில் எல்லாம் ஒரே குழப்பம் என்றும், பிரிட்டிஷாரே இங்கே ஒழுங் கமைதியைக் கொண்டுவந்தவர்கள் என்றும், ஆதலால் அவர்கள் வரவு ஒரு தெய்வச்செயலே என்றும் நம் கருத்

தில் பதியும் முறையிலேயே அது எழுதப்பட்டுள்ளது என்று தோற்றவில்லையா ?

நம் கல்வி நூல்துறையில் மட்டுமல்ல விரும்பத்தகாததாயிருப்பது. அது குழந்தையின் உடல்வளர்ச்சி, உள வளர்ச்சிகளில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. பல கல்விக் கூடங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் விளையாட்டுக் களியாட்ட அரங்கங்களிருக்கின்றன என்பது உண்மையே. ஆனால் மிகப் பலவற்றில் இவ்வசதிகள் இல்லாமலும உள்ளன. கல்வியின் இப்பகுதி முற்றிலும் ஒவ்வொரு நிலையத்தின் விருப்பு வெறுப்பிற்கும் செல்வ ஆற்றல் நிலைக்குமே விடப்பட்டுள்ளது. அவற்றைப் பாடத் திட்டத்தினுள் ஒரு பகுதியாகச் சேர்க்கும்படி கல்வியமைப்பு வற்புறுத்தவில்லை. இத்தவறு எத்தனை தலைமுறைகளுக்கு எத்தனை கேடு உண்டுபண்ணியுள்ளது ?

நம் குழந்தைகளுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் செய்யப்படும் இப்பெருந் தீங்கைச் சமதர்ம அரசியல் உடனடியாக அகற்றும். அத்துடன் அது ஒவ்வொரு குழந்தையின் உள்ளத்திலும் சமூக மனப்பான்மை ஊறும்படி செய்யும். அவன் அல்லது அவள் இந்நாட்டின் சிறுவர்களில் ஒருவர் என்றும், இந்நாடு மொத்தத்தில் மனித இனத்தின் ஒரு பகுதி என்றும் அவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படும். மேலும் உடல்வளர்ச்சியும் சமூகவளர்ச்சி போன்றே முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாதலால், மலிவான செலவில் உணவூட்டும் முறைகளும் செய்து தரப்படும். இந்தியாவில் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஒருநாளைக்கு ஒரு கோப்பை பால் கொடுத்தால் அதன் பலன் எவ்வளவு இருக்கும் என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள்! ஒரு நேர நல்ல உணவேனும் கொடுத்தால் பயன் இன்னும் எவ்வளவு மிகுதியாகும்!!

உடல்நல ஏற்பாடுகள், தண்ணீர் வசதி ஏற்பாடுகள் முதலியவற்றைப் போலவே கல்வியும் செலவில்லாமல் இலவசமாக்கப்படவேண்டும் என்பதும், அரசியலே அச் செலவை முழுவதும் ஏற்கவேண்டும் என்பதும், இக் காலத்தில் எங்கும் எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட செய்தியேயாகும். சமதர்ம அரசியலின் குறிக்கோள் எல்லாக் கல்விப்படிகளையும் இலவசமாக்குவதே. இன்று நன்னிலையிலுள்ள தாய் தந்தையரையுடைய மாணவனும் வேறுவகையில் அத்தகைய வசதி பெற்ற மாணவனும் மட்டுமன்றி அதனை வேறுயாரும் பயன்படுத்துவதற் கில்லை. இது இயற்கையறிவுக்குப் பங்கம் விளைப்பது. இறுதியில் சமூகத்திற்கு அழிவுதருவதும் ஆகும்.

முடிவில் சுருக்கிக் கூறுவதானால், சமதர்மத்தின் மூலம் பிள்ளைகளுக்கு உடல் வளர்ச்சிக்கும் அறிவு வளர்ச் சிக்கும் வேண்டிய வசதிகள் யாவும் அரசியலாலேயே இலவசமாகச் செய்து கொடுக்கப்படும். ஏனெனில் இவ் வளர்ச்சிக்கு உதவுவதன்மூலம் இறுதியாக நலமடைவது சமூகமே. கல்வி ஒரு சமூகத்தின் உயிர்நிலையான காரிய மாதலால் அது நன்னிலையுடையவர்கள்மட்டுமே பெறட் டும் என்று விட்டுவைக்கக் கூடியதன்று. அங்ஙனம் விட்டு வைத்தால் இந்தியா பிற்போக்கான, வலிவற்ற, ஏழ்மை மிகுந்த நாடாகவே இருக்கும். இலவசப் பொதுக் கல்விக் குப் பெருஞ்செலவு பிடிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் யார் வலிவின்மீதும் ஆற்றலின் மீதும் தேசத்தின் ஆற்றல் சார்ந்துள்ளதோ, அவர்களுக்காகச் செலவிடாத அச்செலவு வேறு யாருக்குத்தான் செலவிடப்படமுடியும்? அது உண்மையில் ஒரு செலவு அன்று; விலையேறிய ஒரு மூலதனச் சேமிப்பேயாகும். அதைச் செய்து முடிக்க எத்தனை தியாகங்கள் செய்தாலும் தகும்.

வினு (எகூ): கல்வி பற்றி நீங்கள் விளக்கிக் கூறிய உயர் கருத்துக்கள் யாவும் தாமே இயல்பாக ஆராய்ந்தறியும் ஆற்றலும் மனித இனத்துக்குத் தொண்டாற்றும் தன்மையும் உடைய அறிவு நலமும் உடல் நலமும் வாய்ந்த ஆண்பெண் பாலாரைக் கட்டாயம் உண்டுபண்ணக்கூடியவையே. ஆயினும் சமதர்மம் எல்லாரையும் ஒரே வகை அறிவுச் சட்டத்தில் போட்டு நெருக்குமென்றும், தமக்கென யாரையும் சிந்திக்கவிடுவதில்லை யென்றும் கேள்விப்படுகிறோம். அத்துடன் ஒவ்வொருவனும் அரசியலார் என்ன சொல்கிறார்களோ அதன்படிதான் செய்யவேண்டுமாமே! வேறு வகையாகக் கூறினல் தனிப்பட்டவர் சுதந்திரம் என்பதே கிடையாதாம். சமதர்மம் இவ்வாறு செய்யுமானல், நல்ல கல்வி முறையிருந்துதான் என்ன பயன்? முதலாளித்துவ அரசியலின் கீழோ நாம் விரும்பிய எதையும் படிக்கலாம்; விரும்பும் எதையும் பற்றி எண்ணமிடலாம்.

விடை: இது முற்றிலும் பிரசாரப் புரளி. இதில் இம்மியளவு கூட உண்மை கிடையாது. சமதர்மம் தனிப்பட்டவர் அறிவுக்கு முழுநிறை விடுதலை கொடுக்கவில்லையானல், அது தன் இளைஞர்க்கு இத்தனை பிரமாண்டமான செலவு செய்து இலவசக்கல்வி தர முன்வருமா? இது பொது அறிவினுல் கூட உணரக்கூடியதே. சமதர்மத்தின் செயல்முறைகள்பற்றி அதன் எதிரிகள் அசம்பாவிதமான செய்திகளைப் பரப்பிக்கொண்டே, வேண்டுமென்று பரப்பிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அவற்றில் இது ஒன்று. ஒரே ஒரு வகை அறிவுத் திறத்தைமட்டும் சமதர்மம் அடக்கி வைக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறோம். தன்னல நோக்கமொன்றே ஊறிப்போனதாய், தன் சமூகத்தைக் கெடுத்தாயினும் ஆதாயம்பெற முயலும் அறிவுத்திறம் ஒன்றே அது.

இக்கட்டுப்பாட்டைக் கண்டு சீறுபவர் சிலர் இருக்கலாம். அவர்கள் தங்குதடையற்ற தனிப்பட்டவர் விடுதலையுரிமை கோரக்கூடும். ஆனால் அவர்கள் தொகை மிகமிகக் குறைவாகவே இருக்கும். எங்கும் எல்லா இடத்திலும் குழு வாழ்வின் அவசியத்தை மக்கள் ஒப்புக்கொண்டே உள்ளனர். அவ்வப்போது பொது அமைதியினின்றும் வழுவக்கூடுமாயினும், யாவரும் "வாழுவேன், பிறரையும் வாழவிடுவேன்" என்ற பொது அமைதி முறையையே பின்பற்றுகின்றனர். அவர்கள் தம் தனிப்பட்ட நலனைச் சமூக நலனுடன் ஒன்றுபடுத்தவே செய்கின்றனர். இது முதலாளித்துவ மனப்பான்மைக்கு நேர் மாறுது. அது தனி மனிதன் முன்னேற்றத்தைச் சமூக முன்னேற்றத்துக்கு மேம்பட்டதாக்குகிறது. கோடிக் கணக்கானவர் வறுமைக் குழியில் அவதிப்படும்போது ஒருவன் இன்ப வாழ்க்கையில் புரளுவது முதலாளித்துவத்தின் கீழ் ஒரு குற்றமாகாது. இந்நிலைக்குச் சமதர்மம் என்றும் இணக்கமளிக்க முடியாது.

ஆனால் சமதர்மத்தின் கீழ் நுகர்வதைவிட முதலாளித்துவத்தின் கீழ் தனி மனிதன் மிகுதி சுதந்தரம் நுகர்வது எவ்வாறு முடிகிறது என்றும், அவன் விரும்பியதை வாசிக்கவும் எழுதவும் அவன் எப்படி இணக்கமளிக்கப் பெறுகிறான் என்றும் நீங்கள் கேட்கக் கூடும். இது ஒன்று எப்படியும் சமதர்ம முறையைவிட முதலாளித்துவ முறைக்குள்ள உயர்வு என்று கூட உங்களுக்குத் தோற்றக்கூடும். ஆனால் இது தோற்றம் மட்டுமே. உண்மை யாதெனில் இன்று தனி மனிதன் வாசிப்பது முழுவதும் முதலாளித்துவத்துக் காதரவானவைகளே. சமதர்மச் சார்பில் நீங்கள் எழுதினால், உங்கள் பிழைப்புக் குரிய வழி குறைக்கப்படத்தான் செய்யும். இதற்கு ஒரு

விளக்கம் தருவோம். இன்று, நீங்கள் விரும்பியதை நீங்கள் உண்ணலாம். ஆனால் உண்மையில் பெரும்பாலான மக்களுக்குத் தாங்கள் விரும்பிய உணவை உண்ண முடியாது என்பது நமக்குத் தெரியும். ஏனெனில் அதற்கான பணம் அவர்களிடம் கிடையாது. கல்விவகையிலோ நாம் பள்ளிக்கும் செல்லலாம்; கல்லூரிக்கும் செல்லலாம். வெளிநாட்டுக்குக் கூடச் செல்லலாம். ஆனால் எத்தனை பேருக்கு இச் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும்? இச்சுதந்திரம் நம் கைப்பொருளின் அளவினால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறதே! மக்கள் தொகையில் பெரும்பாலானவர்களைப் பற்றிய வரையில் முதலாளித்துவத்தின் கீழிருக்கும் தனிப்பட்டவர் சுதந்தரம் ஒரு 'ஏட்டுச் சுரைக்காய்': காரியத்துக்குதவுவதன்று. அது 'உள'தாயிருக்கலாம்; ஆனால் நாம் அதைத் துய்க்க முடியாது.

ஒரே ஒரு வகுப்புக்கு மட்டும் அச் சுதந்திரம் மிகமிக உண்மையானது. அதுதான் கையில் பணமுடைய வகுப்பு, நம் முதலாளித்துவ வகுப்பு. மேலும் இந்த (ஏட்டுச் சுரைக்காய்) உரிமையைக்கூட முதலாளித்துவம் குறுகத் தறிக்கிறது: சில சமயம் உங்களுக்குத் தரப்பட்ட உணவைத்தான் நீங்கள் உண்ணலாம் (பங்கீடு அல்லது ரேஷன்); வெளியிட இணக்க மளிக்கப்பட்டதைத் தான் எழுதவோ வாசிக்கவோ செய்யலாம் (செய்தித் தணிக்கை —ஸென்ஸார்ஷிப்); அரசியல் படிக்கச் சொன்னதைத் தான் படிக்கவேண்டும் (கல்விக்கான திறமை வாய்ந்த பாடத்திட்டம்). முதலாளித்துவத்தின் கீழ் மெய்யான தனிப்பட்டவர் சுதந்தரம் என்ற ஒன்று உண்மையில் இல்லவே இல்லை. அது இருப்பதாகத் தோன்றும் போதெல்லாம் அது உண்மையில் ஒரு இணக்கமளிக்கப்

பட்ட (வேண்டும்போது எடுத்துக்கொள்ளப்படக் கூடும்) சிறப்புரிமை மட்டுமே. அது ஒரு (என்றும் நிலையாயுள்ள) அடிப்படை உரிமையாயிராது.

சமதர்மத்தின் செய்தி இதற்கு நேர்மாறானது. இங்கே சமூக சுதந்தரம் என்ற சட்டத்துக்கு உட்பட்டுத் தனிப்பட்டவர் சுதந்தரம் என்பதற்கு இணக்கமளிக்கப் படுவதுமட்டுமல்ல, அது ஊக்கவும் படுகிறது. சாதனங் களில்லாத ஒரு காரணத்துக்காக ஒருவர் முன்னேற்றம் என்றுமே தடைப்படாது. இயற்கையறிவு எப்போதும் வளர்க்கப்படவே செய்யும். ஆயினும் அடிக்கடி பண வடிவில் தரப்படும் ஊதியத்தைக்கொண்டு முன்னேற்றம் அளக்கப்படுவதுண்டு. இது தவறானது. எடுத்துக்காட் டாக, ஒருவன் இசையில் ஈடுபட்டுப் பயில்வது முற்றி லும் அவன் பணம் சம்பாதித்து; உந்து வண்டி, மாளிகை, வேலைக்காரர்கள் ஆகிய ஆரவார வாழ்வுடன்; தன் அலமாரி நிறைய ஆடை யணிகள் அடையவேண்டு மென்பதற் காகவே என்று கூறமுடியுமா? அவனுக்குப் பாடும் ஆற்ற லும் அக்கலையில் ஆவலும் இருப்பதனால் மட்டும்தானே அவன் இசை பயில்வதைத் தேர்ந்துகொண்டிருக்கக் கூடும்? மில்ட்டன் 'துறக்க நீக்கம்' என்ற காப்பியத்தை நானூறு ஆண்டுகட்கு முன்னர் இயற்றினன். ஆயிர நூறாயிரக் கணக்கில் அதன்படிகள் விற்கப்பட்டுள்ளன. இன்றும் விற்கின்றன. ஆயினும் அப் புகழ்பெற்ற கவிஞன் வறு மையிலேயே மாண்டான். எனவே அவன் எழுதியது பணத்துக்காக அன்று என்பது தெளிவு. சமூகம் அவனை அவ்வாறு நடத்தியது தவறு என்றும் கூறலாம். ஆனல் சமதர்ம சமுதாயம் இத்தகைய செய்திகள் நிகழும் படி விடாது. அறிவுத்திறமுடைய மனிதன் ஒருகோடி கட்டியாள்பவனுக முடியாதிருக்கலாம். உண்மையில்

(சமதர்ம சமூகத்தில்) யாருமே அதை விரும்ப மாட்டார்கள். ஆனால் அவன் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த பண்புக்குப் பரிசாக அவன் போதிய வசதிகளுடன் வாழவும், இன்னும் அதுபோன்ற பெருங் காவியங்கள் செய்யவும் வேண்டிய சாதனங்கள் அவனுக்குச் செய்து தரப்படுவது உறுதி. இங்ஙனம் ஓர் உயர் ஒழுக்க நிலையிலிருந்து பார்த்தால்கூட சமதர்மத்தின்கீழ்த் தனிப்பட்ட ஒருவன் துய்க்கும் சுதந்தரம் முதலாளித்துவத்தின் கீழ் அவன் நுகரும் சுதந்தரத்தைவிட மிக உயர்தன்மையுடையதாகும். அத்துடன் மக்களின் பெரும்பான்மையினரைப் பொறுத்தவரை முதலாளித்துவத்தின் கீழுள்ள அச் சுதந்தரம் வெறும் பெயரளவிலுள்ள சுதந்தரமே. வேறுவகையில் கூறினால் அது தனிப்பட்டவர் சுதந்தரமேயன்று; ஒரு வகுப்பின் சுதந்தரம்மட்டுமே. பணம் படைத்தவரான அவ்வகுப்பினர்மட்டுமே அதனை நுகரமுடியும்.

வினா (௩௦): சமதர்மத்தின்கீழ் பத்திரிகைஉலகத்துக்கு எவ்வளவு சுதந்தரம் அளிக்கப்படும்? அது கட்டுப்படுத்தப் பட்ட ஒரு பத்திரிகை உலகாய்த்தானே இருக்கும்?

விடை: இதற்கும் மறுமொழி காரிய அளவில் மேற்கூறியதை ஒத்ததே. ஆனால் பத்திரிகைச் சுதந்தரம் என்பது எது என்பதை உணர இன்று பத்திரிகைகள் செய்துவரும் பணி யாது, அவை இனிச் செய்யவேண்டுமென நாம் கருதும் பணி யாது என்பவற்றை நாம் உணர வேண்டும்.

முதல் முதல் பத்திரிகை இங்கிலாந்தில் 400 ஆண்டுகட்குமுன் தொடங்கப்பட்டது. அதன் முக்கிய வேலை பிரிட்டிஷ் மன்னரவை பிறப்பித்த ஆணைகளை எங்கும் பரப்பி அறிவிப்பது ஆகும். இதற்குமுன் அவ்வாணைகளை மன்னர் செய்தியறிவிப்பாளன் எங்கும் அறிவிப்பது

வழக்கம். பிற்காலங்களில் அவை சுவர்கள் மீது ஒட்டப் பட்டன. நாளடைவில் ஆணைகள் மட்டுமன்றி அவையின் நடப்புக்களும் பத்திரிகையி லிடம்பெற்றன. இப் போது அது மன்னர் அவைக்கு வெளியே தனிப்பட் டவர்கள் முயற்சியால் தன்னிச்சையாக வெளியிடப்படத் தொடங்கிற்று. அதன் ஆசிரியரும் மன்னர் பணியாளல் லாத ஒரு பொது மனிதரானார். பின்னும் நாட்செல்லச் செல்ல, மன்னர் செயல்களும், பெருமக்கள் செயல்களும் மட்டுமன்றி, வாணிகக் கழகங்களின் செய்திகளும் அதன் பத்திகளில் இடம்பெற்றன. அதன்பின் அரசியல்மன்ற அவைகளின் வாதங்களும் குறிக்கப்பட்டன. தற்காலப் பத்திரிகையின் தோற்றம் இது.

இதே சமயத்தில் இன்னொரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டது. ஒன்றன்று, பல பத்திரிகைகள் தோன்றின. பத்திகளில் மன்னர் பெருமக்கள் செய்திகள் இப்போதும் காணப் பட்டன. ஆனால், அச் செய்திகள் மட்டுமன்று; அச் செய்திகளும் பழைய கீழ்ப்படிதல் தொனியுடனன்று. பத்திரிகைகள் மன்னர் அவையின் செயல்களைக் குறை காணவும், மக்கள் உரிமைகளை வற்புறுத்தவும் தொடங் கின. மன்னர் மரபுக்குப் போட்டியாக எழுந்த வாணிகக் கழகங்களையே அவை மிகுதியாகத் தாக்கின. மன்ன ருக்கும் பெருமக்களுக்கும் இது தொல்லையாயிற்று. அவர் கள் மனத்தாங்கல் காரணமாகப் பல அடக்கு முறைகள் எழுந்தன. பத்திரிகை ஆசிரியர் பலர் சிறைக்கும் சென் றனர். இறுதியில் பத்திரிகைகள் ஆட்சியுரிமையிலிருக்கும் குழுவையும் சரி, மற்ற எவரையும் சரி, பொதுநலத்தை அவை ஆதரிக்கும்வரை குறைகூறலாம் என்ற உரிமை பெறும் அளவு வெற்றி பெற்றன. இவ்வுரிமையே இன்று பத்திரிகைச் சுதந்தரம் எனப்படுகிறது.

இதன் பின்னுக, உலகில் பத்திரிகைகளின் நிலை எவ்வளவோ மாறுதலடைந்துள்ளது. மன்னரவையுடன் பத்திரிகைகள் நடத்திவந்த போராட்டத்தின்போது, அதே சமயத்திலேயே முதலாளித்துவம் பழைய நில வுடைமை ஆட்சியுடன் அரசியலில் ஆதிக்கத்துக்காக மல்லாடிக்கொண்டிருந்தது. இதனுல் ஒரு சில தறுவாய் கள் தவிர மற்றச் சமயங்களிலெல்லாம் பத்திரிகைத் துறை முதலாளித்துவ வகுப்புடன் ஒன்றுபட்டு அதன் ஆர்வங் களிலும் பங்குகொண்டது. உண்மையில் அது அவ்வகுப் பின் பிரசார 'வாய்' ஆயிற்று. இரண்டாவதாக வெளி யீடுகள் பெருத்த அளவில் பரவி வாணிக முறையில் நல்ல தொழிலாயின. இதன்பயனுகப் பத்திரிகை இதுவரை தன் ஆசிரியர்மூலம் கொண்டிருந்த தனிப்பட்ட தன்மை இழந்து, மற்றத் தொழில்களிலுள்ள உற்பத்திப் பொருள் கள்போல ஒரு உற்பத்திப் பொருளாயிற்று. அதாவது பத்திரிகை ஒரு தொழிலாய் அதன் உடைமையாளர் 'பத்திரிகைப் பெருமாள்'களாயினர். அவர்கள் முதலா ளித்துவத்தின் ஆதரவாளர்கள் மட்டுமல்லர், தாமே ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளரை வைத்து வேலை வாங்குவதுடன் பெரு முதலீட்டுத் தொழில் செய்யும் பெரிய முதலாளிகளாயினர். இத்தகைய பத்திரிகை முதலாளித்துவத்தை ஆதரிப்பதும், முதலாளித்துவத் துக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்யும் எந்தக் கொள்கை யையும் மும்முரமாக எதிர்ப்பதும் இயல்பே. இதன் பொருள் யாதெனில், எந்தப் பத்திரிகைச் சுதந்தரத்துக் காக அவர்கள் முன்பு போராடினரோ அதே சுதந்தரம் இப்போது அவர்களுக்கு எட்டிக்காயாகியுள்ளது.

மூன்ருவதாக, பத்திரிகை மிகப் பெருந்தொகையாக மக்களிடையே பரவியதனுல், அது மிகவும் செல்வாக்கு

மிக்கதொரு நிலையமாயிற்று. அரசியல் மன்றத்தைவிட அன்றுயினும், அதனேடொத்த ஆற்றலை அது பெற்றது. கடைசியாக, பத்திரிகைத்துறை எல்லா நாடுகளிலும் பரந்தது. இதன்பின் அது ஒரு உலக சக்தி ஆயிற்று. எங்கும் அதன் முதல் குறி நிலைபெற்ற அமைப்புக்கு ஆதரவு தருவதே.

இந்தியப் பத்திரிகைத்துறை வளர்ச்சி சற்று வேறு பட்டது. 19-ம் நூற்றுண்டுவரை பத்திரிகைத் துறை இந்தியாவி லில்லாதிருந்தது. அது இங்கே பிரிட்டிஷா ரால் நுழைவு பெற்றது. பம்பாயிலும் கல்கத்தாவிலும் அவ்வவ்விடத்துக்குரிய பத்திரிகைகள் நூறு ஆண்டுகட்கு முன் தொடங்கப்பெற்றன. இவை மாகாண ஆட்சியாளர் (Governor), ஆட்சிமுதல்வர் (Viceroy) அரசவை களின் நடவடிக்கைகளையும் பிரிட்டிஷ் அரசியல் பணியாளரின் செய்திகளையும் அறிக்கையிட்டுத் தெரிவித் தன. தாய்மொழிப் பத்திரிகைகள் இன்னும் பிற்பட்டே எழுந்தன. இத் தாய்மொழிப் பத்திரிகைகள் இந்திய மக்களிடைமட்டுமே பரவின. இந்தியர் ஆட்சியாளர் செய்திகளில் அவர்கள் மிகுதி அக்கறை காட்டுவர் என்று கூறமுடியாது. அத்துடன் மக்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை வெறுத்தார்கள். இந்தியப் பத்திரிகைகள் மக்களின் இவ்வுள்ளார்ந்த உணர்ச்சியின் நிழலாகித் தமது மனச்சான் றுக்கு உருக்கொடுத்தன. அந்த அளவுக்கு அவை அதற் கான விலையையும் கொடுக்கவேண்டி வந்தது. முன்னணி முயற்சியாளரின் உலைவிலா உழைப்பின் பயனுக அது எஞ்சி நின்றுள்ளது. அத்துடன் அது தேசத்தின் விடு தலைப் போராட்டத்திற்கும் அரும்பணி ஆற்றியுள்ளது. ஆனல் மேனுட்டுப் பத்திரிகைகள் வகையில் பொது வாக ஏற்பட்ட அதேநிலைமை இன்று இந்தியப் பத்திரிகை

உலகையும் கௌவிவருகிறது. தேசமெங்கும் பத்திரிகைகள் செல்வ ஆற்றல்மிக்கவர் கைப்பட்டு முதலாளித்துவ வகுப்பின் கைப்பாவையாய் வருகிறது. ஏற்கெனவே, உழைப்புவகுப்பு இயக்கத்துக்கும் குடியானவரியக்கத்துக்கும் அவை எதிர்ப்புக்காட்டி வருகின்றன. சமதர்மக் குறிக்கோள் பற்றியோ அவை நேர்மையில்கூடத் தவறிவிடுகின்றன. சமதர்மம் பேச்சுச் சுதந்திரத்தை மிகவும் விரும்பினாலும், அதனால் முதலாளித்துவம் பத்திரிகைத் துறையில் முழு ஆதிக்கம்பெற விடமுடியாது; மக்களிடையே தப்பெண்ணத்தைப் பரப்பிவரும் அதன் பணியைச் சும்மா விட்டிருக்கவும் முடியாது. பொதுமக்கள் நலனைக் கவனிக்கச் சமதர்மப் பத்திரிகைத்துறை ஏற்படவேண்டிய அவசியம் மிகுதி.

வினா (அக): ஒரு பத்திரிகைக்குத் தான் விரும்பிய எதையும் அச்சிட்டுவிடமுடியுமா?

விடை: கட்டாயம் முடியும். அதன் நோக்கங்கள் சமூக விரோதமாயிராதவரை அப்படிச் செய்ய முடியவே செய்யும்.

வினா (அஉ): பத்திரிகைகள் சமதர்ம அரசியல்பற்றிக் குறைகூறமுடியுமா?

விடை: அவர்கள் யாரை வேண்டுமானாலும் எதை வேண்டுமானாலும் சமதர்ம அரசியலை உட்படக் குறைகூற உரிமையுண்டு. சமதர்ம அரசியல் உண்மையில் அத்தகைய எதிர்ப்புரைகளை வரவேற்கும். ஏனெனில் திறம்பட்ட செயலாற்றல் ஏற்பட்டுக் கைக்கூலி முதலிய ஊழல்கள் ஒழிந்து முன்னேற்றம் உண்டாவது அவ்வழியில்தான்.

வினா (அரு): வகுப்புவாதப் பிரச்னையைச் சமதர்ம அரசியல் எவ்வாறு தீர்க்கும்? தேசியவாதிகள் கூறும் வாத

மாவது, பிரிட்டிஷார் மக்களைப் பிளவுபடுத்திப் பலவீனப்படுத்துவதற்காக வகுப்புவாதத்தை வளர்த்து விட்டனர் என்பதே. சமதர்ம அரசியலுக்கு அதைத் தீர்த்துவைக்க ஏதாவது சிறப்பான திட்டம் இருக்கிறதா?

விடை: ஆம். இருக்கிறது. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் மக்களிடையே பிரிவினை மனப்பான்மையை வளர்த்ததுடன் மட்டுமன்றி இப்போது தேசத்தையே இந்துஸ்தான் என்றும் பாகிஸ்தான் என்றும் பிரிப்பதிலும் வெற்றியடைந்துள்ளது. இங்ஙனம் அது விதைத்த பிரிவினைப்பூசல் அதன் முழுநிறை விளைவையும் தந்துவிட்டது. வகுப்புப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குத் தேசப் பிரிவினை ஒரு வழியன்று. அண்மைக்கால நிகழ்ச்சிகள் இதனைத் தெளிவுபடுத்திக் காட்டிவிட்டன. ஆகவே, தேசியவாதிகளின் வாதம் தவறானதன்று. ஆயினும் பாகிஸ்தான் தோன்றுவதற்கு இணங்கியதன்மூலம் அவர்கள் தங்கள் குறிக்கோளினின்று பின்னடைந்து சென்று அதன் அழிவுநிறைந்த பயனையும் பெற்றுவிட்டார்கள். ஒரு தேசம் என்பது ஒரு நிலஉடைமைபோலப் பிரிக்கக் கூடியதன்று. அது ஊறுபடுத்தக்கூடாத இயற்கையான உயிர்நிலை மரபுச் செல்வம். சமதர்ம அரசியல் தேசம் வகுப்புவாத அடிப்படையில் பிரிக்கப்படுவதை ஒருபோதும் ஒப்புக்கொண்டிராது. நேர்மாறாக அது அப்பிரிவினைச் செயலைமட்டும் ஒழிக்கவே பாடுபடும். கொள்கையடிப்படையிலேயே சமதர்மம் எல்லா வகுப்புவாத அமைப்புக்களையும் எதிர்க்க உறுதி கொண்டுள்ளது. ஏனெனில் அது மனித இனத்தின் சமத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. மதங்கள், சாதிகள் ஆகியவற்றில் அதற்கு வேண்டுதல் வேண்டாமை என்பது கிடையாது.

வினு (அச): முஸ்லிம் பிரச்னை ஒரு வகுப்புவாதப் பிரச்னையா?

விடை: கூடிப்போனல் ஒருவேளை அதை முஸ்லிம் சிறுபான்மைப் பிரச்னை என்று கூறலாம். ஆனல் உண்மையில் அந்தப் பிரச்னைக்குத் தானும் இடமுண்டா? அரசியல் முறையில் சிறுபான்மை வகுப்பு என்றல் தங்கள் தொகையின் சிறுமை காரணமாகப் பல முட்டுப்பாடுகள் உடைய இனம் என்று பொருள். ஆனல் 'சிறுபான்மை' என்பதாலேயே இன்னல்கள் நேரவேண்டும் என்பதில்லை. முதலாளிகளும் ஒரு சிறுபான்மையினரே. ஆனல் எந்த அளவு கற்பனையையும் மிகையுரையையும் கலந்தாலும் அவர்கள் இன்னல்கள் அடைபவர் என்று கூறமுடியாது. அதுபோலவேதான் முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையினர் என்றும் உண்மையில் கூறமுடியாது. அவர்கள் இந்தியாவின் பெரும்பான்மைச் சமூகத்தில் ஒன்றைச் சார்ந்தவர். அவர்கள் தொகை 10 கோடி. அதாவது ஒவ்வொரு நான்கு பேரிலும் ஒருவர் முஸ்லிம். 3,867 பேரில் ஒருவர்தான் பார்ஸி; 64-ல் ஒருவர்தான் கிரிஸ்தவர்; 68-ல் ஒருவர்தான் சீக்கியர். உண்மையிலேயே சிறுபான்மையினரான இவர்களுள் எவரும் முஸ்லிம் வகுப்புவாதிகளைப்போலத் தங்கள் தனித்தன்மையை வற்புறுத்தவில்லை. பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்ததினலேயே முஸ்லிம் வகுப்புவாதிகள் அவ்வாறு வற்புறுத்தினர். உண்மையில் பிரிட்டிஷார் வருவதுவரை எந்த முஸ்லிம்களும் எந்தவகையான அரசியல் இன்னல்களும் அடைந்ததுகிடையாது. அவர்கள் ஆட்சியாளர்களா யிருந்தபோது எங்ஙனம் அடைந்திருக்கமுடியும்? 1909-ல் 'மார்லி-மின்டோ' சீர்திருத்தத்தின்போது பொதுவான இந்திய சமூகத்திலிருந்து முஸ்

லிம் சமூகம் பலவந்தமாய்ப் பிரிக்கப்பட்டு ஒரு தனி அரசியல் மதிப்புக் கொடுக்கப்பட்டதுவரை வகுப்புவாதம் இந்தியாவில் தலைகாட்டவில்லை. அவர்கள் அப்போது தமக்கென ஆட்பேர்கள் தேர்ந்தனுப்பும்படி கோரப்பட்டனர். ஒரு முஸ்லிமுக்கு மொழிதர எண்ணிய ஹிந்து அவன் எத்தனை நல்லவனாயினும் அங்ஙனம் மொழிதரவோ, நேர்மாறாக முஸ்லிம் ஹிந்துக்கு மொழிதரவோ இணக்கமளிக்கப்படவில்லை.

இவ் வேற்பாடு உண்மையில் முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு குறைபாட்டையே உண்டுபண்ணிற்று. அவர்கள் இயற்கைக்கு மாறாக, நிலையாக ஒரு சிறுபான்மையாக ஆக்கப்பட்டனர். இதன் பலனாக ஹிந்துக்கள் வகுப்புவாதத்துடனோ, தனித்தொகுதியுடனோ எத்தகைய தொடர்புமில்லாதவர்களாய் உண்மையில் அவற்றை எதிர்த்தே வந்த போதிலும், முஸ்லிம்கள்மட்டும் இந்துக்களுக்கெதிராக அரசியலில் செயலாற்றும்படி தூண்டப்பட்டனர். இத்தூண்டிலில், முஸ்லிம்கள் விழுவானேன்? தனித்தொகுதிமுறை அன்று சட்டசபையிலுள்ள மக்களைப் பாதிக்கவில்லை. ஏனெனில் அந்நாளில் அவை உண்மை அதிகாரமற்ற பெயரளவான சபைகளாகவே இருந்தன. முஸ்லிம் பொதுமக்களைப்பற்றியவரை தனித்தொகுதி அவர்களைத் தாண்டிச் சென்றதேயன்றித் தீண்டவில்லை. முஸ்லிம் மக்களுக்கு இந்துக்களைவிடத் தாராளமான மொழியுரிமைத் தகுதி யெல்லை தரப்பட்டபோதிலும் அவர்களுக்கு மொழிதரும் உரிமைகூட அதனாலும் கிட்டவில்லை.

ஆனால் பிரிட்டிஷ் அரசியலார் வகுப்புவாத நச்சு மருந்தை இன்னொரு பக்கத்தில் திறம்படக் குத்திச்

செலுத்தினர். ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிரப்பப்படவேண்டும் பதவியிடங்கள் சில (அந்நாட்களில் பலவாகவேயிருந்தன) எழுந்தன; அவற்றுக்கான அமர்வுகளில் திறமையைக் கவனியாது வகுப்புவாரி எண்மானம் புகுத்தப்பட்டது. அதாவது முஸ்லிம்களில் ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட தொகையினர் தாங்கள் முஸ்லிம் வகுப்பினர் என்ற காரணத்திற்காகவே அமர்வு பெற்றனர். *இங்ஙனம் வகுப்பு வாதத்திற்கு ஒரு கையுறை தரப்பட்டது. இதிலிருந்து கல்வி கற்ற முஸ்லிம்களுக்கு இதனினும் தங்களுக்குச் சாதகமான எண்மானம் வேண்டும் என்ற கூச்சல் கிளப்பும் அவா உண்டாயிற்று. அதன்பின் 1919-ல் ஏற்பட்ட மாண்டேகு செம்ஸ்போர்டுச் சீர் திருத்தத்தின்போது இரட்டையாட்சி அதாவது பிரி வினையாட்சி புகுத்தப்பட்டது. மாகாண அமைச்சர் களுக்குச் சில்லறைப் பதவிகளுக்கு ஆள் அமர்த்தும் உரிமை தரப்பட்டது. அமைச்சர்கள் தங்கள் பதவிகளைக் காத்துக்கொள்ளச் சட்டசபைப் பொது உறுப்பினர்கள் ஆதரவைப் பெறவேண்டியிருந்தது. இந்நிலையில் முஸ் லிம் அமைச்சர் ஒருவர் எவ்வாறு பதவிகோரும் ஒரு முஸ்லிமுக்குச் சலுகை காட்ட முடியும்? அவர் நிலைமை அச்சமயம் யாவரும் இரங்கத்தக்க நிலையன்றோ? தேர்தல்களில் அவர் முஸ்லிம் மொழியாளர்கள் மொழி பெற்று வந்தவர். ஏனெனில் தேர்தல் தனித்தொகுதி

---

*த. கு. முஸ்லிம் வகுப்பினர் திறமையில் பெரும்பாலும் குறைந்திருந்தனர் என்பதும் அதனால் தொகையிற் பிற்படாவிடி னும் திறமையின்மூலம் பிற்பட்ட வகுப்பினராகவே இருந்தனர் என்பதும் இவ்விடத்தில் கவனிக்கத்தக்கது. ஒரு சமூகத்தில் திறமை ஏற்பட வசதியும் மற்றொரு சமூகத்திற்கு அவ்வசதியில்லா மையும் இருப்பதே இந்திய வகுப்புவாதத்தின் மூலகாரணம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முறையில் நடைபெற்றது. அதேசமயம் அமைச்சர் என்ற முறையில் அவர் மற்றச் சமூகங்களின் ஆதரவையும் நாடவேண்டியவராயிருந்தார். ஆகவே முஸ்லிம் சமூக வாதிகள் தங்களுக்குத் தனிச்சலுகைகள் வேண்டு மென்று கூக்குரல் கிளப்பினர். அதாவது மற்றச் சிறு பான்மை வகுப்பினர் சேர்ந்து பெரும்பான்மை வகுப்பி னருக்கெதிராகக் கூட்டெதிர்ப்பமைப்பதற்கு வேண்டிய அளவு போதிய பேராண்மை கோரினர். 1933-ம் ஆண் டின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் இவ்வுரிமை தரப் பட்டது. இப்போதும் அதன் விளைவு அவர்கள் எதிர்பார்த் ததற்கு மாறாகவே இருந்தது. அது இந்துக்களை அவ் வளவு கோபமூட்டவில்லை. ஆனால் மற்றச் சிறுபான்மை யினர்களை அது சீற்றமடையச் செய்தது. முஸ்லிம் களுக்குத் தங்களைக்காட்டிலும் சாதகமான பேரம் கிடைத் துள்ளதென அவர்கள் கண்டனர். அவர்கள் முஸ்லிம் களை எதிர்த்ததுடன் தனித்தொகுதி முறையையும் எதிர்த் தனர். பார்ஸிகள் இந்தியாவில் மிகச்சிறிய சிறுபான்மை வகுப்பினராயிருந்தபோதிலும் தனித்தொகுதி கோராம லிருந்து பிறரைவிட நன்னிலையிலிருந்தனர்.* அவர்கள் பிரதிநிதிகள் பொதுத்தொகுதியில் நின்று மொழிகள் பெற்றே சட்டசபைக்குள் நுழைவுபெற்றதோடன்றி அமைச்சவைப் பதவிகளும் பெற்றனர்.

மற்றச் சிறுபான்மை வகுப்பினரிடையே முஸ்லிம் களுக்கு எதிரான உணர்ச்சி கண்டு முஸ்லிம் வகுப்புவாதி களுக்குக் கிலி பிடித்துக்கொண்டது. இதனால் அவர்கள் 'சரிசமநிலை' க் கோரிக்கையை யெழுப்பினர்; அதாவது அவர்கள் இந்துக்களுடன் சரிசமமான ஆட்பேர்கள்

*தீ. கு. செல்வவளத்தில் பார்ஸிகளே இந்தியாவின் முதன்மை வாய்ந்த வகுப்பு.

வேண்டுமென்று உரிமை கோரினர். இக்கோரிக்கை யிலும் ஒரு 'புதைமுள்' அடங்கியிருந்தது. முஸ்லிம் களுக்குச் சரிசமநிலை தரப்பட்டால் மற்றச் சிறுபான்மை யினருக்கு இன்னும் மிகுதி கசப்பு ஏற்படுவதும் அதன் பயனாக அவர்கள் வேண்டுமென்றே கூட இந்துக்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு முஸ்லிம்களின் சாதக நிலைமையை இன்னும் குறைப்பதும் உறுதி. இங்ஙனம் ஒவ்வொரு துறையிலும் முஸ்லிம் வகுப்புவாத நோக்கம் மன முறிவே கண்டது. மக்கள்தொகுதியில் மற்ற வகுப்பினர் நல்லெண் ணத்தையே அவர்கள் இழந்தனர்.

இச்சூழ்நிலையில் முஸ்லிம் வகுப்புவாதி என்ன செய் வான்? அவன் மிகவும் கற்பனாகாரமான, ஆனால் புதுமைத் திறங்கொண்ட புதிய கருத்தொன்றைத் தோற்றுவித் தான். அவன் தானே தனித்தலைமை யுரிமை பெறத்தக்க பாகிஸ்தான் என்ற தனி முஸ்லிம் நாட்டு கோரிக்கையைக் கொண்டுவந்தான். ஏனெனில் அவன் ஒரே அவா மக்கள் தொகையில் பிறருடன் ஒத்துழைப்பது என்ப தன்று; தானே தலைமை நிலை வகிக்கவேண்டுமென்பதே. இப்போது முஸ்லிம் வகுப்புவாதிக்குப் பாக்கிஸ்தான் கிடைத்துவிட்டது. ஆனால் அதனால் வகுப்புவாதப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிட்டதா? பாக்கிஸ்தானில் ஒரு முஸ்லி மல்லாத சிறுபான்மையும் இந்தியாவில் ஒரு முஸ்லிம் சிறுபான்மையும் ஏற்பட்டுள்ளன. இவற்றை என் செய் வது? அவர்கள் மனம் நிறைவடைந்துவிடவில்லை. நேர் மாறாக இப்போது அவர்கள் தம் தம்மீது தாமே அச்சங் கொள்கின்றனர். இத்தனையாலும் எற்பட்டுள்ள படிப்பினை யாதெனில், வகுப்புவாதம் செயற்கையாகச் உருவாக்கப் பட்ட ஒரு பிரச்சினை; எனவே அதற்குத் திருப்திகரமான முடிவு ஏற்பட முடியாது என்பதே.

வினு (அரு:) அது தீர்க்கமுடியாத பிரச்சினையானல் நாம் அதுபற்றி என்ன செய்வது?

விடை: *ஒரு ஆளுக்கு மூளைக்கோளாறு ஏற்பட்டால் என்ன செய்கிறோம்? அவன் மருட்சியை அப்படியே உண்மையாகக் கொண்டு அதன்மீதா செயலாற்றுகிறோம்! முதலில் அவன்மருட்சியை அகற்ற முயல்கிறோம். அது முடியாவிட்டால் அவனைப் பைத்தியக்காரர் மருத்துவ விடுதிக்கு அனுப்பிவைக்கிறோம். அது போலவே இப்போது வகுப்புவாதத்தைத் தர்க்கமிட்டுச் சரிசெய்ய முடியாது என்று கண்டுகொண்டோம். சமதர்ம அரசியல் இதுவகையில் செய்யத்தகும் ஒரே சிகிச்சைமுறை வகுப்புவாதத்தைச் சட்டப்படி தண்டிக்கப்படும் குற்றமாக்கிவிடுவதே.*

வினு (அசு): வகுப்புவாத வேற்றுமை மனப்பான்மை நம்மிடம் மட்டுமீறி வேரூன்றியிருப்பதால் அதனை வேரோடு அகற்றப் பல தலைமுறைகள் ஆகுமென்று நீங்கள் கருதவில்லையா?

விடை: *வகுப்புவாதம் இந்தியாவில் இருந்து வருகிறது. அந்நஞ்சு மிக ஆழமாக வேரூன்றிவிட்டது என்பதும் உண்மையே. ஆயினும் அது பெரும்பான்மையும் ஒரு வகுப்புச் சார்பான மருட்சி மனப்பான்மையே. எப்படியானாலும் பிரிவினை மனப்பான்மையும் பண்பாட்டிலேயே ஊறிப்போனது என்று கூறுவது மிகையுரையேயாகும். வகுப்புவாதத்தை வரவேற்காமலே நடைபெற்று வரும் பல நிலையங்கள், கட்சிகள், அமைப்புகள் முதலியவை தேசத்திலுள்ளன. அவை வலிவுவாய்ந்தவையாகவும் வெற்றிகரமாகவும் அமைதியாகவுமே நடைபெற்று வருகின்றன. தொழிற்சங்க இயக்கம், குடியானவர் இயக்*

கம், நம் பல்கலைக் கழகங்கள், நம் வழக்கறிஞர் அவைகள், மருத்துவ வல்லுநர் சங்கங்கள், வணிகர் மண்டலங்கள் ஆகியவை யாவுமே வகுப்புவாதத் தொடர்பற்றவை. ஆயினும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் வகுப்புவாதத்திற்கு தனிப்பட்ட உயர் சலுகைகள் தரப்பட்டன. இதன் பயனாக வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியும் அதனால் சீர்கேடடைந்தது. அச் சலுகையை அகற்றி விடுங்கள்; வகுப்புவாதப் பிரச்சினையும் தானே கரைந்து போகும்.

ஏற்கெனவே மாறுபட்டுவரும் பொருளியல் வாழ்விடையே, வகுப்புவாதம் ஒரு சாபக்கேடாயிருந்து வருகிறது. அது முக்கியமாகப் படித்தமக்களிடையேதான் மிகுதியாயுள்ளது என்றும், பட்டம் பதவிகளுக்கான போட்டிக்காகவே அது பரப்பப்படுகிறது என்றும் காணலாம். இந்தியாவின் தொழில் முன்னேற்ற மடைந்தவுடன், கல்விகற்றவரை முற்றிலும் ஈடுபடுத்திக்கொள்ள ஒரு புதிய துறை ஏற்பட்டுவிடும். மேலும் தொழில் துறையில் முதலாளித்துவத்தின் கீழேகூட வகுப்புவாதத்தின் மீது தாக்குதல் காட்டப்படுகிறது. ஏனெனில் தொழிலின் தேவை திறமையேயன்றி, ஒரு கொள்கைப் பற்று அன்று. வகுப்புவாதத்தை ஒருநாளில் வேருடன் களைந்தெறிய முடியாதாயினும் கூடிய அளவில் அது ஒரு தலை முறைக்குள் அகற்றப்பட முடியும்.

வினு (அள): அந்த நிலை ஏற்படும் வரை நமக்குள் வகுப்பு ஒற்றுமை வேண்டும் என்று நீங்கள் கருதவில்லையா?

விடை: ஒற்றுமை இருக்கவேண்டியதுதான். ஆனால் அது வகுப்பு ஒற்றுமையாய் இருக்கக்கூடாது. ஏனெனில் வகுப்பு ஒற்றுமை என்ற கருத்தே நம் சமூகத்தில் வகுப்புக்கள் என்ற பிரிவினைகள் இருந்து வருகின்

றன என்று ஒத்துக்கொள்வதாகும். சமதர்ம இயக்கம் இத்தகைய பிரிவுகளை மறுப்பதையே குறியாகக் கொண்டது. அதனிடமாக அது புதியதோர் வகுப்பு வேறுபாடற்ற, பிரிவினையற்ற சமூக அமைப்பைக் கோருகிறது. அத்துடன் புதியதொரு பற்றுக்குரிய சாதனத்தை அதாவது தேசத்தையும் முடிவாக மனித வகுப்பையும் அது மேற்கொள்ளுகிறது. மக்கள் தம் வாழ்வின் அச்சாக இயங்கும் இவ்விரு அடிப்படைப் பண்புகளையும் உணரும்படியாக அவர்கள் அறிவு விழிப்படையச் செய்ய வேண்டும். அவற்றுள் முதலாவதாகிய தேசம் நம் வாழ்க்கைப் பிழைப்புக்கு வகைசெய்கிறது. இரண்டாவதாகிய உலகம் மனித இனத்தை முழுவதும் இணைக்கிறது. ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்த மனித வகுப்பிடையே வேற்றுமைகள் இருக்கமுடியாது; பகைமை யுணர்ச்சிக்கு அவசியமே கிடையாது. சமதர்மத்தின் உயிர்நிலைத் தத்துவங்கள் சர்வ தேசியமும் பரஸ்பர ஒத்துழைப்புமே.

வினு (அஅ): இந்திய மன்னர் நாடுகள்பற்றிச் சமதர்மவாதிகள் கருத்து யாது?

விடை: சமதர்மம் மனித வகுப்பின் சமத்துவப் பிரசாரம் செய்வது. அப்படியிருக்க எந்த உருவிலும் சரி, வடிவிலும் சரி, மன்னராட்சியை எப்படி ஏற்க முடியும்? ஒரு வகையில் மன்னரிளங்கோக்களை விட முதலாளி கூட ஏற்கத் தக்கவனுவான். ஏனெனில் முதலாளியின் செல்வம் ஓரளவு அவன் அறிவுடன் அதைப் பயன்படுத்துவதனுல் வருவது. மேலும் இன்றைய முதலாளி நாளைய இரவலன் ஆகலாம். மன்னர் இளங்கோக்கள் அங்ஙனம் ஆவதில்லை. அவன் செல்வம் வழிவழி யுரிமைப்படி வருவதாகும். சமதர்மம் வகுப்பு வேற்றுமைகளையும் வழிவழி வரும் சிறப்புரிமைகளையும் ஒழித்துக்கட்ட விரும்பு

கிறது. ஆகவே சமதர்மம் எப்போதும் இந்திய மன்னர் நாடுகள் தனிவாழ்வை எதிர்க்கவே செய்யும்.

வினு (அக): "இணைப்புச் சட்டத்"தின்படி மன்னர்களின் அதிகாரத்தில் பெரும்பகுதியும் மறைந்துகொண்டே வருவதால் நாளடைவில் அவர்கள் வெறும் பெயரளவிலே தானே மன்னர்களா யிருப்பார்கள்?

விடை: இது தவறான கருத்து ஆகும். இணைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் மன்னர் அதிகாரங்கள் குறைக்கப் படவில்லை. நேர்மாறாக அவை பெருக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் விரும்பினால் அவர்கள் தாங்கள் சுதந்திர உரிமையுடையவர்கள் என்று அறிவித்துவிட முடியும். ஆயினும் ஏனைய இந்தியப் பகுதிகளுடன் ஒத்துழைக்கா விட்டால் தங்கள் வாழ்வு முற்றுப்பெறும் என்று அவர்கள் உணர்ந்துள்ளார்கள். இரண்டாவதாக, குடிகள் கிளர்ச்சி செய்தெழுந்தால் அவர்கள் பிரிட்டிஷ் சக்தியை இப்போது நம்பமுடியாது. நுண்ணிய அறிவுத்திறமையுடையவராதலால் தாம் இனிப் பிழைத்து வாழ்வது முதலாளித்துவத்துடன் சமரசம் செய்வதைப் பொறுத்தது என்பதையும் அவர்கள் அறிகின்றனர். தற்போது இவர்கள் செய்து வருவது இச் சமரசம் தான். முதலாளித்துவ இந்தியாவும் மன்னர் இந்தியாவும் மக்கள் குடியாட்சி யுரிமைக்கெதிரான பொது முன்னணி அமைக்கக்கூடும் என்ற இடையூற்றுக்கு இன்னும் இடமுண்டு.

வினு (கூ0): மன்னர் அரசியல்கள் தங்கள் ஆட்சியைக் குடியாட்சி யியலாக்கினால், அது போதாதா?

விடை: குடியாட்சி யியலாக்குவது என்று நீங்கள் கூறுவதன் பொருளென்னவோ? மன்னராட்சியின் குடிகளுக்கு பொறுப்புரிமை தரப்படுவதும் தேர்ந்தெடுக்

கப்பட்ட உறுப்பினர்களே அமைச்சர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க இணக்க மளிக்கப்படுவதும் குடியாட்சி யென்று நீங்கள் கொண்டால், உங்கள் விளக்கம் தவறானதென நான் எச்சரிக்க வேண்டியதாகும். குடியாட்சி என்பது மக்கள் கையிலேயே மாறுதலற்ற நிலையில் முழு அதிகாரமும் ஆற்றலும் இருப்பது என்பதாகும். ஒரு குடியாட்சியில் அக்குடியாட்சிக்கு மேம்பட்டு அதனிடையே முடியாட்சி போன்ற ஒரு ஆளோ ஒரு நிலையமோ இருக்க முடியாது. அது குடியாட்சிக்கு நேர்மாறுபட்ட தன்மையாகவே இருக்கும்.

வினா (கூக): ஆனல் பிரிட்டனில் ஒரு முடியாட்சியிருக்கிறதே!

விடை: பிரிட்டன் ஒரு குடியாட்சி நாடென்று யார் சொன்னார்கள்? அது ஒரு ஏகாதிபத்யம்.

வினா (கூஉ): மன்னர் நாடுகளின் ஒழிப்பால் இந்தியா எவ்வகைகளில் நலமடையும்?

விடை: முதன் முதலாக அது தேசத்தை ஒன்றுபடுத்தும். மன்னர் நாடுகளை ஒழிப்பது அவற்றுக்கு வெளியேயுள்ள இந்தியருக்கு மட்டுமன்றி அம்மன்னர் நாட்டுக் குடிகளுக்கும் நலமானதே. தேசமக்கள் ஒரே இணைப்பில் இணைக்கப்பட்டு, ஒரே அரசியல் பெற்று, ஒரே மாதிரி அவாக்கள், ஒரே தனிமுறை அரசியலமைப்பு ஆகியவற்றை உடையராயிருப்பர். பிரிட்டிஷார் நம்மை நில இயல்வாரியாகவும் மக்கள் குழு வாரியாகவும் மிக நெடுங்காலமாகப் பிரித்து வைத்திருந்தார்கள். சமதர்மிகள்முயற்சி சமூக முறையிலும் நில இயல் முறையிலும் நம் நாட்டிலுள்ள பிரிவினைச் சுவர்களையெல்லாம் தகர்த்தெறிந்து ஒற்றுமையை வலிவுப்படுத்துவதா யிருக்கும்.

இந்தியா கட்டமைப்பற்ற பல பகுதிகளின் கூட்டாயிராமல் ஒரு நாடாக வாழமுடியும். மன்னர்களை வைத்துக்கொண்டு மக்கள் என்ன நலன்களை அடையப் போகின்றனர்? அரசியல் என்பது உயிரினங்களின் பாதுகாப்புக் கழகம் போன்ற ஒரு கழகமல்லவே !

ஒரு அரசியலில் முதல் நிலையான கடமை மக்கள் நலனைக் கவனிப்பதும், அவர்கள் முன்னேற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஊக்கமளிப்பதுமே. ஒட்டுயிர் போன்றதென்று தூற்றப்படுவதற்குரியதும் மக்களுக்குப் பல வினமும் ஆபத்தும் உண்டாவதற்கிடமானதுமான எந்த மக்கட் பிரிவும், வகுப்பும் ஒழிக்கப்பட்டேயாகவேண்டும். அறிவமைதியற்ற, ஆண்மையற்ற, பலவிடங்களில் தெளிவாக வரம்புமீறிய ஊதாரித்தனம் வாய்ந்த ஒழுக்க நிலையுடைய இவ்வகுப்பை மக்கள்மீது ஆட்சியாளராகச் சுமத்துவதென்பது அவர்களை அவமதிப்பதாகும். சமதர்ம அரசியல் மக்களுக்கு உழைப்பதாக, அவர்கள் நலன்களைப் பாதுகாப்பதாக உறுதிகொண்டுள்ளது; இதை நிறைவேற்றுவதில் அது சுரண்டி வாழும் தனி மனிதர்களையும் வகுப்புக்களையும் ஒழித்தே தீரும். இந்தியாவின் மன்னர்கள் தொடர்ந்து வாழ்வு பெறுவதற்குரிய வரலாற்றுச்சார்பான நியாயமோ நடைமுறை அனுபவச் சார்பான நியாயமோ கிடையாது. மன்னரும், பேரரசரும் உலகமெங்கும் விரைவாக மறைந்து வருகின்றனர்; இது உலகில் புதிய ஊழி பிறப்பதின் அறிகுறியாகும். இந்தியாவில் மட்டும் அவர்கள் நீடித்துவாழ இணக்கமளிப்பதேன்?

வினா (கூ௩): சமதர்ம அரசியல் எப்படி நடத்தப்படும்? யார் நடத்துவர்? அது ஒரு சர்வாதிகாரியின் கீழ் இருக்குமா?

விடை: மக்கள் தங்கள் ஆட்பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்கள் மூலம் நாட்டை ஆள்வர் என்று

கூறும்போதே அம்மறுமொழி குடியாட்சிச் சார்பான திருப்திகரமான மறுமொழியாகவே இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆயினும் அது தெளிவற்ற விளக்க மற்ற மறுமொழி என்பதை நான் ஓரளவு காண்கிறேன். தேர்தல்கள் மட்டுமே ஒரு குடியாட்சியின் மெய்ம்மைக்கும் ஆற்றலுக்கும், உத்தரவாதமாகமாட்டாதுதான். நாஜியரும் தேர்தல் நடத்தினர்; அது ஒரு கேலிக்கூத்து என்பதை யாவரும் உணர்வர். மக்கட் சார்பான அமைச்சவையாட்சி எப்போதும் குடியாட்சியாய் இருந்துதீர வேண்டும் என்பதில்லை. இவற்றைவிட அடிப்படையானதொரு கேள்வி இத்தேர்தல்கள் நடத்தப்படுவதன் நோக்கம் யாது, அதனால் மக்கள் என்ன நலமடைகின்றனர் என்பதே.

நாம் அனைவரும் ஒரு அரசியலின் உறுப்பினர்கள். இவ்வரசியலை ஆதரிப்பதன்மூலம் ஒரு குடியுரிமையாளன் அதனிடம் உள்ள தன் கடப்பாட்டை நிறைவேற்றுகிறான். ஆனால் அரசியலுக்கு உரியவனாதலால் குடியுரிமைகள் என்ற அடிப்படை உரிமைகளை நுகர்கிறான். நம் கேள்வியின் மறுமொழி இம் முக்கியமான செய்தியிலேயே உள்ளது. முதலாளித்துவ அரசியலில் நமக்கு எப்போதும் உரியதாகச் சில சிறப்புரிமைகள் தரப்படினும் நாம் எவ்வுரிமையையும் நுகருகிறோம் என்பதில்லை. உரிமைக்கும் சிறப்புரிமைக்கும் உள்ள வேறுபாடு மிகுதி. பின்னது தயவு நாடிச் செய்யப்படுவது; அது பின்வாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு சலுகை மட்டுமே. ஆனால் உரிமை அடிப்படையானது, மாற்றமுடியாதது.

இந்தியாவையே பாருங்கள்; நமக்கு எத்தனையோ அரசியலமைப்புக்கள், சட்ட மன்றங்கள் ஆகியவற்றுடன் குடியாட்சிக்குரிய அடையாளச் சின்னங்கள் பலவும் தரப்

பட்டுள்ளன. ஆனால் முடிவான நிலையில் ஆட்சி முதல் வரின் சட்ட நிறுத்த உரிமைமூலம் அதிகாரம் அரசியலார் கையிலேயே இருக்கும்படி செய்யப்பட்டது. தேர்ந்தெடுக் கப்பட்ட ஆட்பேர்களின் விருப்பங்களுக்கு நேரெதிராக எதையும் அவர்கள் மாற்றியமைக்க முடியும். இது மட்டு மன்று. அரசியலமைப்பின்மூலம் தரப்பட்டுள்ள உரிமை கள் யாவுமே ஒத்திப்போடலாகும். அப்படியானால் மொழி யுரிமைக்கு என்னதான் பொருள்! ஆகவே குடியாட்சி யின் மெய்யான உரைகல் தேர்தல்களும், மக்கட் சார்பான அமைச்சவைகளும் அல்ல; குடிமக்களால் நுகரப்படும் அடிப்படை யுரிமைகளே.

அடிப்படையுரிமை வடிவில் சமதர்ம அரசியல் உத்தர வாத மளிக்கும் முதல் உரிமை, சமூகத்தின் உறுப்பினரா கப் பாதுகாப்புடனும் அமைதியுடனும் வாழும் உரிமை யாகும். இது பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்பில்கூட உத்தர வாத மளிக்கப்படவில்லை. அங்கே குடியுரிமையாளன் மன்னனின் குடியாள் என்றே கருதப்படுகிறான். அவன் மீது அல்லது அவள்மீது வாழ்வு மாள்வுரிமை மன்ன னுக்கு உண்டு.

இரண்டாவதாக, வாழும் உரிமையுடன் உடலுழைப்பு அல்லது அறிவுழைப்பு மூலம் வாழ்க்கை ஊதியம்பெறும் உரிமையில்லாவிட்டால் வாழும் உரிமை என்பது பொரு ளற்ற ஒன்றாகும். பிழைப்புக்கான ஊதியம் ஈட்டும் உரிமைபெற ஒருவன் உழைத்தல் வேண்டும். ஈட்டாத வருவாய் மீது வாழும் வாழ்வுக்கு இதனால் இடமில்லை யென்றாகிறது. அதாவது முதலாளித்துவ சமூகத்தின் அடிப்படையான வழிமரபுரிமை, சுரண்டல் ஆகியவை இருக்கமுடியாது.

மூன்றாவதாக: உடல் நலநிலையுடன் வாழும் உரிமையும் எல்லாவகை சமூக வசதிகளையும் நுகரும் உரிமையும் வேண்டும். குடியுரிமையாளன் உடல்நலம் இங்ஙனமாகத் தனிமனிதன் காரியமாயிராமல் அரசியல் காரியமாய்விடுகிறது.

நான்காவது: நோய், முதுமையடைந்தவர்கள் ஆகிய இருதுறையாளர் நலஉதவிகள்மட்டிலும் தொடர்ந்து நிலைபேறுடையவையா யிருக்கும்.

ஐந்தாவது: எல்லாவகைப்பட்ட கல்விகளும் இலவசமாயிருக்கும்; தனி மனிதன் முன்னேற்றம் தகுதியடிப்படையானதா யிருக்கும்.

ஆறாவது: சமூகத்தின் நல்நிலையுடன் முரண்படாத வரை, பண்பாட்டுச் சார்பிலும், உடல் சார்பிலும், அரசியல் சார்பிலும் குடியுரிமையாளனின் வளர்ச்சிக்கு முழுவாய்ப்பு இருக்கும்.

ஏழாவது: சமூகத்தின் உறுப்பினன் என்ற முறையில் குடியுரிமையாளன் எல்லா அரசியலின் உடைமைகளுக்கும் சமூகத்தின் உடைமைகளுக்கும் உரிய கூட்டுடைமையாளனாவான் (இது தனிப்பட்ட உபயோகத்திற்கோ அல்லது குடும்ப உபயோகத்திற்கோ உரிய உடைமையிலிருந்து மாறுபட்டது). அத்துடன் ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேராள்மூலம் அவ்வுடைமையின் நடைமுறை ஆட்சியில் அவன் தன் முழுப்பங்குரிமையும் உடையவனாவான். அப்பேராள் தகுதியற்றவனானால் அவனைப் பின்வாங்கிக் கொள்ளும் உரிமையும் அவனுக்கு உண்டு.

கடைசியாக நிலத்தின்மீதும் கடலின்மீதும் வானத்தின்மீதும் உள்ள நாட்டின் எல்லாச் செல்வ உடைமை

களும் சமூக முறையிலேயே உடைமையாகிக் குடியுரிமை யாளரின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேராட்கள் மூலமே நடைமுறையில் ஆட்சி செய்யப்படும்.

சமதர்ம அரசியலில் குடியாண்மைக்குரிய அடிப் படை உரிமைகள் இவை. அரசியல் இவ்வுரிமைகளின் பொறுப்பாளியாய் இருந்து அவை சரிவர நிறைவேற்றப் படுகின்றனவா என்று கவனிக்கும்.

இவ்வரசியலின் செயல்துறைகள் எவையாயிருக்கும், அவற்றின் கடமைகள் யாவை என்பன போன்ற செய்தி கள் அவ்வவ்விடத்தின் நிலைமைக்கேற்ப முடிவுசெய்யப்பட வேண்டியவை. இச் செயல் துறைகள் அரசியலின் முடிவு களை நடைமுறைப்படுத்தும்; இவ்வரசியலும் மக்கள் பேராட்கள் அடங்கிய தனியுயர் சட்டமன்றத்தின் முடிவு களை நிறைவேற்றும். சட்டமன்றங்களின் தேர்தல்களும் வசதிக்குத் தகுந்தவையா யிருக்கும். அவை நிலப்பரப்பு அடிப்படையிலோ மக்கள் தொகை யடிப்படையிலோ அமைதல் கூடும். தனியுயர் சட்டமன்றத்துக்கு நேரடிப் பேராண்மையும் இருக்கலாம்; அல்லது அவ்வவ்விடத்தின் நடைமுறைகளுக்காக அமைக்கப்பட்ட மன்றங்கள் வாயி லான சுற்றுமுறைப் பேராண்மையாகவும் இருக்கலாம். இச் சட்ட மன்றங்கள் மக்கள் கருத்தை நிழற்படுத்திக் காட்டவேண்டும் என்பதே அடிப்படையான தத்துவம். இங்ஙனம் அரசியலை நடத்தும் மக்கள் நாட்டுமக்களே யாவர். மக்கள் அரசியலை நடாத்தவும், அரசியல் மக்களுக்கு உதவுவதையே மூல தத்துவமாகக் கொள்ளவும் செய்கின்ற இடத்தில் சர்வதிகாரியின் பேச்சு எங்கிருந்து வரும்?

வின (கூச): இயந்திர உழைப்புவகுப்பின் சர்வாதி காரத்தைப்பற்றிய செய்தி யாது? சமதர்மம் அதுபற்றிப் பிரசாரம் செய்வதில்லையா?

விடை : கோட்பாட்டுக் குறிக்கோள் முறையிலன்று அத்தகைய பிரசாரம் செய்வது. முதலாளித்துவ வீழ்ச்சிக்கும் சமதர்ம அரசியல் முழுநிறைவுடன் தொடங்கப்படுவதற்கும் இடைப்பட்ட இடையீட்டு மாற்றக் காலத்தில் எங்கும் குழப்பநிலைமை இருக்கக்கூடுமாதலால், ஒரு வலிமைவாய்ந்த ஆட்சி விலக்கமுடியாத அவசியமாகிறது. போர்க்காலத்தில் எங்குமே வலிமையான ஆட்சி தென்படவே செய்கிறது. இச் சமயங்களில் சில வசதிகள் கட்டுப்படுத்தப் படுவதுடன் சமூகவாழ்வில் இடைஞ்சலேற்படும்படி நேருகிறது. எடுத்துக்காட்டு முறையாக, கட்டாயப் படைத்திரட்டைப் பாருங்கள். படையில் சேர்வது என்பதன் பொருள் கொலை செய்பவர் ஆதல் என்பதே. யாரும் இதனை விரும்புவதில்லை. மேலும் படைவீரன் வாழ்வு மிகவும் கடுமை வாய்ந்தது; அதில் வரும் ஊதியமும் மிகக் குறைவு. மக்கள் விருப்பத்திற்கு விடுவதானால் பெரும்பாலோர் அத்துறையில் சேரவே மாட்டார்கள். ஆயினும் போர்கள் செய்தேயாகவேண்டியவையாயுள்ளன. ஆகவே மக்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் கட்டாயப் படுத்தி அரசியல் அவர்களைச் சேர்க்கவேண்டியதாகிறது.

இதுபோலவே முதலாளித்துவ ஆட்சி முடிவுற்றபின், (இதனையே நாம் புரட்சி என்கிறோம்) சமூக வாழ்வும் அரசியலும் புதிதாக அமைக்கப்படவேண்டும். இந்த அமைதியற்ற நிலையில் வலிமை வாய்ந்த ஆட்சி அவசியமாகிறது. இதை யார் தொடங்கி வைப்பது? ஒரு தனி மனிதனா? இது நினைக்கப்படாத ஒன்று. மக்களா? அப்படியானால் எந்த மக்கள்? நாட்டுமக்கள் என்பவர்கள் நாம் மேலேகண்டபடி எத்தனையோ பல வகுப்பினர் சேர்ந்தவர்கள். புரட்சிக் காலத்தில் முதலாளித்துவ

வகுப்பு அகற்றப்படுகிறது. அதன்பின் இருக்கும் வகுப்புக்கள் குடியானவர் வகுப்பு, உழைப்பு வகுப்பு, அறிவு வகுப்பு முதலிய பல்வேறு வகுப்புக்களே. இவ்வகுப்புக்களின் பேராட்கள் புரட்சிக் காலத்தில் ஒன்றுபட்டு ஆட்சிக்கு வழிகாட்டவேண்டும். ஆனால் இன்றைய சமூகம் முக்கியமாகத் தொழில்சார்பானது. ஆகவே நேர்மையாகத் தொழில் முன்னேற்றத்தைப் பாதுகாத்து முனைந்து செல்லும் வகுப்பு இயந்திர உழைப்பு வகுப்புத்தான். எனவேதான் இயந்திர உழைப்பு வகுப்பு இம் மாறுபாட்டுக் காலத்தில் அரசியல் காரியங்களுக்குப் பொறுப்பு வகித்துச் செல்லும் தகுதியுடைய வகுப்பு ஆகிறது. அத்துடன் ஆட்சி யொழிந்த வகுப்பின் சக்தியில் கடைசிக் கூற்றின் தடத்தையும் ஒழிப்பதற்காகக் கண்டிப்பான ஆட்சியை அவர்கள் மேற்கொள்ளவேண்டியிருப்பதனுல் அவ் ஆட்சியை சர்வாதிகார ஆட்சி என்று கூறவேண்டியதாயுள்ளது.

ஆயினும் ஒரு தனிமனிதனன்றி ஒரு வகுப்பினுல் நடத்தப்படுவதாயினும் சர்வாதிகாரம் விரும்பத்தக்கதன்று. மட்டுமீறி நீண்டகாலம் அது தொடர்ந்தால் ஆட்சியாளர் தங்களைச் சர்வ வல்லமையுடையவர்களென்றே கருதிக்கொள்ளக்கூடும். இது மக்கள் மனப் பண்புக்குக் கேடானதும் இடர்நிறைந்ததும் ஆகும். ஏனெனில் மக்கள் தம் பகுத்தறிவில் ஊன்றுவதில் தவறுவதுடன் செயல்துறையில் அக்கறையும் இல்லாதுபோவர். இவ்வகைச் சர்வாதிகாரம் ஆபத்தான அரசியல் முறை; அதனைக் கூடியவரை இல்லாமற் செய்யவேண்டியதே. இது முடியாத இடத்தில் அது கட்டுப்பாட்டுக் குட்படவாவது செய்யவேண்டும். என்றும் மிக நீடிக்கும்படி விடக்கூடாது. கூடிப்போனுல் இயந்திர உழைப்புச் சர்

வாதிகாரம் சில நிலைமைகளில் விலக்கமுடியாத ஒரு தீமை என்று மட்டுமே கூறலாம்.

வினு (கூரு): ஒரு கட்சி சர்வாதிகாரம் எத்தகையது? அது விரும்பத்தகுந்ததா?

விடை: சர்வாதிகாரம் என்றும் விரும்பத்தக்க தல்ல; ஆனல் அதை ஏற்கத் தகுந்ததாகக் கூறும் முதலாளித்துவத்தின் கீழாயினும் சரி, சமதர்மத்தின் கீழாயினும் சரி, ஒரு கட்சி என்பது மக்களின் செயல் துறை அவாவை நிழற்படுத்திக் காட்டுகிறது. நாம் மேற் குறிப்பிட்ட மாதிரியான சர்வாதிகாரத்திற்குக் குடியாட்சி முறையில் ஒரு கட்சிதான் உத்தரவாதமளிக்கமுடியும். இங்கும் கட்சி என்பது ஒரு நிலவரமான அமைப்பு அல்ல என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அது ஒரு வகுப்பு அல்லது வகுப்புக்களுக்குப் பணியாற்றுவதற்காக அமைந்துள்ளது. ஆகவே "வகுப்புக்கள்" அதாவது சமூகத்திலுள்ள உறுப்பினர்களிடையே ஏற்படும் உயர்வு தாழ்வுடைய குழுக்கள் அகற்றப்பட்டபின் ஒரு கட்சி இருக்கவேண்டிய தேவை முடிவுற்று விடுகிறது.
